

Maa

Kanada

Hae

Maa: Kanada

Bishop's University, Quebec, 10.01.2018 – 28.04.2018

Maa: Kanada

Kaupunki: Quebec

Vaihtoaika: 10.01.2018 – 28.04.2018

Vaihto-ohjelma: BCI, Bureau de Cooperation Int

Yliopisto: Bishop's University

Elina Takku, 8.1.-28.4.2018, kevätlukukausi, Bishop's University, Kanada, BCI-ohjelma

Olin hakenut aiemmin jo useampaan kertaan vaihtoon sekä USA:n että Kanadan puolelle.

Vaikka BCI-ohjelma onkin ranskankielisen Kanadan vaihto-ohjelma, löytyi sen alta yksi

englanninkielinen yliopisto. Hain vaihtoon 2016 syksyllä ja ennen joulua sain Tampereen

yliopistolta tiedon, että minua ehdotetaan vaihtoon syyslukukaudeksi 2017 Bishop's

Universityyn Kanadan Sherbrookeen. Minulle ohjeistettiin että motivaatiokirje on hakemuksen

tärkein osa, ja käytinkin aikaa sen hiomiseen. Hakemukseen tuli liittää myös lista alustavista

kurssivalinnoista. Tein kurssivalintoja aikaisempien vuosien kurssitarjonnan perusteella, jotka

löytyivät helposti yliopiston nettisivuilta.

Seuraava vaihe oli BCI-ohjelman hakemuksen teko ja sen lähettäminen Bishop's Universityyn.

BCI-ohjelman hakemukseen tarvittiin useita dokumentteja; suositteleva kirje yliopiston

opettajalta, opintorekisteriote, kopio passista ja todiste englanninkielentaidoista. Ennen kuin

ehdin lähettää hakemusta tilanteeni kuitenkin muuttui ja jouduin siirtämään vaihdon syksyiltä

2017 kevääksi 2018. Keskustelin asiasta yliopiston kv-koordinaattorin Leena Uskin kanssa ja

siirto onnistui. Vaikka vaihto siirtyi eteenpäin, BCI-hakemuksen deadline oli edelleen maaliskuun

huhtikuussa. Lähetimme kaikki muut hakemuksen osat Kanadaan, mutta Bishop'sin omaa

nettihakemusta kevätlukukaudelle 2018 ei ollut vielä avattu joten sen tekeminen siirtyi

syksyille. Nettisivuilla ilmoitettiin että tieto mahdollisesta hyväksymisestä tulisi syksyllä.

Täytettyäni Bishop'sin oman hakemuksen syyskuun alussa piti vain odottaa päätöstä.

Hakemuksen kanssa tuli säätää kun Bishop'sin oma nettiportaali, missä haun etenemistä voi

seurata, antoi väärää informaatiota ja yhtäkkiä minulle oli luotu kaksi tiliä kyseiseen

portaaliin jne. Hämmennystä oli siis kerrakseen ja odotus oli pitkä. Marraskuun alussa sain

kuitenkin vihdoin kauan odotetun sähköpostin että minut oli hyväksytty Bishop's Universityyn.

Hyväksyminen tuli hyvin myöhään ja hyväksymisen jälkeen kannattaakin heti ryhtyä hommiin.

Itse olin erinäisten järjestelyiden kanssa myöhään liikkeellä, mikä aiheutti ylimääräisiä kuluja

ja päänvaivaa.. Päätin hakea asuntoa koulun asuntolasta ja hakemuksen yhteydessä tuli

maksaa noin 300 euron deposit-maksu. Jouduin kuitenkin asuntolan odotuslistalle, sillä asuntolat olivat kuulemma jo hyvin täynnä syksyn jäljiltä ja minua kehoitettiin etsimään asuntoa muualta. Koulun sivuilla oli palsta missä opiskelijat ilmoittivat vapaita huoneita tai asuntoja vuokralle. Sieltä löytyikin huone talosta koulun läheltä jossa asui kolme muutakin tyttöä. Asuin kahden kanadalaisen ja yhden sveitsiläisen kanssa ja kampuksen ulkopuolella asuminen osoittautui minulle oikeaksi päätökseksi. Kampuksella suurimmassa osassa asuntoja ei ollut mahdollista kokata ja kaikki ruokailu tapahtui koulun ruokalassa. Kampuksella asui lähinnä ensimmäisen vuoden opiskelijoita ja juhlia ja ääntä oli paljon. Kampusasuminen oli myös verrattain kallista, noin 800e/kk, kun taas itse maksoin 350e/kk. Kannattaa kuitenkin olla tarkkana hakiessaan asuntoa, sillä jos sinulle ehdotetaan asuntoa asuntolasta ja päätätkin majoittua muualla, menetät deposit summan.

Kannattaa myös hoitaa muut asiat kuntoon hyvissä ajoin ennen lähtöä. Koulu esimerkiksi velvoittaa opiskelijoita hankkimaan kanadalaisen sairasmakuutuksen ja sen hankkimiseen on tietty deadline. Quebecillä on Suomen kanssa sopimus että suomalainen sairasmakuutus kattaa vahingot myös Kanadassa. Tämä tarkoittaa sitä että koulun edellyttämä sairasmakuutus tulee ostaa etukäteen, mutta siitä saa rahat takaisin. Rahat saa takaisin vain jos hakee RAMQ-korttia Kanadan viranomaisilta. Tätä korttia voi kuitenkin hakea vasta paikan päällä Kanadassa ja prosessi oli pitkä ja melko monimutkainen. Rahat sain lopulta takaisin muutama päivä Kanadasta lähdön jälkeen.

Kyselin jonkin verran sähköpostitse asioista koulun kv-koordinaattorilta Diane Millsiltä joka olikin hyvin avulias. Orientaatiota oli kevätlukukaudella hyvin vähän ja niidenkin aikataulut saimme vasta muutama päivä orientaation alkamista ennen. Yritin ennen joulua kysellä Millsiltä orientaation aikatauluista lentojen ajankohtaa silmällä pitäen, mutta hänellä ei ollut siinä vaiheessa aikatauluista tietoa. Lopulta päätin lentää Kanadaan muutama päivä ennen itse kurssien alkua mikä osoittautui oikeaksi päätökseksi. Kurssit alkoivat keskiviikkona 10.1.2018 ja orientaatio saman viikon maanantaina. Maanantaina meille pidettiin orientaatiotapaaminen ja kampuskierrros. Tiistaina oli järjestetty reissu ostoskeskukseen ja illalla trivia-night koulun kampuksen baarissa. Orientaatiota oli mielestäni todella vähän ja muutenkin se oli melko huonosti järjestetty. Onneksi itse löysin ystäviä heti ensimmäisenä päivänä, sillä muita vaihtareita tuli loppujen lopuksi nähtyä melko vähän. Koululla ei ollut oikeastaan mitään tahoja joka olisi järjestänyt ohjelmaa erikseen vaihto-oppilaille. Ilmeisesti ajatuksena oli että vaihto-oppilaat menevät muiden oppilaiden mukana eikä heille tarvitse erikseen järjestää ohjelmaa. Toisin kuin esimerkiksi Euroopassa ei meidän koulussamme ollut mitään ainejärjestöä kuten esimerkiksi ESN joka järjestäisi reissuja tai tapahtumia vaihtareille.

Vaikka vaihto-oppilaita huomioitiin koulussa melko huonosti oli koulu ja oppilaskunta muuten todella aktiivinen. Erilaista ohjelmaa ja tapahtumia oli paljon ja kaikille löytyi jotain aktiviteettia. Yliopistolla oli esimerkiksi monia kerhoja joihin oli mahdollista liittyä ja niiden kautta tutustua uusiin ihmisiin. Yliopisto tarjosi hienot puitteet harrastamiselle ja urheilumahdollisuuksia oli paljon ja niitä sai käyttää maksutta. Muutenkin puitteet koulussa olivat erinomaiset.

Opiskelen Tampereella Hallintotieteitä pääaineenani julkisoikeus. Olen Tampereella käynyt myös jonkin verran politiikan opintoja ja päätinkin opiskella niitä myös Bishopsissa. Tarjonta politiikan opinnoista oli hyvä ja monipuolinen. Itse päädyin ottamaan lähinnä ensimmäisen ja toisen vuoden kurseja, jotka eivät olleet työmäärältään tai vaikeustasoltaan niin kovin

haastavia. Kurssit kestivät tammikuusta huhtikuuhun ja olivat hyvin luentopainotteisia. Jokaiseen kurssiini kuului välikoe, essee ja loppukoe. Kokeissa suosittiin melko paljon monivalintaa ja sanaselitystä. Olin tyytyväinen opetuksen laatuun ja valitsemini kursseihin ja niiden vaikeustasoon. Koin että kurssit eivät vieneet kaikkea aikaani vaan työmäärä oli sopiva. Kannattaa huomioida että Kanadassa käytetään hyvin paljon oppikirjoja ja niiden ostaminen on usein pakollista tai ainakin hyvin suositeltavaa. Koulun kirjastossa kirjoja on yleensä vain yksi kappale joten kirjojen ostaminen voi tulla hyvinkin kalliiksi, kursseista riippuen. Koin että oma englanninkielentaitoni oli melko vahva jo Kanadaan lähdeettäessä ja englanniksi opiskelu ei tuottanut minulle minkäänlaisia ongelmia. Opettajia oli helppo seurata ja sanasto helposti ymmärrettävää. Ainoastaan yhden opettajan englannissa oli hyvin vahva ranskankielinen aksentti, jonka seuraaminen oli ajoittain haastavaa.

Koululla oli yksi ruokala sekä muutama ravintola ja kahvila. Koulun ruokalassa vaihtoehtoja oli paljon, se toimi all you can eat- periaatteella. Osaksi varmasti myös tästä syystä se oli huomattavasti kalliimpaa kuin mihin olemme Suomessa tottuneet. Lounas oli noin 14 dollaria eli 10 euron kieppeillä. Päädyin kuitenkin ostamaan 50 lounaan kortin, jolla lounaan hinta oli noin 6e per lounas. Kortti riitti hyvin kevätlukukaudeksi. Moni opiskelija toi kouluun omat eväät, sillä kouluruoka oli niin kallista. Ruokakaupassa ruoan hinta oli mielestäni odotettua kalliimpaa, about Suomen tasolla tai jotkin tuotteet jopa kalliimpia. Lähes koko kevään Kanadassa oli aikalailla talvi ja lunta oli reippaasti. Aurinko paistoi ja pakkasta oli ajoittain paljonkin, mutta oikealla pukeutumisella siitäkin selvisi. Hyvä talvitakki ja talvikengät ovat tärkeimmät tavarat pakata mukaan.

Kanada on mahtava maa ja kanadalaiset ihmiset todella ystävällisiä. Ranskankielinen Quebec on omanlainen alueensa muun Kanadan rinnalla ja suhde muuhun Kanadaan erilainen. Vaikka en osaa ranskaa selvisin Quebecissä silti hyvin. Sherbrooke on mukava pieni kaupunki josta löytyy kaikki tarvittava. Se on siinä mielessä hyvällä sijainnilla että Montrealiin ja lentokentälle on vain 2 tunnin ajomatka. Maassa, jossa välimatkat ovat paikoin hyvinkin pitkiä, on sijainti tärkeää. Itse pääsin matkustelemaan hyvinkin paljon vaihtokevään aikana. Vuokrasimme usein vaihtariporukalla autot ja ajoimme esimerkiksi Ottawaan, Quebec cityyn, Mont Tremblantiin laskettelemaan ja kävimme myös Montrelissa. Maaliskuussa koulusta oli viikon loma jolloin matkustin Niagara Fallseille ja Torontoon. Pääsiäislomalla lensimme Chicagoon ja vaihdon jälkeen matkustin vielä Bostoniin, Miamiin ja New Yorkiin. Matkustelu oli ehdottomasti vaihdon kohokohtia. Lentäminen ei ole erityisen edullista, mutta autojen vuokraaminen on järkevä vaihtoehto jos välimatka ei ole kauhean pitkä.

Koin että vaihtokokemus opetti minulle paljon erityisesti kanadalaisesta kulttuurista, mutta myös muiden maiden tavoista. Maailmankatsomukseni on ehdottomasti avartuneempi ja olen monia kokemuksia rikkaampi. Kanada on maana ja kulttuurina tavallaan melko samanlainen kuin Suomi joten sopeutuminen oli ainakin minulle helppoa. Sherbrooke ja Bishop's University olivat pieniä paikkja minkä itse koin melko rentouttavana. Koin kuitenkin että loppuajasta meinasin iskeä tekemisen puute ja välillä kaupunki tuntui hieman liian pieneltä. Jälkeenpäin ajatellen joku isompi kaupunki olisi voinut olla mielenkiintoisempi kohde. Tosin nyt tuli matkusteltua lähes joka viikonloppu ja nähtyä sitä kautta paljon enemmän.

Vastaan mielelläni mahdollisiin kysymyksiin ja annan lisätietoa Kanadasta ja Bishop's Universitystä.

Memorial University of Newfoundland, St John's, 04.01.2018 – 20.04.2018

Maa: Kanada

Kaupunki: St John's

Vaihtoaika: 04.01.2018 – 20.04.2018

Vaihto-ohjelma: north2north

Yliopisto: Memorial University of Newfoundland

1.1.2018-22.4.2018 / Memorial University of Newfoundland Canada

North2North-ohjelma

Voin sanoa ilman epäilyksen häivääkään, että neljän kuukauden (winter term) mittainen vaihtoaikani koko Pohjois-Amerikan itäisimmässä kaupungissa, St. John'sissa Newfoundlandin saarella oli poikkeuksellisen antoisa, avartava ja äärimmäisen hyvä vaihtoehto juuri tähän vaiheeseen elämääni.

Koska kyse oli olemassa olevasta ja hyvin järjestetystä North2North-vaihto-ohjelmasta, kaikki järjestelyt, dokumenttien keruu ja vaihtoon lähtöön liittyvät asiat onnistuivat ilman ongelmia ja erittäin asiantuntevan vaihtokoordinaattorin Sari Hyttisen valvovan silmän alla.

Käytännössä haku ei aiheuttanut minulle mitään stressiä ja ohjeistukset haun eri vaiheisiin selitettiin minulle selkeästi ja avuliaasti. Vaihtoprosessi oli pitkäkö, se alkoi vuoden 2017 alussa ja vaihtopaikkani varmistui lopullisesti syksyllä, vaikka käytännössä asia oli selvä jo kesän alussa. Kuitenkin kohdeyliopiston prosessi venyi kesän yli. Vastaanottava yliopisto oli hyvin aktiivinen kertoessaan vaihtoprosessin etenemisestä ja paikan varmistuttua siitä, miten kurseja valitaan ja mistä kurseja löytää. He pitivät minut ajan tasalla siitä, miten kurseille valinta etenee ja mitä niissä pitää ottaa huomioon. En joutunut tekemään erillistä kielitestiä Suomessa tai Kanadassa, sillä todistin, että olen opiskellut korkeakoulutason englantia ja myös käyttänyt sitä tehdessäni kandidaatintutkintoani. Työskentelen Suomessa toimittajana ja englannin käyttö on minulle jokapäiväistä työni puolesta. Kehotan kuitenkin, että jos akateeminen englanti tuntuu hankalalta, sitä kannattaa terästä ennen lähtöä. Riippuen kurseista akateemisen englannin kirjoittaminen ja lukeminen saattaa olla haasteellista, jos siitä ei ole aiempaa kokemusta.

Kun perusasiat olivat selvillä, oli aika odottaa muuttoa. Olen asunut aiemminkin ulkomailla, joten en stressannut liikaa erilaisista asioista, sillä tiesin, että kaikki asiat on mahdollista selvittää vaikka paikan päällä ja toisaalta aina tulee eteen jotain sellaista, mitä ei osaa valmiiksi ajatella. Ostin lentoliput suhteellisen myöhäisessä vaiheessa, noin kaksi kuukautta ennen lähtöä. Olin kuitenkin valmistautunut maksamaan lipuista tietyn summan, ja sekin onnistui moitteetta. Vakuutusta en ottanut erikseen, sillä minulla on Suomessa laaja sairauskuluvakuutus ja lisäksi tiesin, että meille vaihto-oppilaille on pakollista ottaa erillinen terveystakuutus koulun kautta Kanadassa. En ostanut matkavakuutusta, mutta voin kuitenkin suositella sitä. Itselleni ei sellaista tilannetta tullut, että olisin sitä tarvinnut. Asunnon löysin Airbnb:n kautta ja kotini saarella oli täydellinen lottovoitto. Koulu olisi tarjonnut maksullisen asunnon kampusalueelta, mutta halusin asua yksin lähellä keskustaa. Asuntoni oli loistavalla sijainnilla kävelymatkan päässä koulusta ja hinta jäi alle koulun tarjoaman soluasunnon

hinnan. Vinkkinä siis, että aina ei tarvitse ottaa ensimmäistä tarjousta, jonka saa, vaan kannattaa tarkastella kaikkia vaihtoehtoja. Vuokrataso vaihtelee riippuen siitä, millaisen asunnon löytää / haluaa. Itse maksoin noin 2300 euroa neljästä kuukaudesta.

Saavuin Kanadaan uudenvuodenaattona ja varsinaiseen kotiini uudenvuodenpäivänä. Koulu alkoi tästä muutaman päivän päästä. Kiertelin ja tutustuin ihmisiin ennen koulun alkua. Tuutorointi oli järjestetty loistavasti ja monipuolisesti monena eri päivänä. Kontaktihenkilöt oli selkeästi nimetty ja yhteystiedot löytyivät heti. He olivat meihin vaihtareihin yhteydessä ennen kuin saavuimme maahan. Tätä osuutta ei olisi paremmin voitu järjestää, uskaltaisin sanoa näin.

Opiskelin aika paljon vaihtariksi, viisi kurssikokonaisuutta. Pärjäsin niissä todella hyvin, sillä sain kaikista kursseista A:n tai B:n. Opetustavat vaihtelivat todella paljon riippuen kurssikokonaisuuksista, minkä vuotisille opiskelijoille kurssit on tarkoitettu, mitä kursseilla käydään läpi ja miten. Opiskelin paljon ympäristö- ja aluepolitiikkaa käsitteleviä kursseja, mutta myös antropologiaa ja sosiologiaa. Pärjäsin englannilla hyvin muuten, paitsi merten koostumusta ja maantietoa käsittelevä kurssi tuotti haasteita. Kaikesta kuitenkin selviää, sillä opettajat ovat todella mukavia ja ymmärtäväisiä yliopistossa, jossa opiskelijoita on yli sadasta maasta. Opetustavoissa oli kaikkea luennoista keskusteluihin ja itseoppimiseen. Tiettyä kaavaa ei ole. Tein myös paljon töitä itsenäisesti kotitehtävien, erilaisten teknisten tehtävien ja tiedonhankinnan parissa. Mikään ei kuitenkaan sinänsä ollut yllättävää verrattuna opetusmetodeihin, joita olemme oppineet Tampereen yliopistossa.

Newfoundland on järisyttävän kaunis saari, jonka luonto on nähtävyys itsessään. Vapaa-aika täyttyi milloin mistäkin, koulutehtävistä, urheilusta ja ystävistä. Koululla oli kymmeniä erilaisia kerhoja, omat baarit, oheistoimintaa, tapaamisia, ilmainen kuntosali ja uimahalli sekä paljon muuta. Newfoundlandin yksi suurimmista nähtävyyksistä on sää, joka saattaa tarjota neljä eri vuodenaikaa yhden päivän aikana. Meren rannassa olevana kaupunkina St. John's on vertaansa vailla ja arkkitehtuuri yllätti minut joka kerralla erivärisine puutaloineen. Julkista liikennettä kaupungissa ei juuri ollut, mutta moneen paikkaan pääsi kävellen ja taksit olivat suhteellisen halpoja. Lisäksi tietenkin ystävä, jolla on auto, on arvokas. Julkona syöminen on Kanadassa halpaa, mutta varsinkin saarella, jonne käytännössä suurin osa ruuasta tuodaan mantereelta, kaupassa käynti on suhteellisen tyyristä. Ja kaikkiin hintoihin lisätään kassalla vero! Muuten eläminen on niin kallista tai halpaa kuin siitä haluaa tehdä.

En ole vielä saanut rekisteriotettani, sillä minun on maksettava vielä pieni osuus teknisiä kustannuksia, mutta koululla ei käy Visa, joten maksu on siirrettävä pankkipalveluiden kautta. Se on hieman aikaa vievää. Olen kuitenkin varma siitä, että saan opinnot osaksi tutkintoani eli maisterikokonaisuutta ympäristö- ja aluepolitiikkaan.

Vaihtokokemukseni oli ehdottomasti tärkeä osa opintojani ja elämäni ylipäätään. Löysin paljon uusia näkökulmia arktisen alueen tutkimukseen ja kävin mielenkiintoisia keskusteluja aiheesta ihmisten kanssa, jotka ovat tekemisissä muun muassa alkuperäiskansojen edustajien kanssa ja miten ilmaston lämpeneminen vaikuttaa esimerkiksi heidän elämäänsä. En olisi koskaan osannut toivoa näin hienoa neljää kuukautta. Olen aina alleviivannut, ja alleviivaan edelleen, että kaikkien yliopisto-opiskelijoiden tulisi hakeutua vaihtoon, sillä mahdollisuudet ovat varsinkin Tampereella käsittämättömän laajat ja ihan oikeasti, kuka ja missä voi sanoa, että ulkomailta opiskelusta sinulle oikeasti maksetaan, jossa vain pääsisit lähtemään?! Ei juuri monessakaan paikassa, ja juuri koulusysteemimme sai kovasti ihailevia huokailuja maassa, jossa yliopistokoulutuksesta pitää maksaa.

Haluan vain sanoa kiitos kokemuksestani. Ilman sitä en olisi se henkilö, joka nyt olen.

Universite du Quebec a Montreal, Montreal, 05.09.2017 – 20.12.2017

Maa: Kanada

Kaupunki: Montreal

Vaihtoaika: 05.09.2017 – 20.12.2017

Vaihto-ohjelma: BCI, Bureau de Cooperation Int

Yliopisto: Universite du Quebec a Montreal

Olin syyslukukauden 2017 BCI-vaihdossa UQAM:ssa, Kanadassa, opiskelemassa historiaa. Suorittamani kurssit olivat johdantokursseja aiheinaan keskiaika, Lähi-Itä, Yhdysvallat ja Kanadan ja Québecin historia vuodesta 1867 lähtien.

Vaihtoni alussa oli pieniä komplikaatioita; sain ensin hylkäävän kirjeen, jota seurasi muutamaa päivää myöhemmin sähköpostiviesti, jossa pahoiteltiin väärää kirjettä. En myöskään koskaan saanut Kelan paperia, jolla olisin päässyt maksamasta kohdeyliopiston omaa, noin 300 dollarin vakuutusmaksua. Muita ongelmia en kohdannut papereiden kanssa, mutta suosittelen käymään henkilökohtaisesti Kelan toimipisteessä riehumassa, jos ei vastausta kuulu.

Sain asunnon varattua jo heinäkuussa, joten sen suhteen en joutunut kärsimään. Toisaalta se oli melko tyyris ja paikan päällä olisi saattanut löytää paremman halvemmalla, mutta en uskaltanut ottaa mitään riskejä. Asuin vanhankaupungin lähellä ja kuljin yliopistolle kävelen, koska matkaa oli vain pari kilometriä. Metrolla matkustaminen on opiskelijanakin kallista, noin \$40 kuukaudessa. Lisäksi tarvitsee kuvallisen kortin päästäkseen käsiksi opiskelijahintoihin, joten jos suunnittelee metron käyttöä, ei kannata ostaa Opus-korttia lentokentältä. Englannilla pärjää hyvin, koska käytännössä kaikki osaavat sitä, mutta kaikki mainokset, tiekyltit ja vastaavat ovat vain ranskaksi.

Ruoka on Montrealissa kalliinpuoleista ja kaikkeen lisätään verot päälle maksuhetkellä. Ravintolassa kannattaa ottaa huomioon vero ja tippi, joka on useimmiten 15 prosenttia. Paikallisia erikoisuuksia ovat bagelit, savustettu liha ja poutine. En suosittelen käymään KFC:ssä, koska se on harvinaisen surkea Montrealissa. Tim Hortons on ehkä paras pikaruokapaikka, vaikka tietenkään seikkailulliset vaihto-opiskelijat eivät sellaisissa käy.

Paikallinen sää tuli itselleni yllätyksenä. Pakkasin mukaan lähinnä talvi- ja syysvaatteita, mutta koko elo- ja syyskuun ajan lämpötila pysytteli kolmessakymmenessä asteessa. Kannattaa siis varautua kuumuuteen, jos saapuu kaupunkiin alkusyksystä. Vaikka tämä syksy olikin ennätysellisen lämmin, kahdella mustalla t-paidalla ei pitkälle pötkitä.

Montrealista pääsee helposti muihin mielenkiintoisiin paikkoihin, kuten Québec Cityyn, Torontoon, Niagaran putouksille tai New Yorkiin. Syksyllä on todennäköisesti viikon mittainen lukuloma, jonka aikana ehtii pidemmälle esimerkiksi Yhdysvaltoihin. Itse vietin kyseisen

loman kuumeessa, kunnollisen opiskelijan tapaan. Jos valitsee itselleen minimimäärän, eli neljä kurssia per lukukausi, on hyvin mahdollista järjestää itselleen pitkiä viikonloppuja matkustamista varten.

Pidin opiskelusta UQAM:ssa. Kaikki luennoitsijat yhtä lukuun ottamatta puhuivat hyvin selkeästi. Kokeissa sai useimmiten käyttää sanakirjaa apuna, jos kysyi lupaa erikseen. Kokeet olivat myös omasta mielestäni helppoja, koska monivalintatehtäviä oli paljon. Ranskan kielen taso vaikuttaa joka tehtävään 10 prosentin verran, joten kielioppivirheistä kärsii rankasti. Toisaalta professorit saattavat antaa armoa vaihto-opiskelijalle. Tehtävien tarkastaminen sen sijaan on hyvin hidasta vastaavasta riippuen. Lokakuussa päättyvien tenttien tarkistus aika on tammikuuhun asti, joten tuloksia saattaa joutua odottamaan.

Kaiken kaikkiaan vaihto oli minulle todella hyödyllinen, koska kaikki opetus oli ranskaksi ja olen ranskan pääaineopiskelija.

Universite du Quebec a Montreal, Montreal, 05.09.2017 – 29.04.2018

Maa: Kanada

Kaupunki: Montreal

Vaihtoaika: 05.09.2017 – 29.04.2018

Vaihto-ohjelma: BCI, Bureau de Cooperation Int

Yliopisto: Universite du Quebec a Montreal

Kirjoittanut: Karoliina Karppinen

Olin vaihdossa lukuvuoden 2017-2018 (syyskuu 2017 - huhtikuu 2018) Montréalissa, ranskankielisessä yliopistossa UQAMissa (Université du Québec à Montréal), joka sijaitsee Québecin provinssissa Kanadassa. Olin vaihdossa vaihto-ohjelma BCI:n (Bureau de Coopération Interuniversitaire) kautta.

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Hakuprosessi Kanadaan oli pitkä ja melko työläs. Prosessi alkoi ensin Tampereen yliopiston sisäisellä haulla syksyllä 2016, jonka jälkeen vasta alkoi varsinainen hakeminen kohdeyliopistoon. Tämä toinen vaihe kesti n. 2kk (tammi-helmikuu 2017) ja vaati paljon paperitöitä. Kaikki työ on kuitenkin sen arvoista, eli työn määrästä ei kannata lannistua! Omalla kohdallani hakuprosessi jatkui vielä kesän 2017, sillä olin vaihdossa kaksi lukukautta, jolloin minun tuli hakea opiskelulupaa Kanadassa. (Opiskelulupaa ei tarvitse hakea yhtä lukukautta varten, netistä saatavalla matkustusluvalla saa olla maassa 6 kk asti eikä se vaadi muita dokumentteja kuin passin.) Tämäkin vaihe vaati paljon paperitöitä ja monenlaisia dokumentteja ja todistuksia, joita kannattaa alkaa keräillä hyvissä ajoin viime hetken paniikin välttämiseksi! Osa dokumenteista piti lähettää postitse ja käsittelyaika venyi jopa 6 viikkoon,

joten tämän vaiheen kanssa kannattaa olla valppaana ja laittaa paperit vetämään mahdollisimman nopeasti. Lisäksi tähän vaiheeseen olisi ehkä myös kaivannut hieman ennakkoinformaatiota yliopistolta, itsellä monen asian joutui oppimaan kantapään kautta...

Oman päänvaivansa toi Kanadan vaihtoa varten vaadittavat kielitestit. Montréal on hyvin pitkälle kaksikielinen kaupunki mutta ensisijainen kieli on ranska. Joitakin englanninkielisiä yliopistoja kaupungissa on, mutta käsittääkseni tällä hetkellä ainoa vaihtokohde Tampereen yliopistosta on tuo minunkin vierailemani UQAM, joka on siis täysin ranskankielinen. Olen ranskaa opiskellut pitkään ja suorittanut kaikki kielikeskuksen tarjoamat ranskan kurssit, jotka yltyvät B1-tasoon asti. Tähän vaihtokohteeseen vaadittu kielitaitotaso on kuitenkin vähintään B2, eli pelkillä kurssitodistuksilla tai opettajan suosituksilla ei sisään vielä pääse. Kävin myös Helsingissä Ranskan instituutin järjestämän B2-tasoisen intensiivikurssin, jolta saatu todistus on aiemmin kelvannut todisteena kielitaidosta mutta ilmeisesti ei enää... Mutta se oli hyvää kertausta, erityisesti puhumisen kannalta!

Loppujen lopuksi tein UQAMin oman kielikokeen, johon tuli kutsu sen jälkeen, kun vaihtohakemus oli lähetetty ja vastaanotettu. (Jos B2-tason todistus on jo tuossa vaiheessa kunnossa ja sen on saanut lähetettyä muun hakemuksen mukana, ei tätä ylimääräistä vaihetta luonnollisesti tarvitse murehtia.) Kohdeyliopiston oma kielikoe oli huomattavasti edullisempi kuin muut viralliset kielitestit ja se tehtiin verkossa kohdeyliopiston Moodlen kautta. Vaikka nettitestit toimi raivostuttavan huonosti ja aiheutti ylimääräisiä sydämentykytyksiä, pääsin kuin pääsinkin läpi ja piiiiitkän odottelun jälkeen pääsin vihdoinkin varailemaan lentoja noin kesäkuun puolivälissä.

Tutkinto- ja kurssitarjonnat kahlasin itse läpi ihan UQAMin sivuja selailemalla. Vaihtoehtoja on paljon ja tutkintonimikkeet saattavat olla hieman erilaisia kuin Suomessa (certificat, baccalauréat, majeur, maitrise...) eli niitäkin kannattaa alkaa vilkuilla hyvissä ajoin. Mutta näistä kannattaa myös kysellä entisiltä vaihtareilta! Minuun saa ainakin olla rohkeasti yhteydessä, jos UQAM/Montréal kohteena kiinnostaa ja hakuprosessi mietityttää. :)

Québec on siitä suomalaisille kiva kohde, että Kelan todistusta vastaan saa Kela-korttia vastaavan terveydenhoitovakuutuskortin. (Tämäkin Kelan lomake kannattaa anoa ajoissa ennen lähtöä!) Itse en onneksi tarvinnut kertaakaan terveydenhoitopalveluja vaihtoni aikana, joten en osaa sanoa, miten systeemi käytännössä siellä toimii mutta olen ymmärtänyt, että jos on tuo RAMQ-kortti, ei tarvitse pelätä suuria lääkärilaskuja. Ennen lähtöä otin myös varmuuden vuoksi matkavakuutuksen omasta vakuutusyhtiöstäni, mutta sehän on tietysti jokaisen itse harkittavissa, kokeeko sellaista tarvitsevänsä.

Kohdemaahan saapuminen

Varsinaista tuutoritoimintaa UQAMissa ei ollut samaan tapaan kuin meillä täällä Suomessa mutta kaikenlaisia aloitusinfotapahtumia oli runsaasti ja ne olivat tosi hyödyllisiä. Kannattaa myös lukea tarkkaan kaikki etukäteen lähetetyt ohjeet, se helpottaa paljon! Tarjolla on myös erilaisia verkostoitumistapahtumia ja -järjestöjä, eli hommaan pääsee kyllä nopeasti kiinni, jos itse vain on aktiivinen!

Asuminen

Minulla ei ollut asuntoa vielä Montréaliin saapuessani, vaan yövyin hostellissa ensimmäiset 10 päivää. Ja se oli kyllä itselleni loistava ratkaisu! Hostelli oli hyvä paikka tutustua uusiin ihmisiin, mikä on uudessa kaupungissa yksin pyörivälle suuri plussa.

Yritin etsiä asuntoa jo etukäteen Suomen päästä mutta se osoittautui ainakin omalla kohdallani melko hankalaksi jo aikaeronkin takia, ja koska asuntoa ei päässyt nopeasti katsomaan, kämpät yleensä ehtivät mennä sivu suun. Paikan päälle päästyäni homma helpottui huomattavasti ja löysin kämpän viidessä päivässä! UQAMilla on myös oma asuntola, mikä on varmasti näppärä ratkaisu ja hyvällä sijainnilla heti yliopiston yhteydessä. (Jälleen kerran tämänkin asian kanssa kannattaa olla ajoissa, asuntolaan pitäisi kai hakea melkein heti kun hyväksymistiedon saa. Tosin kuulin myös, että vapaita kämppiä löytyi vielä pitkin syksyä, eli kannattaa mennä paikan päältä kysymään.) Itse löysin oman asuntoni Facebookin kautta; sieltä löytyi runsaasti erilaisia kimppekämpä-/asuntovuokrausryhmiä, joiden kautta löytyy monenlaisia asumisratkaisuja.

Tunsin entuudestaan yhden paikallisen, joka osasi neuvoa minulle hyviä alueita, mistä etsiä kämppää. Montréal on valtava, ja jos ottaa halvimmän huoneen ihan mistä vaan, voi huomata viettävänsä puolet päivästä julkisten kyydissä... Yleensä hyvä nyrkkisääntö on, että jos asunto on jonkin metroaseman lähetyvillä, sinne on suht näppärä kulkea.

Montréalissa vuokrataso yllätti edullisuudellaan. Montréal on ilmeisesti Kanadan isoista kaupungeista halvin vuokratasoltaan. Toki mitä keskustamassa asuu, sitä kalliimpaa on, mutta kohtuuhintaisia huoneita kimppekämpistä voi löytää myös ihan ytimeistä: itse asuin 5 min kävelymatkan päässä yliopistolta ja 2 min keskeisimmältä metroasemalta ja maksoin huoneesta saman verran kuin Tampereella keskustan alueella. Tosin kämppiksiä oli enemmän kuin Tampereella asuessani: Montréalissa minulla oli 9 aivan mielettömän ihanaa kämppistä, jotka olivat itselleni se tuki ja turva koko vaihtovuoden ajan. Suosittelen siis lämpimästi kimppekämpäasumista!

Opiskelu

Kuten aiemminkin jo totesin, UQAMissa opiskellaan ranskaksi. Opiskelin vaihtoni aikana pääasiassa viestinnän kursseja sekä yhden kurssin verran ranskaa. Tampereen yliopistossa opiskelen puheviestintää ja koin, että vaihdossa opiskelema tutkinto-ohjelma (Baccalauréat en communication, relations humaines) vastasi aika hyvin sitä, mitä me täällä puheviestinnässäkin opiskellaan. Koska opiskelu oli tosiaan ranskaksi, päätin ottaa kandidaton kursseja, vaikka olenkin maisterivaiheessa. Tämä osoittautui erittäin hyväksi ratkaisuksi, sillä tekemistä riitti ihan tarpeeksi muutenkin ja kandidaton kursseista löytyi myös mielenkiintoisia kursseja.

UQAMin kurssit vastaavat Suomessa 6 opintopistettä, jolloin hommaakin on yleensä hieman enemmän. Yleensä kurssin puolella välissä oli yksin tehtävä kirjallinen työ (n. 25% loppuarvosanasta) ja kurssin lopussa ryhmissä tehtävä kirjallinen lopputyö sekä esitelmä työhön liittyen. Näiden lisäksi läsnäolo määrääsi osan (n. 10-15%) arvosanasta melkeinpä joka kurssilla. Ranskan kielen kurssilla oli enemmän pienempiä kokeita (5-30% arvosanasta) koko kurssin ajan. Vaikka hommaa riitti koko lukukauden ajaksi tasaisesti, koin sen ihan hyväksi systeemiksi, sillä paineet vähenivät, kun koko kurssi ei kulminoitunut vain yhteen tenttiin. Kotiläksyinä oli yleensä paljon luettavaa, usein 2-3 tieteellistä artikkelia per kurssi per viikko...

Eli töitä saa siis kyllä tehdä! Jos saisin nyt valita uudestaan, ottaisin ehkä enemmän kielikursseja ja vähemmän viestintää. Pärjäsin kielitaidollani, ja loppua kohden paremmin ja paremmin, mutta toki koulunkäynti oli varsinkin aluksi uuvuttavaa, kun joutui koko ajan tekemään tuplatyön. Jos koet, että ranskasi on melkeinpä sujuvaa, voin suositella "normikursseja", mutta jos olet samaa tasoa kuin minä (B2 valinnaisina opintoina), suosittelen

stressimäärän vähentämiseksi hakemaan opiskelemaan itse ranskan kieltä tai edes ottamaan kielikursseja lukkariin. (Huom! Hakiessa voi valita vain yhden tutkinto-ohjelman kurseja! Itselleni jopa tuon yhden ranskan kurssin saaminen oli hankalaa ja byrokraattista. Toisaalta kuulin yhtä ranskan kieltä opiskelleelta vaihtarikaveriltani, että hän sai vapaammin valita muitakin kurseja ilman sen kummempia ongelmia. Eli kurssien vaihtelun helppous/vaikeus riippunee myös yksiköstä...)

Opiskelu oli ehkä hieman koulumaisempaa kuin Suomessa yliopistossa mutta opetuksen laatu oli mielestäni hyvää, sen puolesta ei valittamista. UQAMissa on ilmeisesti tavallista, että ryhmätöitä tehdään jokaisella kurssilla. Vaihto-opiskelijalle se on helpotus, kun on paikallisia auttamassa esim. kielen kanssa, mutta toki siinä on oma vaivansa, kun pitää monen eri ryhmän kanssa sumplia aikatauluja. UQAMissa on myös käytössä Moodle ja esim. kirjaston palvelut toimivat hyvin samoin kuin Tampereen yliopistossa, eli sähköisiä palveluita oli tosi helppo käyttää. Opintomateriaalien saatavuus oli mielestäni hyvä. Ostin koko vuoden aikana kaksi kirjaa, ja kaksi artikkelikokoelmaa (saatavissa sähköisenä halvemmalla tai printattuna pari dollaria kalliimmalla). Koulumateriaaleihin ei siis upponut hirveästi rahaa, koska monet materiaaleista oli saatavilla sähköisesti ja ilmaisena, varsinkin jos jaksoi vähän itse etsiä. Käytettyjen kirjojen ostamiselle/myymiselle on oma fooruminsa yliopiston kirjakaupan sivuilla.

Muuta mainitsemisen arvoista

Montréal on älyttömän elinvoimainen kaupunki, siellä riittää tekemistä ja tapahtuu paljon kaikenlaista ympäri vuoden, erityisesti kesällä. Kaupunki on eri kulttuurien sulatusuuni ja muun muassa ravintolaskene myös sen mukainen! Montréalista löytyy taatusti näkemistä, kokemista, tekemistä, syömistä ja juomista ihan jokaiselle.

Montréal on myös hyvällä sijainnilla: bussimatkan päässä New Yorkista, Bostonista, Ottawasta, Québec Citystä, Torontosta ja suurista järvistä sekä Niagararan putouksilta... Québecin alueella on myös paljon upeita luonnonpuistoja. Matkustaminen maan sisällä ei kuitenkaan ole varsinaisesti edullisesta, erityisesti maan sisäiset lennot ovat todella kalliita. Tarjolla on kuitenkin erilaisia kimpapakyytisivustoja, mitkä ovat näppäriä ja huomattavasti halvempia kuin bussit tai junat.

Sää Montréalissa oli melko samantyyppinen kuin Suomessa, tosin ovat kesät yleensä hieman kuumempia ja talvet vielä kylmempiä. Lunta oli talvella runsaasti, mikä oli näin lumilautailun ja muutenkin talviaktiiviteettien suurena ystävänä aivan ihanaa! Tuuli Montréalissa on välillä ihan käsittämättömän voimakas ja talvella jääsateet yllättivät; yliopisto oli suljettu yhtenä päivänä, kun yön aikana oli ollut jääsateita ja koko kaupunki oli jäisen kerroksen peitteessä. Kevät tulee Montréalissa myöhään: lumisateita tuli vielä huhtikuun lopussa, vaikka välissä oli toki vähän lämpöisempiäkin päiviä. Montréalin säälle ominaista onkin, että se vaihtelee paljon ja nopeasti!

UQAMilla oli paljon harrastusmahdollisuuksia: itse hyödynsin lähinnä liikuntakeskusta, missä pääsee esim. kiipeilemään, uimaan, salille ja pelaamaan futista yms. ilmaiseksi. Lisäksi kävin jooga- ja tanssikursseja, jotka kustansivat n. 60 CAD/12 viikkoa (eli n. 40€).

Kaiken kaikkiaan elinkustannuksista sanoisin, että ne pyörivät aika samoissa lukemissa kuin Suomessa. Paitsi puhelinliittymät ovat verrattain tosi kalliita, varsinkin jos haluaa jonkinlaisen nettipaketin. Wifi-yhteyksiä on tosin melkein joka nurkalla, että nettiliittymä ei välttämättä

ole tarpeellinen. Asuntoa hommattaessa kannattaa varmistaa, että vuokrasopimukseen kuuluu lämpö! Ensinnäkin se helpottaa asettautumista, kun kaikki kulut kuuluvat vuokrasopimukseen ja toisekseen talvipakkasilla lämmityskulut voivat kivuta taivaisiin...

Jos Suomi on byrokraattinen maa, niin niin on kyllä Kanadakin. Hakeminen on työlästä ja vaatii paljon tiedonselvittelyä, paperinpyörittelyä ja istumalihaksia. Myös yliopistolla törmäsin byrokratian kiekuroihin, kun yritin saada lukujärjestykseeni yhden ainoan ranskan kurssin (joka ei siis alun perin kuulunut opiskelemaani tutkinto-ohjelmaan). Sinnikkyys kuitenkin palkitaan ja varsinkin paikan päällä kannattaa vain mennä rohkeasti paikan päälle toimistoihin kysymään, jos jokin askarruttaa! Vaikka kovin monia turhauttavia hetkiä koko vaihtoprosessin aikana, oli kaikki näkemäni vaiva ehdottomasti sen arvoista!

Merkityksellisyys

Koin vaihtovuoden olevan todella merkityksellinen tulevaisuuteni kannalta; vaihto kartutti kielitaitoa (sekä englantia että ranskaa) sekä kehitti viestintätaitojani eri kielillä ja yleisesti, vaati ja kehitti ongelmanratkaisukykyä, organisointi- ja tiedonselvitystaitoja sekä kulttuurien välistä viestintää. Ja itse asiassa vaihto jo melkein poiki minulle harjoittelupaikankin! Olen varma, että tämä vaihtokokemus tulee auttamaan avaamaan monia muitakin ovia tulevaisuudessa. Vaihtovuosi antoi myös uutta perspektiiviä omaan kulttuuriin sekä syvempää ymmärrystä reissulla kokemistani kulttuureista. Eryityisesti nyt oman, mielettömän hienon vaihtokokemukseni jälkeen olen sitä mieltä, että jos haluaa työskennellä kansainvälisellä kentällä, oppia kielen tai ylipäättänsä ymmärtää maailmaa ja sen ihmisiä paremmin, on vaihtoon lähteminen siihen erittäin hyvä keino!

Carleton University, Ottawa, 05.09.2017 – 23.12.2017

Maa: Kanada

Kaupunki: Ottawa

Vaihtoaika: 05.09.2017 – 23.12.2017

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Carleton University

Olin vaihdossa syyslukukauden 2017 Carleton Universityssä Ottawassa. Vaihtoon hakeutuminen oli pitkä prosessi, sillä prosessi alkoi jo syksyllä 2016. Vaihtohaku Carletoniin syksyille 2017 päättyi 1.11.2016. Tieto siitä, että yliopisto valitsi minut vaihtoon Carletoniin tuli 29.11. Valinnan jälkeen kävin IELTS -kielikokeessa Helsingissä helmikuun lopussa. Kielikokeen tulokset tulivat muutamaa viikkoa myöhemmin maaliskuun puolella välissä ja tieto lopullisesta vaihtoon valitsemisesta tuli 12.5. Aikaa hakuajan päättymisestä vaihtopaikan varmistumiseen meni siis noin kuusi kuukautta.

Kurssien valitsemisen tein pitkälti yliopiston nettisivuilta löytyvien vanhojen opintotarjottimien mukaan, sillä syksyn kurssiluetteloa ei oltu vielä keväällä julkaistu. Päätin suorittaa minimimäärän opintoja, mikä tarkoitti kolmea kurssia. 0,5 creditsiä Carletonissa vastasi 5 opintopistettä. Otin matkalleni erillisen matkavakuutuksen, sillä halusin matkustaa ja

koulun vakuutus oli ilmeisesti voimassa ainoastaan Ottawassa. Jokaisen opiskelijan piti maksaa rajattomasta julkisen liikenteen kortista U-Passista sekä UHIP-opiskelijaterveydenhuolto kortista. Yhteensä nämä olivat n. 280€. Rahojen siirto Carletoniin eurooppalaiselta tililtä oli haastavaa ja vei aikaa. Itse en pystynyt tekemään sitä verkkopankissa enkä pankissa täysin oikeilla tiedoilla, joten minun piti selvittää maksuasioita vielä sähköpostitse maksunvälittäjän Western Unionin kanssa.

Asunnon löytäminen Ottawasta oli haastavaa ja asunnot ovat kalliita. Suurin osa vaihtareista asui kampuksella, mutta itseäni se ei kiinnostanut, sillä asuminen kampuksella plus meal plan olisi kustantanut n.1500€/kk. Osa vaihtareista asui 1eleven -opiskelija-asunnoissa keskustassa ja osa Envie -opiskelija-asunnoissa yhden junapysäkin päässä Carletonista, joissa vuokra oli n. 600-700€/kk. Molemmista löytyi mm. kuntosalit ja huoneet olivat tosi kivoja. Itse alivuokrasin huoneen n. 5km päästä kampukselta 400€/kk. Vuokraan kuului myös ruoka, joten

Carletonissa oli jonkin verran toimintaa vaihtareille. Toimintaa järjesti CuEx-clubi yhteistyössä kv-toimiston kanssa. Vaihtareille järjestettiin publi-ilta lähes joka viikko, muutamia retkiä lähikaupunkeihin sekä muutamia suurempia tapahtumia, kuten esimerkiksi pikkujoulut ja "orientaatioviikolla" Amazing Race. Tamperelaiseen ainejärjetökulttuuriin tottuneena olisin toivonut aktiivisempaa vaihtaritoimintaa.

Opiskelen luokanopettajaksi ja koska Carletonissa ei ole kasvatustieteiden yksikköä valitsin syksyksi Child Studies kokonaisuudesta Global Childhood -kurssin ja kaksi musiikin kurssia World Music sekä History of the Western Art Music. Opetus oli luento-muotoista kaikissa kursseista oli Mid-term koe sekä Final exam. Kaikkiin kursseihin sisältyi paljon kirjojen lukemista, esseitä sekä muita tehtäviä. Opiskelu oli melko työlästä, joten se, että valitsin vain kolme kurssia oli hyvä päätös. Kaikki kirjat kursseille täytyi ostaa itse, sillä kirjastossa oli jokaista kurssikirjaa vain yksi kappale paikan päällä luettavaksi. Vanhojen panosten käyttäminen ei ollut mahdollista ja kaikilla kursseilla käytössä oli yleensä uusimmat mahdolliset kirjat. Kirjat maksoivat n. 25-120 CAD/kpl. Opiskelu oli hyvin koulumaista ja opettajat yleensä varmistivat jollain tavalla, että viikon lukemiset oli tehty. Koin, että pärjäsin omalla englanninkielen taidollani hyvin.

Itse käytin suuren osan vapaa-ajastani Ottawan ihanassa kahviloissa istuskelemiseen ja matkusteluun. Ottawasta on hyvät yhteydet Torontoon kautta joka puolelle Pohjois-Amerikkaa. Kanadassa etäisyydet ovat tosi pitkiä, mutta Ottawan läheisyydestä löytyy ihastuttava Montreal ja vähän kauempaa Toronto ja Niagaran putoukset. Auton vuokraaminen on helppoa ja kohtuullisen edullista ja Greyhound bussiyhtiö on edullinen kun ostaa liput ajoissa. Yliopistolla on tosi hyvät liikuntapalvelut. Uimahallia ja kuntosalia sai käyttää ilmaiseksi. Itse ostin vielä CuFit-passin, jolla pääsi ryhmäliikuntaan ja joogaan. Passi maksoi n. 6€/vk. Carletonissa oli todella hyvä joogatarjoilu, joka päivä järjestettiin monia erilaisia joogatunteja. Olin itse myös aktiivinen Ottawan suomalaisen koulun OSKU:n toiminnassa ja olin mukana opettamassa lähes joka lauantai. Ottawassa on melko suuri ja aktiivinen suomalainen yhteisö, jonka toiminnassa olin myös mukana. Laita minulle viestiä jos kiinnostuit niin kerron lisää!

Vaihto oli mahtava kokemus! Suurin motiivini vaihtoonlähdössä oli englanninkielen taitoni vahvistaminen ja siinä kyllä onnistuin. Oli hienoa elää arkea toisessa maassa, opin arvostamaan omia lähtökohtani ja elämää Suomessa ihan uudella tavalla. Haaveenani on jossain vaiheessa opettaa jossain toisessa maassa ja siihen tämä vaihto antoi paljon eväitä. Kanadalaiset ihmiset olivat todella mukavia ja Ottawa on ihastuttava kaupunki.

Jos harkitset vaihtoa Carletonissa ota ihmeessä minuun yhteyttä, niin kerron lisää.

Noora Reinikainen,
noora.k.reinikainen@gmail.com

Carleton University, Ottawa, 05.09.2017 – 22.12.2017

Maa: Kanada

Kaupunki: Ottawa

Vaihtoaika: 05.09.2017 – 22.12.2017

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Carleton University

Päätin hakea vaihtoon Ottawaan, koska Kanada oli jo pitkään ollut unelmamaani, jonka läpi olin mennyt junalla jo vuosi aikaisemmin. Tuon ensimmäisen reissuni aikana kävin myös Ottawassa ja ihastuin välittömästi kaupungin kauniiseen luontoon ja pikkukaupunkimaiseen fiilikseen, sekä Ottawan lukuisiin urheilu- ja kulttuurieroihin. Valtio-oppia opiskelevalle tyypille Kanadan pääkaupunki, joka sijaitsee kahden provinssin rajalla, oli luonnollisesti äärimmäisen kiinnostava myös opiskelujen vuoksi. Niinpä Ottawa oli hakuvaiheessa ainoa kohteeni ja vaihtosyksystä muodostui yksi elämäni hienoimmista kokemuksista.

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Hakuprosessi alkoi motivaatiokirjeen kirjoittamisella (englanniksi) marraskuussa. Noin kuukausi hakuajan päättymisen jälkeen sain iloisia uutisia, kun Tampereen yliopisto ilmoitti ehdottavansa minua vaihtoon Carletonin yliopistoon. Vahvistin vielä halukkuuteni lähteä, ja sain lisäohjeita, joista ensimmäisenä oli tehdä vaadittava kielitasotesti (joko IELTS tai TOEFL). Tein itse IELTS-testin, jota varten piti matkustaa Helsinkiin ja maksaa noin 250 €. Testiin ilmoittauduttiin netissä ja ilmoittautumisen ja maksamisen jälkeen sain käyttööni online-mallitestejä, joiden avulla treenasin testin eri osa-alueita (kuuntelu, luetun ymmärtäminen, esseekirjoitus ja puhuminen). Testi sujui muuten varsin mallikkaasti, mutta en ollut osannut varautua tarpeeksi testin todella tiukkoihin aikarajoihin. Testissä kaikki osiot on aikataulutettu tiiviiksi paketeiksi, jossa ei ole varaa jäädä pohtimaan vastauksia muutamaa sekuntia pidemmäksi ajaksi. Itselläni tämä ongelma korostui esseekokeessa, jossa molemmat esseeni jäivät liian lyhyiksi ja aiheuttivat pistemenetyksiä, jotka melkein tiputtivat esseesion pistemäärän liian alhaiseksi Carletonin vaatimukseen nähden. Niinpä ohjeeni kaikille IELTS-testiin meneville onkin: valmistautukaa kirjoittamaan kiireessä ja nopeasti!

Hakuprosessi kulki alkuun UTA:n vaihtokoordinaattorin kautta ja toimitin hänelle haluamani kurssivalinnat sitä varten tehdyllä lomakkeella. Lomake oli lähetetty minulle sähköpostilla heti ensimmäisen hyväksymisen jälkeen. Carletonin opinto-opas oli valtio-opin osalta todella laaja ja mielenkiintoisia kursseja tuntui olevan vaikka millä mitalla, mutta vasta kesällä sain tietää, että suurinta osaa niistä kursseista, jotka olin opinto-oppaan perusteella itselleni

valinnut, ei järjestetty vaihtosyksynäni ollenkaan. Täten ensimmäiset kurssivalintani menivät kokonaan uusiksi, joskin sain korvattua haluamani kurssit varsin samankaltaisilla opintokokonaisuuksia valtio-opin tutkinto-ohjelmasta. Kurssien vaihtamisessa oli vähän epäselvyyksiä, sillä siinä vaiheessa, kun minulle ilmoitettiin, etteivät valintani toteudu, monet muista kursseista olivat jo täynnä. Näin ollen alun perin niin laajalta vaikuttanut valinnanvara oli kutistunut melko pieneksi. Ne kurssit, joille lopulta päädyin, olivat kuitenkin erinomaisia (lisää myöhemmin), mutta yllätyksiin kannattaa siis varautua, kun tekee ensimmäisiä ehdotelmia opiskeltaviksi kursseiksi. Opinto-oppaassa ei näy, milloin mikäkin kurssi järjestetään, sillä kurssien aikataulu selviää vasta noin kuukausi ennen lukuvuoden alkua.

Viimeisen varmistuksen vaihtoni toteutumisesta sain, kun Carleton hyväksyi minut vaihto-opiskelijaksi toukokuun alussa. Tämän jälkeen sain lisätietoa muun muassa asumisesta Ottawassa, yliopiston kampuksesta sekä vaadittavista ennakkomaksuista. Minuun otti myös yhteyttä kv-tutori, jolta olisi voinut kysellä lisätietoja. Carletonin nettisivut ovat myös täynnä hyödyllistä infoa. Kesän aikana minun tuli maksaa pakollinen UHIP-terveydenhoitomaksu (noin 200 CAD) ja ottawalaisille opiskelijoille pakollinen julkisen liikenteen matkakortti UPASS (myös noin 200 CAD), sekä ilmoittautua lukuvuoden avaavaan vaihtari-infoon. UPASS oli hyödyllinen, sillä Carleton sijaitsee Ottawan ydinkeskustan ulkopuolella, mutta UHIP on pelkkä rahastus: terveydenhoitokuluja katetaan vain Ontarion provinssissa eli jos kävelee esimerkiksi Ottawaa halkovan Ottawa-joen toiselle puolelle ja joutuu onnettomuuteen Quebecissä, ei UHIP korvaa mitään maksuja. Suomalainen, kattava ja varaukseton matkavakuutus on siis tarpeellinen, vaikka Carletonin määräämä terveydenhuoltomaksu onkin pakko maksaa! Yleisesti ottaen paperisota sujui varsin ongelmitta ja sain maksettua laskut sekä luotua käyttäjätunnukset Carletonin sivuille Suomesta käsin. Opiskelijakorttien hakeminen ei onnistunut netissä, mutta asian sai hoidettua kätevästi perillä Ottawassa.

UPASS-bussikortista vielä sen verran, että Carleton yritti vaatia myös meitä yhden lukukauden Carletonissa viettäneitä opiskelijoita maksamaan aluksi koko lukuvuoden UPASSin. Vasta pitkän sähköpostittelun ja useiden eri vaihtareiden yhteydenottojen jälkeen Carletonin UPASS-asioita hoitava henkilö suostui myöntämään, ettei yliopistolla oikeastaan ollut perusteita vaatia kaikkien vaihtareiden maksavan noin 200 dollaria ylimääräistä Carletonille (pantiksi kortista). Asia ratkesi niin, että vaihtarit saivat jättää laskun maksamatta ja kaikki erääntyvät maksut pyyhittiin pois, kun palautimme bussikortin.

Kohdemaahan saapuminen

Saavuin Ottawaan vain pari päivää ennen lukuvuoden alkua, mutta koska olin ollut kaupungissa jo aiemmin, en kokenut tarvitsevani enempää aikaa valmistautua opintojen alkuun. Ensimmäisenä koulupäivänä kävimme kahden muun tamperelaisen vaihtarin kanssa teettämässä itsellemme opiskelijakortit ja hakemassa UPASSit (matkakortit) sekä osallistuimme vaihtari-infoon ja sitä seuranneelle kampuskierrokselle. Carleton on kuin oma pieni kaupunkinsa ja kampusalue tuntuu alkuun aivan valtavalta, mutta mittasuhteisiin tottui nopeasti.

Carletonissa vaihtareiden iloksi ohjelmaa järjestää vaihtarijärjestö CuEx, jonka Facebook-ryhmästä sai koko syksyn ajan tietoja erilaisista tapahtumista. Lisäksi kampuksella on International Student Services Office (ISSO), josta vaihtarit voivat käydä kysymässä apua asiassa kuin asiassa. Nämä organisaatiot ja paikat esiteltiin infopäivässä.

Asuminen ja ruokailu

Ennen tarkempaa kuvausta asumisestani pieni huomautus: Kanada ei ole halpa maa asua tai syödä. Vuokrat ovat yleisesti korkeat ja ruokaan pätee yleissääntönä se, että mitä terveellisempää joku ruoka on, sitä enemmän siitä myös joutuu maksamaan. Ruokakauppojen ja erilaisten ruokatarvikkeiden välillä on valtavia hintaeroja (kaupoista Walmart selvästi halvin), kuten myös erilaisten asumisratkaisujen.

Alun perin laitoin hakemuksen yliopiston asuntolaan, mutta näin vaihtoni jälkeen olen äärimmäisen iloinen siitä, että en päätenyt asumaan kampukselle. Carleton on etäällä Ottawan ydinkeskustasta ja käytännössä kaikista mielenkiintoisimmista paikoista, eli asumalla kampuksella asettaa itsensä tilanteeseen, jossa vapaa-ajanviettopaikkoihin on aina 3-7km matkaa. Ottawassa bussit ovat usein myöhässä ja liikenne saattaa takkuilla, joten itse pohtisin kahdesti kampuksella asumista. Lisäksi kampuksella asujille vuokraan kuuluvat ruokailut kampuksen ravintolassa, mutta kanadalainen kouluruoka ei omasta mielestäni vastannut laadultaan suomalaista. Tarjolla oli paljon rasvassa paistettua pikaruokaa ja loputon määrä limua automaattista. Koska en itse asunut kampuksella eikä minulla ollut meal plania, en pitänyt kampusravintolan ruokaa hintansa (noin 8€) arvoisena.

Asuin vaihtoni ajan 1eleven -nimisessä yksityisessä opiskelija-asuntolassa (111 Cooper Street), joka sijaitsee aivan kaupungin keskustassa UNESCON maailmaperintökohteisiin kuuluvan Rideaun kanaalin vieressä ja noin 700m päässä Kanadan parlamentista. Löysin paikan netin kautta ja lähetin heille sähköpostia, joihin asuntolan työntekijät vastasivat aina viipymättä ja auttoivat minua järjestämään asumiseni. Asunto oli kahden ihmisen kimppekämpä, jonka jaoin tietokonepeliriippuvaisen kiinalaisen opiskelijan kanssa. Ongelma tämän tietokoneen hiirtään 10-14h päivässä klikkailevan kaverin kanssa oli se, ettei huoneitamme ollut eristetty ovelta, vaan välissämme oli vain ohut väliseinä, joka ei kuitenkaan yltänyt kattoon asti. Tällainen asumisratkaisu olisi varmasti ollut kiva, jos kämppikseni olisi ollut sosiaalisempi tyyppi, mutta omassa tapauksessani kämpässä olo lähinnä ärsytti, koska yhteistä säveltä (tai kieltä) ei tuntunut löytyvän. Asunto itsessään oli kunnostettu ja siisti, mutta todella kitsaasti kalustettu: makuuhuoneessani ei esimerkiksi ollut ollenkaan lamppua, vaan se piti käydä itse hankkimassa, kuten kaikki muukin sänkyä, sohvia, työpöytää, tuolia ja vaatekaappia pienemmät kodin tavarat ja kalusteet. Vuokra oli korkea, 1000 CAD eli noin 680-700 € kuukaudessa, ja hintaan nähden olisin itse toivonut kämppään sisältyvän edes ne lamput tai jokin matto. Lisäksi asuntolaan piti olla koti-irtaimistovakuutus, joka itselläni meni matkavakuutuksen kautta. Toisaalta taas asuntolan loistava sijainti ja hienot ja viihtyisät yleiset tilat (sohvia, pöytiä ja nojatuoleja täynnä oleva opiskelutila, näppärä ja uusin laittein varustettu kuntosali, pyörävarasto, ja ilmaiset biljardi-, pöytäfutis- ja pingispöydät) saavat minut suosittelemaan paikkaa myös muille Ottawaan matkaaville vaihtareille. Toinen samantyylinen vaihtoehto kauempana keskustasta, mutta lähempänä Carletonia on Envie-niminen asuntola, jossa kalustustaso oli kuulemma parempi kuin 1elevenissä.

Lisäksi suosittelen myös harkitsemaan polkupyörän ostamista jostain käytettyjen pyörien liikkeestä (itse ostin omani Bike Dump-nimisestä paikasta), sillä kanaalin vartta pitkin pyöräily ja Ottawan tutkiminen satulan selästä on todella hauskaa ja silloin kaupungista saa vielä paremman kokonaiskuvan, eikä tarvitse odotella bussipysäkillä tai hikoilla ruuhkabusseissa.

Opiskelu

Tiedän monien ystäväni olleen pettynyttä Carletonin opetukseen, mutta valtio-opin (political science) kurssien osalta voin rehellisesti todeta, että opetuksen taso oli huomattavasti korkeampi kuin Tampereella. Carletonin valtio-opin ohjelma on kuuleman mukaan melko

kuuluisa hyvästä tasostaan ja itse olin aivan haltioissani siitä, kuinka innostuneita ja innostavia opettajani olivat. Jokaiselle kurssille oli olemassa selkeä kurssirunko, joka jaettiin opiskelijoille ennen kurssin alkua, luennoilla opiskelijoita osallistettiin opetukseen ja keskusteluun paljon enemmän kuin Suomessa ja opettajien ammattitaito sekä kokemukset teorioiden soveltamisesta käytäntöön olivat todella kiinnostavia. Ensimmäistä kertaa kolmen vuoden yliopistoajanani olin aina iloinen siitä, että minulla oli tiedossa luentoja, koska koin oppineeni siellä joka kerta jotain uutta ja saaneeni kuulla mieleenpainuvia näkökulmia ja tarinoita. Esimerkkinä toimikoot kurssini Afrikan sodista (Politics of War in Africa). Kurssin opettaja oli asunut kahdeksassa Afrikan maassa yhteensä noin 20 vuoden ajan ja ollut kahden afrikkalaisen hallituksen neuvonantajana erilaisissa kehittämishankkeissa. Hänen näkökulmansa afrikkalaiseen politiikkaan ei siis rajoittunut tieteellisten artikkelien lukemiseen tai kirjoittamiseen. Carletonissa kurssit olivat osallistujamäärältään pienehköjä (noin 40-60 opiskelijaa), mikä osaltaan auttoi keskustelun ja tiiviimmän ilmapiirin synnyssä.

Opetus oli erinomaista, mutta toisaalta opiskelijoilta myös vaadittiin paljon enemmän kuin Tampereella. Opiskelin syksyn aikana kolme kurssia, jotka sisälsivät yhteensä viisi pitkää esseettä, neljä koetta, neljä lyhyttä kirjallista analyysia, lukupaketit jokaista luentoja varten ja oletuksen siitä, että opiskelijat pystyvät tarvittaessa osallistumaan keskusteluun päivän aiheesta (lukupakettien pohjalta). Kurssimateriaalit sai pääosin ilmaiseksi yliopiston nettikirjaston kautta, yhden kirjan jouduin ostamaan itse. Kirjallisten töiden kieliasuun kiinnitettiin paljon huomiota ja opettajat huomauttivat jokaisen kirjallisen työn kohdalla, että arvosanassa huomioidaan myös kielioppi ja sanavalinnat, joista he tarvittaessa huomauttivat esseiden arvioinneissa ja kommentteissaan. Luentoja oli neljä tuntia viikossa kurssia kohden (yksi tai kaksi kurssikertaa per viikko), mutta artikkelien lukemiseen ja esseiden kirjoittamiseen kului paljon aikaa. Silti koen, että työt kannatti tehdä huolella, sillä jokainen kurssini oli sellainen, jota en voisi opiskella Suomessa ja halusin itse ottaa opetuksesta kaiken hyödyn irti.

Opiskelu elämä on Kanadassa aika paljon hiljaisempaa kuin Suomessa ja samanlaista ainejärjestöjen vetämää tapahtumakimaraa ei Ottawasta löydä. CuEx järjesti publi-illoja joka keskiviikko ja niiden lisäksi muutamia viikonloppuretkiä tai muita isompia juttuja. Illanviettojen järjestäminen ja niihin lähteminen on kuitenkin paljon oman aktiivisuuden ja järjestämishalukkuuden varassa.

Vinkit ja tsemppit

Ottawa on kaupunkina sympaattinen: tarpeeksi iso, jotta sieltä löytyy kaikki tarvittava, mutta silti tarpeeksi pieni ja luonnonläheinen, jotta se ei tunnu asfalttiviidakolta. Kaupungissa sijaitsevat lähes kaikki Kanadan kansalliset museot, joihin on torstai-iltaisain vapaa sisäänpääsy. Urheilufanille kaupungista löytyy jenkki futista, yliopistokorista ja tietysti NHL-jääkiekkoa. Poliitikasta kiinnostuneelle vierailu Kanadan parlamenttiin on hieno kokemus. 20 km päässä sijaitseva Gatineau park on ruska-aikaan kaunis ja Kanadan suurimmat kaupungit Toronto ja Montreal ovat tarpeeksi lähellä, jotta viikonloppureissut onnistuvat ilman suuria ponnistuksia.

Itselleni vaihto Ottawassa oli unelmien täyttymys ja koin saaneeni paljon enemmän kuin uskalsin toivoakaan. Kanada ei ole maailman halvin maa - hintataso on hieman korkeampi kuin Suomessa - mutta mikäli tätä lukiessasi mietit vaihtoa Ottawaan, uskaltaisin luvata, että kokemus tulee olemaan siihen kuluvaan rahan arvoinen. Tsemppiä haku-urakkaan!

Jos jotain jäi epäselväksi tai haluaisit lisätietoja Ottawasta, Carletonin yliopistosta tai hakuprosessista niin vastailen mielelläni.

Jari Mäkäläinen
makalainen.jari.t@student.uta.fi

Carleton University, Ottawa, 05.09.2017 – 22.12.2017

Maa: Kanada
Kaupunki: Ottawa
Vaihtoaika: 05.09.2017 – 22.12.2017
Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus
Yliopisto: Carleton University

Vaihto-opiskelu oli koko yliopistoajan ollut tähtäimessäni, ja koin sopivaksi väliksi lähteä vaihtoon kandidaatiksi valmistumisen jälkeen. Kohdetta en ollut ennen hakuhetkeä päättänyt, ja Kanadan pääkaupungissa sijaitseva Carleton University valikoituikin osittain sattumalta, mutta myös siksi että Kanada maana kiehtoi minua. Tahdoin käyttää mahdollisuuden hyväksi ja lähteä maahan, jossa en välttämättä olisi muuten käynyt, ainakaan lähiaikoina.

Hakuprosessi alkoi lokakuussa 2016, kun ensimmäinen hakukierros Pohjois-Amerikan kohteisiin avautui. Valitsin ainoaksi kohteeksi Ottawan Carleton Universityn, jonka kanssa Tampereen yliopistolla on kahdenvälinen yhteistyösopimus. Hakemus tehtiin NettiOpsussa, ja sen yhteydessä piti jättää myös motivaatiokirje. Motivaatiokirje piti kirjoittaa englanniksi, ja siinä täytyi ilmetä mm. hakijan motivaatio kyseistä hakukohdetta kohtaan sekä alustava opintosuunnitelma. Tässä vaiheessa täytyi kaivella kohdeyliopiston sivuja ja perehtyä kurssivalikoimaan.

Tiedon vaihtoon pääsystäni sain marraskuun lopussa ja paikka piti vahvistaa NettiOpsussa viikon sisällä. Vaihto-koordinaattori ohjeisti heti tämän jälkeen varaamaan ajan TOEFL tai IELTS -kielikokeeseen, jonka suorittaminen on pakollinen kaikille Carleton Universityyn hakeville. Valitsin TOEFL-kielikokeen, koska se oli hieman halvempi, joskin hinta oli silti melko suolainen (\$250). Kävin tammikuun alussa Helsingissä kokeessa ja sain tulokset parin viikon päästä koepäivästä. Sain tulokseksi 109/120, joka riitti hyvin, sillä Carleton vaatii minimissään 86/120 pistemäärän. Ilmoitin tuloksen vaihtokoordinaattorille, ja hän ilmoitti sen eteenpäin sekä ohjeisti täyttämään vielä Incoming Exchange Student Application-lomakkeen, joka lähetettiin kohdeyliopistoon. Tämän jälkeen odottelin virallista hyväksymistietoa kohdeyliopistosta, joka tuli 11.5.2017.

Hyväksymistiedon jälkeen varasin lentoliput, ja ne maksoivat n. 800 euroa. Otin joustavan opiskelijalipun Kilroyn kautta, koska en vielä tiennyt milloin joulukuun final exam -viikko päättyy. Päädyinkin vaihtamaan paluupäivääni aikaisemmalle.

Aloin etsiä asuntoa itselleni Ottawasta jo hyvissä ajoin kesällä. En tahtonut asua kampuksella, koska kampus-asunnon saaminen oli epävarmaa, kallista sekä tietoa asunnon saamisesta olisi joutunut odottamaan melko kauan. Harkitsin Envie Student ja 1Eleven -opiskelija-asuntoloita, joista ensimmäinen sijaitsee Little Italy kaupunginosassa ja jälkimmäinen aivan Ottawan keskustassa. Kuitenkin koin vuokrat näissä soluasunnoissa korkeiksi (n. 650-750e/kk), joten päädyin laittamaan asunnonhakuilmoituksia eri nettisivuille. Yhdeltä näistä sivuista löytyi kuin löytyikin huone rivitalosta, jota vuokrasi englantilainen nainen. Päädyin asumaan hänen luokseen, koska vuokra oli todella edullinen, 330e/kk, ja koska pystyin luottamaan pätevään vuokranantajaani täältä Suomesta käsin. Allekirjoitin vuokrasopimuksen jo kesäkuun lopulla. Kaiken kaikkiaan asunnon etsiminen oli yllättävän helppoa, mutta kaikista parhaimman varmuuden itselleen toki saa turvautumalla Envie tai 1Eleven -asuntoihin. Kävin myöhemmin molemmissa asuntoloissa kavereiden luona, ja molemmat olivat oikein siistejä ja viihtyisiä.

Asuin kolmikerroksisessa rivitalossa kahden muun ikäiseni vuokralaisen ja vuokranantajamme kanssa. Talo sijaitsi melko kaukana kaikesta, ja matkaa yliopistolle kertyi n. 9 kilometriä. Matka taittuikin bussilla sekä O-junalla, joka kulki suoraan yliopistolle. Downtown eli keskusta oli vieläkin kauempana asuinpaikastani, joka toisinaan turhautti. Mukavia puolia oli kotoisa ja edullinen asunto ja mahdollisuus tutustua kanadalaisiin tapoihin, kuten kiitospäivään, ystävällisten ja avuliiden asuinkumppanien kanssa. Jälkeenpäin ajatellen olisi ollut kätevää asua lähempänä yliopistoa tai keskusta-aluetta, mutta en kadu valintaani koska sain ystävän toisesta kämppiksestä ja vuokranantajastakin tuli minulle yllättävän läheinen.

Saavuin Kanadaan pari viikkoa ennen koulun alkua matkustelumielessä. Yliopisto alkoi orientaatiopäivällä 5.9 ja samalla viikolla alkoivat myös kurssit. Halusin ottaa vaihtojakson rennosti, joten otin kolme 0.5 creditin arvoista kurssia, joka on vaadittu minimimäärä. Kaikki kurssit olivat psykologian kursseja; Addiction, Forensic Psychology ja Criminal Behaviour. Kurssit olivat mielenkiintoisia, ja vaikka tehtäviä ja kokeita oli kotiyliopiston kursseihin verrattuna enemmän, koin tason paljon helpommaksi. Minulla oli koulua kolmena päivänä viikossa ja luennot kestivät 3 tuntia. Vapaa-aikaa jäi mukavasti, mikä oli tarkoituksenakin. Englanti opiskelukielenä ei tuntunut hankalalta, koska psykologian opiskelijat kotiyliopistossa lukevat lähinnä englanniksi.

Vaihto-opiskelijoille ohjelmaa järjesti ISSO ja CuEx -järjestöt. Ohjelmaa oli pitkin syksyä ja niissä oli helppo tutustua muihin vaihto-opiskelijoihin.

Yliopistolla oli hyvät urheilumahdollisuudet. Salille pääsi maksutta ja pallopelejäkin oli mahdollista käydä pelaamassa höntsäily mielessä ilmaiseksi. Kävin itse pelaamassa lentopalloa ja kokeilin myös joogatunteja, joista tosin piti maksaa joko kertamaksu tai koko syyslukukauden jäsenyys. Ryhmäliikuntatunteja oli myös tarjolla kerta- tai jäsenmaksua vastaan. Uimaan ja luistelemaan pääsi ilmaiseksi tiettyinä kellonaikoina. Yliopistolla oli paljon kerhoja, jotka esiteltiin syyslukukauden alussa.

Ottawa on kaupunkina todella sympaattinen. Se ei ole kovin suuri, mutta keskusta-alue on kaunis ja kotoisa. Ottawasta on helppo käydä Montrealissa, matka taittuu bussilla alle kahdessa tunnissa. Torontoon ja Quebec Cityyn matkaa on hieman enemmän, bussilla/autolla noin 5-6 tuntia. Greyhound-bussi on matkustusvaihtoehdoista halvimmasta päästä, ja mitä aikaisemmin varaa liput, sitä edullisemmalla pääsee.

Kanadassa hintataso on melko samankaltainen kuin Suomessa; joskus tosin huomattavasti halvempaa ja joskus kalliimpaa. Hinnat ilmoitetaan aina ilman veroja, mikä oli aluksi todella hämäävää. TOEFL kielikokeen lisäksi Carletonin vaatimia pakollisia hankintoja olivat UHIP-vakuutus sekä UPass-joukkoliikennekortti. Nämä kustansivat yhteensä n. 290 euroa. Otin lisäksi kattavamman matkavakuutuksen kaiken varalta. Kurssikirjoista voi tulla kuluja, jos ne päättää hankkia itselleen kuten suurin osa opiskelijoista yliopistolla tekee. Kirjastolla kuitenkin yleensä on muutama kappale tarjolla sekä joitakin kirjoja saattaa löytää halvemmalla käytettynä.

Vaihtoaika oli todella antoisa ja täynnä uusia kokemuksia ja uusiin kulttuureihin tutustumista kansainvälisten kavereiden kautta. Sain hyviä ystäviä ja unohtumattomia kokemuksia, ja olen todella onnellinen, että päätin lähteä juuri Kanadaan. Kanada on monipuolinen maa, jossa riittää tutkittavaa. 4 kuukautta kului kuin siivillä, ja englannin puhumiseen sai kaivattua itsevarmuutta ja sujuvuutta. Vaihtoon lähtemistä suosittelen lämmöllä kaikille kiinnostuneille, ja Kanada kohteena on mainio valinta. Jos mieleen tulee kysymyksiä liittyen vaihtokokemukseeni, minuun saa ottaa yhteyttä!

Universite Laval, Quebec, 04.09.2017 – 22.12.2017

Maa: Kanada

Kaupunki: Quebec

Vaihtoaika: 04.09.2017 – 22.12.2017

Vaihto-ohjelma: north2north

Yliopisto: Universite Laval

Hakuprosessi Kanadaan starttasi verrattain aikaisin, kuten monet muutkin kaukokohteiden haut. Sinänsä erityisiä ongelmia en hakuvaiheessa kohdannut, mutta välillä epätietoisuus ja loputtomalta tuntuva prosessi tuskastutti. Oman yliopiston koordinaattori kyllä vastasi mahdollisiin kysymyksiin, mutta koska north2north-ohjelman kautta on ilmeisesti lähtenyt vähemmän opiskelijoita vaihtoon, ei hirveästi varmaksi tulkittavaa kokemustietoa ollut. Kun eri vaiheessa jatkoon pääsemisestä tuli tietoa, oli kuitenkin selvää, mitä seuraavaksi piti tehdä ja kenestä seuraava vaihe olisi kiinni.

Eniten informaatiota Université Lavalista hankin ehdottomasti yliopiston omien sivujen kautta. Sieltä löysin vanhoja kv-opiskelijan oppaita ja linkkejä toisten vaihto-opiskelijoiden kokemuksiin. Tämä kuitenkin vaati suhteellisen paljon googlettua ja kaivelua. Valitettavasti en muistanut ottaa linkkejä näin jaettavaksi talteen. Suurin haaste informaation hankinnassa oli se, että suurin osa yliopiston sivujen teksteistä oli ranskaksi. Alusta astihan minulle oli selvää, että olin menossa ranskankieliseen yliopistoon, joten tämä oli hyvää harjoitusta oman maltin säilyttämisestä ja sanakirjan käyttämisestä. Yliopiston sivuilta oli nähtävissä jo ennen valitusta tulemista, mitä kurseja olisi tarjolla tulevalla lukukaudella, joten pystyin tutustumaan näihin melko helposti. Kirjoitin motivaatiokirjeeni yliopistolle ranskaksi. En

tiedä, kuinka paljon tämä lopulta vaikutti valituksi tulemiseen, muttei välttämättä ole huono idea käyttää kohdeyliopiston virallista kieltä, mikäli mahdollista, vaikka opiskelisikin lopulta toisella kielellä.

Quebeciin lähtiessä on huomionarvoista se, että Suomella ja Quebecillä on yhteistyösopimus terveydenhuoltopalveluista. Suomalaisena sain oikeuden käyttää Quebecin palveluita maksutta, mutta tämä vaati erään lomakkeen (SF-Q4) tilaamista Kelasta etukäteen. Tein tämän samalla, kun ilmoitin Kelaan lähteväni tilapäisesti ulkomaille ja soitin vielä perään, mikä nopeutti lomakkeen saamista. Tämän lomakkeen kanssa täytyy Quebecissä vierailla erillisessä virastossa sairaanhoitokortin saamiseksi, mutta tähän sain yliopistolta ohjeet ilmoittautuessani. Muutoin käytössäni oli jatkuva matkavakuutus, johon pyysin vakuutusyhtiöltäni "jatkopalan" 3 kuukauden lisäksi. Kannattaa siis tutustua omaan vakuutus sopimukseen ja siihen, kuinka pitkällä reissuilla se on voimassa. Kaikkien dokumenttien keräämisessä kannattaa olla ajoissa liikkeellä, muttei kannata alkaa huolehtia asiasta liian aikaisin. Kaikki hoituu kyllä, kun keskittyy ja hoitaa asiat järjestelmällisesti.

Olen opiskellut ranskaa vaihtelevasti lukiossa ja yliopistossa kolmen kurssin verran (Ranska 2-4). En kokenut olevani sujuva ranskanpuhujana, mutta pärjäsin sillä riittävästi. Mielenkiintoista Quebecissä oli se, että siellä ei kaikki edes osaa englantia ja jotkut saattavat jopa kieltäytyä englannin puhumisesta. Quebecissä osallistuin ranskan kielikurssille, joka kesti koko lukukauden ajan. Kurssi oli jokseenkin hyödyllinen itsessään, mutta ennen kaikkea paras anti oli se, että pääsin osallistumaan ranskaa vieraana kielenä Lavalin yliopistossa opiskeleville järjestettyyn toimintaan. Tähän tarkoitukseen oli perustettu oma ohjelma, jossa työskentelevät toiset opiskelijat järjestivät joka keskiviikko ja perjantai erilaista toimintaa (mm. museokäynti, melontaa, kaupunkikierrros), jonka kautta pääsi harjoittelemaan ranskaa käytännössä, tutustumaan alueeseen ja osallistumaan hauskoihin aktiviteetteihin.

Kesällä ennen lähtöäni olin yhteyksissä "buddyn" eli paikallisen tutorin kanssa. Buddy-toiminta oli erään opiskelijajärjestön organisoimaa. Tapasin buddyni muutaman kerran vaihtoni aikana, mutta lopulta meillä molemmilla oli niin paljon omia juttuja, että yhteydenpito jäi vähemmälle. Samainen järjestö organisoi myös tervetulo viikot, mutta näistä en valitettavasti osaa kertoa mitään, sillä en ehtinyt niille osallistumaan myöhäisen saapumiseni takia. Ilmeisen perinteinen fuksiviikkokonsepti silti kyseessä.

Quebecissä asuin yliopiston asuntolassa, jonka varasin välittömästi otettua paikan vastaan. Yleensä asuntola-asunto pitää ottaa kokonaiseksi lukuvuodeksi, mutta sen sai myös vain yhdeksi lukukaudeksi, jos oli vaihto-opiskelija. Tämä oli edullinen ja helppo ratkaisu. Asuntolassa asuminen oli oma kokemuksensa hyvine ja huonoine puolineen. Hyvää oli edullinen hinta ja se, että pääsi helposti viettämään aikaa opiskelukavereiden kanssa. Ikävämpää oli se, että jaetut keittiöt ja kylpyhuoneet eivät aina ole sitä, mitä itse haluisi niiden olevan. Kokemukseni ei kuitenkaan ollut niin huono, etten suosittelisi asuntolaa toisille vaihto-opiskelijoille. Asunnon hankkimisessa kannattaa olla ajoissa liikkeellä ja suosittelen lisäksi etsimään opiskelijoiden Facebook-kirppistä, jolta voi ostaa tarvikkeita käytettynä.

Opiskelin vaihdon aikana kauppatieteiden kandidatasoisia kursseja, oikeastaan melko lailla peruskursseja. Osittain syynä oli se, että vaativimmat järjestettiin ranskaksi tai minulta yliopiston mielestä puuttui niihin riittävää etukäteisymmärrystä. Halusin myös päästää itseäni vähän helpommalla vaihdon aikana, ja siksi suoritin sivuaineopintoja enkä omia pääaineopintoja.

Jo ennen lähtöä oletin, että Kanadassa opiskelu olisi työläämpää kuin kotona. Oletukseni osoittautui oikeaksi, sillä kurssisuoritukseen kuului luentojen sekä väli- ja loppukokeiden lisäksi eri kokoisia ryhmätöitä. Totesin itselleni välillä turhan raskaaksi työstää kolmen eri kurssin term projecteja yhtä aikaa, joten suosittelen jatkossa vaihtoon lähteville tarkempaa tutustumista kurssisisältöön. Itse en esimerkiksi tullut kysyneeksi tutoriltani, mitä kursseihin todella kuului. Tentit olivat kirjallisia ja opettajasta riippuen ne sisälsivät eri määriä monivalintoja, esseetehtäviä ja annettua materiaalia soveltavia tehtäviä.

Opiskelin siis englanniksi (lukuun ottamatta ranskan kurssia) ja koin oman englantini olevan parhaimmista, joten pärjäsinkin hyvin. Yksi opettaja vaati kirjallisissa töissä sujuvaa englantia ja rokotti pisteytyksessä huonosta kieliopista, mutta toiset olivat ymmärtäväisempiä vaihto-opiskelijoita kohtaan. Käymälläni kursseilla suurin osa opiskelijoista oli siis vaihdossa, eikä juuri kukaan puhunut englantia äidinkielenään. Oppimateriaaleina käytettiin vaihtelevasti kirjoja tai luentoslidemia. Ostin itse kaikki suositellut kirjat, mutta kannattaa ehdottomasti harkita ja kuulostella ennen näiden hankintaa. Tein itsekkin pari hutihankintaa. Kirjastossa kirjoja oli saatavilla vaihtelevasti. En koskaan päässyt sisälle paikalliseen tieteellisten artikkeleiden hakupalveluun, mutta sekin varmasti selviäisi jonkun paikallisen opiskelijan opastuksella.

Vapaa-ajalla matkustamista ajatellen Kanadassa kannattaa huomioida se, että etäisyydet ovat pitkiä ja täten matkustaminen joskus melko kallista. Itse tein pari reissua aiemmin mainitsemani opiskelijajärjestön kanssa, jolloin saimme ryhmälennusta. Suosittelen Pohjois-Amerikassa "road tripin" tekemistä, sillä auton vuokraaminen oli helppoa ja edullista, ja polttoainekin oli suhteellisen edullista. Matkustelun lisäksi käytin itse vapaa-aikaani käyden kampuksen kuntosalilla tai kavereiden kanssa kaupunkia tutkien. Johonkin se aika vain häviää, joten kannattaa ehdottomasti kirjoittaa listaa asioista, joita haluaa vaihdon aikana tehdä, jotta ne tulevasti varmasti tehdyksi.

En itse ole ehkä malliesimerkki elinkustannuksista, sillä en ensinnäkään seurannut menoja kovin tarkkaan ja toisekseen kulutin suhteellisen paljon rahaa varsinkin matkustamiseen. Yleisesti voinee sanoa, että ruokakaupassa oli suunnilleen samanhintaista kuin kotona, mutta ostin myös jonkin verran kalliimpia ruokia, jolloin kauppapaljon hinta tuntui luonnollisesti kovemmalta. Hauska fakta: Quebecissä hinnat ilmoitetaan hyllyssä verottomina eli lopullisen hinnan saa tietää vasta kassalla. Suomalaiseen makuun löytyi helposti erilaisia ruokia, jopa ruisleipää ja (Pandan!) lakritsia. Ilmasto Quebecissä on melko samanlainen kuin Suomessa, mutta talvessa kannattaa varautua sen kylmyyteen. Mitä lähempänä on merta, sitä kylmemmältä ilma tuntuu.

Asioiden hoitaminen Quebecissä tuntui helpolta, sillä se toimi hyvin samalla tavalla kuin Suomessa. Yliopistoon ilmoittautuminen piti kyllä hoitaa käymällä fyysisesti toimistossa yhtä aikaa satojen toisten ihmisten kanssa, mutta en kokenut prosesseja tuskallisen epäselviksi tai myöskään yltiömäisen byrokraattisiksi. Etukäteen valmistautuminen palkittiin. Todistukseni vaihdosta sain tammikuun puolivälissä, enkä vielä tiedä, miten hyväksilukemiset sujuvat, mutten odota törmääväni erityisiin ongelmiin, jos kaikki vain tapahtuu mahdollisimman vauhdikkaasti.

Kokonaisuutena vaihto oli todellakin hyvä kokemus. Vaikka ensimmäisen kuukauden loppupuolella soitinkin jo kotiin, että haluan palata heti takaisin, lopulta filikset ovat hyvät. Koti-ikävä kasvatti tuttuun asioiden puuttumisen, mutta tähän reagoi pyrkimällä tekemään

joitain tuttuja juttuja (kuten salilla käyminen tai kotoisten ruokien kokkailu) sekä aktivoitumalla puhumaan enemmän eri vaihto-opiskelijoiden kanssa. Näiden asioiden ansiosta löysin lopulta oman porukan, jonka kanssa loppuaika kului aivan liian nopeasti.

Vaihto kartuttaa kielitaitoa ja tukee mielestäni hyvin itsenäistymistä sekä avartaa maailmaa. Toisaalta sen myötä totesin myös, että kyllä Suomi on ihan kiva paikka asua.

Universite Laval, Quebec, 01.09.2017 – 31.12.2017

Maa: Kanada

Kaupunki: Quebec

Vaihtoaika: 01.09.2017 – 31.12.2017

Vaihto-ohjelma: BCI, Bureau de Cooperation Int

Yliopisto: Universite Laval

Olin syyslukukauden 2017 vaihdossa Université Lavalissa, joka sijaitsee Québecin kaupungissa, Québecissä, Kanadassa. Vaihto järjestyi BCI-vaihto-ohjelman kautta. Yliopisto on ranskankielinen, mutta myös englanniksi opetetaan muutamia aineita, kuten opiskelemaani englanninkielistä kirjallisuutta. Perustaidot ranskasta olisi silti hyvä olla tässä kohteessa - kaikki virallinen yhteydenpito tapahtuu ranskaksi ja myös Québecin kaupunki on lähestulkoon täysin ranskankielinen.

Québec on erittäin miellyttävä pienehkö, noin Tampereen kokoinen kaupunki. Historiallinen keskusta tarjoaa paljon nähtävää, mutta Québecistä pääsee myös varsin nopeasti esimerkiksi Montréalin suurkaupunkiin. Ilmastollisesti Québec ei tarjoa suomalaiselle suuria yllätyksiä, ellei käy kuten tänä syksynä, jolloin 30 asteen helteet jatkuivat pitkälle syyskuuhun. Québecin talvi voi olla hyvin ankara, lumimyrskyineen ja kovine pakkasineen.

Hakuprosessi sujui varsin helposti, paitsi että hakukohteeni vaihtui aivan viime metreillä englanninkielisestä yliopistosta Université Lavalin, koska alkuperäinen ykkösvaihtoehtoni oli pienentänyt vaihto-oppilaskiintiötä. Aluksi emmin lähteä ranskankieliseen ympäristöön, vaikka olinkin opiskellut ranskaa muutaman vuoden ajan, mutta kun kävi ilmi, että voisin kuitenkin opiskella englanniksi, päätin hakea vaihtoon Québeciin. Tampereen yliopiston vaihtokoordinaattori oli avulias hakuprosessin aikana, mitä ilman hakua olisikin ollut vaikea tehdä itse, koska ohjeistusta esim. motivaatiokirjeen kirjoittamiseen ei ollut. Kaikenlaisten todistusten ynnä muiden hankkiminen vei aikansa, eli asioita kannattaa alkaa hoitaa ajoissa. Esimerkiksi kielikokeita ei järjestetä ihan koska tahansa, ja minäkin jouduin lähtemään Helsinkiin asti tekemään englannin kielen kokeen (siitäkin huolimatta että olin siinä vaiheessa opiskellut englantia neljä vuotta pääaineenani). Samoin ulkomaille lähtiessä tarvitsee hankkia kaikenlaisia dokumentteja, ja erityisesti Kelalta saatavia kannattaa pyytää ajoissa, koska niillä voi kestää kauankin.

Sekä hakuprosessin että Kanadassa oloni aikana informaatio kulki erittäin hyvin minun ja/tai koordinaattorini ja Université Lavalin välillä; kysymyksiin vastattiin nopeasti ja informaatio oli varsin helposti saatavilla. Paikan päällä yliopistolla uusien opiskelijoiden sopeutumiseen oli panostettu erityisesti - vaihto-oppilaita neuvomaan oli omaa henkilökuntaa, jotka ylläpitivät "tervetuloloungea" ensimmäisten viikkojen ajan. "Loungessa" oli tänä aikana aina joku paikalla auttamaan minkä tahansa asian kanssa. Neuvonta sujui myös englanniksi.

Tiesin etukäteen, että Québec on vahvasti ranskankielinen kaupunki, mutta todellisuus selvisi vasta paikan päällä; kaupunki on totta tosiaan varmaankin Kanadan ranskankielisin paikka. Parantaakseni kielitaitojani (käytännön harjoittelun lisäksi) otin myös yhden kurssin ranskaa, mikä auttoi hiomaan taitoja. On hyvä kuitenkin muistaa, että kielikursseista joutuu maksamaan erikseen - yksi kurssi ei tosin maksanut kuin vajaan satasen euroissa. Kurssikirjoista pitää myös varautua maksamaan, tosin joitakin on mahdollista löytää myös käytettynä.

Université Lavalissa mielestäni paras asia oli kielikoulun järjestämä kielikylpytoiminta. Kielikoululla oli oma "animaatioloungeksi" kutsuttu huone, jossa oli aina paikalla niin sanottuja animaattoreita, joiden tehtävä oli yksinkertaisesti olla paikalla, jotta opiskelijoiden olisi mahdollista harjoitella ranskan puhumista heidän kanssaan. Myös apua kotiläksyihin tarjottiin. Lisäksi kielikoululla oli paljon ohjelmaa, joka oli suunnattu vaihto-oppilaille ja muille ranskaa opiskeleville - ohjattuja keskusteluja, retkiä pitkin kaupunkia ja sen ulkopuolelle, kulttuuritapahtumia... Kaikki tapahtui rennossa hengessä, tavoitteena tehdä ranskan opiskelusta ja harjoittelusta hauskaa ja helppoa. Samalla tuli nähtyä kaikki Québecin tärkeimmät kohteet, kuten myös sellaisia, joihin ei olisi itse tullut mentyä, ja mikä tärkeintä, tavattua paljon uusia ihmisiä lähes maailman jokaisesta kolkasta.

Vaihtoni aikana asuin yliopiston kampuksella sijainneessa asuntolassa, mitä voin suositella, mutta hakemus on tehtävä pikaisesti, koska huoneita on vaihto-oppilaille rajallinen määrä. Vuokra oli edullinen (350 CAD = n. 240€). Valitsemani vain naisille tarkoitettu asuntola oli kampuksen vanhin asuntola, eli se oli hiukan vaatimaton kuluneine pintoineen, mutta kaikki toimi hyvin ja huone oli siisti. Kaikki palvelut oli kuitenkin järjestetty joko asuntolassa tai kampuksella hyvin, eli arki sujui mukavasti. Kampuksen palveluiden lisäksi lähellä oli myös useita suuria ostoskeskuksia, ravintoloita ja elokuvateatterikin, eikä keskustaankaan kestänyt bussilla kuin muutama kymmenen minuuttia. Esimerkiksi bussilla ajelu ja ruokaostokset ovat tosin hiukan kalliita Québecissä, ja ravintoloissakin ylimääräistä menee tippeihin. Lisäksi on hyvä tietää, että Kanadassa verot lisätään hintaan vasta kassalla!

Varsinaisen oppiaineeni, englanninkielisen kirjallisuuden, opiskelu Lavalissa oli mielenkiintoista, mutta kurssien työtaakka oli huomattavasti suurempi kuin mihin olin tottunut. Kontaktiopetus tarkoitti kolmetuntisia seminaarikeskusteluja kirjoista ja niihin liittyvistä teemoista ja kirjallisuusteorioista. Vaikka työtaakan takia vietin ehkä enemmän aikaa opiskellen kuin olisin toivonut, kurssit olivat toisaalta hyvin antoisia.

Päällimmäisenä vaihtojastani Université Lavalissa jäi mieleen kuinka paljon mukavia ja avuliaita ihmisiä tapasin erityisesti yliopiston piireissä. Tunsin oloni alusta lähtien tervetulleeksi ja sain aina apua, jos sitä tarvitsin. Myös ranskan kielen harjoittelu käytännössä oli tehokkaampaa kuin olin uskaltanut odottaa, sillä se antoi minulle hirveän paljon itseluottamusta. Myös oman alan opiskelut koin erittäin hyödyllisiksi, sillä pohjois-amerikkalainen perspektiivi toi aivan uusia ulottuvuuksia jo olemassa oleviin taitoihini. Myös kokemus siitä, että pärjään yksin ulkomailla, ja nautin itsenäisestä elämästä, oli tärkeä osa

vaihtokokemusta. Kaiken kaikkiaan olen erittäin ylpeä siitä, että uskalsin tosissani hakea vaihtoon. Voin lämpimästi suositella sekä kokemusta että Université Lavalia vaihtoyliopistoksi.

University of Saskatchewan, Saskatoon, Saskatoon, 01.09.2017 – 23.12.2017

Maa: Kanada

Kaupunki: Saskatoon

Vaihtoaika: 01.09.2017 – 23.12.2017

Vaihto-ohjelma: north2north

Yliopisto: University of Saskatchewan, Saskatoon

Vaihtoni Kanadassa oli erittäin onnistunut kokemus, eikä vastoinkäymisiä tullut oikeastaan missään vaiheessa. Ainoa hieman stressiä aiheuttanut vaihe oli hyvin pitkä hakuprosessi north2north-ohjelman kautta. Hain vaihtoon lokakuussa, ja lopullisen vahvistuksen vastaanottavalta yliopistolta sain kesäkuun alussa. Lähtö olikin sitten jo elokuussa.

Hain ensin yliopiston haussa vaihto-ohjelmaan, eli north2northiin. Tämä on siitä hyvä ohjelma, että vaihtoapurahaa saa enemmän kuin esimerkiksi BCI:ssä. Opintojeni sisältö sopi hyvin vaihto-ohjelman vaatimuksiin. Ensimmäisessä vaiheessa minun piti kirjoittaa motivaatiokirjeet kolmeen tämän vaihto-ohjelman yliopistoon, mutta minkään näistä ei välttämättä tarvinnut olla se lopullinen hakukohde. Nämä motivaatiokirjeet eivät siis ikinä päätyneet kyseisiin yliopistoihin. Kun minut oli valittu north2northiin, piti minun seuraavaksi kirjoittaa motivaatiokirje vaihto-ohjelmalle, sekä tehdä hakemus ohjelman nettisivujen kautta. Tämä vaihe oli vähän epäselvä, ja aluksi kirjoitinkin motivaatiokirjeet kaikille yliopistoille, joihin päätin hakea ohjelman kautta. Tampereen yliopiston ja vaihto-ohjelman ohjeistukset olisivat siis voineet olla selkeämpiä. Sain valita kolme yliopistoa, joihin hain, ja University of Saskatchewan oli toinen vaihtoehtoni. En tiennyt siitä juuri mitään etukäteen, mutta halusin vaihtoon Kanadaan, ja yliopisto vaikutti laadukkaalta. Sain kuulla, että minua esitetään USaskiin, mistä kului vielä jonkin aikaa ennen kuin lopullinen vahvistus tuli vastaanottavalta yliopistolta kesäkuun ensimmäisinä päivinä.

Olin tehnyt asuntohakemuksen USaskin asuntolapalveluihin jo toukokuussa, koska hakemusten jättö oli alkanut jo talvella ja ajattelin huoneiden menevän nopeasti täyteen. Minulla oli kysyttävää hakemuksesta, ja lähetin asuntolavastaavalle sähköpostia. Minulle vastattiin heti, todella avuliaasti ja ystävällisesti. Myöhemmin sain huomata, että yliopiston henkilökunta on poikkeuksetta ystävällistä ja nopeasti reagoivaa. Sain heinäkuussa sähköpostin, että asuntola, johon olin hakenut (College Quarter) oli mennyt jo täyteen ennen kuin he olivat käsitelleet hakemukseni. Vaihtoehtoina oli joko majoittua toiseen asuntolaan (Seager Wheeler), tai etsiä asunto kampusalueen ulkopuolelta. Olin kuullut Seager Wheeleristä jonkin verran huonoa palautetta eräältä suomalaiselta, joka oli ollut USaskissa aiemmin, joten ajattelin kokeilla onneani ja etsiä kämpän yksityiseltä.

USaskin vaihtareilla ja kv-opiskelijoilla on oma Facebook-ryhmä U of S AXIS, minkä kautta lähdin etsimään vinkkejä asunnon löytymiseen. Ryhmästä pomppasi silmilleni erään brasilialaisen tytön postaus asunnon etsimisestä. Päätin lähettää tytölle viestiä, että etsin myös kämpppää ja voisimme ehkä etsiä yhteisen asunnon. Kävimme ensin läpi Airbnb:n, jossa oli ihan hyviä asuntoja, mutta hieman liian hintavia etenkin Brasilian valuutassa. Kartoitimme myös USaskin opiskelijakunnan asunnonvälityksen, sekä erilaiset Facebook-ryhmät. Suurin osa yksityisten vuokraamista huoneista on omakotitalojen kellarikerroksissa. Kalustettuja asuntoja tarpeeksi lähellä kampusta on aika haastavaa löytää. Löysimme kellarikerroksen, jonka saisimme käyttöömmekä edullisesti, ja sijainti oli täydellinen, noin 10min kävelymatkan päässä kampukselta. Tartuimme tilaisuuteen, mutta halusimme varmistua siitä, että asunto on oikeasti samassa kunnossa kuin kuvissa. Kysyin eräältä U of S AXIS-ryhmän kanadalaiselta jäseneltä, voisiko hän käydä katsastamassa paikan ja lähettää meille siitä kuvia. Tämä sopi hänelle hyvin, ja kämpppä oli erinomainen. Palkitsimme hänet tästä myöhemmin syksyllä tarjoamalla brunssin. En voi olla korostamatta enempää sitä, että asunnon pitää olla lähellä yliopistoa niin, että matkan pystyy kovallakin pakkasella (-30) tarvittaessa kävelemään. Joukkoliikenne on hyvin erilaista kuin Suomessa: se kulkee harvoin, lähinnä päivisin ja reittejä on vähän. Monilla yliopisto-opiskelijoilla on oma auto käytössä.

Asuntojärjestelyni oli yksi parhaista asioista vaihdossa, sillä vuokranantajamme, noin 60-vuotias nainen, oli älyttömän ihana persoona, jonka kanssa oli helppo tulla toimeen. Kämpiksieni, brasilialainen tyttö jota en ollut ikinä tavannut, osoittautui huikean mukavaksi ihmiseksi, ja hänestä tuli minulle tärkeä ystävä. Meillä oli kerroksessamme oma kylpyhuone, 2 jääkaappia, mikro, kahvinkeitin, vedenkeitin, 2 makuuhuonetta ja sohva, ja saimme käyttää talon keittiötä ja pyykinpesukonetta. Vuokramme oli 530 CAD per huone, eli noin 350€/hlö kuussa. Tähän sisältyi myös wifi. Vuokra oli hieman kalliimpi kuin asuntolahinnat. Joissakin asuntolarakennuksissa huoneet olivat jaettuja, eli yhdessä huoneessa majoittui 2 ihmistä. Seager Wheelerissä yhdessä asunnossa oli muistaakseni 6 ihmistä, jotka jakoivat kylpyhuoneen, wc:n ja keittiön. Jokaisella oli kuitenkin oma makuuhuone. Kävin Seager Wheelerissä, eikä se ollut mitenkään katastrofaalinen asuntola, mutta lämmitys ei toiminut hyvin. Huoneet olivat joko liian kylmiä tai aivan liian kuumia.

Yksi isoimmista kulueristä vaihdossani oli ehdottomasti matkustaminen Kanadaan ja takaisin. Suurin osa saamastani apurahasta kului jo pelkkiin lentoihin. Tähän siis kannattaa varautua budjettia tehdessä. Lensin Saskatooniin reittiä Helsinki-Reykjavik-Toronto-Saskatoon, ja samaa reittiä takaisin. Reitti oli toimiva, vaikkakin matkustaminen kesti yli 24h suuntaansa. Mennessä vietin Islannissa 5 päivää mieheni kanssa, mikä oli mahtava aloitus seikkailuntäyteiselle syksylle. Tämä myös auttoi matkaväsymyksen ehkäisemisessä. Aikaero Saskatooniin oli syksyllä 9 tuntia, ja kellojen siirtämisen jälkeen se oli 8 tuntia.

Saapuessani Saskatooniin minua odottivat kv-tutorit, jotka opastivat minut yliopiston maksamaan taksiin. Halutessani olisin voinut viettää ensimmäisen yön hotellissa yliopiston piikkiin, mutta päätin mennä suoraan uuteen asuntooni kotiutumaan. USaskin kv-toimiston väki järjesti kaikenlaisia kivoja tapahtumia syksyn alussa, joihin ehdottomasti kannattaa lähteä mukaan. Ihmisiin oli ylipäänsäkin helppo tutustua, ja apua sai aina kun sitä tarvitsi.

Opetus oli erittäin hyvää, ja se oikeastaan ylitti odotukseni. Kanadalaisten opettajien englantia on helppo ymmärtää. Kävin neljä kurssia syksyn aikana, koska kurssit kestävät koko lukukauden. Ryhmäkoot olivat pieniä, noin 20-30 oppilasta per ryhmä. Työmäärä oli paljon isompi kuin mihin Tampereella on tottunut, mutta toisaalta opin paljon uusia asioita ja aiheet

olivat kiinnostavia. Lempikurssejani olivat Organization Structure & Design, ja Renewable Resources and Environment. Kaikkiin kursseihin kuului 2 tenttiä ja useita esseitä, sekä ryhmätöitä ja esitelmiä. Tenttien vaatimustaso ei kuitenkaan ollut yhtä korkea kuin Tampereella. Esseiden kirjoittaminen myös sujuvoitti kielitaitoani, mistä on hyötyä gradua kirjoittaessa. Jos englantia tuottaa hankaluuksia, niin työmäärään on kuitenkin syytä varautua.

Saskatoon on aika pieni kaupunki, eikä siellä ole yhtä paljon tekemistä kuin Tampereella. Ruokakauppaan on pitkä matka, koska pieniä lähikauppoja ei ole. Kivoja ravintoloita ja baareja kuitenkin löytyy, tosin hintataso ei ole kovin edullinen. Saskatoonista kannattaakin lähteä muualle Kanadaan reissaamaan, jotta vaihdosta saa enemmän irti. Matkustin vaihdon aikana Calgaryyn, Banffiin Kalliovuorille, Vancouveriin ja Torontoon. Voin suositella näitä kaikkia, erityisesti Kalliovuoria. Matkustamisessa pitää ottaa huomioon se, että Saskatoonista pääsee kulkemaan vain autolla tai lentäen, ja lennot Kanadan sisällä ovat paljon kalliimpia kuin Euroopan sisäiset lennot. Saskatoonista ajoi Calgaryyn 6 tuntia.

Kanadan vaihto on suhteellisen hintava, mutta mielenkiintoinen ja varmasti unohtumaton elämys. Jos sinulle jäi kysyttävää tämän romaanin lukemisen jälkeen, niin ota yhteyttä, kerron mielelläni lisää.

Universite du Quebec a Trois-Rivieres, Trois-Rivières, 31.08.2017 – 19.12.2017

Maa: Kanada

Kaupunki: Trois-Rivières

Vaihtoaika: 31.08.2017 – 19.12.2017

Vaihto-ohjelma: BCI, Bureau de Cooperation Int

Yliopisto: Universite du Quebec a Trois-Rivieres

Aloitin hakuprosessin Université du Québec à Trois-Rivières'iin (UQTR) jo syksyllä 2016. Aluksi piti hakea Tampereen yliopiston haussa vaihtoon ja sen jälkeen alkuvuodesta 2017 vielä erikseen valitsemaansa kouluun postitse lähetettävällä paperisella hakemuksella. Vielä haun ensimmäisessä vaiheessa kirjoitin hakemukset sekä UQTR:ään että Université du Québec à Montréal'iin (UQAM). Aloittaessani lopullisen hakemuksen kokoamisen kohdekouluun valitsin kuitenkin ainoastaan yhden yliopiston, sillä BCI-vaihto-ohjelmassa mukana olevat koulut ottavat lähes poikkeuksetta huomioon ainoastaan ne hakemukset, joissa koulu on hakijan ykkösvalinta. UQTR oli ykkösvalintani sopivimman kurssitarjonnan vuoksi, joten UQAMiin hakeminen kakkosvalintana olisi ollut ajan tuhlausta, sillä he ottivat huomioon ainoastaan ykkösvaihtoehtona UQAMiin haluavat. Kannattaa käyttää hyödyksi vaihtokoordinaattorin apua ja hänen mahdollisesti järjestämiään infotilaisuuksia hakemukseen tarvittavista liitteistä. Koordinaattori auttoi paljon hakemuksen organisoinnissa ja oli korvaamaton apu sen lähettämisessä. Hän hoiti kopioiden ottamisen ja papereiden varsinaisen postituksen, ja opiskelijan kontolle jäi ainoastaan kaikkien hakemuksen osien kokoaminen.

Koulujen tutkinto-ohjelma- ja kurssitarjontaan tutustuminen kannattaa aloittaa ajoissa, sillä se vie aikaa, ja kouluun hakiessa tietyn tutkinto-ohjelman täytyy olla valittuna. Kannattaa käyttää hyödyksi BCI-vaihto-ohjelman nettisivuja, sillä sieltä löytyy jokaisen Quebecin kohdekoulun vaihto-oppilaille avoimien tutkinto-ohjelmien lista. Listan perusteella oli helpompi hakea tietoa myös UQTR:n nettisivuilta, joilta löytyy kaikki tieto kohtalaisen selkeästi kurssitarjontaa ja -kuvauksia myöten. Kannattaa kuitenkin varautua siihen, että kurssivalintoja täytyy vielä muuttaa paikan päällä ennen lukukauden alkua, jos kaikkia kursseja ei järjestetäkään. Jouduin itse vaihtamaan kursseja kahteen otteeseen.

Sain tiedon UQTR:ään hyväksymisestä huhtikuun lopussa, mutta tiedän, että monet joutuivat odottamaan pidempään, jopa kesäkuun alkuun saakka. Jos hyväksymiskirje tulee, lähtövalmistelujen aloittamisessa ei siis voi aikaila. Varasin heti itselleni asunnon kampukselta. Asuntovaihtoehtoista tuli tietoa hyväksymiskirjeen mukana, ja olin tutustunut vaihtoehtoihin jo UQTR:n nettisivuilla. Ennen lähtöä otin jatkuvan matkavakuutuksen lisäksi määräaikaisen matkavakuutuksen ylijääväksi noin 1,5 kuukaudeksi, ja tämä kattoi koko oleskeluaikani Quebecissä. Lisäksi Kelalta täytyi pyytää SF/Q4-lomake, joka todistaa, että olen oikeutettu sairausvakuutukseen Quebecissä. Quebecillä ja Suomella on kahdenvälinen sopimus sairausvakuutuksesta, ja suomalaiset vaihto-opiskelijat saavat Quebecin vakuutuksen täysin ilmaiseksi, kunhan Kelan todistuspaperi on mukana. Ilmeisesti kaikki koulut vaativat opiskelijoiltaan sairausvakuutuksen, eivätkä ulkomaiset vakuutukset kelpaa. Kannattaa siis hoitaa tuo Quebecin RAMQ-vakuutus kuntoon, koska se on iso etu, ja sen hoitamiseen annetaan noin kuukausi aikaa lukukauden alussa. Jos RAMQ-vakuutusta ei ole, joutuu vaihto-opiskelija ainakin UQTR:ssä ottamaan paikallisen vakuutuksen, joka maksaa noin 80 dollaria kuussa. Trois-Rivières'stä joutuu menemään Ville de Québeciin hoitamaan RAMQ-rekisteröitymisen - asian voi hoitaa myös Montréalissa, mutta Québecissä ei tarvitse ajanvarausta, ja homma hoituu kohtalaisen nopeasti! Suosittelen yhdistämään matkaan parin päivän Québecin-reissun, kaupunki on vierailemisen arvoinen.

En käynyt kielikursseja ennen lähtöä, sillä ranskan kielen tasoni oli jo ennestään hyvä. Silti ranskaksi opiskelun rankkuus oli aluksi shokki, joten jos kielitaito on ruosteessa, suosittelen käymään kielikurssin. Suosittelen myös varmistamaan hyvissä ajoin, että oma kielitaito on riittävä siihen, että hakemus ylipäätään hyväksytään. Professorit ja opettajat ovat UQTR:ssä todella mukavia ja ymmärtäväisiä, mutta opetuksen tahtia ei voi muuttaa vaihto-opiskelijoiden vuoksi.

Saavuin Québeciin noin 1,5 viikkoa ennen lukukauden alkua. Lensin Helsingistä Montrealiin, yövyin Montrealissa bussiaseman lähellä ja menin Orléans Express -bussiyhtiön bussilla Trois-Rivières'iin seuraavana päivänä. Bussilipun olin ostanut etukäteen netistä. Asuin kampuksella aivan yliopiston vieressä, mikä oli tietysti käytännöllistä etenkin aamuluentojen kannalta, mutta jälkepäin ajateltuna olisi kannattanut hankkia asunto muualta. Omaan makuuni opiskelijaelämä UQTR:n kampuksella oli liian kampuskeskeistä, ja jossain vaiheessa syksyä turhauduin jatkuvaan kampuksella roikkumiseen. Asunto toisaalla olisi laajentanut hieman elinpiiriä. Lisäksi asunnot kampuksella maksavat todella paljon hieman kauempaan sijaintiin verrattuna, eikä niiden kunto vastaa hintaansa. Toisaalta talvipakkasilla on kiva olla yliopiston vieressä, ja kämppeistä ja heidän kauttaan sai helposti kavereita. Maksoin huoneestani kampuksella noin 320 euroa (dollareissa lähes 500), mutta kuulin, että huoneita saattoi helposti löytää muualta päin kaupunkia alle 300 euron, myös kävelymatkan päässä yliopistolta.

Opiskelin UQTR:ssä ranskan kielen ja viestinnän kandiohjelmassa, eli kävin sekä pääaineeni journalistiikan ja viestinnän että sivuaineeni ranskan kielen kursseja. Kurssit olivat pääosin erinomaisia ja opettajat todella hyviä, motivoituneita ja reiluja. Akateemisesta näkökulmasta UQTR oli täydellinen valinta - kurssit olivat selkeitä ja laadukkaita ja opettajat aina valmiina juttelemaan ja neuvomaan. Yliopisto on pieni, joten siellä on hyvä ja rento tunnelma. Opintojen laatu ylitti odotukseni. Kirjoja joutui jonkin verran ostamaan, mihin en ollut etukäteen tajunnut varautua. Lisäksi tulostamisesta jne. joutui maksamaan. Itselleni osui kursseja, joissa suoritustapa oli lähes järjestään kahdella tentillä lukukauden puolivälissä ja lopussa, mutta etenkin maisterivaiheessa olevat kaverini suorittivat kurssejaan paljolti esseillä ja suullisilla esitelmillä. Koen, että Suomessa kandidivaiheessa suoritustavat ovat vaihtelevampia kuin Quebecissä, mutta muuten opintojen rakenne on varsin samanlainen kuin Suomessa - lähiovetusta oli kolme tuntia viikossa per kurssi, ja loppu oli itsenäistä työskentelyä. Kursseihin kuului paljon itsenäistä etukäteislukemista ja jonkin verran ryhmitöitä.

Trois-Rivières'ssä kannattaa varautua siihen, että arkikieli on todellakin ranska, eikä englannilla voi juuri "pelastautua", toisin kuin vaikka Montrealissa, missä englannilla pärjää hyvin. Lähes kaikki vaihto-opiskelijat tulevat UQTR:ään ranskankielisistä maista, enkä tavannut muita suomalaisia tai edes pohjoismaalaisia. Jos haluaa kehittää ranskantaitojaan todellisella kielikylvyllä, Trois-Rivières on erinomainen kohde. Yliopisto on kaupungissa todella hyvä, mutta muuten kaupunki ei ehkä ole paras mahdollinen vaihto-opiskelukaupunki. Se on varsin pieni, eikä tekemistä ole paljon. Myös yöelämä keskittyy kampukselle. Toisaalta elinkustannukset ovat paljon alhaisemmat kuin isoissa kaupungeissa ja sijainti on käytännöllinen Ville de Québecin ja Montréalin välissä. Molempiin pääsee noin 1,5 tunnissa, mutta jos haluaa jatkuvasti käydä isommissa kaupungeissa, matkustamista tulee jonkin verran. Lähikaupunkeihin kannattaa mennä autokyydillä. Covoiturage eli yhteisautoilu toimii Quebecissä todella hyvin kattavan julkisen liikenteen puuttuessa, ja autokyytejä Trois-Rivières'stä Montréaliin tai Ville de Québeciin löytyy paljon. Suosittelen amigoexpress.ca-sivustoa tai Facebook-ryhmiä.

Kanada on valtava maa, eikä matkustaminen ole yhtä simppeleä kuin Euroopassa. Jo Quebec on todella iso, ja sielläkin on paljon näkemisen arvoisia kohteita. Ottawa ja Toronto ovat myös kohtalaisen lähellä, ja New Yorkiin pääsee lentäen tai yöbussilla Montrealista. Helpointa ja halvinta on vuokrata porukalla auto, jos lähtee retkelle esimerkiksi kansallispuistoon tai kaukaisemmalle alueelle, missä ei ole hyvää julkista liikennettä.

Vaihtojakso Trois-Rivières'ssä oli erityisen merkityksellinen kielitaitoni kehittymisen kannalta. Tasoni oli jo lähtiessä hyvä, mutta vaihdossa kehittyivät sekä arkikieleni että akateeminen ranskani. Oli myös upeaa kokea opiskelu ranskankielisessä yliopistossa ja selviytyä kursseista kunnialla. Vaihdosta on taatusti hyötyä tulevaisuudessa sekä opinnoissa että ammatillisessa mielessä. Vaihtojakso antoi osviittaa omista vahvuksistani ja siitä, millaisessa työssä haluaisin tulevaisuudessa olla. Ehdin myös matkustaa varsin paljon neljän kuukauden oleskelun aikana ja avartaa jälleen vähän enemmän maailmankuvaani myös sillä saralla.

Bishop's University, Quebec, 11.01.2017 – 30.04.2017

Maa: Kanada

Kaupunki: Quebec

Vaihtoaika: 11.01.2017 – 30.04.2017

Vaihto-ohjelma: CREPUQ-opiskelijavaihto-ohjel.

Yliopisto: Bishop's University

Hakuprosessi alkoi jo vuoden 2015 syksyllä Tampereen yliopiston omalla haulla, ja tieto valitsemisesta tuli ennen joulua. Varsinainen kohdeyliopistoon hakeminen tapahtui seuraavana keväänä. Bishop'sista vahvistus tuli vasta lokakuun 2016 lopussa, joten aikaa asioiden järjestelyyn oli pari vain kuukautta. Opiskelupaikan vastaanottamisen jälkeen piti heti saada tunnukset yliopiston sähköisiin palveluihin, mutta jostain syystä minulla kesti siinä yli kaksi viikkoa, ja minun piti vielä erikseen huudella niiden perään ennen kuin sain ne. Ylipäättään suurin osa informaatiosta ja esimerkiksi kurssitarjonnasta piti itse Bishop'sin nettisivuilta etsiä. Lisäksi joko itse en ollut lukenut ohjeita tarpeeksi huolellisesti tai minulta jäi jokin sähköposti saamatta, sillä minulla oli ihan väärä käsitys siitä, miten kursseille pitää ilmoittautua. Kurssivalinnat piti lähettää sähköpostilla sikäläiselle kansainvälisten asioiden koordinaattorille Diane Millsille, mutta siinä vaiheessa kun minä sain tämän tietooni oli suurin osa haluamistani kursseista täynnä. En tiedä oliko vain omaa huolimattomuuttani, mutta etukäteisvalmistelut eivät siis ihan niin jouhevasti sujuneet kuin olisin toivonut. Kansainvälisille opiskelijoille oli Bishop'sissa pakollinen sairausvakuutus, joka maksoi noin 350 Kanadan dollaria. Tämän lisäksi minulla oli oma matkavakuutus, joka kattoi tavaravahingotkin. Tuosta Bishop'sin omasta vakuutuksesta sai kuitenkin rahat takaisin, sillä Suomen ja Quebecin välillä oleva sopimus mahdollistaa suomalaiselle opiskelijalle Quebecissä paikallisen sairausvakuutuksen ilmaiseksi (paikallinen "KELA-kortti"). Vakuutus oli kuitenkin aluksi maksettava, sillä tuota quebeciläistä vakuutusta pystyi hakemaan vasta paikan päällä. Prosessi oli pitkä ja monimutkainenkin, ja rahat olivat takaisin tililläni vasta reilu viikko ennen kotiinpaluuta.

Ensimmäinen opiskeluviikko oli orientaatioviikko, ja joka päivä oli jotakin järjestettyä toimintaa opiskeluinfoista ostosretkeen. Osallistumismäärät vapaa-ajan tapahtumissa olivat aika pieniä ja monesti paikalla oli vain vaihtareita. Ensimmäisen viikon jälkeen ei juurikaan uusille opiskelijoille tai vaihtareille tarkoitettua toimintaa ollut - syksyllä orientaatioviikot kestävät ilmeisesti pidempään, kun uusia opiskelijoita on paljon enemmän. Bishop'sissa on myös kansainvälisille opiskelijoille suunnattu kerho, mutta se ei loppujen lopuksi järjestänyt kovinkaan paljon kiinnostavaa toimintaa, kuten retkiä.

Asuin kampuksella asuntolassa, jonka hintaan kuului myös ruokailut, eli itse ei tarvinnut ruokaa tehdä ollenkaan. Kampuksen ravintolasta sai käydä niin monta kertaa päivässä kuin halusi, mutta ruoka ei ollut erityisen hyvää. Hinta oli muistaakseni euroissa reilut 3000 lukukaudelta. Olin majoitushakemukseni kanssa hieman viime tipassa, joten en saanut omaa huonetta vaan kahden hengen jaetun huoneen. Rakennus oli myös melko vanha ja muut

asukkaat pitivät välillä viikonloppuisin sellaista meteliä, että nukkuminen oli mahdotonta. Hyvä puoli kampusasumisessa oli se, että lähes kaikki vaihto-opiskelijat asuivat kampuksella, joten kavereita tuli nähtyä päivittäin.

Opiskelin Bishop'sissa Sports Studies -ohjelmaan kuuluvia kursseja. Vaikka en enää mahtunutkaan suurimmalle osalle haluamistani kursseista, olivat opinnot ihan mielenkiintoisia. Kursseja minulla oli neljä, mikä tuntui ihan sopivalta määrältä. Opiskelu oli enemmän lukiomaista ja vähemmän akateemista kuin Suomessa, ja hyvät arvosanat tulivat aika helposti. Kursseillani oli luentoja kerran tai kahdesti viikossa, minkä lisäksi tehtiin ryhmätöitä. Lukukauden aikana oli välitentit ja huhtikuussa lopputentit. Tenteissä suosittiin monivalintakysymyksiä sekä yhden-kahden sanan vastauksia, mikä tuntui yliopistossa aika hassulta. Minun kursseillani ei tarvinnut oppikirjoja, mikä oli todella hyvää tuuria, sillä ne olivat kalliita ja kirjastossa saattoi olla vain yksi kappale jotakin kirjaa. Bishop'sissa yleisesti kurssien ryhmäkoot ovat aika pieniä, mutta minun neljästä kurssistani kaksi olivat yli sadan opiskelijan massaluentoja.

Bishop's University sijaitsee Lennoxvillen kylässä, Sherbrooken kaupungissa, vajaan kahden tunnin ajomatkan päässä Montrealista. Asukkaita kaupungissa on noin 150 000, mitä ei ihan heti uskoisi, sillä kaupungissa ei hirveästi ollut tekemistä, ja keskusta oli hyvin pieni. Yliopistolla on muutama vuosi sitten uudistettu urheilukeskus, jossa on esimerkiksi opiskelijoille ilmaiset kuntosali ja uimahalli. Sherbrookesta löytyy myös laskettelukeskus talviurheilusta pitäville. Talvet ovat Quebecissä yleensä kylmempiä kuin Suomessa, mutta nyt sattui tavallista lauhempi talvi, joten sää oli aikalailla samanlainen kuin Suomessa. Matkustelu Kanadassa ilman omaa autoa voi olla hankalaa - Sherbrookesta pääsee bussilla Montrealiin, joitain vuoroja on myös Quebec Cityyn. Vuokra-autolla tuli käytyä Torontossa ja Niagara Fallseilla.

Pidin Kanadasta maana, mutta olisin ehkä mieluummin viettänyt vaihtojaksoni jossakin isommassa kaupungissa. Vaikka välillä oli huonompiakin hetkiä ja tylsää, en silti vaihtaisi kokemustani pois. Opin paljon eri maista ja kulttuureista, sillä Bishop'sissa on opiskelijoita ympäri maailmaa, vaikka se pieni yliopisto onkin. Lisäksi opin arvostamaan Suomea eri tavalla. Yksin ulkomaille lähtö oli myös itselleni suuri harppaus mukavuusalueen ulkopuolelle, ja olen iloinen, että sen uskalsin ottaa.

Bishop's University, Quebec, 11.01.2017 – 30.04.2017

Maa: Kanada

Kaupunki: Quebec

Vaihtoaika: 11.01.2017 – 30.04.2017

Vaihto-ohjelma: CREPUQ-opiskelijavaihto-ohjel.

Yliopisto: Bishop's University

Olen 32-vuotias hoitotieteen maisterivaiheen opiskelija. Opintoni Tampereella kestävät noin kolmisen vuotta, joten jouduin päättämään melko pian opintojeni alettua vaihtoon haustani. Käytännössä kun aloitin opintoni syyskuussa 2015, jouduin samana syksynä jo päättämään vaihtoon haustani, sillä halusin lähteä Pohjois-Amerikkaan ja haku piti tehdä hyvissä ajoin. Lisäksi omien opintojen puolesta paras ajankohta vaihdolle olisi toisen lukuvuoden kevät. Motiivini vaihtoon lähtemiseen oli englannin kielen oppiminen ja kielen puhuminen natiivien kanssa. Lisäksi halusin Euroopan ulkopuolelle, joten hain kolmeen yliopistoon. Tulin valituksi Bishop'sin yliopistoon Sherbrookeen. Vaikka Tampereelta sain vahvistuksen vaihtoon lähdöstä jo syksyllä 2015, jouduin odottamaan Bishop'silta hyväksyntää jopa syksyille 2016 asti.

Bishop'sin nettisivut ovat ajantasalla ja sieltä pystyi hyvin tarkistamaan, millaisia dokumentteja mukaan pitäisi ottaa ja mitä pitää huomioida. Suomalaiselle lähtö oli aika helppoa. Maassa saa opiskella kuusi kuukautta pelkällä sähköisellä matkustusluvalla (ETA). Lisäksi suomalaiset ovat oikeutettuja paikallisiin terveysterveyspalveluihin, kunhan toimittaa Kelasta tietyn lomakkeen Bishop'sille. Alkuun piti maksaa Bishop'sin oma terveystakuutus, mutta maksun sai haettua takaisin, kunhan oli hoitanut paperiasiat terveysterveysviranomaisen ja yliopiston kanssa. Lisäksi minulla oli voimassa oma matkavakuutus pidennettynä. Paperiasiat hoituivat ongelmitta.

Matkani järjestin niin, että ostin Helsinki-Boston-menopaluuolennot. Lisäksi ostin yhdensuuntaisen lennon Boston-Montreal. Minulla olisi muutama viikko aikaa matkustaa keväällä, joten en tiennyt, mistä suunnasta olin Bostoniin tulemassa. Maksoin lennoista yhteensä noin 750 euroa. Olin kyllä yrittänyt etsiä Helsinki-Montreal-lentoja, mutta ne olivat merkittävästi kalliimpia, noin 1200 euroa, joten säästin tuossa aika paljon rahaa eikä se sotkenut suunnitelmiani millään lailla. Montrealista menin bussilla reilun kahden tunnin matkan Sherbrookeen. Saavuin uuteen kotikaupunkiin pari päivää ennen opintojen alkamista tammikuun 9. päivä.

Talvilukukauden alkuun yliopisto oli järjestänyt orientaatioviikon. Yksi päivä oli varattu kampuksen esittelylle, kansainvälisten opiskelijoiden infolle ja muulle yleistiedolle. Päivä oli ihan hyödyllinen. Samalla sai nähdä muita vaihto-opiskelijoita. Orientaatioviikolla oli myös jotain muuta ohjelmaa, kuten happy hour-iltamat yliopiston baarissa sekä tutustumispelejä. Samalla viikolla alkoivat myös luennot. Käytännössä yliopiston kampusalue on melko pieni ja kaikki rakennukset sijaitsevat yhdessä pihapiirissä. Samalla alueella opetusrakennusten lisäksi löytyy opiskelijoiden ruokala, kirjasto, urheilukeskus, kirjakauppa, kahvila ja asuntolarakennukset. Alueella oppi liikkumaan nopeasti.

Bishop'sin yliopiston opintotarjonta oli hyvin löydettävissä netistä. Tiesin, etten pääse tekemään oman pääaineen opintoja enkä maisteritason opintoja, joten otin kurssija melko luovalla otteella. Tein lopulta neljä kurssia: yhden ranskan kurssin, yhden englannin kurssin, yhden sosiologian kurssin ja yhden hallintotieteiden kurssin. Bishop'sissa on otettava vähintään neljä kurssia, viisi kurssia vastaa meidän 30 op. Otin itse vähemmän opintoja, koska tein nettikursseja myös Tampereelle kevään mittaan. Ranskan kurssia varten jouduin tekemään ennen kurssille hyväksymistä osaamistaso-kokeen netissä, mutta se onnistui kotoa käsin ongelmitta. Muuten kurseille sai ilmoittautua vapaasti. Sain sähköpostiini marraskuussa ohjeet online-ilmoittautumiseen kurseille, mutta saamillani tunnuksilla en kuitenkaan päässyt kirjautumaan systeemiin. Lopulta Bishop'sin kansainvälisyyskoordinaattori ilmoitti minut kurseille. Hän olikin todella hyvä tyyppi, helposti tavoitettavissa ja hän kyllä aina

auttoi parhaansa mukaan. Omiin pakollisiin opintoihin on alustavasti suunniteltu hyväksilukuja vaihdon kurseista yhden suuren projektiotyön osalta, muuten suorittamani kurssit menevät valinnaisiin opintoihin.

Luennot alkoivat tammikuussa ja päättyivät 10.4. tienoilla. Huhtikuun viimeiset kolme viikkoa oli varattu loppukokeille ja viimeisille kirjallisille tehtäville. Järjestettyä opetusta ei siis enää ollut huhtikuun lopussa. Lukukausi on pakattu tiiviiksi neljän kuukauden rutistukseksi. Opintojen taso oli suomalaista lukiotasoa vähän haastavampaa. Kurssit oli selkeästi aikataulutettu niin, että sain istua koulun penkillä neljänä päivänä viikossa. Kurssien luennot olivat joko 1,5 tuntia kahdesti viikossa tai kolme tuntia kerran viikossa. Luennoilla käytiin läpi kurssikirjaa. Kappaleet suositeltiin luettavaksi etukäteen, jotta sitten voisi osallistua luennolla keskusteluun. Osallistumisesta sai lisäpisteitä kurssiarvosanaan. Lisäksi tuon yhden lukukauden aikana tehtiin osakoikeita kurssista riippuen. Ranskan kurssin aikana minulla oli peräti neljä osakoetta, sosiologian kurssilla ainoastaan yksi "midterm"-koe. Bishop'sissa arvostetaan asioiden ulkoa osaamista tiedon soveltamisen sijaan. Lisäksi opetus on erittäin opettajajohtoista. Eli opinnot ovat kyllä koulumaisia Tampereen opintoihin verrattuna.

Bishop's siis sijaitsee Lennoxvillen pikkukaupungissa, joka on yhdistetty Sherbrooken kaupunkiin. Lennoxvillessa on asukkaita muutama tuhat ja se sijaitsee viisi kilometriä Sherbrooken keskustasta. Asuin itse muutaman kämppiksen kanssa kahden kilometrin päässä yliopistosta kalustetussa kimppekämpässä. Asunnon löysin yliopiston verkkosivuilta. Mietin pitkään, että menisinkö kampukselle asumaan, mutta koin olevani liian vanha siihen. Olen tyytyväinen päätökseeni asua kampuksen ulkopuolella, sillä se vähän laajensi elinpiiriäni. Lennoxvillessa kaikki tarvittava on kävelyetäisyydellä, joten asioiden hoitaminen on helppoa.

Yliopiston uudistettu urheilukeskus tarjoaa mainiot tilat monipuoliseen urheiluun ja sen käyttö on ilmaista opiskelijoille. Yliopistolla on erilaisia klubeja, jotka järjestävät vapaa-ajan ohjelmaa. Itse osallistuin kansainvälisen klubin tapahtumiin, kuten lasketteluiltaan. Klubien toiminta on opiskelijoiden varassa ja täten vähän epävarmaa. Olisin esimerkiksi halunnut käydä joogaklubin illoissa, mutta en ikinä saanut niistä tiedotteita, vaikka olin postituslistalla. Vapaa-ajan aktiivisuus siis jää paljon ihmisen itsensä varaan pikkukaupungissa. Bishop'sin lähistöllä kulkevat upeat pyöräily- ja juoksumaastot tarjosivat ulkoiluun hyvät mahdollisuudet, mutta juuri muuta vapaa-ajan toimintaa Lennoxvillessa ei ole. Suosittelen tulevia Bishop'sin vaihtareita hyödyntämään Sherbrooken keskustan palveluita, sillä siellä on kivoja ravintoloita niin ruokailuun kuin juhlimiseenkin sekä kaunis puistoalue. Julkinen liikenne ei ole huippu, mutta toimii kuitenkin aikataulun mukaan.

Matkustin jonkin verran lukukauden aikana. Meillä oli viikon spring break, jolloin kävin laskettelemassa Mont Tremblantin hiihtokeskuksessa. Lisäksi aikaa on tullut vietettyä Montrealissa, Quebec Cityssä, Ottawassa, Torontossa ja länsirannikolla Vancouverissa sekä kalliovuorilla. Bostoninkin ehdin tarkistamaan ennen kotiinpaluuta. Busseilla pääsee hyvin liikkumaan, mutta nettipalvelu nimeltään amigoexpress tarjoaa kimppekyytejä ja on paljon kätevämpää, nopeampaa ja halvempaa kuin bussimatkustaminen. Myös Bishop'silla on oma kimppekyyti-facebookryhmä, joka toimii hyvin. Suosittelen hyödyntämään! Lukukausi päättyi hyvissä ajoin huhtikuun lopussa ja kun takaisin Suomeen ei ollut kiire, jäin muutamaksi viikoksi vielä reissun päälle keväiseen Kanadaan. Kaunista oli!

Kanadalaiset ovat todella ystävällisiä ja kohteliaita ja kaupungit tuntuvat turvallisilta. Maa on valtavan suuri ja siellä kyllä riittää hienoja kohteita. Quebec on hyvä vaihtokohde siinä mielessä, että provinssissa itsessään riittää jo paljon nähtävää. Lisäksi saa oppia kahta kieltä

samaan aikaan.

Bishop'sissa opettajat ovat helposti tavoitettavissa ja muistavat opiskelijansa yleensä nimellä, mikä on kotoisaa. Hyvää Bishop'sissa oli mukavat ihmiset ja mutkattomat välit opiskelijoiden ja opettajien välillä, kaunis luonto ja Lennoxvillen ihan hyvä sijainti matkustamisen kannalta. Huonoa oli opintojen melko surkea taso ja stressi jatkuvista deadlineista, kun kokeita ja osasuorituksia oli jatkuvasti ja yleensä useammilla kursseilla samaan aikaan. Pikkukaupungin elämä on myös melko eristäytynyttä. Kerron mielelläni lisää, jos kysymyksiä herää.

Universite du Quebec a Montreal, Montreal, 05.01.2017 – 30.04.2017

Maa: Kanada

Kaupunki: Montreal

Vaihtoaika: 05.01.2017 – 30.04.2017

Vaihto-ohjelma: CREPUQ-opiskelijavaihto-ohjel.

Yliopisto: Universite du Quebec a Montreal

Aloitin valmistautumisen kevään 2017 vaihtojaksoani varten yli vuoden aikaisemmin. Haku oli kaksivaiheinen, sillä ensin täytyi hakea vaihto-opiskelijaksi Tampereen yliopiston sisäisessä haussa ja tämän jälkeen oli annettava oikeutta opiskeluun vaihdon kohdeyliopistossa. Aikataulullisesti haastetta hakuprosessiin toi se seikka, että l'Université du Québec à Montréal (UQAM) vaati hakupaperit kirjeitse, eikä sähköisenä. Näin ollen aikaa kannattaa varata tarpeeksi, että hakupaperit ovat kohdeyliopistolla ajallaan. Hakuprosessia varten on olemassa hyvä ohjesivusto BCI-vaihto-ohjelmaa varten (<http://echanges-etudiants.bci-qc.ca/je-suis-inscrit-dans-un-etablissement-etranger/>), mutta esimerkiksi kurssitarjonnan etsiminen (sen osalta, mitä vaihto-oppilaana voisi opiskella) oli melko haasteellista UQAMin omilta sivuilta. Kannattaa olla rohkeasti yhteydessä Tampereen yliopiston vaihtokoordinaattoriin hakuprosessin alkuvaiheessa! Otin oman matkavakuutuksen yksityiseltä ennen matkaan lähtöä, mutta Québecillä ja Suomella on kahdenvälinen sopimus sairausvakuutuksen osalta, joten sen saamiseksi on Kelalta hankittava todistus, mikä sitten näytetään paikan päällä virastolle. Ainakin oma vaihtoyliopisto edellytti jonkinlaisen sairausvakuutuksen olemassaoloa, joten mikäli ei RAMQ-vakuutuksen kattavuutta hoitanut ajallaan, joutui maksamaan kalliin vakuutuksen paikalliselta vakuutusyhtiöltä. Huomioitavaa on kuitenkin, että tämä sairausvakuutus kattaa oleskelun Québecin alueella, eli mikäli aikoo matkustella alueen ulkopuolella pidempiä ajanjaksoja, kannattaa olla erillinen vakuutus tätä varten. UQAM edellytti näyttöä kielitaidon tasosta (B2), joten osallistuin Helsingissä sijaitsevan Ranskan instituutin (Institut français de Finlande) intensiivikurssille, Montréalissa vaihdossa olleen kaverin suosituksesta. Ongelmaksi yliopiston kielikeskuksen kursseista muodostui se, ettei mikään niistä ollut tasoltaan tarpeeksi vaativa. Itselläni oli jo jonkin aikaa ranskan opinnoista, joten en ollut tuossa vaiheessa osallistunut yhdellekään ranskan kielen tutkinto-ohjelman kurssille. Suosittelen pohtimaan tarpeeksi etukäteen, millä tavoin aikoo osoittaa kielitaitonsa UQAMille.

UQAMilla järjestettiin orientaatiopäivä yliopiston kansainvälisten asioiden yksikön puolesta ja koulussa toimi myös vapaaehtoistoimintaan pohjautuva opiskelijajärjestö kansainvälisille opiskelijoille (Voya-G). Kyseinen järjestö pyrki keräämään vaihto-opiskelijoita yhteen erilaisiin tapahtumiin, kuten ulkoilmafestareille Igloofestiin, tai itse järjestämiinsä aktiviteetteihin. Lisäksi Montréalissa toimii koko alueenlaajuinen vaihto-opiskelijajärjestö Interstude, joka järjestää erilaisia tutustumismatkoja Québecin ja Kanadan alueella tai Yhdysvaltoihin. Apua sai aina pyydettyäessä ja koin, että tapahtumien kautta pääsi tutustumaan paikalliseen elämänmenoon. UQAM ei juuri tarjoa ranskan kursseja kuin aivan aloittelijoille ja harjaantuneille kielenkäyttäjille, sillä yliopisto itsessään on virallisesti ranskankielinen. Osallistuin suullisen viestinnän kurssille (taitotasoltaan C1), jonka koin erittäin hyödylliseksi jo siltä osin, että kurssilla opiskeltiin ranskan suullisen viestinnän nyansseja kyseistä kieltä käyttämällä erilaisissa keskusteluharjoituksissa.

Montréalissa on yliopiston tarjoamien vuokra-asuntojen lisäksi lukuisia yksityisiä kohteita, joita suosittelen harkitsemaan vaihtoehtoksi. Tein vuokrasopimuksen etukäteen Facebookin vaihtoryhmän suosittelman järjestön kautta (Getyourplace), joka vuokraa valmiiksi kalustettuja soluasuntoja. Koin ratkaisun parhaimmaksi itselleni, sillä esimerkiksi yliopiston omistamassa vuokra-asuntolassa ei ollut edes sänkyyn lakanoita, puhumattakaan keittiötarvikkeista. Omaan huoneeseeni tai asuntoon ei tarvinnut tuoda mukanaan kuin henkilökohtaiset tarvikkeensa, kuten vaatteet. Vuokrataso yksityisellä puolella voi olla kallis ja tietysti soluasuminen on halvempaa kuin yksiöt. Valmiiksi kalustetusta asunnosta jouduin maksamaan enemmän kuin yliopiston vuokrakämpistä, joten sopiva vuokra-asunto on melko tapauskohtaista. Useat aikaisemmat vaihto-oppilaat jättävät vaihtoajan päättymisen myötä tarpeettomiksi jääneet tarvikkeet (paistinpannut ym.), joten kysymällä voi myös näitä saada käyttöönsä. Ehdottomasti suosittelen etukäteen varmistamaan oman asumuksensa, jotta paikanpäälle saapuessaan ei tarvitse asumista stressata. Oma vuokrakämppäni sijaitsi Le Plateaun alueella, joka koetaan melko trendikkääksi asuinalueeksi useine ravintoloineen. Ehdoton hyvä puoli asuinalueella oli läheinen vuori Mont-Royal, jossa oli upeat ulkoilumahdollisuudet.

Opiskelin omaa opintoalaani vastaavassa maisteriohjelmassa, käytännössä ulkoisen laskentatoimeen sekä yrityksen johtamiseen liittyvät kaksi kurssia. Toinen kurssi vastasi enemmän suomalaista käytäntöä, jossa painotetaan luentoja ja loppuenttiä (muutamana esitelmän lisäksi). Ympäristönäkökulmiin keskittynyt kurssi oli enemmänkin seminaaripainotteinen, jossa käytiin läpi ensin luennoitsijan valitsemia näkökulmia dokumenttien kautta, kurssin puolivälistä lähtien opiskelijat tekivät ryhmissä valitsemastaan aiheesta esitelmän ja loppuraportin kurssin aikana tehtävien lyhyehköjen kirjallisten raporttien lisäksi. Molemmat kurssit painottivat aktiivista tiedonhakua, kriittistä arviointia sekä oman mielipiteen muodostamista. Väittelytaidoista oli varsinkin seminaarimuotoisella kurssilla paljon hyötyä. Ranskan suullisen viestinnän kurssilla ei ollut juuri kirjallista työtä, mutta sitä enemmän oli tuotava esiin viestinnällisiä taitojaan. Koin kurssin erittäin hyödylliseksi kielitaidon kehittämisen ja ranskan suullisen viestinnän kehittämisen kannalta. Kielitaitoni parani selvästi, sillä kurssien vaatimustaso oli omalla kohdallani haastavaa, ehkä jopa hieman vaativammalla tasolla kuin tosiasiallinen ranskan taitoni oli vaihtojakson alussa. Läpäisin jokaisen kurssini kirkkaasti, joten uskoisin, että kielitaitoni oli tyydyttävällä tasolla suoriutumisen kannalta. Kannattaa kuitenkin varautua siihen, että alkushokki vieraan kielen käyttämisessä voi olla suuri ja luottamus omiin taitoihin melko matalalla. Huomaamattaan sitä kuitenkin alkaa ymmärtää ja käyttää kyseistä kieltä yhä vaivattomammin.

Eräs parhaimmista puolista UQAMin opiskelijana oli vapaa pääsy liikuntatiloihin, sillä kotiyliopistoon nähden kyseisen koulun sali oli erittäin tilava. Liikuntatiloissa oli tarjolla ainakin kuntosali, uima-allas, sulkapallo-/tenniskenttiä, koripallokenttä, juoksurata, kiipeilyseinä sekä ryhmäliikuntasaleja. Valtavien lumikinosten vuoksi ei siis tarvinnut edes talviaikaan tinkiä omista liikuntatottumuksistaan, sillä sisätiloihin pääsy ei opiskelijalle maksanut mitään. Erilaiset ryhmäliikunnat sen sijaan olivat maksullisia, joko kertamaksulla tai koko kauden kattavalla maksulla, mutta näiden lisäksi salilla tarjottiin muutamia kursseja ilmaiseksi first come, first serve -periaatteella. Itse jäinkin Suomeen saavuttuani kaipaamaan erittäin palkitsevia liikuntahetkiä kavereiden parissa ilmaisella crossfit-kurssilla.

Voisin lopuksi todeta, että vaihtovuoteni Montréalissa oli käännteentekevä hetki paitsi opintojeni myös oman elämäni kannalta. Luulen, että vaihtokevääni aikana löysin mahtavien kokemusten ja uusien ystävien lisäksi suunnan valmistumisen jälkeiseen aikaan. Olen elänyt koko elämäni Tampereella ja käynyt kouluni yliopistoa myöten kyseisessä kaupungissa, joten ulkomaanjakso herätti kaipuun muutoksesta elinympäristöön. Ymmärsin, että vaikka juureni ja alkukotini ovat Pirkanmaalla, voi myöhempi kotini olla missäpäin maailmaa tahansa. Samalla pystyin todistamaan suurimmalle epäilijälle eli itselleni sen, että mitä enemmän tämänkaltainen kokemus pelottaa ennakkoon, sitä upeammaksi se loppujen lopuksi osoittautuu. Olen tyytyväinen siitä, että tartuin hetken mielijohteeseen ja tein hakemuksen vaihtoon, sillä kokonaisvaltaisesti kansainvälistymisen ja henkisen kasvamisen kannalta vaihtojaksoni oli mittaamattoman arvokas. En voi muuta kuin suositella lämpimästi Montréalia vaihtokohteena. Kehoitin jokaista Montréaliin suuntaavaa varautumaan siihen suureen todennäköisyyteen, että kyseinen kaupunki jättää lähtemättömän vaikutuksen.

Carleton University, Ottawa, 04.01.2017 – 25.04.2017

Maa: Kanada

Kaupunki: Ottawa

Vaihtoaika: 04.01.2017 – 25.04.2017

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Carleton University

Vaihto-opiskelijaksi lähteminen oli itselleni varma päätös jo ensimmäisestä päivästä yliopistoon tultuani. Olin kiinnostunut kauko-kohteista Erasmus vaihdon sijaan, koska halusin hyödyntää mahdollisuuden asua ja opiskella kauempana kotoa. Pohdin pitkään Yhdysvaltojen ja Kanadan välillä ja hain ensimmäisenä kohteena Chicagoon North Parkin yliopistoon ja Ottawaan Carleton Universityyn toisena. Päätöksen tultua olin todella tyytyväinen, että kohteekseni valikoitui juuri Kanada ja kevätlukukausi sen pääkaupungissa.

Hakuprosessi Pohjois-Amerikan kohteisiin kohdallani alkoi marraskuussa 2015. Haku tapahtui NettiOpsun kautta. Motivaatiokirjeen tekeminen tuntui luontevalta ja sen tarkastutin ystäväilläni. Hakemiini kohteisiin ei tarvinnut erikseen pyytää suositteluja opettajilta.

Alustavan opintosuunnitelman tekemisen koin haastavaksi, koska sitä varten täytyi itsenäisesti perehtyä kohdeyliopiston kurssitarjontaan, joka oli yllättävän työlästä. Suunnitelma on kuitenkin alustava eikä se sido vielä mihinkään. Sen on tarkoitus kertoa hakijan mielenkiinnoista, motivaatiosta ja saattaa perehtymään tarjolla oleviin kursseihin.

Tieto vaihtoon pääsystä tuli 1.12.2015. Tampereen yliopiston vaihtokoordinaattori opasti sähköpostitse ja tiedotti ja kertoi, miten prosessissa tuli edetä. Omalla kohdallani edessä oli vuoden mittainen odotus ja TOEFL-kielitesti, jonka Carleton University vaatii. Sen lisäksi tuli odottaa vielä lopullinen hyväksymispäätös Carletonista, joka saapui syksyllä 2016. Sen jälkeen viestittely hoitui Carletonin vaihtokoordinaattorin kanssa. Tiedonkulku oli selkeää ja koin, että järjestelyt sujui mutkattomasti. Kanadaan selviää USA:an verrattuna pienemmällä paperisodalla.

Kielitestin tein loppukevästä 2016 Helsingissä ja ensimmäisellä kerralla pisteeni jäivät alle vaaditun tason. Jouduin uusimaan kokeen myöhemmin kesällä, jolloin toista kertaa koetta suorittaessani se meni rennommin ja pisteet riittivät juuri Carletonin vaatimaan 86/120 pistemäärään. Jouduin maksamaan molemmilla kerroilla kokeesta täyden hinnan 245\$ joka tuntui kohtuuttomalta. Stressasin myös etukäteen, että riittääkö kielitaitoni Kanadassa opiskeluun, koska Carletonin vaihtokoordinaattori suosittelee minua ottamaan alemman tason kursseja alhaisen pistemääräni vuoksi.

Winter term alkoi 4.1.2017 kansainvälisten opiskelijoiden orientaatiopäivällä. Saavuin Ottawaan 1.1. ja ensimmäiset luentoni alkoivat 6.1. Orientaatiossa toivotettiin vaihtarit lämpimästi tervetulleeksi ja sain paljon infoa yliopiston käytännöistä ja palveluista. Yliopiston henkilökunta on helposti lähestyttävää ja apua saa kaikessa ja sitä rohkaistiin kysymään.

ISSO ja CuEx järjestöt vastasivat Carletonissa vaihtareiden tutoroinnista ja järjestivät tutustumisohjelmaa ja retkiä läpi lukukauden. Meininki oli rentoa tapahtumissa ja niiden kautta oli helppoa osallistua tavata muita vaihtareita.

Halusin vaihtoajan olevan myös irtiotto arkeen ja kiireetöntä aikaa oppia Kanadan kulttuurista. Valitsin minimimäärän kursseja, eli kolme 0.5 creditin arvoista kurssia. Minulla oli luentoja vain kahtena päivänä viikossa ja vapaa-aikaa oli siis runsaasti. Kaikki kurssini olivat kolmen tunnin luentoja ja sisälsivät paljon työmäärää. Viisi kurssia olisi vaatinut todella paljon aikaa itseltäni opiskeluun ja olen tyytyväinen kolmeen kurssiin, vaikka olisin varmasti selvinnyt myös neljästä kurssista rennolla asenteella.

Kävin kevään aikana kaksi viestinnän kurssia ja yhden kauppatieteiden kurssin. Kurssit kestivät koko kevätlukukauden ja sisälsivät kaikki useita tehtäviä: esseitä, referaatteja, esitelmiä ja ryhmätöitä. En kokenut opiskelua kuitenkaan haastavammaksi kuin Suomessa. Englanti toi kirjoitustehtävissä uuden lisänsä, mutta kaikista tehtävistä pääsi kunnialla läpi eikä arvostelu ollut kovin tiukkaa. Kurseistani pidettiin mid-term koe puolessa välissä kevättä ja final exam kokeet huhtikuun lopulla.

Englannin kieli kehittyi vaihtoaikana vauhdilla eikä se ollut ongelmana kursseilla eikä vapaa-ajalla. Etukäteen olin toivonut pystyväni opiskella ranskaa Carletonissa ja ottavani hyödyn Kanadan kaksikielisyydestä. Ranskan kursseja tarjottiin kuitenkin vähemmän kuin olin ajatellut ja omatasoistani kurssia en lopulta saanut sopimaan lukujärjestykseeni muiden kurssien ohelle. Ranskan kursseja varten tulee tehdä itsearvio kielitaidosta Carletonin verkkosivuilla ja kurssien alkaessa kielitasotesti joko etukäteen netissä tai paikan päällä yliopistolla.

Ottawassa kaupungilla ranskaa kuulee silloin tällöin, mutta esimerkiksi Gatineun alueella ranskaa tulee kuultua varmasti. Ranskan kielestä kiinnostuneille Ottawassa tarjoaa mahdollisuuden käyttää kieltä kaupoissa ja ravintoloissa käyttämään, mutta jos haluaa päästä kunnan kielikylpyyn niin Montreal tai Quebec yleisesti on huomattavasti kannattavampi kohde.

Ottawa kaupunkina on rauhallinen ja sympaattinen. Suurkaupungin tuntua Ottawassa ei ole, mutta sen sijainti mahdollistaa sen, että Torontoon ja Montrealiin on helppo matkustaa bussilla tai junalla suhteellisen edullisesti. Itse matkustin myös New Yorkiin (reading week-lomalla, joka oli viikolla 8) sekä tein road tripin Calgarystä Vancouveriin vaihtoaikani lopussa.

Ottawan talvi oli Suomen talvea karumpi kovan tuulen ja viiman vuoksi. Talviaikana Ottawa tarjoaa kuitenkin myös upeita mahdollisuuksia talviaktiviteetteihin kuten retkiluisteluun kanaalia pitkin. Luistelin muutamaa otteeseen asunnoltani yliopistolle ja kaupunkiin, mikä oli yksi mieleenpainuvimmista Kanada-kokemuksistani.

Carletonissa on monipuoliset mahdollisuudet harrastaa liikuntaa ja eri lajeja. Kampukselta löytyy mm. uimahalli ja kuntosali, joita molempia saa käyttää ilmaiseksi. Ryhmäliikuntaa tarjotaan myös kattavasti, mutta siitä joutuu maksamaan ja jätin itse ne käymättä. Yliopistolla on useita kerhoja, joiden toimintaan pääsee helposti mukaan.

Asuin neljä kuukautta Envie Student nimisessä opiskelija-asunnossa 4-hengen solussa, joka maksoi n.660e/kk. Päädyin tähän asumisratkaisuun helppojen järjestelyjen vuoksi ja koska en halunnut asumaan kampukselle eikä minulla ollut aikaa selvittää yksityisen puolen tarjontaa. Vuokrasopimuksen teko Envielle oli helppoa Suomesta käsin ja vuokra sisälsi veden, sähkön ja netin. Viihdyin hyvin ja tykkäsin siitä, että koko asuntola on täynnä opiskelijoita ja tilat on uudet ja puhtaat ja on mahdollisuus käyttää kuntosalia ja järjestää juhlia yläkerran kattohuoneistossa.

Nautin suuresti vaihtoajastani Ottawassa ja sain ystäviä eri puolilta maailmaa. Aika tuntui sopivalta, mutta olisin viihtynyt vaihdossa myös koko vuoden. Kanadaan maana ja sen kulttuuriin. Koen saavani vaihdosta paljon rohkeutta ja itseluottamusta ulkomailla asumiseen ja englannin kielen käyttöön. Irtaantuminen Suomen arjesta teki todella hyvää opintojeni kolmantena vuotena.

Suosittelen ehdottomasti vaihtoon lähtemistä ja Kanadaa vaihtokohteena. Vastaan mielelläni lisäkysymyksiin vaihtokokemuksistani.

University of Victoria, Victoria, 04.01.2017 – 25.04.2017

Maa: Kanada

Kaupunki: Victoria

Vaihtoaika: 04.01.2017 – 25.04.2017

Vaihto-ohjelma: Tiedekunnan/yksikön vaihtosop.

Yliopisto: University of Victoria

Lähdin vaihtoon Kanadaan University of Victoriaan kevääksi 2017. Hakuprosessi oli melko yksinkertainen, sillä ensin hain yliopiston sisäisessä haussa, johon piti kirjoittaa motivaatiokirje, sekä alustava kurssisuunnitelma. Kun päätös Tampereelta tuli, oli vuorossa itse vaihtokohteeseen hakeminen. University of Victoria oli uudistanut hakuprosessiaan, ja se olikin yksinkertainen. Ei ollut tarvetta kirjoittaa motivaatiokirjettä uudelleen, eikä liittää suosituskirjeitä, vaan lähinnä täydentää perustiedot sekä liittää kopio passista ja jonkinlainen lupalomake.

Kursseja sai valita melko vapaasti mistä yksiköistä tahansa, mutta yliopisto vaati myös pääasiallisen yksikön ilmoittamista. University of Victoria lähetti myös sähköpostia niistä kursseista, joita suositeltiin vaihto-opiskelijoille. Itse valitsin kurssini listan perusteella, koska silloin olin ainakin varma, ettei myöhemmin tule mitään esteitä osallistumiselle. Osalle kursseista piti "anoa lupaa" etukäteen erillisen prosessin kautta, mutta itse valitsin vain kursseja, joille ei etukäteislupaa vaadittu. Kurssivalinnat tehtiin ajoissa jo kesäkuun puolella koko vuodeksi, joten myös itse valitsin kurssit yli puoli vuotta etukäteen. Vaihto-opiskelijat saivat valita kurssit aiemmin kuin muut, että pääsy mielisille kursseille on varmempaa. Ennen tätä kaikkea opiskelijan tulee luoda itselleen käyttäjätunnukset yliopiston sähköisiin palveluihin, jota kautta sitten myös ilmoittautumispäivämäärä ilmoitettiin ja itse kurssien valinta suoritettiin. Itseni kohdalla kävi niin, että ilmoittautuminen olikin auennut jo ilmoitettua päivämäärää aiemmin, mutta onneksi kursseille mahtui vielä hyvin. Valintojen muokkaaminen onnistuu vielä myöhemminkin, mutta useiden kurssien kohdalla voi olla pitkiäkin jonoja, eikä kursseille sitten välttämättä pääse. Itse onnistuin vaihtamaan yhden kurssin toiseen, itselleni hyödyllisempään, vielä lukukauden alkaessakin. Yliopiston nettisivuja selaamalla ja googlettamalla löytyy tietoa kursseista ja siitä, miten niitä tarjotaan melko helposti, mutta tarkempia tietoja voi olla hankala löytää.

Victorian yliopisto ja Kanadan viranomaiset vaativat vakuutuksen, joka kattaa kaikki sairaus- ja tapaturmakulut. Itse otin tavallisen, kattavan matkavakuutuksen Suomesta, jota piti laajentaa kattamaan myös yli kolmen kuukauden matka. Kanadaan ei Suomen kansalainen tarvitse viisumia alle kuuden kuukauden oleskeluun. Student permitiä voi kuitenkin hakea, mikäli haluaa opintojen aikana työskennellä tai haluaa varmistaa esimerkiksi Yhdysvalloissa matkustelun. Itse en sitä hakenut, enkä kohdannut rajoilla mitään ongelmia. Kanadan rajaviranomaiset voivat kysyä maahan saapuessa tietoa esimerkiksi koulupaikasta, vakuutuksesta ja toimeentulosta, mutta itseltäni ei kysytty oikeastaan mitään, vaikka olin varautunut kunnon kuulusteluun. Lipun takaisin Suomeenkin ostin hädissäni ennen lähtöä varmuuden vuoksi, mutta sitäkään ei olisi tarvinnut. Mutta kannattaa olla varautunut. Kanadaan matkustettaessa täytyy olla myös noin 10 dollaria maksava Electronic Travel Authorization (eTA), jonka hankkiminen onnistuu netissä helposti. Itse lensin Yhdysvaltojen kautta, joten tarvitsin myös heidän lupansa (ESTA), vaikka vain vaihdoin koneita. Lentoja kannattaa etsiä tarpeeksi ajoissa, ettei käy niin kuin itselleni, koska itselleni matkustusaikaa kertyi yhteensä noin 30 tuntia. Itse lensin suoraan Victoriaan, mikä lisäsi hieman lentojen hintaa, mutta matkustaminen tavaroiden kanssa lautalla Vancouverista pitkien lentojen jälkeen ei tuntunut houkuttelevalta vaihtoehdolta edes etukäteen.

Brittiläisessä Kolumbiassa puhutaan englantia, joten erillisille kielikursseille ennen lähtöä tai vaihdon aikana ei ollut tarvetta, ja kielitaitoni riitti hyvin. Victoria on kaunis, pienehkö kaupunki yllättävän suurella Vancouverin saarella, josta mantereelle kuljetaan lautalla. Victorian yliopiston kampus on suomalaisittain suuri, ja erilaisia rakennuksia on runsaasti ja

ne levittäytyvät suhteellisen suurelle alueelle. Itse saavuin Victoriaan suositusten mukaisesti noin viikon etukäteen, mutta se oli loppujen lopuksi melko turhaa, sillä itse yliopisto avautui vasta päivää ennen kurssien alkua. Olipahan aikaa palautua jetlagistä.

Minkäänlaista tuutoritoimintaa tai vastaavaa ei Victoriassa ollut järjestetty, ja muutenkin tutustumistapahtumia ym. oli melko vähän, joten muihin tutustuminen jäi melko lailla omille harteille. Muutamia tervetulotapahtumia oli, mutta verrattuna Tampereella järjestettävään toimintaan olin hieman pettynyt. Kauppatieteiden opiskelijoille oli yksikkö järjestänyt paljon tutustumista ym. mutta muut vaihto-opiskelijat jäivät oman onnensa nojaan. Toki erilaisia tukipalveluja oli tarjolla. Tapahtumien ym. vähyys saattoi johtua osin kevätlukukaudesta.

Asunnon sain yliopiston kampukselta, ns. cluster-asunnosta, jossa itseni lisäksi asui kolme muuta nuorta naista. Asunto oli tilava, ja omien huoneiden lisäksi käytössä oli yhteinen olohuone ja keittiö kodinkoneineen. Se tarkoitti sitä, ettei erillistä meal plania ollut tarvetta hankkia (eikä se olisi ollut mahdollistakaan). Vuokrataso on jonkin verran Suomen tasoa korkeampi, niin yksityisillä markkinoilla kuin yliopiston asuntoloissakin. Vuokra kuitenkin sisälsi veden ja sähkön, ja yliopiston langaton netti toimii myös asuntola-alueella. Cluster asumista voin kuitenkin suositella, ja se olikin suosittu asumismuoto etenkin vaihtareiden kesken. Kampuksen asuntoihin haettiin erillisellä haulalla, ja tieto päätöksestä tuli ennen lähtöä, samoin maksut piti suorittaa kaikki etukäteen. Asuntoihin pääsi muuttamaan vasta päivää ennen luentojen alkua, eli samana päivänä tervetulokierroksen kanssa. Pois piti muuttaa heti seuraavana päivänä viimeisestä tentistä, mikä oli sinänsä harmillista, koska vuokra oli kuitenkin maksettu koko ajasta.

Opiskelen Tampereella sosiaalipolitiikkaa, jota ei samalla tavalla pystynyt opiskelemaan Victoriassa, vaikka oppiaine periaatteessa on olemassa myös siellä. Tästä syystä päädyin suorittamaan valinnaisia kursseja itseäni kiinnostavista aiheista. Kävin kaksi sosiologian kurssia ja yhden sosiaalisen oikeudenmukaisuuden sekä yhden terveystieteiden kurssin. Opetuksen taso oli mielestäni hyvä, mutta se tietenkin vaihtelee oppiaineittain/opettajittain. Omat kurssini koostuivat lähinnä luento-opetuksesta, johon oli yhdistetty ryhmätyöskentelyä ja/tai verkossa suoritettavia tehtäviä. Ryhmien koot vaihtelivat kurkseittain, mutta varsinaisia massaluentoja eivät kurssini sisältäneet. Luentojen lisäksi kurssista riippuen tehtiin ryhmätöitä, erilaisia itsenäisiä tehtäviä ja kirjoitettiin esseitä. Osaan kurseista kuului myös midterm-tentit. Opiskelu oli enemmän ohjattua kuin Suomessa, mutta myös itsenäistä työskentelyä oli paljon, ja erilaisten esseiden tai lyhyempien tekstien kirjoittamista oli enemmän per kurssi kuin Tampereella. Itselläni kävi hyvä tuuri, eikä ollut tarvetta ostaa kuin yksi oppikirja, mutta muuten kurssikirjojen ostaminen voi aiheuttaa suurenkin laskun. Osa opettajista onneksi jakoi materiaalia moodlessa, jota muutenkin käytettiin melko ahkerasti. Kirjaston kautta sai paljon materiaalia esseitä varten, mutta tenttikirjoja oli sitä kautta hankala saada, mikä eroaa Suomen kuvioista. Student Union Buildingin käytettyjen kirjojen kauppaa tai esim. Used Victoria nettisivustoa kannattaa käyttää hyväksi kirjoja hankkiessa, ja jälkimmäistä myös muiden asioiden hankkimisessa.

Tuutorointitoimintaa tai ainejärjestötoimintaa ei Victoriassa ollut ollenkaan. Paikallinen vastine ylioppilaskunnasta järjesti joitain tapahtumia, mutta muuten tapahtumista pitivät huolen erilaiset järjestöt ja kerhot, joita riitti joka makuun, tai opiskelijat itse. Itse kuului outdoors clubiin, mutta jälkikäteen ajateltuna olisi pitänyt hyödyntää kerhoja paljon enemmän. Myös intramurals "urheilukerhoja" olisi kannattanut hyödyntää. Maksamalla ylioppilaskunnan (kalliin) maksun, saa kulkea bussilla vapaasti ja ainakin toistaiseksi käyttää

pieniä kuntosalia. Maksua ei kuitenkaan ole pakko maksaa, eivätkä kaikki sitä maksaneet, etenkin halvan pyörän ostaneet ostivat busseihin päiväpasseja viidellä dollarilla, mikä oli myös hyvä vaihtoehto. Kampuksella on myös melko uusi, iso ja kallis kuntosali, johon itse ostin jäsenyyden.

Brittiläisessä Kolumbiassa sää on kovin sateista, mutta muuten Victoriassa talvet ovat leutoja ja lumettomia. Tosin itseni kohdalle sattui kovin talvi vuosikymmeniin, ja kampus jouduttiin sulkemaan päiväksi "rankan" lumisateen yllättäessä varautumattomat victorialaiset. Leuto ilmasto takaa myös todella kauniin luonnon, joten voin suositella patikointiretkiä myös sitä harvemmin tavallisesti harrastaville. Niin saarella kuin muuallakin läntisessä Kanadassa on todella kaunista, joten suosittelen matkustelemaan niin paljon kuin vain aikaa riittää. Yhden lukukauden aikana ei vain meinaa joka paikkaan ehtiä. Hintataso on Kanadassa hieman kalliimpi, jotkin asiat ovat kalliimpia kuin taas toiset hieman edullisempia. Kaikkia suosittelen myös joko ottamaan kurssin, jossa kerrotaan Kanadan alkuperäisasukkaista, tai muuten tutustumaan niin heidän historiaansa kuin nykyisyyteenkin! Siihen maailmaan tutustuminen avaa silmät aivan uudella tavalla.

Suosittelen Kanadaa, ja etenkin Victoriaa ja Brittiläistä Kolumbiaa vaihtokohteena kaikille. Mutta ennen kaikkea suosittelen lähtemään koko vuodeksi tai mieluummin sitten pelkäsi syyslukukaudeksi. Kokonaisuudessaan vaihto oli kuitenkin hieno kokemus, josta en hetkeäkään vaihtaisi pois. Vaihto-opiskelu opettaa kohtaamaan muita aivan erilaisia ihmisiä ja pakottaa pois mukavuusalueelta monella eri tavalla. Jos nyt kliseisesti asian haluaa ilmaista, vaihto-opiskelu kasvattaa ihmisenä. Vaikka Kanada ei radikaalisti eroakaan suomalaisesta yhteiskunnasta, joutuu uudessa kulttuurissa aina tekemään ja miettimään asioita eri tavalla ja haastamaan itseään jatkuvasti. Se valmistaa myös hyvin työelämään, jossa joutuu kohtaamaan erilaisia tilanteita ja ihmisiä. Myös kielitaito kohentuu, ja vaikei puolen vuoden aikana ei rajuja muutoksia ehdikään tapahtua, tuo eri kielen käyttäminen jatkuvasti arjessa ainakin varmuutta kielen tuottamiseen. Myös suomalaisuutta ja Suomea oppii ymmärtämään uudesta näkökulmasta, ja ymmärtää ehkä, miksi ajattelee asioista eri tavalla kuin joku muu saattaa ajatella.

Jos joku omassa vaihdossa mietityttää, ota rohkeasti yhteyttä, vastaan mielelläni kysymyksiin

Carleton University, Ottawa, 07.09.2016 – 22.12.2016

Maa: Kanada

Kaupunki: Ottawa

Vaihtoaika: 07.09.2016 – 22.12.2016

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Carleton University

Soon after I started studying a Master's Degree Program at the University of Tampere (UTA), I decided to spend a term abroad and applied for an exchange at Carleton University in Canada. The main purpose for my exchange application was my wish to gain deeper knowledge in the field of my future Master's thesis. I intended to write my final thesis on human rights, globalization and citizenship; and Carleton University offers a whole degree program in human rights studies. Furthermore, I wanted to study outside Europe and I was in particular interested in studying at an Anglo-American university to experience a different university structure and a different organization of education. Lastly, by spending a term in Canada, I hoped to improve my English language skills. Though my degree program at UTA is taught in English, I often felt uneasy with writing in Academic English.

The University of Tampere has a bilateral agreement with Carleton University. Both universities are bilateral partner universities and provide student exchanges in different fields and different levels of education (Bachelor, Master, Undergraduate, Graduate).

The application period for international exchange programs in North America started almost one year before the actual semester abroad. When I got accepted, I had to decide if I study graduate or undergraduate courses at Carleton. The language requirements to take graduate courses at Carleton are higher than the requirements to study an international Master's program in Europe. In Europe a TOEFL score of 90+ is required for Master's programs taught in English. At Carleton in contrast, a TOEFL score of 100+ is needed for graduate programs (equivalent to Master) and 90+ for undergraduate programs (equivalent to Bachelor). My TOEFL score was somewhere between 90 and 100 and not enough to study graduate courses at Carleton. Consequently, I had two options: Either I would do another international certified English test-my own would be soon expired anyway, or I would take undergraduate courses at Carleton. I chose the second option, since I wanted to study courses in unfamiliar fields outside my degree program. In this sense, I hoped that undergraduate classes would offer me a basic overview without prior knowledge.

To avoid later problems with credit transfers from Carleton to UTA, my program supervisor at UTA recommended to collect as much credits as possible before going abroad. Thus, in the semester before I went to Carleton, I took a lot of courses and ensured that I would not miss mandatory classes while I was abroad. It turned out that I had to take 2 online courses at UTA during the fall term. For this reason, I also registered as present for the fall term at UTA.

Due to the long time between application, course selection and actual semester abroad, the list of courses Carleton University offers to exchange students definitely changes a couple of times. The international office at Carleton tries to register each exchange student for 3 courses prior to arrival with the aim to guarantee the minimum amount of 1.5 credits. Nevertheless, it is also possible to swap and add courses after arriving at Carleton.

For the issue of accommodation, there are many ways to find places to stay in Ottawa before or after arrival. Applications for accommodations on campus had started around 2 months before the semester begun. Private accommodation offers and requests can be found on billboards in the university or on the internet. In my case, I arrived a weekend before the semester started and I was pretty busy with organizing my studies, having the first courses, and getting familiar with the new environment. Therefore, I was happy that I had found an accommodation before I arrived so that at least this issue was nothing to be concerned about.

Carleton University

The fall term at Carleton University started on the 7th of September and the last week of teaching ended on the 9th of December. Carleton University is a large education institution with currently 28 845 students. 23 796 study full-time and 5 049 study part-time. Only 3621 of those around 29 000 students live on campus, the rest lives off-campus.

Carleton Campus Map, online source: <http://people.math.carleton.ca/~mhuang/workshop15/CUmap.pdf>.

From a retrospective, there are only two really important things I had to consider before I arrived at Carleton. Firstly, I had to set up my Carleton Central account and secondly I had to update the list of the courses I wanted to take. Sometime in July I was told by e-mail that all courses I selected are either not open to exchange students in 2016 or not offered in the fall 2016. Consequently, I had to send another list with courses to the international office at Carleton.

Carleton offered a mandatory health insurance to students. Exchange students can, however apply for an exemption in case they are already insured by their sending country/university. Luckily, I did not need the health insurance during the semester and I also had a basic German travel insurance which however only a basic coverage. Lastly, Carleton provides the U-pass to use the public transportation in Ottawa during the semester. Similar to the health insurance there is not an application deadline, but a deadline to submit claims of exemptions.

There was, however an application period for the Campus Card and I completely missed it. The card is the official student card, can be charged with money and used to pay the printing or coffee on campus. On my first day at Carleton, I went to the students counter (Campus Card Office) in the University Center and asked how to get a Campus Card without application. It was a Sunday morning and the university was pretty empty. The guy behind the counter checked my ID, took a photo of me, typed some things on the computer and after a few minutes I hold the card in my hand together with the U-pass.

The payment of the health insurance and the U-pass had to be done via Carleton Central within the first month of the term or interest fees had been induced. To guarantee that international students are able to the tuition fees, the health insurance, the U- pass and other things Carleton had a cooperation with Western Union. Students without a Canadian bank account paid Western Union in their home currency and Western Union transferred the money then to Carleton. Personally, I did not like the system, since I had an online banking account which was working in Canada as well. Furthermore, the exchange rate of Western Union was bad.

Carleton University provides a centralized electronic system. Carleton Central can be used for the course registration, housing applications, the university e-mail, or the payment of tuition fees and is linked with the Wi-Fi on campus. The usage of computers and printers on campus, Moodle and library services. Carleton Central makes it easy for new students to organize studying and living on campus, since only one ID is needed for all kinds of services. But, the system has also disadvantages. During my time at Carleton, it was in the beginning of December, just when the final exam period started, the system was hacked. It took a couple of days to fix the security hole. During this time it was recommended not to use Carleton Central at all. This meant, no email access, no Wi-Fi on campus, no Moodle access, no library service to download readings. From my own experience, I can tell you, it is fun to write an essay without instructions and the reading material. For this reason, in 2 of my courses the deadline for assignments got postponed since students could not access reading material or important assignment instructions.

In general, the campus of Carleton University is very big, and the university has a lot of offices about basically everything. There are offices about student affairs, staff affairs, study planning, career planning, student wellbeing and much more. It can be very confusing to find the right office and the right place. In addition, I observed that there is less communication between the offices and that staff in one office refers to another office or to the Carleton Website to solve a problem.

In particular, I visited 4 different offices to register in one course I wanted to take. After I recognized that the online enrollment for the course was blocked for me, I visited the Registrar's Offices. The office is responsible for course registrations. They, however sent me to the Undergraduate Affairs Office, which handles course enrollments of undergraduate students. In the undergraduate office, I was informed that I do not have the status of an undergraduate student at Carleton, instead I was listed as a graduate student, without the permission to take graduate courses. Consequently, they sent me to the Graduate Affairs Office. There, I finally got the administrative OK to take the course. Thereafter, I had to go to the international office, which was responsible for sending requests

of exchange students to the coordinators of the different departments. The department coordinator had to decide if my educational background was sufficient to meet the requirements of the course I wanted to take. Luckily, the next day I had also the OK of the coordinator and was enrolled in the course I requested.

Studying and Courses

During my time at Carleton I took 4 undergraduate courses in the fields of human rights, legal studies and sociology. In detail, my courses were The Sociology of Law; Human Rights Law; Gender, Citizenship and Social Justice in a Transnational World and Social, Economic and Cultural Human Rights. All courses were 0.5 credits. In addition to my courses at Carleton, I also had 2 online courses at UTA. The first course was the Master thesis seminar from my degree program and the second course was Quantitative Research Methods. Due to the high workload during the semester, I could not take any university sport classes or language courses at Carleton.

All courses I took at Carleton contained weekly sessions of 3 hours and final grades consisted of different parts. In the three seminars I took the final grade was calculated based on participation, a presentation, a final essay and a bigger assignment. The human rights class -the only lecture I had- required 2 response papers. In general, the workload of the courses I took was much higher than in the Finnish and German Universities where I studied before.

The classes reminded me a bit of my school time, since they were designed in a very fixed and tight way. The assignments had clear instructions, sometimes weekly summaries needed to be written, and the discussions in the seminar followed clear learning goals of the teacher. Students did not need to find literature by themselves or independently familiarize themselves with a certain topic in the course. In addition, there was almost no time to read or gain knowledge outside the course framework.

I personally suffered a bit from the course design. I like to study and to learn by myself, since I think it is essential to approach a topic from different directions. Unfortunately, I had almost no time to read about a topic outside of the course material, or to reflect the course material in a critical manner. Probably here I faced a disadvantage by studying only undergraduate courses. I heard that graduate courses at Carleton University contain more independent work.

While I studied at Carleton, I tried my best to read every article, to submit every assignment on time in a good quality and to attend all classes. However, I sometimes had to cut from my sleeping time to manage my courses. For this reason, I was curious to know how Canadian students manage the high amount of work since apart from their studies, they often also work to pay the tuition fees, they do voluntary work or internships and they spend time with family and friends. The answer I got was often the same: It is not possible. You have to decide or you get crazy.

Housing

As most of the students at Carleton, I had an off-campus accommodation. I applied also for an on campus accommodation but I was not successful to get an offer because of the huge demand. Concerning the housing market, there are different companies, as ENVIE which provide off-campus accommodations for students as well as private persons. The biggest website to find off-campus accommodations is places 4 students.com (<https://www.places4students.com/Places/School.aspx?SchoolID=csERooXJeP4%3d>), where also I found my accommodation. On the website one can search for rooms, roommates or publish own rental offers.

I started searching for an accommodation around 2 months before I arrived in Ottawa. The biggest challenge I faced with searching/ finding a room was the money transfer. The family I ultimately lived with required the payment of the first rent in advance to reserve the room. Canada does not use the IBAN and BIC system and hence it took a while until I figured out how to fill in an international transaction form at my bank. In addition, the customer service at my bank (Osuuspankki) was not really helpful and instead only raised my concerns. The main point they made

was that in cases of international transactions where some information are missing or wrong, the money might stick in a financial institution between the sending bank and the receiving bank and a fee of 200 Euro is needed to be paid to get the money back. Being a bit worried about that, I did the first transaction on the counter at Osuuspankki, though it required a service fee of around 15 Euros. When I knew that the money reached the final bank account without problem, I have used the online banking for later transactions.

My accommodation was located in the southeast of Ottawa near the airport. I had a furnished room (10m²) and shared the kitchen and 2 bathrooms with a family of three people. Furthermore, there was a second living room with TV in the cellar of the house. The family also had 2 cats who became my best friends during the time I lived there. The monthly rent was 600 CAD with a contract of 3.5 months. In Ottawa on the private market, single rooms for students start from 300-400 CAD. In my opinion the room was a bit overpriced, because the location was remote. It took almost an hour to go to the city and around 40 minutes to go to the university. Positive points, however were that I was able to negotiate the total length of the rental contract and I got an impression how people live in Canada. Since I had experienced living in student dorms during previous exchange programs, I was happy to have a different living situation in Ottawa.

Public Transportation in Ottawa

Carleton University provides the U-pass for the usage of the public transportation in Ottawa. The pass is 395.04 CAD for the whole academic year (fall term and spring term) and 197.52 CAD for the fall term. Besides, there is also a pass for the summer term available.

Carleton did not issue passes for the fall term only. The U-pass I got was valid until the April 2017. Nevertheless, the international office suggested for students who only stayed the fall term at Carleton to pay only the 197.52CAD and to return the pass to the Campus Card counter before leaving Ottawa at the end of the term.

While using the public transportation in Ottawa, I had to carry the U-pass with me and show it to the bus driver when I entered a bus. Ottawa has a good public transportation net. There is a travel planner on the OC Transpo website (<http://plan.octranspo.com/plan>) to check connections, routes and durations. OC Transpo also offers an App which has live updates. From my experience the buses in Ottawa are usually late or do not follow the schedule at all. For this reason, it might be useful to have the App. Carleton University can be reached by bus or by train. Ottawa has one train line between South Keys and Bayview with the stop Carleton University. The train is every 12 minutes and more reliable than the buses.

Public transportation map of Ottawa, available at:

<http://www.octranspo.com/images/files/systemmap/systemmap.pdf>.

Leisure Time and Travelling

Too many courses and the relatively long way from my accommodation to the University reduced my daily leisure time a lot. The remote location of my accommodation made visits to the city center even more difficult. For this reason, I cannot recommend really local places which are worth to visit beside the main sights of Ottawa.

There is the trans Canada trail along the waterfront of the Ottawa River in the city center. Walking the trail, one has a nice view of the historic buildings of the Parliament Hill and the locks of the Rideau Canal. The Rideau Canal is a UNESCO world heritage site. The locks are open for navigation during the summer and get closed during the winter. Another part of the Rideau Canal system is the Hog's Back Lockstation between Mooney's Bay Park and Hog's Back Park, which is definitely worth to visit before the locks get closed in autumn.

There is a fall break of one week at the end of October which can be used for travelling. Ottawa is part of a good long-distance bus and railway net between Toronto, Montreal Quebec City and New York.

I only once used a Greyhound bus on the day of my arrival in Canada to get from Toronto to Ottawa. There was no Wi-Fi in the bus and not enough sockets. However, long distance bus tickets are a bit lower priced than train tickets. Train tickets can be booked online at www.viarail.ca. Viarail has a student discount and an early-bird discount. Furthermore, trains and train stations have free Wi-Fi and sockets.

I went to Quebec City and La Malbaie during the fall break. The old town of Quebec City, which was built in the 17th century is also a UNESCO world heritage site. La Malbaie is a village 2 hours north from Quebec located at the Saint Laurence River.

My original plan was to use the fall break to visit New York City. But I had to change my plan because of visa problems. To travel to the USA, EU citizens need to fill in an online ESTA application prior to their trip. The ESTA system has been designed to screen citizens before they enter the country. The application costs around 5 Dollars and within a couple of days one receives the confirmation or rejection. I had sent my ESTA application 3 weeks before the date I planned to go to US and luckily I did not book anything before. The system immediately rejected my request without any reason. The US administration does not give reasons for the rejection. It's a matter of state security. Nevertheless, I sent an e-mail to ask if there were formal mistakes in my application form. After one month they replied my e-mail but did not answer the question I asked. In case the ESTA application has been rejected, it is still possible to apply for a usual tourist visa. It takes more than a month to get a visa to US and it costs around 100 USD. I was not willing to spend this amount of money and time to travel only for a couple of days to US. In general, the rejection rates of ESTA are low and my exceptional case was probably because of an Iranian Tourist Visa in my passport. Among visits of countries like Syria, Iraq or Eritrea, it is mandatory to enter visits of Iran and further details in the ESTA application form.

One weekend in November I also visited Montreal. It is only a two-hour drive from Ottawa to Montreal. Despite its location in the French-speaking province of Quebec, Montreal hosts a lot of English-speaking Canadians and English can be used almost everywhere. Definitely worth visiting in Montreal is the Chalet du Mont-Royal, located in the Parc Du Mont Royal. It is a viewpoint on top of a hill with a beautiful view on center of Montreal. Another nice view point and green part of the city is the island Sainte- Helene. It can be reached via an old steel bridge, the Pont Jacques-Cartier.

Back in Europe

Before I left Ottawa I had to return my U-pass. On the 12th of December I had two flights back to Europe with Iceland Air. My first flight was actually an Icelandic movie night. In Iceland Air flights each seat has its own screen with music, games and movies available. Awake because of the jet lag I watched three Icelandic movies. Between the 13th of December and the 22nd of December I visited Glasgow, Belfast and Dublin. Though, writing the final essays for my courses at Carleton kept me busy most of the time, I could gain small impressions from the cities. Overall, the stay in Scotland, Northern Ireland and Ireland was a good buffer time between my experiences in Canada, the familiar environment of Finland and Germany.

Reflecting my time at Carleton University, I learned a lot and reached most of my goals. First of all, I have gained useful knowledge for my Master's Thesis. In detail, I acquired valuable insights in the field of human rights and citizenship and could expand my knowledge in indigenous studies and colonialization. Furthermore, my perspective on Europe has changed. During the time in Canada I learned to observe European social, political, or economic issues from the outside perspective and I could draw global connections and interaction between different events. During this process I questioned and relearned facts and things about Europe, which had been always natural for me.

Apart from new insights about Europe, I also learned a lot about the Canada, North American history and current events. The North Dakota Pipeline Protests were, for example an event, I deeper analyzed during the time at Carleton.

Lastly, I could improve my English language skills. Through many written assignments I learnt to write much faster in English and to organize my writing in a better way.

All in all, an exchange program at Carleton University for Bachelor and for Master students since it provides unique experiences, is a good opportunity of improving English language skills and a perfect way to get to know a different university education system.

Lucia Gräschke

Carleton University, Ottawa, 06.09.2016 – 22.12.2016

Maa: Kanada

Kaupunki: Ottawa

Vaihtoaika: 06.09.2016 – 22.12.2016

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Carleton University

Kanada oli alusta asti mielessäni vaihdon ykköshakukohteena. Olin jo joskus aikaisemmin tutustunut Tampereen yliopiston vaihtokohteisiin Kanadassa. Vaihtojahan on tosiaan erilaisia: esimerkiksi Kanadaan voi päästä vaihtoon joko yliopiston sopimusyliopiston kautta, ISEP-vaihto-ohjelman kautta tai BCI-vaihtona (ranskankielinen).

Tampereen yliopistolla on Kanadassa yksi sopimusyliopisto, Ottawassa sijaitseva Carleton University. Se tuntui heti esittelyn luettuani ihan täydelliseltä. Carletonissa on myös Kanadan vanhin ja myös suurta arvostusta nauttiva journalismikoulu, The School of Journalism and Communication, joka kuulosti journalistiikan opiskelijan korvaan aika hyvältä.

Haku Pohjois-Amerikan kohteisiin oli joskus syyslukukauden loppupuolella NettiOpsun kautta. Vaihtohakemukseen kirjoitetaan jokaiseen hakukohteeseen oma motivaatiokirje sekä alustava opintosuunnitelma. Opintosuunnitelman teko oli melko työlästä, koska sitä varten piti selvittää hakukohteen kurssija, mikä osoittautui odotettua vaikeammaksi.

Sain tiedon vaihtoon pääsystä 1. joulukuuta. Carleton University vaatii vaihto-opiskelijoiltaan virallisen todistuksen englanninkielentaidosta. Käytännössä se tarkoittaa joko TOEFL- tai IELTS-kokeessa käymistä. Varasin TOEFL-kokeen käytännössä heti, kun sain tietää vaihtoon pääsystäni, koska kokeissa on välillä pitkätkin jonot. Suomessa kokeen voi suorittaa nimittäin vain kahdessa paikassa. Kohdeyliopisto määrittelee itse pisterajansa, Carletonissa minimivaatimus oli 86/120 pistettä. TOEFLissa inhottavin osuus on sen 245 dollarin suolainen hinta. Netistä löytyy iso määrä ilmaista harjoitusmateriaalia, ja suosittelen opettelemaan etenkin kokeen rakenteen hyvin. Kirjoitin vaihtoblogiini pitkän sepustuksen TOEFLista: <https://vaahteranlehti.wordpress.com/2016/07/11/kokemuksia-toeefl-kokeesta/>. Blogista löytyy myös paljon lisää kokemuksiani vaihdosta!

Carletonin virallista hyväksymiskirjettä sai odotella aika pitkään, mutta se tuli lopulta sähköpostiin toukokuun lopussa. Heti sen jälkeen ostin lennot ja aloin selvittää asumisjärjestelyitä. Carletonissa kampusasuntoa hakeakseen pitää ensin maksaa 100 dollarin (noin 70 €) hakumaksu. Asuntoa haettiin erillisessä nettipalvelussa, jonne syötettiin huonetoiveet ja vähän tietoja itsestään. Käsittäkseni vain ensimmäisen vuoden opiskelijoille on varattu huoneet kampukselta, ja muiden kohtalo ratkaistaan room lotteryllä eli arvonnalla. Laitoin hakemuksen asuntolaan tosiaan heti toukokuun lopussa kirjeen saatuani, ja huonelotto arvottiin 15. kesäkuuta. Itseäni arpaonni ei suosinut, ja jouduin odotuslistalle. Odotuslistalla oleminen on aika arvaamatonta, joten aloin etsiä asuntoa muuta kautta.

Päädyin lopulta asumaan vastarakennettuun yksityiseen opiskelija-asuntolaan nimeltä Envie. Asuminen Envien jaetussa neliössä maksoi 957 dollaria eli noin 660 euroa kuussa. Parasta asunnossa oli omat kylpyhuoneet, hieno yhteinen penthouse pingispöytineen, loistava sijainti yliopistolle vievän O-Trainin varrella sekä se, että rakennus on niin uusi. Huono puoli oli vieressä oleva rakennustyömaa, joka kiusasi seitsemältä aamulla alkavalla kivenlouhinnalla joka ikinen päivä. Lisäksi Envie oli todella huono pitämään vuokralaisiinsa yhteyttä alussa. Lyhyt matka kampukselle oli kuitenkin mielestäni ongelmien arvoinen, koska julkinen liikenne on Ottawassa välillä aika hidasta. Jokaisen yliopiston opiskelijan pitää muuten hankkia ns. U-Pass, eli matkakortti. Se maksaa lukukaudelta noin 200 dollaria, ja sillä saa käyttää Ottawan julkisia niin paljon kuin sielu sietää.

Kurssien valinta osoittauti aikamoiseksi säädöksi osaltani. Yliopisto julkaisee kurssiaikataulunsa vasta sen jälkeen, kun vaihto-oppilaiden on täytynyt jo tehdä kurssivalintansa hakukirjeeseen. Valitsin muistaakseni 12 kurssia siis täysin hakuammunnalla yliopiston opinto-oppaasta ja tarkastellen edellisvuoden syksyn opinto-ohjelmaa.

Valitsin kursseja alunperin sekä Communications & Media Studies että Journalism-ohjelmista. Heinäkuun alkupuolella sain yliopistolta viestin, että valitsemiasi viestinnän kursseja ei ole syksyllä tai kurssien nimet ja sisältö ovat vaihtuneet. Viestissä kehoitettiin kääntymään Carletonin public scheduleen eli opinto-ohjelman puoleen, ja etsimään sieltä kursseja, jotka kiinnostaisivat. Tässä vaiheessa iso osa kiinnostavista kursseista oli jo täynnä, joten jouduin valitsemaan kursseja lähinnä sen mukaan, missä oli vielä tilaa. Lopulta päädyin vielä muuttamaan kurssejani ensimmäisellä viikolla, joka sujui ihan kivuttomasti. Kurssit onneksi osoittautuivat kaikki todella mielenkiintoisiksi, vaikka ne olivatkin aika kaukana siitä, mitä Tampereella opiskelen. Carletonissa yksi kurssi on 0,5 creditiä, ja vaihto-opiskelijat saavat suorittaa lukukaudessa maksimissaan 2,5 creditiä. Itse suoritin 1,5 creditiä eli kolme kurssia, joka tuntui aika sopivalta määrältä. Neljäkin olisi ollut vielä ok.

Kursseistani kaksi oli seminaareja ja yksi luento. Kaikki kurssini olivat kummallisesti iltaisin kello 18-21. Seminaarit olivat 4000-tason eli nelosvuotisten kursseja (itse olen kolmannen vuoden opiskelija), ja ne tuntuivat tasooni sopivilta. Itse pidin enemmän seminaarien pienistä ryhmäkoista ja keskusteleavasta opetustyylistä. Seminaareissa on myös pakollinen läsnäolo. Kurssini käsittelivät big dataa, tapahtumatuottamista sekä digitaalista tarinankerrontaa. Jokaisen kurssin arvosana oli jaettu pieniin osiin, esimerkiksi 20 % tehtävästä 1, 10 % osallistumisesta, 25 % kokeesta ja niin edelleen. Kokeet järjestettiin lukukauden loppuksi. Minulla oli vain yksi koe, koska seminaareissa arvosana muodostui vain tehtävistä ja esseistä. Tampereen yliopistoon verrattuna opiskelu Carletonissa ei ollut mitenkään erityisen haastavaa. Tehtäviä tuli kylläkin paljon, ja opiskelu oli melko aikaa vievää. Siksi en suosittelukaan ottamaan maksimimäärää kursseja. Haastavimmaksi Carletonissa koin esseiden kirjoittamisen tarkat ohjeet: etenkin viittauskäytäntöjen kanssa oltiin erittäin tarkkoja.

Kaupunkina Ottawa on todella mukava. Vähän alle miljoonan asukkaan kaupunkina se ei ole liian iso, mutta ei mikään tuppukyläkään. Pääsin myös vaihtoni aikana matkustelemaan melko paljon. Kävin pari kertaa sekä Montrealissa että Torontossa, joihin Ottawasta pääsee kätevästi bussilla, lensin New Yorkiin sekä Vancouveriin, kävin Carletonin vaihtariijärjestön CuExin kanssa Niagaran putouksilla ja ulkoilmaklubin kanssa esimerkiksi kajakkiretkellä. Suosittelenkin jokaiselle luonnossa olossa nauttivalle Parks Canada Outdoors Club of Carletoniin liittymistä!

Carleton Universityssä parasta on sen hyvä yhteishenki, jota pääsee aistimaan hyvin vaikkapa yliopistojengi Ravensin amerikkalaisen jalkapallon peleissä. Yliopiston kirjakaupasta saa myös kaikkea mahdollista huppareista avaimenperiin yliopiston logoilla koristeltuna. Carletonin kampus on melko iso, ja talvella plussaa tulee koko kampuksen alla menevästä tunneliverkostosta. Miinuksena voisi mainita kouluruokailun, jonka epäterveellisyys saa ikävöimään Juvenesta. Kampukselta löytyy myös niin Subway, Starbucks kuin tietenkin Tim Hortons. Lisäksi yliopistolla on kaksi omaa baaria, joista toisessa järjestetään viikoittain "Thirsty Thursdays". Myös CuEx järjestää vaihtareiden omia pubi-iltoja toisessa yliopiston baareista.

Kanada on maana aivan mahtava, ja kanadalaiset ovat stereotypiansa mukaisesti oikeasti valtavan mukavia ja ystävällisiä. Etenkin luonto tarjoaa Kanadassa paljon nähtävää ja koettavaa, ja ihan Ottawankin vierestä löytyy Quebecin puolella sijaitseva noin 360 neliökilometriä suuri luonnonpuisto Gatineau Park. Suurkaupunkejakin pääsee Ottawasta käsin hyvin katsastamaan, ja itse pidin etenkin New Yorkin pikkuserkkuna tunnetusta Torontosta todella paljon. Mitään kulttuurishokkia en varsinaisesti Kanadassa missään vaiheessa kokenut, ja maahan on mielestäni todella helppo sopeutua. Ärsyttäviä asioita olivat kuitenkin etenkin tippaaminen sekä todella kalliit puhelinliittymät. Kun Suomessa voi saada rajattoman netin sisältämän liittymän muutamalla kymppillä, Kanadassa maksoin 2GB dataa sisältävästä liittymästä noin 60 dollaria kuussa. Hintataso Kanadassa on muuten ihan ok, mutta etenkin terveellisesti syöminen vie kyllä rahaa. Myös matkustaminen on erittäin kallista, etenkin lentäminen verrattuna Euroopan sisäisten lentojen hintoihin!

Tutustuin vaihtoni aikana sekä paljon muihin vaihto-oppilaisiin että kanadalaisiin. Kanadalaisia kavereita kannattaa metsästää etenkin yliopiston klubejen kautta. Vaihto-oppilaisiin tutustui helposti CuExin ja yliopiston virallisen vaihtariorganisaation ISSO:n tapahtumien kautta. Vaihtareita Carletonissa oli todella paljon ja ihan kaikkialta ympäri maailmaa.

Suosittelen vaihtoon lähtemistä, Kanadaa ja Carleton Universitya ihan jokaiselle! Jos mieleen tulee mitään kysyttävää vaihto-opiskelusta Carletonissa, vastaan mielelläni sähköposteihin.

Salla Varpula

Varpula.Salla.M@student.uta.fi

Carleton University, Ottawa, 01.09.2016 – 21.12.2016

Maa: Kanada

Kaupunki: Ottawa

Vaihtoaika: 01.09.2016 – 21.12.2016

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Carleton University

Päätökseni hakea vaihtoon Kanadaan oli melkoisen sattumanvarainen. Olin joka tapauksessa päättänyt hakea vaihtoon ja harkitsin ensin Saksaa, sillä halusin vaihtoon koko vuodeksi. Lisäksi ykköskohteeseeni eli Britteihin ei pääse omasta yksiköstäni vaihtoon. Huomasin kuitenkin Kanadan vaihtoehtojen joukossa ja ajattelin kokeilla onneani. Saatuaani tietää valinnastani UTA:n osalta ilmoittauin TOEFL-kielikokeeseen. Koetta voi harjoitella netissä ja kannattaakin, jos on yhtään epävarma omasta osaamisestaan, sillä yli 200 €:n hinta on melko suolainen.

Kurssivalinnat tein melkoisen sattumanvaraisesti valiten edellisen vuoden opetusoppaasta sitä mikä kuulosti kiinnostavalta. Lähdin vaihtoon sillä ajatuksella, että todennäköisesti en pysty korvaamaan kotiyliopiston kursseja, joten pyrin valitsemaan sellaisia kursseja, joita Tampere ei tarjoa. Mistään ei kuitenkaan löytynyt tarkkaa tietoa siitä, mitä kursseja lopulta on tarjolla vaihtoni aikana, ja Carleton valitsikin minulle viisi kurssia listaamistani vaihtoehtoista. Lopulta kuitenkin jätin kaksi pois, sillä Carletonin 0,5 opintopistettä on 6 ECTS eikä minulla ollut pulaa opintopisteistä. Carletonin kurssit saattavat alasta riippuen olla hyvinkin työläitä. Itse kävin (soveltavan) kielitieteen kursseja, jotka koostuivat lähinnä luennoista ja parista monivalintatentistä, mutta muilla vaihtareilla oli aivan kohtuuttomilta tuntuvia työmääriä. Suosittelen siis keventämään kurssilastia, jos mitenkään mahdollista.

Pihinä ihmisenä en ottanut erillistä matkavakuutusta, vaikka sitä yleisesti suositellaankin. Lentoliput uskalsin ostaa vasta, kun Carletonista tuli virallinen hyväksymiskirje kesäkuun alussa. Silloin aloin myös selvittää asumiskuvioita. Carletonin asuntoloihin on tungosta ja varausmaksukaan ei takaa, että pääsee jonotuslistaa pidemmälle. Aikaisemmasta matkaraportista bongasin Saint Paul Universityn asuntolan, joka vaikutti varmalta ja helpolta valinnalta. Heidän sivuillaan ei erikseen mainosteta yhden lukukauden majoittumismahdollisuutta, mutta se onnistuu ottamalla yhteyttä sähköpostitse. Koko syyslukukauden vuokra maksetaan kerralla ja kokonaisuudessaan hinnaksi tuli 3700 \$. Majoituimme kahden hengen kämpässä, johon kuului molempien huoneet, kylpyhuone ja keittiö (jääkaappi, tiskipöytä ja mikro). Kunnan keittiö oli eri kerroksessa, enkä itse jaksanut raahautua sinne kovin monesti. Keittiövälineissä säästää ostamalla yhteiset kämppiksen kanssa, mutta peitot ja tyynyt joutuu tietysti ostamaan itse ja todennäköisesti myös jättämään jälkeensä. Suosittelisin lähtemään matkaan yhdellä matkalaukulla ja palaamaan kahden kanssa, varsinkin jos on yhtään huonompi itsehillintä kaupoilla.

Vaikka SPU:n asuntolassa asuminen tuntuikin helpoimmalta järjestelyltä, en välttämättä suosittelisi sitä. Asuintoverit vaikuttavat luonnollisesti paljon vaihtokokemukseen, mutta siitä huolimatta en oikein vakuuttunut SPU:n hinta-laatusuhteesta. Rauhallinen se kyllä oli, ja lähempänä keskustaa kuin Carleton. Moni vaihtari päätyi Envie-nimiseen kompleksiin, joka omista ongelmistaan huolimatta on jo siinä mielessä etulyöntiasemassa, että se on vain yhden junapysäkin päässä Carletonista. Itse jouduin käyttämään kahta bussia. Suurimman osan ajasta kävelin mieluummin 45 minuutin matkan kuin odottelin jatkuvasti myöhästelevää julkista liikennettä.

Kanadaan saapuminen onnistui suhteellisen sujuvasti, vaikka omenani takavarikoitiinkin maahantulotarkastuksessa (elintarvikkeiden maahantuonnissa ollaan tarkkoja). Yliopiston hyväksymiskirje sekä lippu paluulennolle kannattaa olla tulostettuina mukana, sillä lentokentällä on hieman eri meininki kuin Suomessa. Lisäksi lentäen saapuvilta vaaditaan ETA eli Electronic Travel Allowance, jonka voi hankkia helposti verkosta. Minua tentattiin myös palatessani Kanadaan USA:sta, jossa kävin syysloman aikana (NYC:iin pääsee kätevästi yöbussilla, jos on valmis tinkimään hieman unista). Myös USA:n rajaviranomaiset tykkäävät kysellä kaikenmaailman tarkoituksperiä, mutta tästä ei kannata hätäntyä.

Carleton järjesti vaihtareille paljon tapahtumia läpi lukukauden, mutta varsinkin alussa. Paljon oli tekemistä Ottawassa, mutta esim. Niagaran putouksille pääsi vaihtarijärjestön kanssa, jos halusi. Kannattaa mennä rohkeasti mukaan ja tutustua ihmisiin, sillä ihmiset muodostavat klikkejä jo parin ensimmäisen viikon aikana. Itse tutustuin paikallisiin lähinnä seurakuntatoiminnan kautta, sillä vaihtarikämpissä asuvilla vaihtareilla on tapana pyöriä aika paljon muiden vaihtareiden kanssa... Koulun monien vapaa-ajanjärjestöjen kautta on myös mahdollista tutustua kanadalaisiin ja suosittelenkin katsastamaan tarjonnan, sillä klubeja ja järjestöjä on todella moneen lähtöön.

Itse opiskelu hirvitti hieman etukäteen, sillä kuvittelin standardien olevan todella korkeat. Näin ei kuitenkaan omalla kohdallani ollut, ja tunnen päässeeni liiankin helpolla. Kuten sanottua, muissa oppiaineissa riitti kuulemma työtä, mutta omat kolme kurssiani olivat melko rennot. Tähän vaikuttaa kurssimäärän lisäksi se, minkä vuositason kursseja ottaa. Pääsääntö kuitenkin on, että yhden ison arvioitavan työn (essee, tentti, esitelmä) sijaan on useampia tehtäviä, vähintäänkin midterm ja final exam. Kurssikirjat ovat todella kalliita, joten ne kannattaa ostaa käytettynä, vuokrata tai tilata Amazonista. Loppujen lopuksi en juurikaan tarvinnut ostamiani kirjoja, mikä hieman harmittaa.

Minulla ei ollut ongelmia kielitaidon kanssa, mutta esimerkiksi ranskalaisilla ja espanjalaisilla vaihtareilla oli välillä hankaluuksia. Apua on saatavilla, joten sitä kannattaa pyytää, ja opettajien sekä opetusapulaisten (Teaching Assistant, TA) resursseja kannattaa hyödyntää heidän avoimien oviensa (office hours) aikana.

Taloudelliselta kannalta katsottuna Kanada ei ole halvin vaihtoehto. Terveellinen ruoka on kallista, vaikka jotkut tuotteet esim. vaatepuolella ovatkin halvempia. Lähes kaikkeen lisätään vero, joten näkemäsi hinta ei ole lopullinen. Puhelinliittymät ovat huomattavasti kalliimpia kuin Suomessa. Ravintolassa kuuluu antaa tippiä ja alkoholia myydään pääsääntöisesti LCBO:ssa, paikallisessa Alkossa. Kanadan sisäiset lennot ovat kalliita, mutta bussilla pääsee ainakin Torontoon ja Montrealiin, jos jaksaa istua.

Suosittelen vaihtoon lähtemistä ihan jokaiselle. Jos ei muuta, niin ainakin itsestään oppii vähintään jotakin ja kotiseutua oppii arvostamaan ihan uudella tavalla. Maana Kanada sopii luonnosta pitävälle, eikä Ottawan meno ole suomalaiselle liian hengästyttävää. Moni asia on asennekysymys: neljän kuukauden ajan kestää melkein mitä vain, kun muistaa että se on väliaikaista. Samasta syystä kannattaa nauttia täysillä, sillä vaihto on hujauksessa ohi. Lisäkysymyksiä voi pistää sähköpostiin!

Meiju Jauhiainen

University of Saskatchewan, Saskatoon, Saskatoon, 01.09.2016 – 23.12.2016

Maa: Kanada

Kaupunki: Saskatoon

Vaihtoaika: 01.09.2016 – 23.12.2016

Vaihto-ohjelma: north2north

Yliopisto: University of Saskatchewan, Saskatoon

Lähdin Saskatooniin, University of Saskatchewaniin opiskelijavaihtoon syksyllä 2016 North2north-ohjelman kautta. Hakuprosessi oli monivaiheinen, mutta sujui ongelmitta. Ensin hain Tampereen päässä ohjelmaan, jonka jälkeen vielä erikseen ohjelman kautta Kanadan yliopistoihin. Haun aikana kirjoitin kaksi motivaatiokirjettä, yhden Tampereen yliopistolle ja toisen kun olin saanut hyväksynnän North2north-ohjelmaan. Minun piti perustella, miksi halusin juuri kyseiseen maahan, miksi olin kiinnostunut arktisiin alueisiin liittyvistä opinnoista ja miten uskoin saavani sovellettua niitä opiskelualaani.

Tutkin jo tässä vaiheessa yliopistojen kurssitarjontaa ja pohdin, mitä haluaisin mahdollisesti lukea, mutta lopullisia valintoja alettiin tehdä vasta hyväksynnän jälkeen touko-kesäkuussa. Sain University of Saskatchewanin päästä oman opintoneuvojan, jolle lähetin sähköpostilla kurssit, jotka halusin ottaa ja hän hyväksyi valintani. Häneltä sain myös kysellä mitä vain mieleen tuli. Ainut moite informaationkulussa oli se, että sain vasta koulun jo alettua tietää, että myös vaihto-opiskelijoiden tuli maksaa 290 dollarin suuruinen "student fee", joka kattoi muun muassa pääsyn koulun kuntosalille ja bussikortin koko syksylle. Ei haitannut maksaa tätä, mutta toisaalta olisi ollut mukavaa, jos tästä olisi kerrottu etukäteen.

Aineiden puolesta rajoituksia ei juurikaan ollut, sain lukea melkein mitä vain. Ainut ongelma oli, että monet kurssit kestivät koko lukuvuoden ja esimerkiksi englannin kursseista vain muutama oli sellaisia, jotka kestivät vain syyslukukauden. Tampereella olen suomen kielen tutkinto-ohjelmassa, eikä Saskatoonissa yllättäen pystynyt

lukemaan suomea, joten jouduin hieman laajentamaan reviiriäni. Valitsin kursseja psykologiasta, brittiläisestä kirjallisuudesta ja yhden kauppatieteistä. Kurssit olivat erittäin mielenkiintoisia, mutta mielestäni työläämpiä kuin mihin olin Tampereella tottunut. Esimerkiksi eräällä psykologian kurssilla meidän tuli kirjoittaa kurssin aikana kolme 8-10 sivun mittaista esseitä, käydä kahdesti viikoissa luennoilla ja tehdä sekä väli- että loppupotentti. Tämä oli toisaalta mielestäni myös hyvä, sillä tällä tapaa kurssin aiheita oli pakko opiskella pitkin syksyä eikä kaikki kertynyt loppupotenttiä varten. Luennoilla ei ollut läsnäolopakkoa, mutta kaikki professorit eivät myöskään laita muistiinpanojaan internetiin, joten paikalle saapuminen oli suotavaa. Opetuksen taso oli korkea ja mielenkiinto luennoilla pysyi helposti yllä.

Muutin poikaystäväni kanssa ja mentyämme Saskatooniin asuimme ensimmäiset yöt Airbnb-asunnossa ja etsimme sieltä käsin pysyvämpää majoitusta. En siis tästä syystä muuttanut asumaan kampukselle, vaan löysimme melko nopeasti asunnon lyhyen matkan päässä yliopistolta. Vuokrataso oli mielestäni hieman alhaisempi kuin Suomessa, mutta oman haasteensa loi se, että halusimme löytää valmiiksi kalustetun asunnon, joita ei ole siellä yhtä paljon kuin kalustamattomia. Löysimme kuitenkin kalustetun "kellariasunnon" eli basement suiten, jotka ovat siellä hyvin yleisiä. Asunto oli kaksio omalla sisäänkäynnillä, joka sijaitsi talon sivussa. Vuokra oli 800 dollaria (n. 562 euroa) ja se sisälsi sähkön, veden ja internetin. Ruoan hinta kaupoissa vaihteli ja valmisruoka oli usein halvin vaihtoehto. Jotkin asiat, kuten esimerkiksi juusto oli huomattavasti kalliimpaa Suomeen verrattuna.

Kampuksella oli tarjolla kahdenlaista asumista, toinen perinteisesti solussa omalla huoneella ja toinen jaetussa huoneessa. Jaettuun huoneeseen muuttaessa tuli maksaa myös ateriamaksu, johon sisältyi kaikki ateriat viikon jokaisena päivänä koulun ruokalassa. Tästä järjestelmästä eräs ystäväni valitti hieman, sillä se oli melko kallis ja ruokavalikoima pysyi suhteellisen samana joka päivä. Soluhuoneistot sen sijaan olivat hieman halvempia, mutta ei niissäkään ongelmilta välttytty. Monissa huoneissa oli luteita ja lämmitystä ei pystynyt itse säätämään, joten usein oli joko tuskallisen kuuma tai jäätävän kylmä. Tästä syystä olen iloinen, että muutimme kampuksen ulkopuolelle, mutta jos olisin muuttanut yksin, olisin varmaan asunut kampuksella sen helppouden vuoksi ja siksi, että kampuksen ulkopuolella asuessa jää helpommin ulkopuoliseksi sosiaalisista tapahtumista.

Ennen kurssien alkua järjestettiin orientaatio kaikille kansainvälisille opiskelijoille. Suuri osa kerrotusta tiedosta oli kuitenkin suunnattu niille, jotka olivat tulleet Saskatooniin suorittamaan koko tutkintoaan, mutta sai sieltä hyödyllisiä tiedonmurusia tällaiselle vaihto-opiskelijalle. Tilaisuudessa pääsi tapaamaan myös muita vaihto-opiskelijoita ja törmäsin heti ensimmäisiin suomalaisiin. Seuraavana päivänä oli collegeiden järjestämät omat orientaatiot, joten menin Arts and Science -collegen mukana. Jälleen pääsi tapaamaan uusia ihmisiä, jotka toisaalta olivat kaikki vasta opiskelunsa aloittavia ja siis eri kursseilla. Tämän lisäksi järjestettiin vielä erillinen kampuskiertos, mikä oli hyvä, sillä täällä näytettiin monien rakennusten välillä kulkevat kätevät putket, joten kylmällä voi pysytellä sisätiloissa.

Kun saavuimme Saskatooniin elokuun lopulla, siellä oli vielä erittäin lämpimät ilmat ja kesä täydessä vauhdissa. Ennen lähtöä luin Wikipediasta, että Saskatoon on Kanadan aurinkoisin kaupunki ja tämä piti todellakin paikkaansa! Toisaalta meitä peloteltiin myös hirmuisesta talvesta ja joulukuun alussa tulivatkin kovat pakkaset ja pahimmillaan mittari näytti -29 astetta. Erityisen kylmän säästä teki tuuli, joka oli paljon kovempi kuin Suomessa, sillä Saskatoon on todella tasaisella alueella ja tuuli oli usein kova ja kylmä, joten toppavaatteille oli kyllä käyttöä.

Matkusteluun oli aikaa marraskuun alussa syyslomalla ja viikonloppuisin ja kävimmekin Torontossa ja Kalliovuorilla Banffissa ja Canmoressa sekä Yhdysvaltojen puolella New Yorkissa. Torontosta käsin teimme myös päivämatkan Niagaran putouksille, joka oli kyllä näkemisen arvoinen paikka ja ehdottomasti parempi kokemus kuin mitä Yhdysvaltojen puolelta olisi ollut. Kanadan sisäiset lennot olivat melko kalliita, joten valitettavasti esimerkiksi Vancouver ja muu länsirannikko jäivät kokonaan kokematta. Loppukokeet järjestettiin joulukuussa ja viimeinen mahdollinen koepäivä oli 23.12. joten lentoja jouluksi Suomeen ei kannattanut ostaa ennen kuin aikataulut oli julkaistu, eli lokakuussa. Halusimme viettää joulun Suomessa ja viimeinen kokeeni oli 21.12. joten aikaa matkustelulle ei jäänyt.

Kaiken kaikkiaan Saskatoon oli mukava kaupunki, vaikka julkiseen liikenteeseen olisin toivonut parannusta, sillä kaupunki on suunniteltu autoilijalle. University of Saskatchewanin kampus oli todella kaunis ja viihtyisä ja ihmiset koko kaupungissa ystävällisiä. Suosittelisin yliopistoa kaikille ja uskon, että kansainvälistymisestä voi olla vain hyötyä niin opiskelussa kuin työelämässäkin.

University of Victoria, Victoria, 01.09.2016 – 19.12.2016

Maa: Kanada

Kaupunki: Victoria

Vaihtoaika: 01.09.2016 – 19.12.2016

Vaihto-ohjelma: Tiedekunnan/yksikön vaihtosop.

Yliopisto: University of Victoria

HAKUPROSESSI JA KOHDEMAAHAN SAAPUMINEN

Lähdin vaihtoon syyslukukaudeksi 2016 Kanadaan University of Victoriaan, joka on YKY:n kahdenvälinen vaihtokohde. Hakuprosessi ja kurseille ilmoittautuminen hoitui sähköisesti ja oli yksinkertainen, mutta aikaa vievä. Apua sai tarvittaessa Victorian yliopiston vaihtokoordinaattorilta, joka tuntui tosin olevan todella kiireinen. Kurssivalinnat tehtiin todella aikaisin ja kurssitarjontaan oli helppo tutustua yliopiston sivuilla. Ennen lähtöäni hoidin matkavakuutukseni kuntoon, koska esimerkiksi lääkärikulut ovat todella kalliita Kanadassa, joten kattava vakuutus on tarpeen. En tarvinnut opiskelijaviihityksiä, koska oleskeluni maassa kesti alle 6 kuukautta. Minulta ei myöskään vaadittu ESTA-matkustuslupaa, mutta tämä muuttui vaihtoni aikana. Lensin Vancouveriin, josta matkasin Victoriaan muutaman yön jälkeen. Matka Vancouverin keskustasta Victorian keskustaan kestää noin neljä tuntia ja reitti on helppo.

Yliopisto järjesti lopulta todella vähän tuutoritoimintaa eikä muutenkaan tarjonnut hirveästi mahdollisuuksia tavata muita vaihto-opiskelijoita. Moni tuntui tutustuneen toisiinsa hostellissa, myös itse tapasin tärkeimmän ystäväni hostellissa. Helpoimmin muihin opiskelijoihin tutustui yliopiston kerhojen kautta. Itse liityin kajakkikerhoon ja ulkoilukerhoon sekä osallistuin antropologian opiskelijoiden järjestämiin tapahtumiin.

ASUMINEN

En ollut saanut asuntoa Suomesta käsin, joten aloitin asunnonmetsästyksen saavuttuani Victoriaan. Asunnonmetsästyksen tuntui paljon helpommalta paikan päällä, koska moni vuokranantaja halusi tavata lyhyellä varoitusaikalla eikä kukaan tarttunut tarjoukseeni Skype-treffeistä kun olin Suomessa. Moni tapaavani vaihto-opiskelija tuntui olevan samassa tilanteessa, osalla ei ollut vielä asuntoa orientaatioiden alkaessa. Vuokrasin lopulta Craiglistin kautta huoneen omakotitalosta, jonka jaoin kahden kämppiksen ja vuokraemännän kanssa. Katselin asuntoilmoituksia myös yliopiston sivuilta ja Used Victoria -sivustolta. Vuokrataso on korkeampi kuin Tampereella, maksoin huoneestani 700CAD eli noin 500 euroa ja tämä sisälsi netin, veden, sähkön ja muut asumiseen liittyvät kulut. Myös halvempia huoneita oli tarjolla, mutta ne olivat usein aika murjuja. Tykkäsin itse asua kampuksen ulkopuolella. Asuin Oaklands-alueella, joka on puolivälissä kampusta ja keskustaa, noin 15 minuutin päässä molemmista. Opiskelijakorttiin ladattavalla bussipassilla, jonka vaihto-opiskelija maksaa itse, saa matkustaa rajattomasti, joten kampuksen ulkopuolella asuminen ei aiheuttanut siinä mielessä lisäkuluja.

OPISKELU

Opiskelin kolme kurssia antropologiaa ja yhden sosiologiaa. Olin erittäin vakuuttunut opetuksen tasosta, erityisesti antropologian professorit olivat erinomaisia ja inspiroivia. Kurssit koostuivat luennoista, kahdesta välitentistä, jotka olivat luentotenttejä tai kotiesseitä, ja päättökokeesta, joka oli joko tentti tai essee. Esseet olivat huomattavasti lyhyempiä kuin mihin olin tottunut Suomessa ja tentit koostuivat lyhyistä esseistä, monivalintakysymyksistä ja sanaselityksistä. Osa kursseista sisälsi kotiläksyjä ja arkeologian kurssiin kuului laboratorio-osuus. Kurssit tuntuivatkin työläämmiltä kuin Tampereen yliopiston kurssit. Kurssikirjallisuus löytyi joko kurssipohjalta tai kirjat piti ostaa itse, yliopiston kirjastosta löytyi todella huonosti kurssikirjallisuutta. Jouduin itse ostamaan kaksi kirjaa, yhden kirjan löysin e-kirjana Tampereen yliopistosta.

MUUTA MAINITSEMISEN ARVOISTA

Victoria on suloinen kaupunki Vancouverin saarella ja sijaintinsa takia sää on lämpöisempi kuin muualla Kanadassa. Vaihtoni aikana tosin satoi lunta ja oli jopa muutama aste pakkasta, joka oli poikkeuksellisista. Minua varoiteltiin, että Victoriassa sataa jatkuvasti, mutta en kokenut kaupunkia mitenkään erityisen sateiseksi. Saarelta löytyy vanhaa metsää, vuoria ja kauniita rantoja. Suosikkipaikkojani olivat Mount Douglas, Willow's Beach/Uplands Park, Dallas Road, Beacon Hill Park ja Goldstream Park. Victoriasta on hyvät yhteydet Yhdysvaltoihin, itse kävin Seattlessa lukulomalla.

PALUU TAMPEREELLE

Palasin Suomeen tammikuussa, jäin Kanadaan matkustamaan noin kuukaudeksi vaihtoni jälkeen. Voin täysin suositella Victorian yliopistoa ja Kanadaa vaihtokohteena. Pohdin jopa vaihtoni jatkamista, koska viihdyin Victoriassa niin hyvin. Sain kursseistani yhteensä 26 opintopistettä.

Vastaan mielelläni kysymyksiin Victoriasta ja Kanadasta vaihtokohteena. Ja annan muitakin matkavinkkejä.

Tuulia Hämäläinen

Thompson Rivers University, Kamloops, 30.08.2016 – 17.12.2016

Maa: Kanada

Kaupunki: Kamloops

Vaihtoaika: 30.08.2016 – 17.12.2016

Vaihto-ohjelma: ISEP-bilateraalivaihto

Yliopisto: Thompson Rivers University

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Vaihtoprosessi alkoi sillä, että ensimmäiseksi hain ISEP-ohjelmaan Tampereen yliopiston sisällä. Kun tulin valituksi ISEP International-to-international -ohjelmaan Kanadaan, alkoi prosessin toinen vaihe, jossa hain ISEP-yliopistoihin Kanadan sisällä. Valittavana oli neljä yliopistoa, joihin tuli kirjoittaa erilliset motivaatiokirjeet sekä tehdä alustavia kurssivalintoja. Lisäksi kohteisiin tuli lähettää suosituskirje, terveystietolomake sekä muita dokumentteja.

Maaliskuun lopussa sain tiedon, että minut oli valittu Thompson Rivers -yliopistoon. Etenkin alkuvaiheessa täytettäviä papereita ja dokumentteja on paljon, mutta ISEP:in järjestelemässä niiden täyttämiseen on hyvin selkeät ohjeet.

TRU vaatii vaihto-opiskelijoilta TOEFL-kielitestin, joka on hyvä varata ajoissa. Testi oli yllättävän haastava aikarajan sekä erikoissanaston osalta, joten siihen kannattaa harjoitella netissä löytyvien materiaalien avulla. Mielestäni kuitenkin keskitasoa paremmalla englannilla testi on mahdollista läpäistä hyvin todennäköisesti.

Ennen lähtemistä Thompson Riversiin piti lähettää kurssivalinnat, jotka kannattaa tehdä ajoissa, sillä yliopisto saattaa haluta niihin lisäselvityksiä aiemmin suoritettujen kurssien osalta. Kommunikoiminen yliopiston kanssa oli todella helppoa, sillä ISA:t (international student advisor) ovat kokopäiväisesti töissä auttaakseen vaihtareita ja muita kansainvälisiä opiskelijoita. Ennen lähtöä tulee myös maksaa erilaisia ohjelmamaksuja ja vakuutus, johon itse otin täydentävän osan Suomesta, sillä ISEP:in vakuutus ei kattanut kaikkia esim. eri urheilulajeista syntyviä vahinkoja.

Viisumia ei Kanadaan tarvitse hankkia alle 6 kk oleskelun ajaksi, mutta ennen maahantuloa täytyy hakea ETA-maahantulolupaa netistä. Minulla ei ollut vielä paluulippua valmiina ennen kuin saavuin Kanadaan, koska en ollut vielä varma loppuajan matkailusuunnitelmista. Rajatarkastuksessa minulta pyydettiin TRU:n hyväksymiskirje. Ilman paluulippua matkustettaessa on hyvä olla printattuna mukana ainakin hyväksymiskirje ja muita dokumentteja kohdeyliopistosta, joilla voi todistaa että on poistumassa maasta ennen 6 kk täyttymistä.

Kohdemaahan saapuminen

Saavuin Kamloopsiin pari päivää ennen orientaatioviikon alkua. Orientaatioiden kannalta vaihtoajankohtana syksy oli mielestäni erittäin hyvä valinta, sillä aluksi yliopistolla järjestettiin kattava orientaatioviikko vain kansainvälisille opiskelijoille. Viikon aikana käytiin tyhjentävästi läpi yliopiston käytänteet, kanadalainen kulttuuri sekä tutustuttiin paljon muihin vaihtareihin. Varsinaista tuutorointia ei ollut, mutta vapaaehtoiset opiskelijat olivat järjestäneet meille viikon aikana kaikenlaista hauskaa ohjelmaa. Ensimmäisen orientaatioviikon jälkeen oli vielä muutaman päivän mittainen infojakso, johon osallistuivat myös kanadalaiset opiskelijat.

Asuminen

Valitsin asumismuodokseni ISEP:in ohjelmamaksuun kuuluvan perhemajoituksen. Aluksi homestay mietitytti minua paljon, mutta onneksi kohdalleni osui oikein rento ja ihana perhe. Perheeseen sijoitettiin minun lisäkseni yksi saksalainen tyttö, jonka kanssa saimme talosta tilavan kellarikerroksen käyttöömmme. Oma rauha oli siis aina saatavilla. Perhe asui suhteellisen lähellä yliopistoa, n. 10 min ajomatkan päässä. Koen, että perhemajoitus oli alle puolen vuoden vaihdolle hyvin helppo ratkaisu, sillä minun ei tarvinnut ostaa asuntolassa asuneiden kavereideni tavoin kaikkea kauhoista peittoihin muutaman kuukauden takia. Lisäksi tähän vaihtoehtoon kuului kaikki ruuat ja saimmekin aina pyytää kaupasta mitä halusimme ja perhe vei meidät usein myös ravintoloihin. Omalla kohdallani perhemajoitus ei ollut ollenkaan rajoittavaa niin kuin ennen lähtöä turhaan stressasin, vaan saimme mennä ja tulla niin kuin halusimme. Perheen kautta pääsin kokemaan kanadalaista tapaa elää aina Thanksgiving-illallisista melontaretkiin ja pääsin tutustumaan paljon kanadalaisiin ihmisiin myös heidän aikuisten lastensa kautta.

Vietin paljon aikaa myös kampuksen asuntoloissa kavereideni luona, joista mielestäni paras oli Upper College Heights aivan yliopiston vieressä. Valittavana olisi myös McGill-asuntola tai TRU Rez, mutta Upper College Heightsissä oli mielestäni paras hinta-laatu-suhde.

Opiskelu

Opiskelu Kanadassa oli paljon koulumaisempaa kuin Suomessa eikä samanlaisia akateemisia vapauksia ollut. Kuitenkin kursseilla oppiminen oli hyvin tehokasta, sillä tunneilla tehtiin paljon ryhmätöitä ja erilaisia harjoituksia, joiden kautta sai myös paljon kavereita. Erityisen positiivista oli mielestäni se, että opettajilla oli usein takana pitkä

työura opettamassaan aineessa, joten he kertoivat paljon tosielämän esimerkkejä, mikä piti tunnit mielenkiintoisina.

Valitsin kursseja hyvin laajasti kauppatieteiden sisältä. Muutaman aikatauluista johtuvan muutoksen takia lopulliset kurssini olivat B2B Marketing, Supply Chain Management ja Investments. Lisäksi päädyin ottamaan yhden seikkailukurssin turismitiedekunnasta, jossa opettelimme mm. kalliokiipeilemään ja melomaan. Neljä kurssia oli työmäärältään aika suuri, sillä palautettavia töitä ja midterm-kokeita on syksyn aikana paljon. Kolme akateemista kurssia on mielestäni hyvä määrä, jos haluaa panostaa enemmän harrastamiseen ja vapaa-aikaan. TRU:ssa on paljon tiedekuntia, joita Suomessa ei ole, kuten Culinary arts ja turismi. Jos vain kurssien ennakoedellytykset mahdollistavat, suosittelen ottamaan myös jonkun eksoottisemman kurssin, sillä itselleni parhaat muistot jäivät nimenomaan seikkailukurssista.

Opiskelu englanniksi ei tuottanut vaikeuksia, sillä mielestäni suomalainen englannin opetus on antanut siihen loistavan pohjan. TRU:ssa on paljon kansainvälisiä opiskelijoita ja kampuksella saattoi kuulla monia eri kieliä päivän aikana. Kampuksella oli lisäksi saatavilla paljon tukipalveluja kuten terveydenhuoltoa ja esseen kirjoitusapua.

Muuta

Kamloops on kaupunkina melko pieni, mutta innokkaalla kaveriporukalla keksimme aina jotain tekemistä. British Columbia on henkeäsalpaavan kaunis varsinkin kesällä ja syksyllä korkeiden Kalliovuorten ja turkoosien järvien ansiosta. Aina, kun oli mahdollista, vuokrasimme auton alle ja reissasimme Länsi-Kanadassa, esimerkiksi Vancouverissa, Jasperissa ja Banffissa. Auton vuokraaminen on Kanadassa todella halpaa verrattuna esim. busseihin ja juniin, mutta yhden henkilön täytyy olla yli 25-vuotias, jotta voi välttyä kalliilta vakuutusmaksuilta.

Aivan kampuksen vieressä sijaitsee Tournament capital center, jossa oli opiskelijoille ilmainen uimahalli sekä kuntosali ja sisäjuoksurata. Kampuksen ympärillä meni lisäksi paljon vaellusreittejä, joten urheilumahdollisuuksia oli paljon. Kampuksen läheisyydessä oli myös pubeja ja ostoskeskus.

Euron kurssi dollariin oli syksyn aikana todella hyvä, joten elinkustannukset olivat vähän alhaisemmat kuin Suomessa. Eniten rahaa syksyn aikana meni matkustelemiseen sekä kurssikirjoihin, jotka olivat kalliita, monet jopa yli sata dollaria.

Vaihto oli yksi parhaimpia kokemuksia tähänastisessa yliopistoelämässä. Suurimpana hyötynä sain paljon elinikäisiä ystäviä ympäri maailmaa sekä sain kokea kanadalaisen iloisen ja vieraanvaraisen kulttuurin. Vaihdoista on varmasti apua tulevaisuuden työelämän kannalta, sillä opin todella paljon itsestäni sekä muista kulttuureista ja niiden tavoista ajatella ja toimia. Suosittelen ehdottomasti vaihtoon lähtemistä kaikille, sillä se antaa takaisin moninkertaisesti siihen panostaman ajan ja rahan!

Carleton University, Ottawa, 05.01.2016 – 23.04.2016

Maa: Kanada

Kaupunki: Ottawa

Vaihtoaika: 05.01.2016 – 23.04.2016

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Carleton University

Hain vaihtoon Tampereen yliopiston hakuprosessin kautta syksyllä 2014 ja pääsinkin vaihto-opiskelemaan Kanadaan, Ottawaan Carleton Universityyn. Halusin hakea Kanadaan vaihtoon siksi, että siellä puhutaan englantia. Lisäksi halusin lähteä jonnekin kauemmaksi kuin esimerkiksi Englantiin. Kanada tuntui myös kiehtovammalta vaihtoehdolta kuin vaikkapa Yhdysvallat. Onneksi pääsin opiskelemaan Kanadaan, sillä se on todella ihastuttava maa!

Alun perin minun oli tarkoitus lähteä vaihtoon jo syksyllä 2015, mutta lopulta lähdin kevääksi 2016. Carleton vaatii kielikokeen läpäisemisen, ja suoritin IELTS-kielikokeen keväällä 2015. Yhdestä kielikokeen osiosta en saanut riittäviä pisteitä, mutta Carletoniin pääsemistä se ei silti haitannut. Hakupaperit Carletoniin lähetettiin Tampereen yliopiston kansainvälisten asioiden kautta syksyllä 2015, ja hyväksymiskirje Carletonista tuli marraskuun aikana. Loppujen lopuksi hakuprosessi siis kesti melko kauan, ja virallinen hyväksymiskirje tuli vain muutamaa kuukautta ennen vaihdon alkamista.

Kun lensin Kanadaan tammikuussa 2016, sinne ei vielä tarvinnut hankkia matkustuslupaa (eTA). Maaliskuusta 2016 alkaen se on kuitenkin ollut pakollinen. Koska aioin olla Kanadassa alle 6 kk, en myöskään tarvinnut opiskeluun oikeuttavaa asiakirjaa (study permit). Matkaa varten hankin matkavakuutuksen. Lääkäri- ja sairaalapalvelut ovat turisteille huomattavasti kalliimpia kuin paikallisille, joten vakuutuksen hankkiminen on käytännössä välttämätöntä. Myös Carleton University vakuutti opiskelijansa, mutta vakuutus ei kattanut muun muassa matkustelua Kanadan ulkopuolella.

Asunnon saamisen Ottawasta koin hieman hankalaksi. Heti, kun oli mahdollista, hain opiskelija-asuntoa Carleton Universitysta. Asuntoa joutui kuitenkin jonottamaan ja olin todella epävarma siitä, ehtisinkö saada asunnon kampukselta ajoissa. Kun vaihtoon lähtemiseen oli aikaa enää muutama viikko, enkä vieläkään ollut saanut asuntoa yliopistolta, aloin miettimään muita vaihtoehtoja. Kuulin muilta Carletonissa vaihdossa olleilta, että melko lähellä Ottawan keskustaa sijaitseva Saint Paul University myöntää opiskelija-asuntoja myös Carletonissa opiskeleville. Laitoin sinne hakemuksen ja sain asunnon melkein heti. Myöhemmin olisin saanut asunnon myös Carletonista, mutta en pystynyt enää peruuttamaan Saint Paul Universitysta saamaani asuntoa. Saint Paul oli melko pieni ja rauhallinen opiskelija-asuntola ja edullisempi kuin Carletonin asunnot. Itselläni oli japanilainen kämppis, joka vaihto-opiskeli myös Carletonissa. Asunnon etsiminen kannattaa siis aloittaa heti hyväksymiskirjeen saavuttua varsinkin, jos toiveena on asua Carleton Universityn kampuksella. Itse en kuitenkaan uskaltanut jättää kämpän vahvistumista viime tippaan. Mielestäni Saint Paul oli todella hyvä paikka asua. Monet vaihto-opiskelijat olivat vuokranneet asunnon yksityiseltä vuokranantajalta, joka voi myös olla hyvä vaihtoehto.

Jotkut vaihto-opiskelijat avasivat kanadalaisen pankkitilin sekä puhelinliittymän, mutta itse en tehnyt kumpaakaan. En kokenut tarvitsevani niitä. Luottokortti (Visa) kannattaa kuitenkin hankkia, sillä esimerkiksi hotellien tai joidenkin tapahtumien lippujen maksaminen vaativat luottokorttia.

Opiskelen Tampereen yliopistossa psykologiaa ja opiskelin sitä myös Carleton Universityssa. Opetuksen taso oli mielestäni todella laadukasta ja opettajat panostivat kurssiin. He myös odottivat opiskelijoilta innostusta ja menestystä. Kanadalaiset opiskelijat olivat mielestäni hyvin motivoituneita, ainakin psykologiassa. Vaihto-opiskelijoiden täytyi suorittaa 3-5 kurssia. Suoritin kolme psykologian kurssia: Criminal Behaviour, Sport and Performance Psychology ja Addiction. Criminal Behaviour -kurssi sisälsi kolme tuntia kestävän luennon kerran viikossa, kaksi tuntitestiä, kaksi tenttiä sekä esseen. Sport and Performance Psychology -kurssiin sisältyi kolme tuntia kestävä luento kerran viikossa, kaksi tenttiä ja essee. Addiction-kurssiin kuului kolme tuntia kestävä luento kerran viikossa sekä kaksi tenttiä. Koin kurssien sisällöt työläämmiksi kuin Tampereen yliopistossa. Hyvä puoli kahdessa tentissä oli kuitenkin se, että kurssikirjan sisältö jakautui kahteen osaan, eikä lukeminen jäänyt niin viime tippaan. Oppikirjat täytyi käytännössä ostaa tai lainata kirjakaupasta, ja monet opiskelijat suosivat käytettyjä kirjoja, sillä ne olivat edullisempia. Yliopiston lähetyksillä on pieni kirjakauppa Haven Books, jonne kannattaa suunnata. Kurssien loputtua kirjat oli mahdollista myydä takaisin kirjakauppaan.

Yliopistossa toimi kaksi järjestöä vaihto-opiskelijoille, jotka järjestivät esimerkiksi erilaisia tapahtumia sekä neuvoivat mieltä askarruttavissa kysymyksissä. ISSO (International Student Services Office) järjesti orientaatiopäivän tammikuussa sekä tapahtumia pitkin kevättä. CUEX (Carleton University Exchange) järjesti muun muassa bileitä ja publi-iltoja. Kaikkiin tapahtumiin kannattaa osallistua, sillä siellä on mahdollista tutustua muihin vaihto-opiskelijoihin sekä paikallisiin opiskelijoihin.

Ottawa on kotoisa alle miljoonan asukkaan kaupunki ja se on Kanadan neljänneksi suurin kaupunki. Talvella on mahdollista luistella Rideau-kanaalilla, joka on maailman pisin luistinrata. Lisäksi tammikuussa järjestettiin muutaman viikon kestävä Winterlude-festivaali, jossa pääsi ihailemaan jääveistoksia ja kuuntelemaan live-musiikkia. Shoppailemassa kävin Ottawan keskustassa sijaitsevassa Rideau Centressa sekä hieman kauempana sijaitsevassa Bayshore Centressa. Julkinen liikenne on todella toimiva ja käytin bussia paljon.

Ottawan sää on talvella hyvin kylmä. Tammikuussa voi olla pakkasta helpostikin 20–30 astetta, tai enemmänkin. Kerran bussiliikenne oli täysin sekaisin ja jopa kaksi tuntia aikataulusta jäljessä huonon kelin takia. Joskus esimerkiksi lumimyrskyn vuoksi professorit saattoivat joutua perumaan luentoja. Huhtikuussakin saattoi vielä joinakin päivinä tulla lunta. Sen sijaan Ottawan kesä on todella lämmin. Paikallisten mukaan kesällä on hyvinkin mahdollista saavuttaa +30 asteen lämpötila.

Vaihto-opiskelun aikana matkustin New Yorkiin, Torontoon ja Niagaran putouksille. New Yorkiin lähdimme vaihto-opiskelijaporukan kanssa viideksi päiväksi lukulomalla. New York on kätevän matkan päässä Ottawasta, sillä sinne lentää vain noin tunnin. Me kuitenkin matkustimme sinne Greyhoundin bussilla, sillä se oli huomattavasti edullisempaa. Bussimatka kesti noin 8 tuntia ja maksoi meno-paluuna noin 200 dollaria. Matkustin myös Torontoon bussilla ja matka kesti noin 5 tuntia. Torontossa kannattaa ehdottomasti käydä, ja sen yhteydessä kannattaa tehdä reissu Niagaran putouksille. Toronto on Kanadan suurin kaupunki ja sitä kuvaillaan New Yorkin ”pikkuserkkuna”.

Kaiken kaikkiaan vaihto-opiskelu Ottawassa ja Carleton Universityssa oli mahtava ja unohtumaton kokemus. Sain uusia ystäviä ympäri maailman sekä kielitaitoni koheni. Koen olevani myös itsenäisempi ja rohkeampi. Matkustaminen yksin täysin uuteen maahan ja kulttuuriin oli avartava kokemus. Kanadalaiset ovat todella ystävällisiä ja mukavia, ja he ovat tottuneet monikulttuurisuuteen, sillä esimerkiksi Carleton Universityssa oli opiskelijoita kaikkiaan 140 eri maasta! Suosittelen ehdottomasti vaihto-opiskelua kaikille.

Bishop's University, Quebec, 04.01.2016 – 22.04.2016

Maa: Kanada

Kaupunki: Quebec

Vaihtoaika: 04.01.2016 – 22.04.2016

Vaihto-ohjelma: CREPUQ-opiskelijavaihto-ohjel.

Yliopisto: Bishop's University

Vaihtoon lähdössä eniten auttoi Tampereen yliopiston Crepuq-vaihto-ohjelman vaihtovastaava. Bishop'sin yliopiston yhteyshenkilöltä kyselin myös paljon sähköpostitse ja hän vastasi ahkerasti, mutta hänen ohjeensa olivat mielestäni epäselviä, ja välillä hämmennyin kun hän ohjeisti eri tavalla kuin mitä minulle Tampereen yliopistolta sanottiin. Koska olin vaihdossa alle puoli vuotta, minun ei tarvinnut hankkia viisumia tai opiskelulupaa, vain ETA ja ESTA. Ne ovat Kanadan ja USAn toisiaan vastaavat dokumentit alle 6 kuukauden oleskelua varten. Molemmat saa anottua netin kautta, ja maksavat noin 15 dollaria. Minun

tarvitsi hankkia myös dokumentti USAa varten, sillä lensin sinne ja ennen Suomeen paluuta vietin New Yorkissa viikon. Jouduin ottamaan Kanadaa ja USAa varten erilliset vakuutukset, sillä tavalliset matkavakuutukset eivät yleensä kata USAa.

Saavuin ensin New Yorkiin, ja siitä menin Amtrak-junalla Montrealiin, josta jatkoin vielä bussilla Sherbrookeen. Suosittelisin ehdottomasti menomatalla junan unohtamista, vaikka se onkin halvempi, sillä näin matkasta tuli turhan raskas. Bishop'sissa ei ollut mitään Suomea vastaavaa tuutoritoimintaa, mutta ensimmäisenä koulupäivänä kaikille vaihtareille pidettiin muutama esittelypuhe, joiden jälkeen meidät jaettiin pääaineiden mukaan ryhmiin kampuskierrosta varten. Jokaiselle ryhmälle oli kaksi kanadalaista ryhmänohjaajaa, jotka olivat toisen ja kolmannen vuoden opiskelijoita. Ryhmille näytettiin tärkeimmät paikat kampuksella ja leikimme vähän tutustumisleikkejä, mutta tätä toimintaa oli vain kahtena päivänä. Itse en tajunnut silloin ottaa ihmisten yhteystietoja tai nimiä ylös, mikä kostautui myöhemmin, sillä en saanut pitkään aikaan toisiin vaihtareihin yhteyttä. Yliopistoni oli englanninkielinen, mutta luin ranskaa yhden kurssin, koska halusin jatkaa ranskan opintojani. Pidin kurssista erityisesti, koska opin quebecinranskalle tyypillisiä ilmauksia, sanastoa ja lausumista, sekä myös uutta kielioppia. Kurssilla sain korvattua myös yhden ranskan kurssin omissa opinnoissa. Minulle quebeciläinen aksentti oli todella vaikeaa ymmärtää, ja edelleen tuskailen sen kanssa. Aksentti eroaa huomattavasti Ranskan ranskasta, ja Quebecin ranska on tyyliltään paljon puhekielisempää.

Bishop'sin sivujen kautta löysin asunto- ja kämppisilmoituksia, ja päädyin kolmanneksi asukkaaksi kahden toisen vuoden opiskelijan kanssa. Olin onnekas, sillä pääsin yhden vaihtoon lähteneen tytön sisustettuun huoneeseen, ja kämppiksilläni sattui olemaan kaksi kissaa (rakastan eläimiä). Tytöistä kumpikaan ei ollut paikalla saapuessani yöllä, mutta olimme sopineet, että he jättävät avaimen minua varten maton alle. Ilman kaupunkiatuntevaa taksikuskia kämppä olisi ollut hankala löytää, sillä siinä ei ollut talonnumeroa. Kanadalaiseen tyyliin ystävällinen taksikuski jopa kantoi laukkuni kolmanteen kerrokseen, ja opetti miten lukot toimivat. Lennoxvillen kaupunginosassa vuokrat olivat todella halpoja Suomeen verrattuna, minä maksoin 420 CAD eli noin 295€/kk, kun taas kampusasuminen olisi ollut noin 800€/kk, vaikkakin se sisälsi ruokailun yliopiston ruokalassa. Halusin vuokrakämppään hinnan takia, siksi koska pidän kokkailusta ja koska niin pääsin asumaan paikallisten kanssa ja tutustumaan kulttuuriin paremmin. Suosittelisin, että menee asumaan ensimmäisen vuoden opiskelijoiden kanssa, sillä heillä on vähemmän kouluhommia, ja enemmän kiinnostusta puuhailla yhdessä koulun ulkopuolella. Kämppiksieni olivat mukavia, mutta he eivät viettäneet kanssani juurikaan aikaa, eivätkä he innostuneet tutkimaan kaupunkia kanssani, vaikka eivät olleetkaan käyneet esimerkiksi Sherbrooken keskustassa juuri yhtään. He ottivat koulun minun makuuni liian tosissaan, ja muutenkin heillä oli jo vakiintuneet kaverit ja paljon opiskelukiireitä, joten he olivat täysin eri mielentilassa kuin minä, joka tulin tutustumaan kulttuuriin, ihmisiin ja maahan.

Parhaita juttuja Bishop'silla oli vasta uusittu urheilukeskus, jossa esimerkiksi uiminen ja salilla käyminen oli ilmaista. Olisi ollut myös mahdollisuus aloittaa maksullisesti vaikka mitä uusia lajeja, mutta minulle tuntui olevan jo tarpeeksi uusia asioita muutenkin. Yliopiston oma baari The Gait antoi paljon hauskoja kokemuksia, varsinkin kun vastaavaa kaikkien opiskelijoiden kantabaaria ei ole Suomen yliopistoilla. Se oli paras paikka bongaila muita vaihtareita, ja tutustua koulun omaan sosiaaliseen ilmapiiriin. Lennoxvillessä take away-ruoka oli halpaa ja kaupunginosan kokoon nähden vaihtoehtoja oli paljon. Muutenkin kaikki tarvittava löytyi hyvin läheltä, eikä keskustaan tarvinnut lähteä ellei halunnut tehdä

vaateostoksia. Sää tuotti välillä päänvaivaa, sillä lämpötilanvaihtelut olivat todella lyhyessä ajassa yllättävän radikaaleja. Mukana pitää olla vedenpitävät kengät, jotka saavat likaantua, sillä loska kurasi ja tuhosi kenkiä tehokkaammin kuin Suomessa. Elinkustannukset olivat odotuksiani pienemmät, koska ruoka oli niin suurissa pakkauksissa, suurimmassa huoneessa asuva kämppikseni maksoi nettiyhteyden ja jokaiselle kurssille ranskaa lukuunottamatta tarvitsi vain yhden kurssikirjan. Yliopistolla oli myös oma kirjojen myyntiin ja ostamiseen tarkoitettu Facebook-ryhmä, josta kirjoja sai paljon halvemmalla kuin kampuksen kirjakaupasta.

Quebecin osavaltiolla on sairausvakuutus sopimus Suomen kanssa, joka tarkoittaa sitä, että vakuutus on ilmainen, mutta ennen Kanadaa saapumista ulkomaalaisella pitää jo olla jokin sairausvakuutus, yliopiston sivuilla suositeltiin RSA-vakuutusta. Sherbrookeen saapumisen jälkeen minun täytyi anoa Quebecin osavaltion sairausvakuutusta, jonka saapumisessa meni reilu kuukausi. Sitten minun täytyi pyytää rahojeni palautusta RSA-vakuutuksesta, joka tarkoitti monia puheluita heidän puhelinneuvontaansa. Eniten ongelmia minulla oli kuitenkin puhelinoperaattorini Teluksen kanssa. Ensinnäkin Kanadassa mobiilidata on uskomattoman kallista, ja liittymät aivan kivikautisia Suomeen verrattuna. Koska halusin paljon nettiä esimerkiksi Google mapsin ja Whatsappin käyttöä varten, niin minulla ei ollut varaa sisällyttää liittymääni ulkomaan puheluita. Toiseksi liittymän maksaminen tuotti vaikeuksia, sillä operaattorini järjestelmä ei meinannut millään hyväksyä suomalaista luottokorttiani. Onneksi useiden keskusteluiden jälkeen sekä operaattorini, että suomalaisen pankkini kanssa asia saatiin järjesteltyä. Rahaan liittyen suosittelen, että pitää mukanaan sekä käteistä, että luottokorttia. Jotkut kaupat eivät olleet VISA electronista kuulleetkaan, tai hyväksyivät vain käteistä.

Suosittelen ottamaan Kanadassa maksimissaan viisi kurssia yhdelle lukukaudelle, sillä muuten ei jää paljon vapaa-aikaa, vaikka tietysti eri yliopistojen ja oppiaineiden työmäärissä on suuria eroja. Itselläni oli neljä kurssia, ja ehdin siksi hyvin käydä mm. neljässä kaupungissa, ja upeilla Niagaran putouksilla. Mielestäni Montreal on suurista kaupungeista miellyttävin, ja siellä ihmiset ovat todella ystävällisiä sekä auttavaisia. Montrealissa suosittelen käymään Mount Royalin kukkulalla, josta on hienot näkymät, sekä Museum of Fine Artsissa, koska siellä on paljon eri tyylistä nähtävää ja sisäänpääsy on ilmainen. Quebec city on parhaimmillaan helmikuussa talvikarnevaalin aikana, jolloin kaupunki on täynnä ihmisiä ja tekemistä riittää. Suosittelen karnevaaleilla kokeilemaan erityisesti ”majavan häntää”, eli paikallista leivosherkkua.

Vaihto avasi silmäni Pohjoismaiden ainutlaatuisuudesta ja hyvistä puolista, jotka olin aiemmin ottanut itsestään selvyyksinä. Esimerkiksi koulujen universaalia hyvää tasoa, ja opettajien ammattitaitoa osaan arvostaa aivan uudella tasolla nyt Suomessa. Pohjois-Amerikassa yliopistojen ja opintosuuntienkin välillä voi olla uskomattoman suuria tasoeroja, jotka hyväksytään mielestäni liian hyvin. Opin paljon asioita kulttuureista ja ihmisistä, ja pieni pala Kanadaa pysyy ainakin vielä pitkään, ellei jopa ikuisesti mukanani. Työelämän kannalta eniten hyötyä oli ranskan kurssista ja englannin puhumisesta, sillä nyt uskallan puhua molempia kieliä rohkeammin, enkä jää miettimään omia pikkuvirheitä yhtä paljon. Pääsin totuttelemaan myös tietysti englanninkieliseen akateemiseen kirjoittamiseen enemmän, ja opin uusia oman alan termejä. Suomeen palattua kaikki on tuntunut vähän helpommalta, sillä Kanadassa yleisesti asioita ei hoideta yhtä hyvin kuin täällä, ja tottakai monen kielen miettiminen yhtä aikaa on vähän raskaampaa.

Suuret kiitokset Leena Uskille, joka auttoi sekä ennen vaihtoon lähtöä että sen jälkeen, ja jakoi vastailta kaikkiin kysymyksiini auttavasti. Hän rauhoitti mieltäni, kun vaihto tietysti jännitti kovasti.

Thompson Rivers University, Kamloops, 02.01.2016 – 23.04.2016

Maa: Kanada

Kaupunki: Kamloops

Vaihtoaika: 02.01.2016 – 23.04.2016

Vaihto-ohjelma: ISEP International-to-Internat

Yliopisto: Thompson Rivers University

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

ISEP-ohjelman hakuprosessi oli melko selkeä, vaikka haun joutuinkin aloittamaan jo yli vuosi ennen vaihdon alkua, ja papereita oli täytettävänä paljon. Onneksi haku oli muuttunut sähköiseksi, joten lomakkeiden täyttö oli helpompaa. Kun siis Tay oli jo myöntänyt paikan ISEP-ohjelmassa, piti ohjelman järjestelmässä hakea vielä erikseen yliopistoihin, ja mukaan oli liitettävä myös motivaatiokirje, jossa piti suunnitella jonkin verran jo kurssivalintoja. Tässä vaiheessa ei vielä oltu tekemisissä kohdeyliopiston kanssa, vaan ISEP hoiti hakemuksen lähettämisen eteenpäin yliopistovaihtoehtoihin, joista sitten ensimmäinen vaihtoehtoni valitsi minut vaihtoon.

Ennen ISEPin hakemuksen täyttämistä täytyi myös suorittaa TOEFL –kielikoe Helsingissä, joka kannattaa varata ajoissa, sillä kokeita ei järjestetä viikoittain. Hintaa kokeella oli n. 250 euroa, ja hakuvaiheessa oli jo maksettava myös osa vaihtomaksusta Tampereen yliopistolle, muistaakseni noin 350 euroa. TOEFL –koetta ei olisi edes saanut uusia samaan hintaan, ja koe oli yllättävän vaikea vaikka mielestäni englannin taitoni oli kiitettävä jo ennen vaihtoon lähtöä, joten kokeeseen kannattaa hiukan valmistautua, jos Englanti ei ole täydellisen sujuva. TRU vaatii kokeesta kohtuullisen korkeat pisteet. Lopullinen päätös vaihtopaikasta tuli siis lokakuussa, lähes vuosi sen jälkeen kun paikka ISEPissä oli jo myönnetty Tayn puolesta, ja loput vaihtomaksusta sekä ISEPin pakollinen vakuutus tuli maksaa vasta ennen lähtöä. Paikan vastaanottaminen ja vakuutuksen hankkiminen ym. olivat selkeitä ISEPin järjestelmässä. Jatkoisin ISEPin vakuutuksen lisäksi myös omaa jatkuvaa matkavakuutustani, sillä en luottanut ihan täysin ISEPin omaan vakuutukseen. Kanadassa olikin ensiarvoisen tärkeää olla voimassa oleva vakuutus, sillä terveydenhuolto ilman vakuutusta on uskomattoman kallista.

TRUn puolesta ei ollut hakuvaiheessa ongelmia, sillä kurseista löytyi hyvin tietoa yliopiston nettisivuilta, ja kurssien löytämiseen oli selkeät ohjeet muistaakseni myös ISEPin sivuilla TRUn kohdalla. Käytin siis sekä ISEPin sivustoa että TRUn omia nettisivuja tiedonhankinnassa, ja ISEP tarjosi myös hyviä maakohtaisia oppaita, joista sai lukea kaiken olennaisen, mitä oli hyvä tietää kohdemaasta. Vaihtoon hyväksymisen jälkeen tuli TRUsta myös heti infoa sekä paikallinen ppt, jolla pääsi kirjautumaan myTRU –sivustolle, jossa pystyi mm. maksamaan asumisesta ja opiskelijakortista ym. jo etukäteen. TRUssa oli monta kansainvälisten opiskelijoiden koordinaattoria, joista useampikin oli yhteydessä ennen lähtöä sähköpostilla

lähettäen erilaisia orientaatiopaketteja ja muita ohjeita. Viisumia tai muuta ei Kanadaan tarvinnut vielä tuolloin hakea, mutta ilmeisesti voimaan tuli uusi säännös nyt maaliskuussa, joten nyt myös Kanadaan matkustaessa tarvitsee jonkin ESTAn (Usa) tyyppisen luvan. Alle 6kk oleskeluun ei kai edelleenkään kuitenkaan tarvitse Suomesta viisumia. TRUssa ei tarjottu kielikurssia englannista, enkä ole osallistunut muillekaan kielikursseille pakollisten Tain englannin opintojen lisäksi.

Kohdemaahan saapuminen

Saavuin Kamloopsiin vasta päivää ennen orientoivien alkua, sillä ne alkoivat jo 2.1., ja vietin vuoden vaihteen Torontossa. Ehdin kuitenkin hyvin asettua, ja orientoivat kestivät vain viikonlopun. Vaikka saavuin pyhäpäivänä, oli onneksi iso hypermarketti lähellä auki, josta pystyin hankkimaan välttämättömiä tarvikkeita, koska kylmässä asunnossa ei ollut käytännössä mitään kun saavuin. Kuitenkin jo ensimmäisinä iltoina oli myös yhteistä ohjelmaa järjestetty.

Kurssit alkoivat heti viikonlopun jälkeen, mutta aikaa vaihtaa kursseja oli kaksi ensimmäistä viikkoa. Itse vaihdoin kursseja, sillä valitessani niitä jo edellisen vuoden keväällä en ollut vielä varma mitä halusin opiskella, enkä perehtynyt kurssitarjontaan niin tarkasti. Kurssien vaihtaminen olikin monimutkaisempaa kuin luulin, mutta se johtui lähinnä siitä, että halusin yhden kurssin markkinoinnin yksikön ulkopuolelta, johon tarvitsin taas erillisen hyväksynnän, ja yhteydessä piti olla myös Tain koordinaattoriin. Sain lopulta kuitenkin vaihdettua kursseja, mutta minulle sanottiin, että vaihtaminen olisi kannattanut tehdä jo ennen lukukauden alkua, sillä koordinaattorit olivat todella työllistettyjä ensimmäisten päivien aikana. Tuutoritoimintaa TRUssa ei ollut, mutta ei sitä mielestäni olisi tarvinnutkaan, sillä tutustuimme toisiimme muiden vaihtareiden kanssa jo heti ensimmäisinä päivinä. Myös asuntolassani oli avulialta opiskelijoita henkilökuntana, ja vielä yliopiston kv-henkilökuntakin oli todella avuliasta kaikissa asioissa.

Asuminen

Valitsin asunnokseni McGill On-Campus Housing –asuntolan, joka oli siis käytännössä kampuksella. Vaihtoehtoina oli myös uudempi asuntola TRU Rez sekä homestay, joka olisi kuulunut ISEPin ohjelmamaksuun. En kuitenkaan halunnut perheeseen, sillä olin kuullut Kamloopsissa aiemmin homestayissa asuneelta, että perheet saattavat asua kilometrien päässä yliopistolta, ja bussisysteemi ei ole Kamloopsissa kovin kummoinen, joten kulkeminen yliopistolle ja muuallekin erityisesti iltaisin olisi ollut hankalaa. Olin myös jo ollut kerran vaihdossa ja asunut itsenäisesti myös Suomessa useamman vuoden, joten perheessä asuminen tuntui paluulta lapsuuteen. Kuulemma perheissä ei kuitenkaan kytätä vaihtareiden tekemisiä, joten pelkoa siitä ei ole. Perhemajoituksessa ISEPin hintaan kuuluu siis myös ruoka, jonka perhe tarjoaa/laittaa valmiiksi, kun taas muissa vaihtoehtoissa joutuu ruuasta maksamaan itse vielä asunnon hinnan päälle.

McGill oli asuntoloista huomattavasti halvempi eikä eroa Reziin muuten vaikuttanut olevan paljoakaan, joten päätin ottaa sen. Vaikka maksulomakkeessa ei ollut muita vaihtoehtoja, olisi ehkä myös Upper College Heights –asuntolaan kampuksen lähelle ollut mahdollista päästä, ja ilmeisesti se olisi ollut halvempikin. Nyt valitsisin siis mieluummin UCH:n, sillä siellä huoneet ovat isompia, ja asunnoissa on kunnon keittiö, vaikka sen joutuukin jakamaan 3 muun kanssa kylppäriin lisäksi. McGillissä kun huone oli hyvin pieni ja keittiövarustuksena irtonaiset keittolevyt, mikro ja jääkaappi, ja siis vain kylpyhuone jaettiin 3 muun kanssa. Koska asunnon

joutui maksamaan jo etukäteen, ja se kuitenkin kuului ISEPin ohjelmamaksuun, vaikka se maksettiin ensin ohjelmamaksun lisäksi, sain paikan päällä 3000 dollarin shekin, jolla TRU ns. maksoi takaisin asunnon hinnan ja käteen jäi myös vähän ylimääräistä, koska valitsin McGillin. Maksoin siis 4kk asumisesta McGillillä noin 2700CAD, johon kuului noin 250 dollarin takuuvuokra. Rezistä olisi joutunut maksamaan noin tonnin enemmän, ja siellä olisi silti joutunut jakamaan kylpyhuoneen sekä keittiön, joka ei sekään ollut kummoinen, mutta netti olisi sisältynyt vuokraan. McGillissä asunto oli valmiina kun saavuin 1.1., ja muuttaa olisi saanut jo pari päivää aiemminkin. Netin jouduin tilaamaan erikseen, mutta jaoin kustannukset kämppiksen kanssa, joten hinta ei ollut kuin 15 dollaria kuussa. McGill sijaitsi mukavasti ison marketin lähellä, kuten UCH:kin, ja siellä järjestettiin paljon yhteisiä illanviettoja asukkaille.

Opiskelu

Opiskelin TRUssa markkinointia, joka on pääaineeni myös Tampereella. Koska kyseessä oli jo toinen vaihtoni, halusin panostaa nyt enemmän opiskeluun, ja valita kurseja, joita ei Tampereella ole tarjolla. Otin myös yhden kurssin Culinary Arts and Tourism –yksiköstä, Event Management –ohjelman alta. Kyseessä oli kurssi Sports Event Marketing, ja markkinoinnista luin E-commerce, Integrated Marketing Communications, Sales Management ja Retail Management –kurssit. Opetuksen taso ylittikin odotukseni ja olen todella tyytyväinen kaikkiin kursseihin, sillä käytännönläheisten kurssien ansiosta opin paljon uutta, mm. Google Analyticsin käyttöä. Töitä myös joutui tekemään, varsinkin kun otin täyden määrän kurseja. Kurseilla oli siis alusta asti joitain yksilötehtäviä ja ryhmätehtäviä esitelmineen, ja kursseihin kuului myös välitentti ja lopputentti usein kirjasta, ja useammalla kurssilla oli lopussa laajempi ryhmäessee/projekti. Opiskelin siis englanniksi sekä natiivien että muiden kv-opiskelijoiden kanssa, ja pärjäsin oikein hyvin englannin taidollani, ja se vahvistui kevään aikana. TRU on hyvin monikulttuurinen ja kansainvälinen, ja osa opettajistakin on muualta kuin Kanadasta kotoisin.

Opetus oli muuten luentomaista, mutta tunneilla osallistettiin paljon, sillä aktiivisuutta myös arvioitiin, mikä toi opiskeluun koulumaisuutta. Opiskelijoilta siis odotettiin paljon osallistumista, ja luennoilla käytiin myös keskustelua ja caseja läpi. Luentoja oli kaksi viikossa, pituudeltaan noin 1–2 tuntia. Arviointi vaihteli, ja välillä se tuntui melko lepsulta, eikä esim. tenteissä joutunut ollenkaan kirjoittamaan esseitä, mutta toisaalta ryhmätöitä ym. arvioitiin myös tiukasti. Esitelmiä oli paljon, ja niissä arvioitiin myös esiintymistä sisällön lisäksi. Kurssikirjat olivat kalliita, ja niitä sai kampuksen kirjakaupasta, tai hyvällä tuurilla käytettynä somen kautta. Itse ostin kaikki uusina, sillä kirjakauppa lupasi maksaa niistä puolet takaisin kun myyn ne heille lukukauden lopussa, mutta koska kaikkia ensi syksyn kurseja ei oltu vielä lyöty lukkoon kun lähdin, en saanut kaikista kirjoista rahaa takaisin. Kaikkia kirjoja en olisi edes välttämättä tarvinnut ollenkaan. Muuten yliopiston kaikki palvelut toimivat hyvin ja myös tietotekniset palvelut, kuten Moodle, olivat sujuvia ja hyödyllisiä. Kampuksella oli myös omat lääkäripalvelut. Ruoasta joutui maksamaan toki paljon enemmän kuin Tay:n ravintoloissa, ja kunnon ruokaa oli vähemmän, sillä paljon myytiin wrappeja ja muita mukaan otettavia eväitä, myös paljon epäterveellistä. Kahviloita oli kuitenkin kampuksella paljon, joten valinnanvaraa silti oli, vaikka teinkin monesti mukaan omat eväät.

Muuta

Kamloops on kaupunkina melko persoonaton, eikä samanlaista opiskelijaelämää kuin Suomessa tunneta. Kuuluin kuitenkin aktiiviseen vaihtariporukkaan, jossa keksimme paljon tekemistä. Koska opiskelua oli myös paljon ja arkipäivät kuluivat helposti kampuksella, ei aikaa olisikaan ollut paljoa muuhun. Kampuksen vieressä oli myös halpa ja todella hyvä kuntosali sekä ilmainen uimahalli/kylpylä, ja myös yliopisto tarjosi ilmaisia jumppia sekä joogatunteja, joten vietimme arkisin aikaa myös niissä. Keväämmällä Kamloops heräsi enemmän henkiin, ja loppukevästä saimme nauttia jopa helteistä rannalla. Ilmastoltaan Kamloops on aavikkomainen, eli sadetta on vähän, talvi on melko lyhyt, ja kevät lämpimämpi kuin Suomessa ja se tulee aiemmin. Elinkustannukset Kanadassa olivat jokseenkin halvemmat kuin Suomessa, koska euron kurssi oli vahva, ja hinnat erityisesti ravintoloissa ehkä hiukan halvempia. Perus ruokatarvikkeet olivat siis euroihin käännettyinä ehkä halvempia kuin Suomessa, tai samaa hintaluokkaa.

Kamloopsista pääsee hyvin matkustamaan Kanadassa, ja kävimmekin paljon erityisesti muualla BC:ssä, kuten Vancouverissa ja laskettelemassa Sun Peaksilla. Laskettelijoille Kamloops on oikein hyvällä sijainnilla! Kamloopsissa oli muutenkin paljon liikunta- ja ulkoilumahdollisuuksia, mm. mountain bicingia sekä maastajuoksua. Matkustelu Kanadassa oli helppoa erityisesti jos vuokrasi auton, mutta myös busseja kulki kaupunkien välillä. Kävin myös idässä Torontossa ja Montrealissa, jotka ovat vierailun arvoisia!

Kokonaisuudessaan vaihto oli jälleen upea kokemus, josta jäi käteen paljon sekä opintojen puolesta että kansainvälisen kokemuksen, sosiaalisen elämän ja matkustelun kannalta. Vaikka opinnoissa joutui tekemään töitä, oli niistä myös hyötyä, mutta silti jäi sopivasti aikaa muullekin elämälle. Sain jälleen lisää uusia kansainvälisiä ystäviä, opin paljon Kanadan kulttuurista, ja sain kokea kanadalaisten ystävällisyyden ja avoimuuden. Vaihdoista jäi työelämän kannalta käteen niin pysyviä kontakteja kuin avoimuutta sekä tietoa eri kulttuureista ja taitoa kommunikoida erilaisten ihmisten kanssa. Näitä voin soveltaa työelämässäkin. Myös kielitaitoni kehittyi, itsenäistyin ja rohkaistuini entisestään sekä opin lisää myös itsestäni. Kaksi vaihtoa suorittaneena olen ehdottomasti sitä mieltä, että vaihto-aika on unohtumaton kokemus, josta voi myös hyötyä työelämässä tai opinnoissa, ja jonka aikana voi kehittää itseään tai kehittyä huomaamattakin. Suosittelen Kanadaa ja TRUta vaihtokohteena erityisesti liikunnasta ja ulkoilusta kiinnostuneille, jotka haluavat panostaa vaihdossa myös opiskeluun sekä matkailuun.

Universite du Quebec a Montreal, Montreal, 08.09.2015 – 20.04.2016

Maa: Kanada

Kaupunki: Montreal

Vaihto-aika: 08.09.2015 – 20.04.2016

Vaihto-ohjelma: CREPUQ-opiskelijavaihto-ohjel.

Yliopisto: Universite du Quebec a Montreal

Vietin yliopistovuoden 2015-2016 Kanadassa, ranskankielisessä Montrealissa. Tiivistettynä kokemus oli opettavainen ja upea. Koin oppineeni paljon, olin erittäin tyytyväinen kohdemaan valintaan, ja kielitaitoni kehittyi huomattavasti lähtötasosta.

Hakuprosessi Kanadaan oli pitkä ja moniportainen. Siihen kannattaa varautua henkisesti ja hyväksyä se, että prosessi etenee välillä tuskastuttavan hitaasti. En muista enää tarkkaan prosessin kaikkia osia, mutta ensimmäisen kerran tapasin vaihtokoordinaattorini Leena Uskin jo ennen joulua 2014. Aloitin haun siis lähes vuosi ennen varsinaisen vaihdon alkamista.

Aluksi vaihtohakemukseni hyväksyttiin Tampereen päässä, jonka jälkeen aloitin hakemuksen työstämisen Kanadan päätyyn. Tarvittavien dokumenttien määrä oli mittava, mutta ohjeet olivat mielestäni selkeät. Vaihtokoordinaattori oli jatkuvasti tukena ja neuvoi, kun kysymyksiä ilmeni. Vaikka hakeminen on itsenäistä ja jokaisen tulee itse huolehtia tarvittavista dokumenteista, en kokenut jääväni yksin prosessissa. Älä siis säikähdä sitä rullanssia, joka edeltää vaihtoon lähtöä!

Dokumenttien saanti sujui muistikuvieni mukaan ongelmitta - kaikki vain vei todella pitkän ajan. Jokaista hakijaa varmasti ohjeistetaan siihen, että tarvittavat dokumentit tulee anoa ja toimittaa ajoissa. Tätä neuvoa kehotan lämpimästi noudattamaan, sillä näin säästää itseään turhalta stressiltä ja huolelta.

Ranskan kielen taitoni ennen Montrealiin lähtöä oli kohtuullinen. Olin työskennellyt Ranskassa ja ranskankielisessä Sveitsissä joitain kuukausia, eli kielen puhuminen ei ollut minulle aivan uutta. Kielitaitoni ei kuitenkaan ollut vahva. Olin suorittanut kielikeskuksen vaativimman tason ranskan kurseja, mutta en todellakaan ollut luokkani priimus. Puhuminen, kirjoittaminen ja ymmärtäminen olivat melko hataralla pohjalla.

Kohdeyliopistoni vaatimus kielitasosta oli B2. B2-tason kurssin suorittaminen hyväksytysti kielikeskuksella riitti todistamaan kielitaitoni. Alku Montrealissa oli tietysti hankalaa, ja ensimmäiset pari kuukautta en ymmärtänyt kurseista mitään. Pikkuhiljaa tilanne kuitenkin parani ja erityisesti muistan, kuinka paljon paremmin ymmärsin ranskaa palattuani takaisin Montrealiin reissuiltani joululoman päätyttyä. Kannustan siis kaikkia lämpimästi opiskelemaan jollain muulla kielellä englannin sijaan. Varsinkin kandidivaiheessa kurssien vaatimukset eivät ole mahdottomia, ja se kannattaa minusta hyödyntää. Kurssitöiden sisällön sijaan voi keskittyä kielen oppimiseen ja kieliasun hiomiseen.

Minkälaista elämä sitten oli Montrealissa? Asuminen oli melko samanhintaista kun Tampereella: maksoin huoneesta erittäin viihtyisässä kolmiossa noin 350 euroa. Asunnon olin hankkinut Facebookin vuokrasivujen kautta paikanpäällä ja koen, että se oli toimiva ratkaisu. Hintataso Kanadassa oli mielestäni Suomen luokkaa. Jotkut tuotteet olivat naurettavan kalliita (esim. maitotuotteet), kun samaan aikaan jotkut tuotteet olivat halvempia kuin Suomessa. Ulkona syöminen oli mielestäni hieman halvempaa, ja kaupungissa oli paljon edullisia opiskelijoiden suosimia ravintoloita. Kanadan dollarin kurssi oli puolellani, sillä se oli todella edullinen suhteessa euroon.

Todellinen yllätys kohdeyliopistossa oli tutortoiminnan täysi puuttuminen. Olin odottanut jotain Erasmus-toiminnan kaltaista: valmiiksi järjestettyjä sosiaalisia rientoja, bileitä ja reissuja. Kohdeyliopistossamme ei käytännössä ollut näistä mitään, ja suurin osa muista vaihto-opiskelijoista oli tullut niin sanotusti porukalla muista ranskankielisistä maista. Alkuun tilanne vaikutti siis melko epätoivoiselta. Onni oli kuitenkin puolellani, ja tutustuin toiseen suomalaiseen tyttöön, joka suoritti myös vaihtoaan samassa yliopistossa. Yhdessä tungimme mukaan erilaisiin tapahtumiin, ja loppujen lopuksi tutustuin aivan mahtaviin ihmisiin. Omat kaverini löysin pitkälti kuitenkin oman yliopistoni ulkopuolelta, vaikka suurin osa heistä olikin yliopisto-opiskelijoita tai harjoittelussa.

Kanada on mielestäni aivan upea maa ja Quebec erikoinen provinssi. Quebecissa on samaa tunnelmaa kuin Euroopassa, ja välillä unohdin asuvani Pohjois-Amerikassa. Montrealista käsin pääsee kuitenkin matkustamaan aivan uskomattomiin kohteisiin: New York, Niagaran putoukset, Boston, Quebec City ja Toronto vain muutamia

mainitakseni. Lisäksi lähellä on upeita luentokohteita: kansallispuistoja, järviolueita ja laskettelumaastoja. Lähtisin siis koska vain takaisin!

Minuun voi halutessaan ottaa yhteyttä, jos Montreal ja Kanada vaihtokohteina kiinnostavat. Kerron mielelläni lisää :)

Salla Pätilä

Universite du Quebec a Montreal, Montreal, 08.09.2015 – 26.04.2016

Maa: Kanada

Kaupunki: Montreal

Vaihtoaika: 08.09.2015 – 26.04.2016

Vaihto-ohjelma: CREPUQ-opiskelijavaihto-ohjel.

Yliopisto: Universite du Quebec a Montreal

Etukäteisjärjestelyt Suomessa & hakuprosessi: Kaikki sujui ilman suurempia ongelmia niin oman kuin kohdemaankin yliopiston kanssa. Etukäteisjärjestelyt olivat oma projektinsa, mutta sitä osasin odottaakin. Kansainvälisten asioiden koordinaattori oli apuna Tampereella ja Kanadan yliopistolta sai myös hyvät ohjeet. Opiskeluluvan saaminen oli myös melkoinen prosessi, mutta kaikkeen löytyi ohjeet internetistä ja lisäksi oma koordinaattori osasi neuvoa vaikeissa tilanteissa. Aikataulujen kanssa joutui vähän jännittämään, mutta lopulta kaikki selvisi ajoissa.

Kurssit valitsin jo ennen lähtöä ja Kanadan päässä ilmoittautumisesta vastaava henkilö myös kirjasi minut kurseille. Paikan päälle saavuttuani valitsin kuitenkin kaikki kurssit uudelleen, sillä tarkemmat tiedot kursseista selvisivät vasta myöhemmin (kohdemaan yliopiston nettisivuilta). Kursseilla oli vielä tilaa ja muutoksia sai tehdä viikko pari luentojen alkamisen jälkeenkin, joten sen suhteen ei ollut mitään suurempia ongelmia. Kurssien vaatimukset vaihtelivat paljon ja itse valitsinkin kurssini lähinnä niiden perusteella (esim. suulliset esitelmät tai ryhmätyöt eivät olleet kovin houkuttelevia heti vaihdon alussa).

Ennen lähtöä hoidin matkavakuutukseni kuntoon. Sairasvakuutus järjestyi Québecin ja Suomen välille solmitun sopimuksen kautta, joka kattaa terveydenhuollon ja sairaskorvauksen. Tarvittavat paperit sai hankittua helposti Suomessa Kelalta ja Montrealissa sai lentokentällä ohjeet kuinka toimia Kanadassa.

En osallistunut kielikursseille Tampereen yliopistossa ennen lähtöä, sillä opiskelen ranskan kielen tutkinto-ohjelmassa. Paikan päällä osallistuin kuitenkin ulkomaalaisille tarkoitetuille ranskankursseille, joita varten suoritin maksullisen tasokokeen. Kurssit helpottivat aksenttiin totuttelua ja oli mukava päästä treenaamaan kieltä myös ei-ranskankielisten kanssa.

Ennen kurssien alkamista yliopistolla järjestettiin tukitoimintaa ulkomaalaisille opiskelijoille, mutta varsinaista tuutoritoimintaa ei ollut. Yliopistolla pystyi kuitenkin ilmoittautumaan ns. ”kummiohjelmaan”, jonka kautta pääsi tutustumaan paikalliseen opiskelijaan. Perinteistä tuutorointia se ei kuitenkaan vastannut. Poliitiikan ja oikeustieteen tiedekunta ei tarjonnut

paljoakaan aktiviteetteja, ainakaan sellaisia joihin ulkomaalaisen opiskelijan olisi ollut helppo liittyä mukaan. Kauppatieteiden tiedekunta oli ainoa, joka tarjosi kursseja englanniksi ja siellä järjestettiin myös paljon toimintaa ulkomaalaisille opiskelijoille. Itse sain tämän harmikseni selville vasta vaihtoni loppupuolella, sillä asiasta ei informoitu muita kuin kauppatieteiden opiskelijoita.

Montrealiin saavuttuani yövyin aluksi muutaman yön hotellissa ja sen jälkeen siirryin hostelliin. Ehdin olla yhteydessä muutamiin asunnontarjoajiin ennen lähtöä, mutta aloin etsiä asuntoa tosissani vasta paikan päälle saavuttuani. Kävin katsomassa monia asuntoja ja päädyin lopulta viettämään kolmisen viikkoa hostellissa, sillä mieluisin huone vapautui vasta myöhemmin. Löysin asuntoni helposti Facebook-ryhmän kautta (myös kijiji.ca on hyvä sivusto asunnon etsimiseen). Kimppakämppeä on paljon tarjolla ja hintataso oli mielestäni (sen kokoisessa kaupungissa) melko edullinen. Itse maksoin vuokraa 550 CAD ja päädyin jakamaan asunnon paikallisen kanssa kahdestaan. Tämä oli itselleni hyvä keino välttää ”vaihtarikupla”. UQAM tarjoaa myös opiskelija-asuntoja, mutta niihin hakeminen vaikutti hankalalta joten päätin luopua ajatuksesta saman tien.

Opiskelin Montrealissa pääasiassa politiikan tutkimusta. Valitsin lähinnä peruskursseja, sillä Tampereella opiskelen politiikkaa sivuaineena. Opiskelu oli Kanadassa melko koulumaista ja töitä sai tehdä paljon. Kurssit kestivät kokonaisen lukukauden ja uusintoja ei ollut. Alussa jännitin pääsenkö kursseja ollenkaan läpi, mutta lopulta suoriuduin niistä odotettua paremmin (taso ei siis ollut päätähuimaava). Koulukirjoihin sai sijoittaa jonkin verran omaa rahaa, mutta käytettyjä kirjoja löytää tarvittaessa metsästämyllä. Itse selvisin kuitenkin muutamalla kirjalla sillä monien kurssien materiaalit löytyivät Moodlesta. Opetusmenetelmät eivät kovin paljoa poikenneet totutusta: luentoja oli kerran viikossa ja yleisin suoritustapa oli essee. Suoritin myös pari ”kotikoetta”. Suoritustavat eivät kuitenkaan olleet ihan sitä, mitä piti. Joillakin kursseilla jouduimme poikkeamaan sovituista suoritustavoista sillä opettajien avustajat (jotka vastaavat kokeiden yms. tarkistuksesta) olivat lähes kuusi kuukautta lakossa. Lakkoilu ei ole käsittääkseni ollenkaan harvinaista, vaan paikallisten keskuudessa se on suorastaan vitsi. Kokemus sekin! Osaan kyllä tämän vuoden jälkeen arvostaa sitä, kuinka helposti asiat Tampereella toimivat...

Montreal on kaikin puolin mukava kaupunki asua. Erilaisia tapahtumia järjestetään ympäri vuoden ja kaupunki tarjoaa paljon tekemistä. Montreal on täynnä viihtyisiä baareja, kahviloita ja ravintoloita eli tekemistä riittää. Montrealissa on lisäksi paljon opiskelijoita ja monikulttuurinen ilmapiiri. Elinkustannukset ovat kohtuulliset vaikka puhelin- ja nettiliittymät ovat kalliita. Myös elintarvikkeet vaikuttivat aluksi hintavilta, mutta kauppa vaihtamalla löytyi huokeampia vaihtoehtoja. Yleinen hintataso on kohtuullinen, ainakin Suomen hintoihin tottuneelle (Kanada ei siis ole halpa maa). Itse avasin paikallisen pankkitilin, mikä helpotti puhelinmaksun maksamisessa. Luottokortista oli myös hyötyä, vaikka suomalaista korttia ei kaikkialla hyväksytä. Visa electron taas oli paikallisille täysin uusi käsite, vaikka sillä pystyi maksamaan yllättävän monissa paikoissa. Kannoin kuitenkin aina kolmea korttia mukani (sekä käteistä, sillä joissain paikoissa kortteja ei hyväksytä ollenkaan). Verojen ja tippien laskeskelu on sitten täysin oma lajinsa, jota en itse oppinut koskaan...

Vaihtoni aikana matkustin paljon Kanadassa ja Yhdysvalloissa. Matkustaminen oli melko helppoa, mutta lähellä sijaitsevia kohteita ei ole kovin paljoa (on hyvä muistaa minkä kokoisista maista on kyse). Itse reissasin lähinnä autolla sillä autonvuokraus on edullista lentämiseen verrattuna. Talvella pääsee helposti laskettelemaan ja kesällä voi lähteä

reippailemaan luonnonpuistoihin. Vierailemisen arvoisia kaupunkeja on kohtuullisen ajomatkan päässä Montrealista (esim. Toronto, Québec ja Ottawa). Itse kävin myös New Yorkissa (edullinen bussiyhteys) ja Bostonissa sekä roadtripillä Kaliforniassa. Nähtävää siis riittää!

Opintorekisteriote lähetettiin Montrealista kotiini, mutten ole vielä toimittanut sitä eteenpäin. Hyväksilukemisen suhteen en ole kovin toiveikas, sillä koko systeemi on Kanadassa melko erilainen.

Koen vaihtoni olleen ainutlaatuinen kokemus enkä usko toista kertaa saavani samanlaista mahdollisuutta. Vaikka papereiden ja erilaisten lupien kanssa sai taistella, oli opiskelijana kuitenkin melko helppoa lähteä Kanadaan. Pääsin tutustumaan täysin uuteen maahan ja kulttuuriin ja palasin Suomeen monta kokemusta rikkaampana. Vaihdon jälkeen osaan myös arvostaa monia asioita Suomessa enemmän kuin ennen, sillä maailmalla eivät kaikki asiat toimi yhtä hyvin kuin täällä kotona. Sain myös laittaa kielitaitoni testiin, erityisesti opintojen parissa, sillä suoritin kaikki kurssini ranskaksi. Pääsin myös tutustumaan täysin vieraaseen aksenttiin ja käsitykseni frankofoniasta laajeni huomasti. Uskon hyötyväni vaihdosta tulevaisuudessani monissa eri tilanteissa.

Suuret kiitokset Tampereen yliopistolle tästä mahdollisuudesta ja Leena Uskille kaikesta avusta!

Universite de Sherbrooke, Quebec, 08.09.2015 – 27.04.2016

Maa: Kanada

Kaupunki: Quebec

Vaihtoaika: 08.09.2015 – 27.04.2016

Vaihto-ohjelma: CREPUQ-opiskelijavaihto-ohjel.

Yliopisto: Universite de Sherbrooke

Sherbrookin yliopisto hoiti tiedottamisen varsin mallikkaasti. Sähköpostia, joka oli kohdennettu kansainvälisille vaihto-opiskelijoille, tuli runsaasti ja asioista kerrottiin pääsääntöisesti ajoissa sekä niistä muistutettiin hyvissä ajoin ennen määräaikoja. Informaatio oli yleisesti hyvin jäsennelty ja personoitua niin, että eri maista ja ohjelmista tulevat pysyvät kärryllä omista vaatimuksistaan ja tilanteistaan. Sherbrookin yliopisto oli hyvin auttavainen kansainvälisiä opiskelijoita kohtaan. Asunto kampukselta järjestyi helposti ja paikan päällä huomasi, että se vastasi odotuksiani. Matkavakuutusta koko vaihtoajalle en katsonut tarpeelliseksi ottaa, sillä Quebecin ja Suomen välillä on kahdenvälinen sopimus, joka takaa hoitoon pääsyn ilman matkavakuutusta. Opiskelijat, jotka tulivat maista joilla ei ollut sopimusta Quebecin kanssa, joutuivat myös maksamaan yliopistolle sairaskorvauksen heidän oman matkavakuutuksensa lisäksi. Minun kohdallani tätä ei tarvittu. Ainoa kompastuskivi oli saada paikallinen kelakortti, jota piti hakea kuuluakseen Quebecin sairaanhoidon piiriin. Tästä johtuen jouduin aluksi maksamaan yliopiston edellyttämän opiskelijasairaskorvauksen, mutta he hyvittivät maksun sen jälkeen, kun olin saanut kelakortin.

Sherbrookin yliopisto hoiti kansainvälisten opiskelijoiden rekisteröintimuodollisuudet hyvin. Yliopisto järjesti hyvin organisoidun kaksipäiväisen tapahtuman kv opiskelijoille, jossa rekisteröiduttiin opiskelijaksi sekä tarjottiin kattavasti informaatiota erilaisista tuutor-palveluista ja esiteltiin yliopiston harraste- ja ainejärjestötoimintaa. Kampuksella järjestettiin myös tutustumiskierroksia kv opiskelijoille. Yleensäkin informaatio erilaisista palveluista pelasi hyvin sähköpostin ja muun tiedottamisen kautta koko vaihdossa olon ajan. Ennalta valitut kurssit tuli varmistaa tiedekunnan toimistossa, joka palveli hyvin ja oli aina valmis vastaamaan kysymyksiin.

Kampuksella oli tarjolla paljon opiskelija-asuntoja, joita hoiti oma toimistonsa. Itse olin hakenut jo Suomessa asuntoa, joka saaminen varmistui ennen saapumistani. Sain kuitenkin kuulla opiskelijatovereiltani, että opiskelija-asunnon järjestäminen vasta yliopistolle saapumisen jälkeen oli mahdollista ja niitä oli tarjolla hyvin. Valtaosa yliopiston tarjoamista asunnoista oli kampusalueella ja ne olivat asuntoloita, johon kuului oma huone. Vessat sekä keittiö- ja kylpyhuonetilat olivat jaettuina, mutta niiden siisteydestä pidettiin hyvää huolta. Yleisesti ottaen asuntolat olivat hyväkuntoisia ja vastasivat odotuksiani. Myös harrastetoiminta asuntoloiden puitteissa oli vilkasta. Asuntolahuoneiden kuukausivuokra vaihteli koon mukaan noin 350 ja 450 euron välillä.

Tarkoitukseni vaihdon aikana oli suorittaa oman alan opintoja päätavoitteena harjoituttaa ranskan kieltä. Kurssien suoritustavat olivat lähellä suomalaisia käytäntöjä. Luentoja pidettiin noin yksi kertaa viikossa per kurssi. Tyypillisen kurssin suorittamiseksi tuli kirjoittaa vähintään yksi essee sekä tekemällä kirjallisia tenttejä, joita yleensä oli kaksi: yksi kurssin keskivaiheilla ja yksi lopussa. Oppimateriaalia olivat pääsääntöisesti kurssikirjat, joita pääsääntöisesti oli kaksi per kurssi ja jotka tuli hankkia itse. Luennoitsijat olivat kaikki ammattitaitoisia ja esiintymiskykyisiä. Lisäksi opiskelijoiden osallistuminen keskusteluun oli hyvin aktiivista. Paikallinen ranskan kieli oli hyvin haastavaa aksenttinsa takia. Itselleni paikallinen ranskan kieli osoittautui niin ylitsepääsemättömäksi esteeksi, että jouduin lopulta vaihtamaan oman alan kurssit ranskan kielen kursseihin. Yliopistolla oli yhteiskunnallisen tiedekunnan yhteydessä ranskan kielen pienoishjelma, jonka suorittamalla oli yhdessä vuodessa mahdollista kehittyä perusteista edistyneelle tasolle. Itse aloitin keskitason kursseista, jotka aluksi tuntuivat kertaukselta, mutta jotka etenivät todella nopeasti tasolle, joka kehitti kielentaitoani eteenpäin. Parissa kuukaudessa käytiin läpi taso, jolle olin päässyt kotiyliopistossani parissa vuodessa. Lisäksi tarjolla oli temaattisia kursseja Quebecin aksentista sekä kulttuurista, joihin osallistuin myös. Opetus oli todella ammattitaitoista sekä aktivoivaa. Työmäärä oli suuri johtuen siitä, että valtaosa kursseista oli kolmen viikon intensiivikursseja. Yhden intensiivikurssin luentoja oli yleensä kolme kertaa viikossa joko aamu- tai iltapäivällä. Näin pystyi suorittamaan samanaikaisesti kaksi intensiivikurssia sekä yhden tai pari tavallista kurssia, joiden luentoja oli kerran viikossa. Kurssimateriaalin tarjosi kokonaisuudessaan yliopisto.

Elinkustannukset olivat yleisesti pienempiä kuin Suomessa, lukuun ottamatta maito- ja lihatuotteiden hintatasoa. Sherbrooke oli varsin aktiivinen opiskelijakaupunki ja tarjosi suhteellisen paljon musiikki- ja kulttuuritapahtumia. Kampus sijaitsi noin viiden kilometrin päässä kaupungin keskustasta, mutta Sherbrooke tarjosi kaikille opiskelijoille ilmaiset bussiyhteydet, jotka tiheydeltään ja määrältään olivat Suomen tasoa. Kampuksella oli yksi suurempi opiskelijaravintola, jonka ruokatarjonta oli monipuolista vaikkakin Suomesta katsottuna kallista. Yhden annoksen hinta oli noin 7 euroa, eikä opiskelijahintoja ollut.

Lähdin heti kahden viikon päästä Suomeen palattuani työharjoitteluun Tunisiaan, joten en pysty sanomaan tässä vaiheessa missä määrin pystyn hyväksilukemaan Sherbrookissa suorittamani kurssit.

Kansainvälinen vaihtokokemus Sherbrookin yliopistossa täytti ensisijaisen tavoitteeni harjaannuttaa ranskan kieltäni. Koen, että vaihto oli erittäin merkityksellinen työelämän kannalta, sillä pääsin Suomen Tunisin suurlähetystöön harjoittelijaksi pääosin ranskan kielen taitojeni ansiosta.

Käsitykseni mukaan olin harvoja Tampereen yliopiston opiskelijoita, joka on käynyt vaihdossa Sherbrookin yliopistossa. Tämä kannattaisi korjata. Vaikka kaupunkina Sherbrooke ei ole varmasti yhtä kiinnostava kuin Montreal, kannattaisi yliopiston opetusta ja kansainvälisten opiskelijoiden kohtelua nostaa esiin. Sain kuulla kavereiltani, jotka olivat vaihdossa Montrealin UQAM:in yliopistossa, että siellä kv opiskelijat huomioitiin huonosti. Sitä paitsi Montrealissa pääsi käymään helposti ja siellä tuli Sherbrookista käsin vierailtua useasti. Etenkin nostaisin esille ranskan kielen pienoishjelman: opetus oli erittäin ammattitaitoista, ja osalla sen aloittaneista opiskelijoista ei ollut käytännössä aikaisempia ranskan kielen opintoja. Tämä olisi mahtava tilaisuus niille Tampereen yliopiston opiskelijoille, jotka halusivat saada edistyneen ranskan kielen taidon yhdessä vuodessa tai kehittyä siinä tehokkaasti!

Carleton University, Ottawa, 01.09.2015 – 23.12.2015

Maa: Kanada

Kaupunki: Ottawa

Vaihtoaika: 01.09.2015 – 23.12.2015

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Carleton University

Olin maisteritason vaihdossa Carleton Universityssä Ottawassa, Kanadassa syksyllä 2015. Päädyin hakemaan kyseiseen paikkaan, sillä yliopisto oli yksi arvostetuimpia vaihtokohteitamme ja halusin viettää syksyn Euroopan ulkopuolella. Olin hyvin tyytyväinen valintaani ja sain vaihdosta irti jopa enemmän kuin olisin uskonut. Suosittelen ehdottomasti lähtemään vaihtoon yksin ilman kaveria tai kumppania, sillä siten vaihdosta saa otettua kaikista eniten irti. Näin tulee tutustuttua mahdollisimman paljon uusiin ihmisiin eri kulttuureista, sillä kaverisuhteita on itse luotava tai muuten joutuu olemaan yksin. Itse olin hyvin tyytyväinen siihen, että tietääkseni vaihtoon lähti ainoastaan yksi suomalainen minun lisäksi ja näin ollen tutustuin väkisin paljon muista maista tulleisiin vaihto-opiskelijoihin

Carleton University vaatii kaikilta Suomesta tulevilta vaihto-opiskelijoilta hyväksytysti suoritettua englanninkielen taitoa mittavaan testin. Itse suoritin TOEFL-testin keväällä ja mielestäni sitä on turha stressata. Testi kannattaa kuitenkin varata ajoissa, sillä niitä ei järjestetä joka viikko ja testiajat täyttyvät nopeasti. Sain valittua kurssit suhteellisen helposti Carleton Universityyn, sillä ohjeet olivat selkeät ja yksiselitteiset. Kurssien valinnassa kannattaa kuitenkin kiinnittää huomiota tasomerkitöihin, sillä itse päädyin suorittamaan

puolivahingossa myös muutaman MBA-kurssin tavallisten maisterikurssien sijaan. Noh tulipahan ainakin nähtyä, mitä MBA-tason opiskelijoilta vaaditaan ja voin kertoa, että töitä riitti.

Kanadaan ei tarvitse viisumia jos aikoo oleskella maassa alle kuusi kuukautta. Maahantuloviranomaiset ovat kuitenkin suhteellisen tiukkoja, joten menomatulle kannattaa ottaa mukaan kaikki todistukset kohdeyliopistoon hyväksymisestä, vakuutuksista ja muista tarpeellisista dokumenteista. He tenttaavat ja kyselevät paljon muun muassa rahatilanteesta ja matkan syistä ja suunnitelmista. Paluulipun olemassaolo helpottaa asiointia, sillä näin viranomaiset uskovat ettet aio jäädä maahan laittomasti. Minulta kysyttiin paluulennostani Suomeen joka kerta kun vaihdon aikana reissasin Kanadan ulkopuolella ja olin palaamassa takaisin maahan.

Jos opiskelee Ontarion alueella, opiskelijalta vaaditaan UHIP-vakuutus, joka korvaa jos Kanadassa sattuu jotakin ja hinta oli muistaakseni \$200. Itselläni kuitenkin oli laaja matkavakuutus Suomesta enkä ollut kovin halukas maksamaan kahta vakuutusmaksua, joten sain pitkän väentämisen jälkeen puhuttua itselleni vapautuksen UHIP-vakuutuksesta. Se ei kuitenkaan hoitunut kovin helposti, vaan jouduin lähettämään heille kaikki dokumentit oman vakuutukseni laajuudesta ja käymään vilkasta sähköpostikeskustelua asiasta. Carleton University vaatii myös kaikilta opiskelijoiltaan UPASS-matkakortin ennakkoon ostamista (arvo \$200), jolla sai käyttää julkisia liikennevälineitä rajattomasti koko lukukauden ajan.

Asuntoa oli hyvin vaikea saada vapailta markkinoilta etänä, sillä kukaan ei halunnut vuokrata minulle huonetta ainoastaan neljäksi kuukaudeksi tapaamatta kasvotusten. Carleton Universityn omaan asuntolaan on suhteellisen hankala päästä, jos opiskelee ainoastaan puolet lukukaudesta ja se oli myös huomattavasti kalliimpi asumismuoto kuin monet muut. Carleton University vaatii myös ei-palautettavan 100\$ suuruisen maksun asuntohakemuksen sisäänlaittamisesta. Yritin hakea kampukselta asuntoa, mutta en saanut huonetta ja jouduin jonon hännille. Näiden syiden vuoksi päädyin asumaan 3,5 kilometrin päässä olevan St. Paul Universityn opiskelija-asuntolaan, joka osoittautui lopulta aika mukavaksi vaihtoehdoksi, sillä siellä asui paljon myös muita vaihto-opiskelijoita. Oli kiva kun kaverit asuivat samassa talossa ja yhdessä voitiin viettää illanistujaisia tai vaikka leffailtaa leffahuoneessa. Kanadan vuokrataso on suhteellisen korkea ja koko syksyn vuokrat piti maksaa ennakkoon ennen saapumista.

Osallistuin tutor-ohjelmaan, mutta oma tutorini ei ollut kovin aktiivinen. Hoidin itse pääasiallisesti kaikki asiat ja tapasin tutorini ensimmäistä kertaa ehkä kolme viikkoa maahan saapumisen jälkeen. Itselleni tutoroinnista ei juurikaan ollut hyötyä, mutta suosittelen sitä, jos on yhtään epävarma omasta selviytymisestään vieraassa kulttuurissa tai yliopistossa, sillä he voivat auttaa alkuunpääsemisessä.

Kulkeminen busseilla Ottawassa on helppoa ja se toimii. Ylipäätään bussien käyttäminen Kanadassa on kannattavaa, sillä lento- ja junaliput ovat kalliita. Itse käytin busseja matkustaessani Kanadan sisällä, sillä esimerkiksi Montrealiin kulkeminen Ottawasta kesti ainoastaan kaksi tuntia ja Torontoonkin vain viisi ja hinta oli edullinen suhteessa elintasoon. Suosittelen ehdottomasti matkustelemaan paljon kohdemaassa jae sen ulkopuolella, sillä vaihto on parasta aikaa kulkea oman päänsä mukaan ja tutustua maailmaan!

Itse suoritin vaihdossani suhteellisen vaativia kursseja, sillä halusin keskittyä rahoituksen opintoihin, joita ei ole mahdollista opiskella Tampereella. Kurssit olivat ylipäättään melko vaativia ja työntäytteisiä, sillä ne sisälsivät tyypillisesti väli- ja loppukokeiden lisäksi projekteja, ryhmätöitä ja palautettavia yksilösuorituksia. Olin kuitenkin tyytyväinen opetukseen ja koen, että suoritetuista kursseista on hyötyä opintojeni ja työllistymiseni kannalta. Oma englanninkielen taitoni riitti erittäin hyvin, mutta toki ranskankielestä olisi ollut hyötyä varsinkin Montrealissa oleskellessani. Tietotekniset palvelut toimivat kampuksella hyvin enkä juuri löydä moittimista tiloistakaan. Ainut mitä kaipasin Suomesta oli terveellinen kouluruokailu, sillä ellei osallistunut meal plan –ruokailuohjelmaan, oli kampuksen lounasvalikoima suhteellisen epäterveellistä ja kallista verrattuna Suomeen. Hatunnosto kuitenkin sille, että Kanadassa iso kahvi on _iso_ kahvi!

Ottawa oli kaupunkina tosi viihtyisä ja kaunis alle miljoonan asukkaan ”kylä”. Tänä syksynä talvi oli erityisen lämmin enkä päässyt näkemään lunta kuin kahdesti. Tyypillisesti pakkasta voi olla tammikuussa jopa -40 astetta. Lämpimän talven vuoksi en päässyt luistelemaan kanaalia pitkin, mikä on usein talvisin tapana, kunhan vedet kunnolla jäätyvät. Ihmiset olivat todella ystävällisiä ja avuliaita ja Ottawa vaikutti todella turvalliselta paikalta asua. Pääosin vietin aikaa muiden vaihto-opiskelijoiden kanssa, mutta tutustuin myös joihinkin paikallisiin. Erona esimerkiksi Erasmus-vaihtoon on varmasti se, että vaihdossa ei ollut mitään Erasmus-järjestöä, joka olisi järjestänyt paljon bileitä ja reissuja muihin kaupunkeihin. Pääosin järjestimme itse illanvietot, bileet ja reissut oman vaihtariporukkamme kesken. ISSO on Carleton Universityn kansainvälisten opiskelijoiden toimisto, joka järjesti syksyn alussa tekemistä ja tapahtumia, jotta vaihto-opiskelijat pääsivät tutustumaan vähän toisiinsa. Suosittelen myös liittymään CUex-ryhmään, sillä se järjestää joitakin reissuja, juhlia ja yhteistä tekemistä vaihtareille. Itselläni tuli käytyä CUex-ryhmän kanssa Niagarán putouksilla.

Carleton University tuki opiskelijoiden urheilua ja opiskelijana sai käyttää kuntosalia ilmaiseksi. Jumppatunneista joutui maksamaan, mutta kyse oli hyvin pienestä koko syksyn kattavasta maksusta. Yliopistolla oli omat jalkapallo-, jääkiekko ja koripallojoukkueet sekä cheerleader-toimintaa, joten joukkuelajien harrastajille riitti tekemistä. Itse kuitenkin pääosin lenkkeilin Ottawan kauniissa maisemissa ja kävin salilla, joka oli iso ja moderni. Yliopistolla oli myös oma uima-halli. Kävimme katsomassa porukalla urheilumatseja ja itse tykkäsin varsinkin isoista jalkapallo-otteluista, sillä meininki on aika erilaista kuin Suomessa. Suosittelen ehdottomasti matseihin menemistä ja jatkoille osallistumista!

Kanadaan oli mielestäni hyvin helppo sopeutua, sillä se on kuitenkin suhteellisen samankaltainen maa kuin Suomi. En kokenut mitään suurempia vaikeuksia missään ja kaikki sujui hyvin. Voisin aivan hyvin kuvitella asuvani tulevaisuudessa Kanadassa, sillä maa jätti minulle hyvät muistot. On myös aika hienoa, että nyt on ystäviä ympäri maailmaa, joita toivottavasti pääsee vielä näkemään. Kaiken kaikkiaan vaihtoon lähteminen ehdottomasti kannattaa, sillä siellä oppii aina jotakin uutta itsestään ja näkee maailmaa.

University of Regina, Regina, 01.09.2015 – 28.04.2016

Maa: Kanada

Kaupunki: Regina

Vaihtoaika: 01.09.2015 – 28.04.2016

Vaihto-ohjelma: north2north

Yliopisto: University of Regina

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Hain north2north- vaihto-ohjelmaan jo hyvissä ajoin syksyn vaihtohaussa. Prosessi oli pitkä, ja monia dokumentteja vaatinut, mutta lopulta huhti-toukokuussa sain tiedon, että minut on lopullisesti hyväksytty vaihto-opiskelijaksi ensimmäiseen hakukohteeseeni University of Reginaan. Minulla oli suunnitelmassa tehdä loppuvaiheen sivuaineopintoja, sekä tehdä taustatyötä tulevaa graduani varten. Tätä suunnitelmaa varten kävin keskusteluja graduohjaajani kanssa jo keväällä, jotta tiesin, millaisiin asioihin haluan keskittyä Kanadassa ollessani. Päätin valita kursseikseni elokuva-osaston kursseja, sillä graduni tulee käsittelemään audiovisuaalista ilmaisuja. Vaihto-ohjelmakseni valitsin north2north -vaihdon, sillä halusin päästä vaihtoon keskiseen Kanadaan, jossa voisin tutustua lähemmin alkuperäiskansoihin ja heidän kokemuksiinsa, sillä halusin tukea tästä aihepiiristä tulevaan graduuni. North2north- vaihto on CIMO:n organisoima, ja myös se vaikutti valintaani, sillä minulla oli jo ennestään hyviä kokemuksia CIMO:n toiminnasta.

Teknisiä asioita, joita minun täytyi valmistella ennen vaihtoon lähtöäni oli opiskelijaviisumin hakeminen ja lentojen ostaminen. Myös asumisjärjestelyt hoidin Suomesta käsin. Viisumin saaminen oli melko mutkatonta, mutta sen hakeminen tapahtui sähköisesti, ja sivusto on melko sekava ja vaikeasti ymmärrettävä (paljon englanninkielistä jargonia), joten suosittelen kaikkia Kanadaan vaihtoon meneviä varaamaan viisumihakemukselle riittävästi aikaa ja aloittamaan hakuprosessin mahdollisimman aikaisin. Sain vaihtostipendin pankkitililleni ajoissa ja lentojen varaaminen sujui näin helposti. Ostin joustavan paluulipun Kilroyn kautta ja muutin takaisin tulopäivämäärää vaihdon puolivälissä (tämä kustansi noin 150 euroa ekstra). Päätin vuokrata Reginassa asunnon keskustasta yliopistokampuksen sijaan. Tämä osoittautui hyväksi ratkaisuksi minulle, sillä kampusasuminen oli melko kallista, mutta ilman autokyytiä kampukselle pääseminen olisi ollut hankalaa. Tästä vuodesta lähtien University of Regina tulee tarjoamaan ilmaisen bussipassin opiskelijoilleen, joten autokyytiongelma ratkeaa. Kampuksella asumisella on toki puolensa, sillä suurin osa vaihto-opiskelijoista ja kansainvälisistä opiskelijoista asuu kampuksella, joten kavereita ainakin saa siellä helpommin.

Kohdemaahan saapuminen:

Saavuin Reginaan jo elokuun puolella, joten minulla oli mukavasti n. 2 vko aikaa ennen opiskelun alkamista. Tänä aikana sain kiinni hieman elämänrytmistä Reginassa ja sain aikaa asettua aloilleni. Minulla oli tuttu Reginassa jo etukäteen, joten sopeutuminen oli helpompaa ja esimerkiksi lentokentältä uuteen kotiini pääsin autokyydillä. Yliopisto kysyi jo ajoissa, mikäli tarvitsen pick-up palvelua lentokentältä, joten sellainenkin olisi mutkattomasti järjestynyt.

Asuminen:

Sain useaan otteeseen infoa kampusasumisesta sähköpostiini, ja uskon, että kampusasunnon saaminen olisi ollut helppoa. Päädyin kuitenkin hakemaan asuntoa yksityisesti Downtown-alueelta ja sellaisen löysin jossain vaiheessa kesää. Tätä helpotti toki se, että Reginassa asuva ystäväni hoiti näytöt ja vuokrasopimukset puolestani, sillä en varmaankaan olisi voinut solmia vuokrasopimusta nettiteitse. Vuokra-ilmoituksia seurasin sivuilta kuten Kijiji Regina ja

UsedRegina. Nykyään myös VarageSale -niminen aplikaatio välittää satunnaisesti vuokra-asuntoilmoituksia. Tein paikan päällä lopullisen vuokrasopimuksen vuokranantajani kanssa, ja koko vuosi sujui ongelmitta asunnossa. Reginassa Downtown ja sen lähiympäristö ovat opiskelijalle hyviä paikkoja asua, mutta Reginassa on myös vaaralliseksi luokiteltuja alueita, joihin en suosittelisi vaihto-opiskelijan muuttavan, joten asunnon sijainnin suhteen kannattaa olla tarkka. Pahimpana alueena pidetään North-Central- aluetta, joten ainakaan sinne ei kannata muuttaa.

Opiskelu:

Opiskelu University of Reginassa osoittautui paremmaksi kuin olisin ikinä osannut uskoa! Yksi iso syy oli se, että ala, jota opiskelin osoittautui erittäin kiinnostavaksi minulle henkilökohtaisesti. Valitsin syksyllä neljä kurssia, jotka kaikki olivat eri vuositason kursseja. Tämä oli tavallaan hyvä, sillä syksyn mittaan aloin paremmin nähdä sen, mille tasolle itse sijoitun. Opin myös sen, että jokaisen kurssin numerokoodin kertoo sen, minkä tasoisen kurssi on. Alemman tason kurssit tuntuivat hieman liian helpoilta, ja ylimmän tason kurssi hyvin haastavalta. Seuraavana lukukautena valitsin vain kolme kurssia, mutta ne olivat kaikki haastavampia kursseja, ja siksi halusin antaa itselleni enemmän aikaa niiden suorittamiseen.

Opetus elokuvapuolella tapahtui pienissä 10-20 opiskelijan ryhmissä, joten jokainen opiskelija sai osakseen henkilökohtaista ohjausta. Tämä oli mielestäni erittäin tärkeää akateemisen kasvuni kannalta. Sain aina henkilökohtaista palautetta töistäni, sekä kasvokkain ryhmäkritiikin muodossa että jälkikäteen paperilla. Myös itsearviointi ja kritiikki olivat iso osa opiskelua, ja myös tämä osa opiskelua tuki henkilökohtaista kehitystäni elokuva-alan opiskelijana. Ohjaajien -ja professorien tuki osoittautui myös uskomattoman suureksi, sillä sain heiltä paljon ohjausta myös luokkatyöskentelyn ulkopuolella. He ohjasivat minua myös yliopiston ulkopuolella pääsemään kiinni alaan ja tarjosivat minulle mahdollisuuksia työelämässä.

Keväällä päätinkin hakea jatko-opiskelijaksi saman tiedekunnan maisteri-ohjelmaan, ja pääsin sisään. Aloitan siis opintoni elokuvan maisteriohjelmassa University of Regina:ssa syksyllä 2016. Uutena suunnitelmanani on yhdistää Tampereen yliopistossa tekeillä oleva graduni U of R:ssa tekemääni lopputyöhön vuonna 2018.

Muuta mainitsemisen arvoista:

Regina ei ole Kanadan tunnetuin kaupunki, ja sen maine on huono Kanadan sisällä. Itse kuitenkin koin, että kaupungin yliopisto on tasokas ja tarjoaa monia mahdollisuuksia opiskelijoille. Reginassa pääsee hyvin sisälle moniin porukoihin, riippuen siitä, mistä on kiinnostunut. Yliopistolla on paljon tapahtumia ja niin myös yliopiston ulkopuolella, jos niitä vain hieman etsii. Saskatchewanin provinssin iskulause on "Land of the Living Skies", mikä kuvaa hyvin sitä, miten voimakkaasti tasaisen preerian yllä oleva taivas elää. Matkustaminen Kanadan sisällä tapahtuu pääasiallisesti autolla tai lentokoneella, ja välimatkat ovat valtavat kaupunkien välillä. Tämän vuoksi, mikäli mielit lähteä esimerkiksi käymään länsirannikolla Vancouverissa, varaa taskuun etukäteen rahaa lentolippuihin. Sisäiset lennot halpenevat jatkossa hieman, uuden halpalentoyhtiö New Leafin myötä, mutta silti ne ovat kalliimpia kuin Euroopassa.

Tutustuin Reginassa myös alkuperäiskansoihin kuuluviin ihmisiin ja opin näkemään, millainen heidän asemansa on kanadalaisessa yhteiskunnassa. Tämä oli hyvin avartavaa, sillä heidän medianäkyvyytensä sekä kanadalaisessa ja etenkin kansainvälisessä mediassa on hyvin pientä. Alkuperäisvähemmistöjen kulttuuriin tutustuminen on hyvin palkitsevaa, ja se antoi

minulle virikkeitä jatkaa aiheen parissa jatkossa. Opin myös sen, että alkuperäiskansoista kertominen edellyttää pitkäaikasta syventymistä heidän elämäänsä, ja tämän vuoksi minun oli laadittava pitkäaikaisempi suunnitelma pro-gradu-tutkielmani työstämiseen kyseisen aiheen tiimoilta.

Merkityksellisyys:

Minulle vaihtovuoteni osoittautui yhdeksi merkittävimmistä elämän käänkökohdista, sillä se asetti minulle uuden akateemisen suunnan. Löysin elokuvaopintojen myötä oman intohimoni, ja ilman mahdollisuutta kokeilla näitä opintoja, en ehkä koskaan olisi osannut hakeutua alalle. Myös opintojen kansainvälisyys tulee auttamaan minua jatkossa tällä globaalilla alalla, ja kielitaidon kertyminen on myös hyvä lisä. Uskon, että juurin elokuvaopintojen jatkaminen Kanadassa on hyvä päätös, sillä markkinat ja filmiteollisuus ovat Pohjois-Amerikassa paljon suurempia.

Kritiikkiä ja/tai kiitoksia vaihtovuodesta:

Ainoa kritiikki, jota minulla on vaihto-opiskeluprosessista on valintapäätöksen odottelu keväällä, ennen vaihtoon lähtemistä. Lopullisesta valinnasta kuuleminen venyi pitkälle kevääseen ja siksi lentolippujen ja viisumin kanssa tuli turhan kiire. Kaiken kaikkiaan haluan kiittää mahtavasta mahdollisuudesta, jonka vaihto-ohjelma minulle antoi! Ilman vaihtovuottani en olisi löytänyt aitoa akateemista ja henkilökohtaista intohimoani.

Carleton University, Ottawa, 29.08.2015 – 23.12.2015

Maa: Kanada

Kaupunki: Ottawa

Vaihtoaika: 29.08.2015 – 23.12.2015

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Carleton University

Kun toinen lukuvuoteni yliopistolla käynnistyi syksyllä 2014, päätin, että haen seuraavaksi syksyksi opiskelemaan Kanadaan. Kanadassa minua kiehoi kaksikielisyys, sillä halusin yhdistää englannin ja ranskan kielen osaamisen. Katselin ensiksi ranskankielisiä yliopistoja Montrealista, mutta loppujen lopuksi vaihtopaikaksi valikoitui englanninkielinen Ottawan Carleton University.

Syksyllä kirjoitin motivaatiokirjeen ja viimein hieman ennen joululomaa sain sähköpostiini ilouutisen, että sain vaihtopaikan Carletonista. Sitten alkoivatkin heti käytännön järjestelyt. Carleton edellyttää vaihto-opiskelijoiltaan suoritettua TOEFL tai IELTS- kielikoetta, joka täytyy läpäistä tietyin rajoin. Helsinki on Suomen ainoa kaupunki, jossa testin voi suorittaa ja siksi koe onkin varattava hyvissä ajoin etukäteen. Aikoja voi olla yllättävän vaikea saada lyhyellä varoitusajalla. Itse kävin helmikuun lopulla 2015 suorittamassa akateemisen tason IELTS-kokeen, joka maksoi 230 euroa. Koe kattoi neljä osa-aluetta: luetun ymmärtämisen, esseen kirjoituksen, kuuntelun ja puheosion. Yhteensä testi kesti 2 tuntia ja 45 minuuttia, mutta välissä sain odottaa omaa puhekoettani vielä pari tuntia. Kun kielikoe oli vihdoinkin ohi, oli aika alkaa täyttää erilaisia kaavakkeita Carletoniin. Haastavinta oli valita kurseja, sillä alkukeväästä 2015 opetusohjelmaa ei ollut vielä päivitetty syyslukukaudelle. Myöskin kurssien

sisällöt selitettiin kurssikuvauksissa hieman liian suppeasti. Tein siis valintani pohjautuen edellisen syksyn opetusohjelmaan ja aika hyvin näyttivät samat kurssit pyörivän samoina lukukausina. Minun tuli alustavasti valita itselleni 8 kurssia, joista yliopisto sitten rekisteröi minut neljälle niistä.

Carletonista sai virallista hyväksymiskirjettä odotella kesäkuun alkuun saakka. Hyväksymiskirjeen lisäksi sähköpostiin sai listan asioista, jotka tulisi järjestää ennen Kanadaa saapumista. Carleton edellyttää, että opiskelijat ottavat heidän kauttaan Ottawan bussikortin (U-PASS) sekä sairausvakuutuksen (UHIP) koko vaihtonsa ajaksi. Bussikortti tuli erittäin tarpeeseen, sillä Carleton University ei sijainnut keskustan kupeessa ja Ottawassa välimatkat olivat muutenkin suhteellisen pitkiä. Koska UHIP kattoi sairauskulut vain Ontarion provinssissa, minulla oli vielä erillinen matkavakuutus, joka kattoi muun muassa mahdolliset matkatavaravahingot, reissut muualle Kanadaan ja sen ulkopuolelle. UHIP:in ja UPASS:in hinnaksi tuli yhteensä noin 280 euroa.

Hain myös heti hyväksymiskirjeen saatuaani asuntoa Carletonin kampukselta, mutta jäin odotuslistalle. Itse hakemuksen tekeminen maksaa jo 100 Kanadan dollaria, jota ei palauteta vaikka ilman asuntoa jäisikin. Jos yliopistoalueella asuminen ei innosta, niin Carletonin sivuilta löytyy myös kampuksen ulkopuolella sijaitsevien asuntojen vuokrailmoituksia. Itse sain asunnon monen muun vaihtarin tavoin Saint-Paul University:n kampukselta, joka sijaitsi lähempänä Ottawan keskustaa ja noin 3,8 kilometrin päässä Carletonista. Koko syyslukukauden vuokra (n. 3500 CAD) maksettiin etukäteen ennen Kanadaa saapumista. Asunnot olivat siistejä kahden hengen soluasuntoja ja kämppiksen kanssa jaettiin kylpyhuone ja keittiö. Huoneet olivat valmiiksi kalustettuja ja käytettävissä oli myös erittäin hyvä internet-yhteys. Kaiken lisäksi siivooja kävi siivoamassa huoneiden yhteiset tilat, asuntolasta löytyi pieni jumppahuone, leffan katsomistilat sekä yhteisiä tiloja hengailuun ja opiskeluun. Lisäksi alakerran vastaanotossa oli kellon ympäri joka päivä henkilökuntaa työvuorossa. Asuntola järjesti myös useita tapahtumia asukkaille, muun muassa grilli-illan, thanksgiving dinnerin, halloween-juhlat, piparkakkutalojen tekoa, joulukuusen koristelua, leffailtoja ja niin edelleen.

Carleton tarjosi myös halukkaille vaihtareille tutorin. Ennen Kanadaa lähtöä ilmoittauduin mukaan ja noin viikon kuluttua henkilökohtainen tutorini otti minuun yhteyttä. En kuitenkaan kokenut tutortoimintaa mitenkään erityisen hyödylliseksi. Tapasimme tutorini kanssa kaksi kertaa koko lukukauden aikana, pari viikkoa saapumiseni jälkeen ja pari viikkoa lähtöäni ennen. Oli kuitenkin mukava tutustua paikalliseen opiskelijaan ja hän kertoi minulle kaikesta yliopiston tarjoamasta opiskeluavusta ja esitteli kampusta.

Carletonissa kävin neljä taloustieteen kurssia, mikä oli myös yliopiston suositteloima kurssimäärä yhdelle lukukaudelle. Kurssit olivat erittäin työläitä, jokaiseen kuului midterm ja final examini lisäksi useita esseitä, laskuharjoituksia tai muita palautettavia töitä. Lisäksi jokaiseen kurssiin kuului yksi tai useampi pienempi koe, "quiz". Lisäksi jokaiseen kurssiin sisältyi viikossa yksi neljän tunnin luento. Kokeet koostuivat lähinnä essee- ja laskutehtävistä, mutta myös monivalintaa oli muutamassa kokeessa mukana. Oppimateriaalit olivat hyvin saatavilla yliopiston CUlearn- portaalissa ja myös kirjastolla oli aina kirjoja saatavilla ainakin lyhytlainoina (laina-aika 2 tuntia). Myös opetuksen taso oli erittäin hyvää.

Carletonin erityinen plussa oli se, että opiskelijakortilla sai käyttää yliopiston kuntosalia ja uimahallia aivan ilmaiseksi! Sen lisäksi ostin CUfit- passin (n. 70€), johon sisältyi viikossa n. 45 erilaista ryhmäliikuntatuntia koko syyslukukauden ajan. Tuli siis erittäin aktiivinen vaihto vietettyä muutenkin kun vain reissailen ja opiskellen!

Carletonin ISSO (International Student Services Office) järjesti lähes viikoittain jonkinlaista ohjelmaa vaihto-oppilaille. Ohjelmistoon kuului muun muassa orientaatioviikon tapahtumat (mm. ziplining), vierailuja museoihin (PS. Torstai-iltaisina pääsee kaikkiin Ottawan museoihin ilmaiseksi!), ohjattu kierros Kanadan parlamenttitalossa, patikointiretki Gatineau-kansallispuistoon, Ottawa Senatorsin NHL-matsi ja niin edelleen. Myös CUEX (Carleton University Exchange Club) järjesti muun muassa bileitä, viikonloppureissun Niagaran putouksille ja useita publi-iltamia.

Terveellisesti syöminen kulutti melko paljon rahaa ja myös Kanadan sisäiset lennot olivat aika kalliita. Lensin Winnipegiin sukulaisten luona pidennetyksi viikonlopuksi ja edestakaiset lennot maksoivat jo noin 400€. Bussiliput Greyhoundilla Torontoon ja Montrealiin olivat melko edullisia, joten suosittelen lämpimästi bussilla matkustamista junan sijaan! Lokakuun lopulle ajoittuneen lomaviikon ajaksi lähdimme vaihtariporukalla nauttimaan Karibian auringosta Dominikaaniseen tasavaltaan. Suosittelen ostamaan Suomeen paluulipun ennen Kanadaa saapumista, sillä tullissa tarkastajat haluavat heti ensimmäisenä nähdä sen ennen kun edes alkavat esittämään muita kysymyksiä. Jopa Dominikaanisen tasavallan lentokentällä tullivirkailijat rupesivat ihmettelemään, että miksi haluan lentää Suomen passilla Kanadaan ja pyysivät jo siellä päässä näyttämään paluulipun Suomeen. Myös Kanadan tullissa paluulippu helpotti huomattavasti maahan pääsemistä. Kannattaa myös tulostaa lentomatkoille mukaan esimerkiksi tiedot vakuutuksista, Carletonin hyväksymiskirje ynnä muut tärkeät paperit.

Ottawa on kaupunkina mukava ja turvallinen. Pääkaupungin alueella asuu hieman alle miljoona ihmistä ja se on Kanadan neljänneksi suurin kaupunki. Kanada on myös erittäin monikulttuurinen maa ja paikalliset ovat erittäin ystävällisiä. Kadulla ei ehdi kovinkaan kauaa seistä eksyneen näköisenä kun joku jo tarjoaa apua, kurssikaverit pyytävät ennakkoluulottomasti opiskeluseuraa ja kuukauden aikana vaikkapa vain kauppareissuilla saa jo suuren kourallisen hyvänpäivän tuttuja. Keskustasta löytyy suuri kauppakeskus Rideau Center, ihastuttava markkina-alue Byward market (jossa myös monet Ottawan baarit ja ravintolat sijaitsevat) sekä Ottawan suurin nähtävyys Parliament Hill. Rideaun kanaali tarjoaa mahtavat puitteet esimerkiksi lenkkeilyyn, pyöräilyyn, ja melontaan sekä talvella sen jäättyessä luisteluun. Itselläni jäi luistelu kanaalilla vain haaveeksi, sillä alkutalvi oli epätavallisen leuto ja kylmät säät sekä lumi tulivat Ottawaan vasta aivan joulukuun viimeisellä viikolla.

Kaiken kaikkiaan vaihtosyksy meni ihan nappiin ja sujui ilman suurempia ongelmia! Pääsin reissaamaan Dominikaaniseen tasavaltaan, Torontoon, Winnipegiin, Montrealiin sekä Niagaran putouksille, tutustuin mukaviin ihmisiin ympäri maailmaa ja pääsin suorittamaan mielenkiintoisia kursseja, joita ei Tampereella ole saatavilla! Vaikka ranskan puhuminen jäikin tällä kertaa hieman vähemmälle, niin ei se haittaa - sehän vaan tarkoittaa että on lähdeittävä vaihtoon vielä toisenkin kerran! Voin lämpimästi suositella Ottawaa ja Carletonia kaikille Kanadasta kiinnostuneille!

University of Victoria, Victoria,

05.01.2015 – 22.04.2015

Maa: Kanada

Kaupunki: Victoria

Vaihtoaika: 05.01.2015 – 22.04.2015

Vaihto-ohjelma: Tiedekunnan/yksikön vaihtosop.

Yliopisto: University of Victoria

HAKUPROSESSI JA KOHDEMAAHAN SAAPUMINEN

Lähdin vaihtoon kevätlukukaudeksi 2015, kohteeksi valikoitui YKY:n kahdenvälinen vaihtokohde University of Victoria Kanadassa. Vaihtoon hain jo talvella 2014 ja varmistus ja infopaketti Victoriasta tuli toukokuussa eli hyvinkin aikaisin. Hakuprosessi oli suhteellisen helppo, vaikka kaikkien kaavakkeiden täyttämiseen sekä motivaatiokirjeen ja kurssisuunnitelman kirjoittamiseen kannattaa varata aikaa. Victorian yliopiston vaihtokoordinaattori oli todella avulias ja vastaili sähköposteihin nopeasti (koordinaattori tosin vaihtui kesken prosessini, eikä uusi koordinaattori ollut ihan yhtä aktiivinen). Kurssivalinnat Kanadaan oli tehtävä jo kesäkuun lopussa, ja vaikka niitä tämän jälkeen pystyi vielä muuttamaan, niin suosittummat kurssit täyttyivät nopeasti. Kurseista löytyi hyvin tietoa yliopiston nettisivuilta, kunhan vain osasi katsoa oikeasta paikasta.

Otin matkavakuutuksen Suomesta käsin, ja se onkin hyvä olla, sillä maahantulotarkastuksessa minulta kyseltiin esimerkiksi siitä, miten aion rahoittaa mahdolliset lääkärikäyntini. Terveystarkastus Kanadassa on siis todella kallista, jos ei ole maan kansalainen. Victoriassa on lentokenttä, ja itse ostinkin lentoni Victoriaan saakka, mutta osa vaihtareista lensi Vancouveriin ja matkusti lautalla Victoriasta. Itse en suosittelen tätä vaihtoehtoa, ellei sitten vietä Vancouverissa muutamaa päivää, sillä lennot Euroopasta ovat pitkiä (itse matkustin yhteensä melkein 24h) ja painavien matkatavaroiden kanssa lautalla matkustaminen on raskasta. Tietysti lento Victoriasta asti maksaa jonkin verran enemmän, mutta on mielestäni sen arvoista. Kanadaan ei tarvitse opiskelijavissumia, mikäli oleskelee maassa alle 6 kuukautta. Lentoreittini kulki Yhdysvaltojen kautta, joten jouduin hakemaan ESTA-matkustusluvan koneenvaihtoa varten. Tämä kuitenkin oli helppo hoitaa netin kautta ja samalla luvalla pysyin matkustamaan myös vaihdon aikana Yhdysvaltojen puolella.

Victorian yliopisto ei järjestä tuutoritoimintaa (ainakaan keväällä saapuville), kampuskierroksen ja muutaman (rehellisesti sanottuna vaihtareille aika turhan) infon lisäksi. Kauppatieteitä opiskeleville oli ilmeisesti tarjolla enemmänkin tuutorointia. Alussa täytyi siis vain olla hyvin oma-aloitteinen. Minulla kävi tuuri sen suhteen, että kaikki kämppikseni olivat myös vaihtareita, jotka olivat olleet Victoriassa jo syyslukukauden, joten sain heiltä paljon vinkkejä ja apua. Me vaihtarit järjestimme kyllä itse paljon illanistujaisia ja retkiä jo heti alussa, joten tutustuminen muihin kävi helposti.

ASUMINEN

Asuin Victoriassa yliopiston kampuksella cluster -asunnossa eli käytännössä neljän hengen solussa, jossa kaikilla on oma huone, mutta keittiö sekä kylppärit on jaettu 3 muun opiskelijan kanssa. Hain asuntoa syksyllä, mutta yliopisto uudisti järjestelmäänsä juuri samaan aikaan, joten aikataulut olivat hyvin epäselvät ja muuttuivat jatkuvasti. Asuntoni varmistui lopulta marras-joulukuun vaihteessa. Maksujärjestelmän kanssa oli myös hieman ongelmia ja ohjeistus mahdollisista maksutavoista oli vanhentunut, mutta yliopiston asuntotoimisto oli ainakin minun kohdallani hyvin joustava, kun jouduin ilmoittamaan, ettei maksuni ehdi perille

eräpäivään mennessä. Asunto piti maksaa kerralla koko lukukaudeksi eli kannattaa varautua reilun parin tuhannen dollarin menoerään, tosin sitten ei tarvinnut huolehtia vuokranmaksusta enää paikanpäällä. Asuntoon pääsin muuttamaan vasta kurssien alkua edeltävänä päivänä, joten asuin viikon hostellissa. Tämä oli kuitenkin positiivinen kokemus, sillä hostelli oli yliopiston suositteloima ja siellä oleskeli myös muita samassa tilanteessa olevia vaihtareita. Yksin ei siis tarvinnut koko viikkoa viettää. Yliopiston kampuksella asuu lähinnä ensimmäisen vuoden opiskelijoita sekä vaihtareita ja kansainvälisiä opiskelijoita. Itse koin kampusasumisen helpoimmaksi ratkaisuksi, vaikka asuntoja tuntui olevan hyvin tarjolla myös yksityisillä markkinoilla. Clusterissa asuminen oli yhteisöllistä, tosin rauhaa kaipaaville voin mainita, että viikonloppuiltaisin opiskelijat juhlivat aika äänekkäästi. Asunnot olivat siistejä ja keittiö varusteltu jopa tiskikoneella. Vuokrataso on korkeampi kuin Suomessa, joten käytännössä kaikki asuvat joko kampuksella tai useamman kämpppiksen kanssa kampuksen ulkopuolella. Eri asumisvaihtoehtoista löytyy hyvin tietoa yliopiston sivuilta.

OPISKELU

Pääaineeni Tampereella on sosiologia ja opiskelinkin Victoriassa kolme kurssia sosiologiaa sekä yhden kurssin Canadian studies kokonaisuudesta. Kurssit olivat sisällöltään helpompia kuin Tampereella, mutta työtä oli huomattavasti enemmän. Opiskelu oli aika lukiomaista, esimerkiksi lähes jokaisella kurssilla tuli säännöllisesti läksyjä. Esseitä oli useampi joka kurssille ja tenttejäkin vähintään kaksi joka kurssilla. Kurssikirjoja ei löydy juurikaan yliopiston kirjastosta, joten jouduin myös ostamaan kirjat kaikille kurseille. Opettajat ja professorit olivat mielestäni todella omistautuneita ja tarjosivat yksilöohjausta kaikille opiskelijoille. Suomalaisilta opiskelijoilta ei vaadittu minkäänlaista englanninkielen testiä tai todistusta hakuvaiheessa, enkä kokenut kielen tuottavan paljoakaan ongelmia, vaikka esseiden kirjoittamiseen kului tietysti vähän enemmän aikaa. Eniten totuttelua vaati ehkä se, että tenteissä kysyttiin paljon yksityiskohtia, jotka piti vain opetella ulkoa, eli ei siis lainkaan suurten kokonaisuuksien hallintaa, johon Tampereella olin tottunut.

MUUTA MAINITSEMISEN ARVOISTA

Victoria on noin Tampereen kokoinen kaupunki Vancouverin saarella Kanadan länsirannikolla, lähellä Yhdysvaltojen rajaa. Victoria on British Columbian pääkaupunki, vaikka läheinen Vancouver onkin selvästi osavaltion suurin kaupunki. Victoriassa ilmasto kanadalaisittain hyvin leutoa, sillä talvella ei juuri koskaan ole pakkasta tai lunta. Myös kevät tulee aikaisin. Paikalliset sanoivat Victorian olevan hyvin sateinen, mutta mielestäni sadepäiviä oli paljon vähemmän kuin Suomessa. Kaupunki on todella kaunis ja maisemat ovat yhdistelmä Tyyntämerta, vuoristoa ja vanhoja metsiä. Kampusalue sijaitsee keskustan ulkopuolella, mutta liikenneyhteydet ovat hyvät ja opiskelijakortilla busseilla sai kulkea rajattomasti. Kampus on ainakin suomalaisesta näkökulmasta suuri ja sieltä löytyy lähes kaikki palvelut, pubista kuntosaliin, leffateatteriin ja apteekkiin. Yliopiston lukuisat kerhot tarjoavat paljon harrastusmahdollisuuksia joka makuun, itse kävin tanssitunneilla.

Kanadalaisen puhelinliittymän hankkiminen oli suhteellisen helppoa, mutta hinnat ovat vähintäänkin kaksinkertaiset Suomeen verrattuna. Yliopiston langaton netti toimi koko kampuksen alueella, myös asunnossani, joten erillistä nettisopimusta minun ei tarvinnut tehdä.

Ruokakulttuuri on hyvin pohjoisamerikkalainen, ja vaikka yliopistolla onkin monia eri ravintoloita ja kahviloita, niin terveellinen ruoka oli siellä suhteellisen kallista. Päädyinkin siis tekemään suurimman osan ruuistani itse. Ulkona syöminen on kuitenkin halvempaa kuin Suomessa, joten kavereiden kanssa kävimme usein keskustan ravintoloissa.

Victorian yliopistossa ei ollut samankaltaista ainejärjestötoimintaa kuin Suomessa, mutta opiskelijarientoja ja -bileitä oli silti enemmän kuin riittävästi. Suurin osa vaihtareista myös matkusteli paljon sekä Kanadan sisällä, että jenkkien puolella. Itse kävin useita kertoja Vancouverissa sekä lisäksi Seattlessa ja unohtumattomalla lukulomalla Havaijilla. Kotimatalla matkustin vielä New Yorkiin ja Karibialle.

PALUU TAMPEREELLE

Palasin Suomeen toukokuussa, jolloin olin jo saanut kaikkien kurssieni arvosanat, mutta virallinen opintorekisteriotteeni saapui vasta elokuussa. Kaikki käymäni neljä kurssia olivat 1,5 kanadalaisen opintopisteen laajuisia. En hakenut suoria vastaavuuksia tietyistä kursseista, mutta kaikki kurssini hyväksyttiin tutkintoni valinnaisiin opintoihin. Sain kursseistani 8 opintopistettä jokaisesta, eli huomattavasti enemmän, kuin olin laskeskellut.

Opiskelija-vaihto oli todella antoisa kokemus, joka opetti paljon sekä muista kulttuureista että itsestäni ja suomalaisuudesta. Voin ehdottomasti suositella Victoriasta ja Kanadasta vaihtokohteena, ja suosittelen myös koko vuoden kestävä vaihtoa, sillä oma kevääni tuntui loppuvan aivan liian nopeasti. Vaihdoista sain myös arvokasta kokemusta kansainvälisyydestä, josta uskon olevan hyötyä myös tulevaisuudessa työelämän kannalta.

Vastaan mielelläni myös lisäkysymyksiin Victoriasta ja Kanadasta vaihtokohteena.

Carleton University, Ottawa, 01.01.2015 – 30.04.2015

Maa: Kanada

Kaupunki: Ottawa

Vaihtoaika: 01.01.2015 – 30.04.2015

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Carleton University

Lähteminen Carletoniin oli tehty suhteellisen helpoksi. Koulun nettisivuilta löytyi hyvin kaikenlaista tietoa ja kansainvälisille opiskelijoille suunnattua toimintaa vaikutti olevan paljon. Kurssivalinnat tuli tehdä etukäteen ja kursseista oli hyvin tietoa saatavilla valintoja varten. Orientaation alettua vain selvisi, etten päässyt useimmille valitsemilleni kursseille, ja jouduin valitsemaan uusia. Kursseille ilmoittautuminen oli helppoa, kun vain löysi kurssin, jonne mahtui ja joka ei mennyt muiden kanssa päällekkäin. Yhden kurssini vaihdoin toiseen viikolla, jolla luennot olivat jo alkaneet. Orientaatio alkoi päivää tai paria ennen kurssien alkamista. Orientaatio oli järjestetty hyvin, meille kerrottiin muun muassa koulun kautta saatavista terveyspalveluista ja haimme opiskelijakorttimme. Sairaanhoidovakuutuksen (UHIP) lisäksi vaihtareiden oli lunastettava myös matkakortti (U-Pass), jolla sai liikkua rajattomasti busseilla ja kaupunkijunalla. Molemmat osoittautuivat hyödyllisiksi, etenkin U-Pass, sillä tammi-maaliskuussa säät olivat niin kylmät, ettei kolmen kilometrin koulumatkan kävely

käynyt mielessäkään. Kannattaa siis huolehtia, että asuinpaikasta on hyvät kulkuyhteydet bussilla, vaikkei ihan koulun vieressä asuisikaan. Busseja Ottawassa onneksi kulkee melko hyvin, usein ja melkein joka paikkaan. Kaupungissa kulkee myös kaupunkijuna O-train, mutta se liikennöi vain yhtä reittiä.

Kursseja tein yhteensä kolme (yhteensä 1,5 op), mikä tuntui sopivalta määrältä. Suomen opintopisteissä tämä tarkoitti 18 opintopistettä. Olin vaihtokeväänäni neljännen vuoden opiskelija, ja valitsemistani kursseista kaksi oli neljännen vuoden opiskelijoille suunnattuja ja yksi toisen. Kurssit tuntuivat sopivan, muttei liian haastavilta ja kurssitoverit olivat suhteellisen samanikäisiä. Suosittelen siis rohkeasti ottamaan myös ylemmän tason kursseja pelkkien eka- ja tokavuotisten kurssien sijaan. Kohtaamani opettajat puhuivat selkeästi, kurssisisällöt olivat hyviä, eikä ymmärtämisvaikeuksia ollut. Kursseilla tosin tyyli oli usein keskusteluvampaa kuin mihin olen Suomessa tottunut eikä omien mielipiteiden esittämistä kannata arkailla, mikäli haluaa saada pisteitä tuntiaktiivisuudesta. Yliopiston tilat olivat viihtyisät; kirjasto oli toimiva ja tilava, rakennukset yhdistetty alikulkutunneleilla (kätevää kovilla pakkasilla) ja monipuoliset liikuntapalvelut olivat ilmaisia kaikille opiskelijoille. Kurssit loppuivat hyvissä ajoin huhtikuun alussa ja viimeiset kokeet olivat huhtikuun puolivälillä. Tällöin jäi vielä hyvin aikaa matkustella ennen Suomeen paluuta. Kävin myös talvilomalla viikon lomalla Kuubassa, jonne oli saatavilla Montrealista ja Ottawasta halpoja pakettiäkkilähtöjä.

Vaihto-opiskelijoille järjestettyä toimintaa yliopistolla oli varsinkin ensimmäisinä viikkoina paljon ja niissä oli hyvä tutustua muihin vaihtareihin ja paikallisiin tuutoreihin. CUEx (Carleton University Exchange) järjesti muun muassa viikoittaisia publi-iltoja yliopistolla (kampuksella oli kaksi baaria), tutustumista paikallisiin harrastuksiin ja ravintoloihin, retkiä lähikaupunkeihin ja -kohteisiin (Montreal, Niagara Falls), kotibileitä ja kirjoituskahviloita, joista sai tarvittaessa apua esseiden yms. kirjoittamiseen.

Itse valitsin muualla kuin kampuksella asumisen, ja tein mielestäni siinä itselleni oikean päätöksen. Kampuksella toki asui paljon vaihto-oppilaita, joiden porukkaan olisi kenties päässyt paremmin mukaan siellä asumalla, mutta olin itse iloinen, että tutustuin myös paikallisiin. Asuin siis kahden neljättä vuotta Carletonissa opiskelevan tytön kanssa omakotitalossa kaupungin liepeillä. Tytöt olivat kanadalaisen helpostilähestyttäviä ja vieraanvaraisia, auttoivat kaikessa ja kutsuivat mukaan bileisiinsä. Kanadalaisten kanssa ylipäänsä on yleensä ottaen todella helppo tulla toimeen ja he tuntuivat aidosti olevan kiinnostuneita tutustumaan eksoottisiin ulkomaalaisiin.

Kanadaan opiskelemaan menevälle Suomen passi riittää matkustusasiakirjaksi, jos maassa ei aio viipyä puolta vuotta kauempaa (joskin nykyään ilmeisesti suositellaan myös matkustuslupa eTAa hankittavaksi). Viisumi on mahdollista anoa jälkikäteen maasta, mikäli sinne tahtookin pidemmäksi aikaa jäädä, ystävälläni ei ollut suurempia ongelmia tässä. Maahantulossa minulle esitettiin joitain kysymyksiä lähinnä siitä, kuinka aion elättää itseni.

Lentoliput Kanadaan kannattaa hankkia hyvissä ajoin, viimeistään heti kun orientaation päivämäärät ovat selvillä, mielellään jo aiemminkin. Itse jouduin maksamaan lennoista noin 900 euroa, mutta noin viidelläsadallakin lentoja ajoissa ostaessa saisi. Itse lensin alkuvuodesta heti vuodenvaihteen jälkeen, joten lennot olivat myös siksi kalliimmat. Kanadassa hintataso oli melko sama kuin Suomessa, sillä vaikka hinnat ruokakaupoissa ja ravintoloissa saattavat näyttää edullisilta, lisätään niihin vielä verot ja ravintoloissa 15 prosentin tippi. Tippaamatta jättäminen on Kanadassa todella epäkohteliasta, lukuun

ottamatta pikaruokaloita, Starbuckseja yms. Kanadassa small talk -kulttuuri on vahvaa ja ihmiset kohteliaita, eikä ole mitenkään yllättävää, että vieraat ihmiset alkavat jutella toisille esimerkiksi kaupassa.

Itse avasin Ottawassa pankkitilin Scotiabankiin, mutta pienempien summien siirtäminen tilille maksoi omassa pankissani sen verran, että pieniä summia oli halvempaa nostaa suomalaiselta tililtä. Tilin avaaminen oli kuitenkin melko helppoa ja nopeaa, kun vain sai ajan pankkiin. Välttämätöntä se ei kenties olisi ollut, sillä maksoin vuokrani käteisellä ja kortti kävi kutakuinkin kaikkialla. Vuokra oli jonkin verran halvempi kuin vastaavalla asunnolla Suomessa. Avasin myös paikallisen puhelinliittymän (Fido), joka oli hintava (30-40 euroa/kk, mobiililaajakaista nostaa hintaa), mutta monien vaihtareiden käyttämiä prepaid-liitymiä halvempi. Puhelinliittymän omistamisen koin miltei pakolliseksi, sillä paikalliset kommunikoivat lähinnä tekstiviesteillä, eivätkä niin paljoa whatsappilla tms.

Kaiken kaikkiaan Kanadassa asuminen ja Carletonissa opiskelu oli ehdottoman positiivinen kokemus. Pahempaa kulttuurishokkia ei tullut, mutta vaihtoon lähteminen ylipäänsä oli erittäin avartavaa ja piristävää ja Kanada oli maana vieraanvarainen ja kotoisa. Yhtenä vinkkinä vielä se, että kannattaa varautua lämpimällä vaatteella. Saattaisi kuvitella, että suomalaisena on tottunut pakkasiin, mutta verrattuna Kanadaan Suomen talvet ovat leutoja. Itseäni harmittaa, etten saanut nähdä Kanadan ihanaa ja lämmintä kesää, sillä poistuinkin maasta huhtikuun lopulla ja lämpimät päivät jäivät vähiin. Kannattaa siis matkustaa Kanadaan joko jo alkusyksystä, tai viipyä siellä kesäkuuhun. Ja jos Suomea tulee ikävä, löytyy kaupungista venäläisiä ja itä-eurooppalaisia ruokia myyvä liike nimeltä Lakomka, jossa on kokonainen hylly omistettu suomalaisille tuotteille, kuten salmiakille, Turun sinapille, Fazerin suklaalle, raesokerille, mannaryyneille ja näkkileivälle.

Universite du Quebec a Montreal, Montreal, 02.09.2014 – 21.04.2015

Maa: Kanada

Kaupunki: Montreal

Vaihtoaika: 02.09.2014 – 21.04.2015

Vaihto-ohjelma: CREPUQ-opiskelijavaihto-ohjel.

Yliopisto: Universite du Quebec a Montreal

Vaihtoon hakeminen Kanadaan CREPUQ-ohjelman kautta oli ainakin oman

kohdeyliopistovalintani takia melko vaivalloinen prosessi. Kieli- ja

opintomenestysvaatimukset yliopistoon olivat Université du Québec à Montréaliin melko

korkeat. Yliopisto on ranskankielinen, minkä takia ranskan kielen taidosta vaadittiin C2-tason

kielitodistus. Koska Tampereen yliopistossa ei tarjota tämän tasoista ranskankielen opetusta, piti erillinen todistus käydä pyytämässä Helsingistä ranskankielen instituutista.

Kumulatiivinen keskiarvovaatimus puolestaan oli 3,75. Todistusten hakemiseen siis oli hyvä

varata aikaa. Vaatimukset osoittautuivat kuitenkin liioitelluiksi, sillä koulu itsessään ei ollut

kovin korkeatasoinen ja opiskelu ei kielestä huolimatta ollut haastavaa. Paikan päällä selvisi

myös, että kurssit voi käydä sekä englanniksi että oman ohjelman ulkopuolelta, mitkä

molemmat oli kielletty hakuvaiheessa UQAMin vaihto-oppilaiden kurssikoordinaattorin

toimesta. Itse opiskelin pääasiallisesti ranskaksi, mutta otin myös pari kurssia englanniksi. Kurseilla oli yleisesti ottaen paljon tehtäviä, mutta ne eivät olleet vaikeita. Tenteistä ei järjestetty uusintoja, joten kannatti heti ensimmäisellä yrittämällä onnistua. Yliopistolla oli käytössä oma sähköposti ja "moodle", joiden kautta kaiken oleellisen informaation sai helposti. Yleisesti oma kokemukseni oli, että Tampereen yliopisto on opetukseltaan laadukkaampi kuin UQAM.

UQAMin vaihto-oppilaiden opintokoordinaattori ei puhu hyvin englantia, eikä varsinkaan halua puhua englantia. Tähän kannattaa varautua, ja mikäli vain mahdollista, kannattaa häneen olla yhteydessä alkeellisellakin ranskankielellä mieluummin kuin englanniksi. Kurssivalintoja voi muokata ensimmäisellä viikolla, joten ei kannata hätäillä kurssivalintojen kanssa Suomessa. Kurssimuutoksista tulee kuitenkin olla yhteydessä kurssikoordinaattoriin, joka kertoo lopullisesti mahdotko sille kurssille, jolle haluat vaihtaa. Vaihto-oppilaiden kaikkia muita asioita koordinoiva henkilö puolestaan on hyvin mukava, ja häneltä sai neuvoa ja tukea monissa käytännön asioista. UQAMissa kauppatieteellisellä laitoksella on oma vaihto-oppilaita tutoroiva ja viihdyttävä järjestö Voya-G, joka puolestaan pitää huolta kototutumisesta ja hupitoiminnasta. Heihin voi myös olla yhteydessä, jos tarvitsee apua oikeastaan ihan missä vain. He järjestävät myös paljon reissuja. Montréalissa vaihto-oppilaille aktiviteetteja järjestää myös Interstude-järjestö, joka on kaikkien Montréalin yliopistojen opiskelijoille tapahtumia järjestävä ulkopuolinen taho.

Suomella on Quebecin osavaltion kanssa sopimus, jonka ansiosta suomalaisten vaihto-oppilaiden ei tarvitse maksaa kalliita vakuutusmaksuja yliopistossa. Kelan antamaa paperia vastaan paikanpäältä Kanadasta saa paikallisen "Kela-kortin", jolla saa perusterveyspalvelut. Itse hankin myös matkavakuutuksen Suomesta, sillä matkustin myös Quebecin osavaltion ulkopuolelle. Mikäli mieli matkustavansa Yhdysvaltoihin (suosittelen, koska se on niin halpaa ja lähellä), kannattaa tämä mainita myös matkavakuutusta hankkiessa. Kanadaan ei tarvitse viisumia, mutta sen sijaan tarvitsee opiskeluluvan (study permit), jonka hakeminen tapahtuu Kanadan valtion sivuilta. Siinä käsittelyprosessi on pitkä, joten se kannattaa laittaa vireille heti, kun saa kohdeyliopiston hyväksymiskirjeen. Kotivakuutuksen joutuu lähes poikkeuksetta hankkimaan paikanpäältä. Usein vuokranantajalta saa tiedot ja ohjeet kotivakuutuksen hankkimiseen, varsinkin, jos kyseessä on opiskelija-asunto. Vakuutuksen hankkiminen tapahtui puhelimitse ja se maksettiin puhelimesta luottokortilla. Pääasiallisesti kotivakuutuksia myydään vain vuodeksi kerrallaan, mutta sen voi irtisanoa kesken vuoden, jolloin vakuutusyhtiö palauttaa rahat luottokortille.

Asunnon hankin valmiiksi jo Suomessa, mutta moni vaihtoystäväni hankki sen vasta paikanpäältä. Itse päädyin yliopiston opiskelija-asuntoon kolmen hengen kimppakämpään, joka sijaitsi aivan yliopiston kyljessä. Se oli varsin edullinen ja helppo ratkaisu, ja yhteystiedot varausohjeineen löytyivät yliopiston nettisivuilta. Ensimmäinen vuokra tuli lähettää etukäteen Western Unionin kautta, sillä mitään pankkisiirtoja tai luottokorttimaksuja ei hyväksytty. Samalla se toimi ensimmäisen asuinkuukauden etukäteismaksuna. Paikanpäällä vuokra maksettiin käteisellä, sillä asuntola hyväksyi vain kanadalaiset pankkikortit maksuvälineinä. Vuokrataso Montréalissa on edullinen. Yksityisiltä vuokranantajilta saa oikein kauniita ja viihtyisiä kimppakämppejä läheltä keskustaa. Kannattaa seurata Facebookia, sieltä löytää helposti huoneen tai asunnon itselleen. Montréalissa on toimiva metroverkosto ja kävelyetäisyydetkin ovat todella lyhyitä, vaikka saari itsessään on iso. Keskusta on kuitenkin hyvin kompakti joten kaikkialle tärkeisiin paikkoihin maksimissaan 2-3km asuinpaikasta

riippuen. Itse en hankkinut metrokorttia edes talviaikana, sillä kävellen pääsi oikein kätevästi kunhan muisti laittaa tarpeeksi päälle. Itse suosittelen, että mikäli UQAMissa opiskelee, kannattaa hankkia asunto vuoren etelä- tai kaakkoispuolelta.

Montréalissa on todella paljon tekemistä. Kulttuuritarjonta on laaja ja kaupungissa on joka viikko erilaisia festivaaleja ja tapahtumia. Kulttuuri, kuten elokuvissa käyminen on myös todella halpaa. Myös yöelämä on vilkasta. Erityisesti vaihtareiden suosiossa on jokaisen tiistain bileet Café Campus –nimisessä baarissa. Opiskelijoille on muutenkin paljon edullista tarjontaa, sekä alennuksia, jotka kannattaa ehdottomasti hyödyntää. Ruoka sen sijaan on todella kallista Montréalissa. Ravintolassa annokset ovat listalla jotakuinkin saman hintaisia kuin Suomessa, mutta hintoihin lisätään usein verot ja tippi (n.15%) vasta jälkeenpäin. Tämä kannattaa ottaa huomioon jo tilatessa. Myös kaupoissa ja marketeissa verot ovat harvoin sisälletty hintoihin. Tästä syystä todellisen summan näkee vasta kaupan kassalla. Korkeat ruoan hinnat koskevat myös marketteja, ja oman kokemuksen mukaan ruoka, etenkin vihannekset ja hedelmät, voi olla jopa kolminkertaisen hintaista tuotteesta riippuen. Tofu, olut ja porkkana olivat edullisempia kuin Suomessa. Puhelinliittymät ovat erittäin kalliita Kanadassa. Harvalla on myöskään nettiä puhelimesta, ja itsekin tukeuduin vain wifi-tarjontaan. Perusliittymä, johon kuuluu x määrä puheluita ja tekstareita maksaa noin 35-40 euroa kuussa.

Kokonaisuudessaan Montréal oli erinomainen vaihtokohde. Se on tarpeeksi iso, mutta kotoisa. Paljon tekemistä opiskelijoille niin urheilun, kulttuurin kuin juhlimisen saralla. Myös opiskelu oli helppoa, vaikka ei välttämättä kaikista kehittävästä. Kaupunki on erittäin turvallinen ja toimiva, vaikka siellä onkin paljon kodittomia. Pimeälläkin uskaltaa kävellä naisena ilman, että tarvitsee yhtään jännittää. Matkustaminen muualle Kanadaan, Karibialle ja Yhdysvaltoihin oli myös edullista ja helppoa. Vaikka talvi oli todella kylmä, ei se varsinaisesti haitannut. Montréalissa on erittäin paljon talvitapahtumia, jotka elävöittävät talvista kaupunkia. Paikalliset ihmiset ovat erittäin ystävällisiä ja avuliaita oman kokemuksen mukaan. Vaihtokokemus oli ennen kaikkea hyödyllinen kielen ja itsevarmuuden kannalta. Quebecin ranska on hyvin erilaista kuin Ranskan ranska, mikä aiheutti vaikeuksia aluksi. Rohkealla yrittämisellä kieltä kuitenkin oppi, ja tukea sai tarvittaessa englanninkielestä. Itse en ole hankkinut täällä Tampereella kursseja hyväksiluetuiksi, vaan olen sisällyttänyt ne opintoihini ulkomailta suoritettuina erillisinä lisäopintoina. Ne toimivat kuitenkin hyvänä tukena Tampereen yliopiston kursseille.

Universite de Montréal, Montreal, 01.09.2014 – 23.12.2014

Maa: Kanada

Kaupunki: Montreal

Vaihtoaika: 01.09.2014 – 23.12.2014

Vaihto-ohjelma: CREPUQ-opiskelijavaihto-ohjel.

Yliopisto: Universite de Montréal

Vietin syksyn 2014 vaihdossa Quebecissä, Université de Montréalissa opiskellen. Hain CREPUQ-vaihtoon (nykyisin BCI) jo alkuvuodesta, jolloin Tampereen yliopiston vaihtokoordinaattorille laadittiin motivaatiokirje, missä perusteltiin, miksi juuri minut tulisi valita tähän kohteeseen ja kyseiseen yliopistoon. Kun sain tietää päässeeni ensimmäisestä vaiheesta läpi, alkoi haku kohdeyliopistoon, joka tehtiin vaihtokoordinaattorin välityksellä. Hain yliopistoon CREPUQin internet-sivuilla olevan lomakkeen avulla, ja myöhemmin mukaan liitettiin myös opintorekisteriote, study plan tulevalle lukukaudelle, ranskankielinen motivaatiokirje, opettajan kirjoittama suosituskirje ja kielikeskuksen myöntämä kielitodistus riittävästä ranskan kielen taidosta.

CREPUQ-vaihtoon hakeminen oli prosessina haastavampi kuin esimerkiksi Erasmus-vaihtoon haku, mutta näin jälkeen päin ajatellen oli kaikki se vaiva kyllä sen arvoista. Lisäksi minun ei tarvinnut hankkia CAQ:ta (oleskelulupaa) ollenkaan, mikä helpotti huomattavasti hakuprosessia. Alle puolen vuoden ajanjaksolle Quebecissä riittää turistiviisumi.

Kun kaikki lomakkeet ja todistukset oli lähetetty, alkoi pitkä ja piinallinen odotus hyväksymisestä. Se saapui lopulta kesäkuun alussa, joka oli mielestäni todella myöhään ottaen huomioon, että lähtöön oli vain pari kuukautta. Kohdeyliopistoon piti lähettää vielä paikan vastaanottamisesta erikseen ilmoitus, minkä jälkeen he lähettivät ohjeet, mitä asioita tulisi hoitaa Montréalin päässä vaihdon alkaessa. Lisäksi hain Kelalta "Suomen ja Quebecin välinen sosiaaliturvasopimusjärjestely" -todistuksen, joka oli käytännössä A4-paperi, millä Montréalin päässä sai sairausvakuutuskortin.

Liityin kesällä Montréalin alueen vaihto-opiskelijoille tarkoitettuun Facebook-ryhmään, jossa haettiin kämppeiksi. Bongasin sieltä ranskalaisen tytön, joka yhdessä australialaisen vaihtarin kanssa etsivät kolmatta kämppeistä. Laitoin heti viestiä ja he päätyivätkin onneksi valitsemaan minut, vaikka viivyin vain neljä kuukautta. Asunto oli yksityisen henkilön vuokraama, Kijiji:n kautta hommattu, siistissä kunnossa ja siinä oli yli 120 neliötä. Vuokra kustansi 500\$/kk. Suosittelen ehdottomasti hommaamaan kämpän mieluummin yksityiseltä, kuin opiskelijoille vuokraavilta järjestöiltä. Tutustuin vaihdossa muutamaaan helsinkiläistyttöön, jotka olivat hommanneet kämpän paikalliselta yritykseltä, joka vuokraa opiskelijoille soluja (Get Your Place). Vuokra oli heillä saman hintainen kuin minulla, mutta kämpä oli neljälle ihmiselle yli puolet pienempi, netti toimi huonosti ja siellä oli todella kylmä talvella.

Saavuin Montréaliin noin viikko ennen orientaatioviikon alkamista, jotta sain käytännön asioita hoidettua. Hain ensitöikseni paikallisen Prepaidin (Koodo), johon pystyi ostamaan vouchereita, joilla lisättiin puheaikaa, tekstareita ja dataa tarpeen mukaan. Koin tämän edullisemmaksi kuin kuukausipaketin ottamisen, joka useilla eri operaattoreilla maksoi noin 50\$/kk. Toisaalta, jos käyttää paljon nettiä voi tämä tulla edullisemmaksi, mutta minulle varsinkin loppuvaiheessa riitti pitkälti kodin, yliopiston sekä kahviloiden ja ravintoloiden wifi. En myöskään kokenut paikallisen pankkitilin avaamista tarpeelliseksi neljän kuukauden ajalle. Nostin noin kerran kuussa enemmän käteistä ja muuten maksoin lähes poikkeuksetta kortilla. Käytin MasterCard-yhdistelmäkorttia, sillä Visa Electron ei monissa paikoissa toiminut. Ensimmäisen viikon aikana hankin myös metrokortin (OPUS-card), ilmottauduin yliopistolle, kävin vahvistamassa opintoneuvojan kanssa valitsemani kurssit sekä ilmottauduin kv-toimistoon.

Pääaineenani on markkinointi, mutta vaihdossa valitsin "Les Relations Industrielles" -pääaineen kursseja, jotka vastasivat pitkälti johtamisen opintoja Tampereen yliopistossa. Minulla oli syksyllä kolme aineopintokurssia sekä yksi ranskan kielen puhekurssi. Kurssit

olivat kandidatasoisia, sillä koin ranskan kielestä olevan jo ihan tarpeeksi haastetta. Université de Montréal on vahvasti ranskankielinen laitos, jossa kaikki kurssit (ja byrokraattiset asiat) hoidetaan lähes poikkeuksetta ranskaksi. Vaikka olen opiskellut peruskoulussa ja lukiossa pitkän ranskan ja yliopistossa muutaman ylemmän tason kurssin, oli kieli ehdottomasti itselleni stressin aihe alussa. Onneksi opettajat olivat kivoja ja ymmärtäväisiä ja sain vastata aineopistojen tenteissä englanniksi. Valitsemani kurssit olivat muuten melko yksinkertaisia massaluentoja ja vaikka tentit olivat melko laajoja, sai niistä helposti hyviä numeroita. Kurssit kestivät koko syyslukukauden ja niistä oli syysloman tienoilla välitentti ja ennen joulua lopputentit. Ranskan kurssi oli myös tosi kiva vastapaino massaluennoille ja auttoi muutenkin hyvin kielimuurin rikkomista. Neljä kurssia oli mielestäni aivan sopiva määrä vaihtoajalle, ja opintopisteitä sain 24.

Montréal on kaupunkina monipuolinen ja eläväinen ja siksi tarjoaa varmasti jokaiselle jotakin. Kulttuurishokkia en kokenut lähes lainkaan, sillä ilmasto ja jääkiekkofanaattisuus loivat kotoisaa tunnelmaa. Ranskaa opin ymmärtämään vaihdon aikana hyvin, mutta käytin silti puheessa pääsääntöisesti englantia, sillä esimerkiksi australialainen kämppikseni ei puhunut muuta kieltä. Minulla kävi uskomaton tuuri kämppisten suhteen, sillä he tekivät vaihtokokemuksestani unohtumattoman. Vapaa-ajalla kävimme usein syömässä, ulkona, leffassa, urheilemassa, jääkiekko-otteluissa ja lisäksi reissasimme sekä Jenkkien puolelle että Kanadan sisällä. Lempipaikakseni Montréalissa muodostui Mount Royalin kukkula ja sen ympäröimä alue, jossa oli kiva käydä lenkillä tai kävelemässä. Kannattaa myös ehdottomasti käydä katsomassa ainakin yksi NHL-ottelu Bell Centerissä ja nauttia Montréalin monipuolisesta ja opiskelijabudjetille sopivasta ravintolatarjonnasta. Etenkin nuorekkaalla Plateau:n alueella sijaitsee todella tunnelmallisia ravintoloita ja pubeja/baareja. Suositteisin Montréalia oma-aloitteisille vaihtoonlähtijöille, jotka haltsaavat ranskan melko hyvin ja tykkäävät kanadalaisesta, letkeästä elämäntyylistä!

University of Manitoba, Winnipeg, 01.09.2014 – 31.12.2014

Maa: Kanada

Kaupunki: Winnipeg

Vaihtoaika: 01.09.2014 – 31.12.2014

Vaihto-ohjelma: north2north

Yliopisto: University of Manitoba

University of Manitoba, Winnipeg, Kanada, north2north

Inna Ampuja, syksy 2014

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Hakuprosessi:

Kun kuulin uudesta north2north -vaihto-ohjelmasta, totesin heti että tämä on nyt tässä. Ohjelman teemat ja hakukohteet olivat juuri sitä mitä vaihdolta hainkin: arktisten alueiden geopolitiikan opiskelua sekä oleskelua maassa, jossa englanti on äidinkielenä. Vaihtoprosessini alkoi vuoden 2013 lokakuussa käynnistyneessä vaihtohaussa north2north -ohjelmaan. Tässä ensimmäisessä vaiheessa hakeminen koostui motivaatiokirjeestä, yhdestä hakulomakkeesta sekä alustavista kohde- ja kurssivalinnoista. Rajasin kohdemaat Kanadaan ja Norjaan. Hakeminen nettiopsussa oli helppoa.

Vielä saman vuoden aikana joulukuussa saimme muiden hyväksytyjen hakijoiden kanssa tiedon, että yliopisto on nimennyt meidät lähtijäehdokkaiksi. Tässä vaiheessa lähtö vaikutti jo melko varmalta, mutta sillä TaY oli ensimmäistä kertaa mukana kyseisessä vaihto-ohjelmassa, oli kaikki uutta myös kv-koordinaattorille emmekä voineet päätellä mitään ennalta. Niinpä täyttelimme lisää hakupapereita CIMOLle, jonka rahoituksen piiriin north2north kuuluu. Kv-koordinaattori auttoi koko prosessin ajan, itsekin jouduin jättämään joitakin kohtia avoimeksi kun en ollut varma mitä itseasiassa kysytään, ja avoimet asiat pystyi käsittelemään helposti papereita palauttaessa sillä kaikki lomakkeet kulkivat kv-koordinaattorin kautta. Aloitin tarvittavien dokumenttien hankinnan pyytämällä suosituksia opetushenkilökunnalta, joita ohjelmassa vaadittiin kaksin kappalein. Näiden ja hakemuksen lisäksi tarvittiin englanninkielinen CV sekä opintorekisteriote. Näiden dokumenttien hankintaan oli onneksi aikaa lähes kaksi kuukautta. Edelleen tässä vaiheessa täytyi toimittaa myös englanninkielinen motivaatiokirje, mutta käytin samaa kirjettä jonka liitin jo ensimmäisen vaiheen hakemukseen.

Hakemuksessa oli tehtävä lopullinen päätös omista kohdevalinnoista, joita hakemukseen sai valita kolme. Tämä valinta kannatti tehdä hyvissä ajoin, sillä osa jäsenyliopistoista edellyttää maksullinen kielitestin, kuten IELTSin tekemistä. Ainoastaan Helsingissä tehtävissä oleva testi kustantaa n. 250 dollaria ja se on varattava hyvissä ajoin etukäteen. Tämä tieto löytyi yliopistojen nettisivuilta kansainvälisten asioiden osiosta. Tässä kohtaa en ollut aivan varma, edellyttikö eräs hakukohteeni testiä, joten käännyin kv-koordinaattorin puoleen, joka vielä varmisti asian meilitse ko. yliopiston koordinaattorilta. Kannattaa siis kysyä. Kakkosvaihtoehdossani Manitobassa ei ilman testiä ole lupaa opiskella maisteritason kursseja. Tässä vaiheessa oli toimitettava myös tarkemmat kurssivalinnat. Kurssien etsiminen oli haastavaa, sillä jokaisella yliopistolla oli käytössään hyvin erilaiset polut kurssiluetteloihin, erityisesti Manitoban kurssit olivat niin monen mutkan takana että löysin ne vasta googlettamalla. Nyt viisaampana voin ohjeistaa, että helpoin tapa selailla kursseja on googlettaa "umanitoba aurora" ja klikata avautuvalta sivulta "course catalog". Näiden palautusten jälkeen alkoi odotteluvaihe, jonka aikana saimme tietää monta paikkaa (waiveria) kukin ohjelmassa mukana oleva yliopisto tarjoaa mukana oleville maille. Ykköskohteeni ei tarjonnut ainuttakaan, mutta kv-koordinaattorin mukaan tämä ei välttämättä merkitse sitä etteikö paikka kuitenkin avautuisi.

Maaliskuun lopulla sain tiedon, että minut on sijoitettu kakkosvaihtoehtooni Manitobaan. Tästä alkoikin kiire: kaikki hakupaperit oli toimitettava kohdeyliopistooni jo 1.4 mennessä. Tämä saattaa kuitenkin vaihdella kohdeyliopistosta riippuen. Täytin tarvittavan lomakkeen jonka sain valintatiedon yhteydessä meilitse ja lisäksi oli hankittava todiste englanninkielien taidoista. Pyysin todistuksen samalta lehtorilta, jonka kurssilla suoritin pakollisen englanninkurssin. Päädyin aiemmin hakuprosessin kohdalla ratkaisuun korottaa kyseisen kurssin arvosanaani ihan varmuuden vuoksi, joten sovin lehtorin kanssa osallistuvani

ainoastaan kyseisen kurssin uusintatenttiin. Huomioitavaa on, että ilmeisesti nykyisin kielten lehtoreilla ei ole enää velvollisuutta kirjoittaa näitä suosituksia, joten itse olin onnekas että sain todistuksen näin helposti.

Nämä paperit toimitettuani sain jonkin ajan päästä yhteydenoton Manitoban kv-koordinaattorilta meilitse, jossa hän esittäytyi, linkitti asuntolahakemuksen sekä lupasi palaavansa asiaan toukokuun puoliväliin mennessä. Toukokuun 24. päivänä en edelleenkään ollut saanut yhteydenottoa, joten pistin meilitse kysymystä onko kaikki ok. Vastausmeilinä sain automaattisen tiedotteen, että kyseinen koordinaattori on jäänyt vanhempainvapaalle. Niinpä googlasin nykyiset kv-koordinaattorit, joihin otin yhteyttä ja sain kuulla hakemukseni olevan edelleen käsittelyssä. Viikon kuluessa sainkin virallisen hyväksymiskirjeen sekä sen ohella to do -listan. Tämän jälkeen tiedonkulku sujui ongelmitta ja sain lähes poikkeuksetta vastauksen kysymyksiini vuorokauden tai kahden sisällä. Kv-koordinaattorit olivat todella mukavia myös siellä päässä, joten ei kannata ottaa paineita heidän kanssaan asioimisesta. Vielä kesäkuussa sain yllättäen sähköpostia, että minun oli toimitettava vielä kerran viimeisimmät kurssivalinnat heille, ja osasta kursseja täytyi niiden professoreille kirjoittaa hakemuskirje meilitse. Tällöin toteutuvat kurssit oli juuri julkaistu, kurssitarjotin oli vaihtunut täysin edellisestä vuodesta, jonka perusteella olin tehnyt kurssivalintani edellisessä vaiheessa.

Asunnon hankkiminen

Päädyn hakemaan asuntoa paikallisen koordinaattorin suosittamana kampuksen asuntoloista. Hakuprosessi oli monivaiheinen, ensin täytin lomakkeet sekä laitoin kohteet toivomaani järjestykseen. Tässä kohtaa voin neuvoa, että vaikka Arthur V. Mauron kohdalla sanotaan, että asuntola on haettavissa vain vanhemmille opiskelijoille, myös vaihto-oppilaat ovat tervetulleita. Ensimmäisen vaiheen valinnoilla ei ole sinänsä merkitystä, koska huone valitaan myöhemmin itse. Ensin meilitse tulee tiedote päivästä ja kellonajasta, jolloin voin kirjautua palveluun valitsemaan huoneen. Itselläni tämä aika oli Suomen aikaa neljältä yöllä juhannusaattona. Olennaista on, että kaikki asuntoon liittyvät asiat oli hoidettava jo ennen lähtöä. Puolet koko syksyn vuokrasta oli myös maksettava etukäteen jo heinäkuussa, toinen puolikas syyskuun aikana paikanpäällä. Onneksi ohjelman apurahat saapuivat samoihin aikoihin.

Viisumi, vakuutus, rajanylitys

Manitoban provinssissa ei ole mahdollista käyttää paikallisia terveystalvuita, mikäli ei omista opiskelijaviisumia eli oleskele yli 6kk. Muussa tapauksessa olisi ilmeisesti mahdollista hankkia "health and dental plan". Tästä sai hyvin ohjeita hyväksymiskirjeen mukana. Järjestin asian kohdallani hankkimalla hyvän matkavakuutuksen oleskeluajakseni, joka suojaisi myös omaisuuteni. Opiskelijaviisumia en tarvinnut, sillä oleskeluni kesti vain neljä kuukautta. Tästä syystä lähtöön kannattaa valmistautua hankkimalla kaikenlaisia dokumentteja esitettäväksi rajalla. Itse jouduin heti tullin syyniin ilman viisumia. Viranomaiset tahtoivat nähdä hyväksymiskirjeen, jonka olin saanut yliopistolta postitse sekä matkadokumentin todisteena siitä, että olen poistumassa maasta esittämänäni ajankohtana. Täten suosittelen varaamaan menopaluun. Olin pyytänyt varmuuden vuoksi myös kv-koordinaattorilta todistuksen siitä, että olen jatkamassa opintojani keväällä Tampereella, eli ilmoittautumiseni

kevätlukukaudelle. Suositeltavaa on myös varata todistus omasta varallisuudesta eli tiliote pankista. Sain myös kelalta todistuksen siitä, että minulle maksetaan opintotukea syksyn ajan. Näitä dokumentteja ei kuitenkaan haluttu nähdä, rahoituksesta pelkästään kysyttiin.

Saapuminen

Koska asunnon suhteen kaikki järjestelyt oli tehty jo kotimaassa, oli saapuminen ja asettuminen helppoa. Ilmoitin saapumispäiväni ja sain avaimet asuntotoimistolta, joka sijaitsi kampuksella. Valitsin huoneen Mary Speechly Hall -nimisestä asuntolasta, jossa oli tarjolla sekä single roomeja että double roomeja. Valitsin single roomin, jossa asuin itsekseni. Double roomeissa huone jaetaan toisen opiskelijan kanssa. Huoneessa oli valmiina kaikki tarvittavat huonekalut, mutta esimerkiksi tyyny, peitto, petivaatteet ja pyyhe oli hankittava itse. Vuokraan sisältyi netti, asuntolassa oli maksullinen pesula ja pölynimuria sai lainata asumistoimistosta. Suihkut ja wc:t jaettiin kerroksen kesken, joissa oli n. 40 asukasta. Jokaisessa kerroksessa oli oma kerrosvalvoja, joka järjesti yhteisissä tiloissa ohjelmaa. Asumismuoto oli melko yhteisöllinen, asukkaat viettivät paljon aikaa yhteisissä tiloissa.

Kansainvälisten opiskelijoiden orientaatio alkoi hyvissä ajoin ennen lukukautta, elokuun lopulla. Orientaatio koostui kolmelle päivälle ripotelluista infoista ja tutustumisretkestä. Näille kaikille kannattaa osallistua, koska muita tapahtumia ei vaihtareille sitten koko aikana enää järjestettykään. Tuutorointia ei ollut ja vaihtareille suunnattu Facebook-ryhmäkin perustettiin kv-koordinaattorin toimesta vasta syyskuun lopulla. Täten kannattaa olla alussa aktiivinen, että saa yhteyden muihin vaihtareihin, mikäli vaihtariporukassa pyöriminen kiinnostaa. Vaihtareita kohteessa taisi olla lähemmäs sata, joista tosin suurin osa oli vaihdossa kauppiksessa, jolla oli runsaasti omia tapahtumia ja näin ollen porukka hieman jakaantui. Olin ainoa suomalainen kampuksella, joten täällä pääsi todella kansainvälistymään.

Asuminen:

Vuokra oli melko kallis, lähemmäs 800 euroa kuussa. Osasyynä tähän oli se, että vuokraan sisältyi pakollinen Meal Plan. Meal Planin koon sai kuitenkin valita kolmesta vaihtoehdosta, tällä oli myös vaikutusta hintaan. Valitsin itse 15 ateriaa viikossa johon sisältyi myös opiskelijakortille ladattavat Food Bucksit joita pystyi käyttämään ainoastaan kampuksella sijaitsevilla kahviloissa ja ruokapaikoissa. Kampukselle valmistui juuri suurehko ja monipuolinen Food Court, jossa lounas oli 6 dollarin pintaan. Oma suosikkini oli opiskelijoiden pyörittämä Degrees, jossa ruoka oli huikeaa ja kalleinkin annos kustansi vain n. 14 dollaria. Meal Plania ei ollut pakko valita kahdessa asuntolassa, näin jälkikäteen valitsisin asuntoloista itsekin mieluummin Arthur V. Mauron, jonka asunnoissa oli omat keittiöt ja kylppärikin jaettiin vain oman kämppiksen kanssa. Ilman Meal Plania tämä vaihtoehto oli myöskin huomattavasti halvempi, tosin ruoan hinta ruokakaupoissa oli vain hieman Suomen tasoa alhaisempi. Ymmärtääkseni keväästä 2015 lähtien kaikki opiskelijat ovat lisäksi oikeutettuja ilmaiseen bussikorttiin sekä käyttämään kampukselle juuri valmistunutta uutta liikuntakeskusta sekä sen palveluita ilmaiseksi. Asuntolat myös kilpailivat leikkimielisesti toisiaan vastaan erilaisten tapahtumien muodossa, joissa tutustuu helposti muidenkin asuntoloiden tyypeihin. Vaikka koin Meal Planin hinta-laatusuhteen kalliiksi, oli ruokalassa asioiminen kuitenkin tärkeä sosiaalinen tapahtuma. Siellä tutustuin paremmin sekä muihin

vaihtareihin, että paikallisiin, jotka tulivat tekemään tuttavuutta varsin matalalla kynnyksellä. Samanlainen sosiaalinen meininki jatkui ympäri kampusta, myös esimerkiksi hisseissä, joissa ehtii hyvin keskustella tuntemattomien kanssa lähes mistä hyvänsä.

Opiskelusta:

Opiskelen Tampereella hallintotieteissä ympäristön ja alueiden politiikkaa, Manitobassa laitokseni oli Faculty of Environment, Earth and Resources. Valitsin kolme kurssia, joista kaksi oli ihmismaantieteen puolelta ja yksi arkkitehtuurin puolelta. Suositus vaihtareille oli 3-4 kurssia, itse suosittelen kolmea koska ainakin omissa kurseissani oli paljon tekemistä. Opiskelu oli siinä mielessä erilaista, että opiskelijoita testattiin jatkuvasti. Kaikilla kurseillani oli paljon kotiläksyjä ja projekteja ja lukuläksyistä pidettiin kirjallisia ja suullisia pistokokeita. Kurssien aikana piti kirjoittaa keskimäärin 2-3 esseetä ja joka viikolle oli vähintään 50 sivua luettavaa. Itse olin onnekas siinä mielessä, etten joutunut hankkimaan ainuttakaan oppikirjaa. Suurin osa kurseista kuitenkin edellyttää niitä, monille se tarkoitti viittäkin opusta joiden kustannukset saattoivat nousta korkeiksikin. Kirjojen hinta oli keskimäärin 40 - 180 dollaria, netistä löytyi kuulemma halvemmalla kuin kampuksen omasta kirjakaupasta. Kurssiarvosana koostui tenteistä (midterm & final), esseistä, pistokokeiden tuloksista sekä aktiivisuudesta. Tentit olivat melko samanlaisia kuin Suomessa, samoin yliopiston käyttämä moodleen rinnastettavissa oleva Desire2Learn.. Myös opinnot olivat kiinnostavia, ajankohtaisia ja laadukkaita. Lehtorit ja professorit olivat todella hauskoja ja taitavia tyyppejä, heidän luennointiaan oli mukava kuunnella eikä heidän luennoillaan pidettyjä ryhmäkeskusteluja tarvinnut jännittää. Vaikka en käynyt erikseen kielikursseja vaihdossa ollessani, koen että kielitaitoni kohentui mielettömästi jo pelkillä luennoilla.

Winnipegistä ja matkustelusta:

Kampus sijaitsee n. 10 kilometrin päässä Winnipegin keskustasta, mutta bussiyhteydet ovat hyvät päivisin ja iltaisin, sekä taksit halpoja öisin. Vierailtuani myös Calgaryssa ja Montrealissa voin todeta, että Winnipeg on melko samanlainen kanadalainen suurkaupunki: pieni korkeiden talojen liikekeskus, jota ympäröi pitkät rivit matalia taloja ja katuja. Ihmisten vilinä keskittyy keskustan ulkopuolisiin ostoskeskuksiin, keskusta on melko hiljainen, vaikka ihan viihtyisä. Erityisesti Exchange District, Forks sekä Osborne Village kannattaa kokea, näissä paikoissa kohtasi ihmisiä, kahviloita, ravintoloita sekä pikkuputiikkeja. Ruokakulttuuri on hyvin amerikkalainen, hampurilaisia ja muuta pikaruokaa on huomattavasti helpompi löytää kuin muita vaihtoehtoja, joita onneksi kuitenkin löytyy. Etenkin syksyllä kaupungissa oli meneillään joka viikko jokin festivaali tai tapahtuma, jotka tuli todettua ihan päteviksi. Winnipegillä on kuitenkin kyseenalainen maine yhtenä Kanadan vaarallisimmista kaupungeista rikostilastojen valossa. Itse sain tällaisen neuvon: "vältä yksin kulkemista keskustassa, liiku öisin isossa porukassa äläkä koskaan mene kaupungin pohjoisosaan". Keskustassa on toki paljon kerjäläisiä jotka pyysivät kolikoita poikkeuksetta, mutta harmia heistä ei koskaan ollut. En siis tuntenut oloani uhatuksi koskaan, vaikka liikuin monesti yksinkin. Vaikeuksia sen sijaan tuotti käyttää niin kohteliasta keskustelun tapaa kuin Kanadassa on tapana, esimerkiksi sanan "sorry" käyttöä ei voi liioitella.

Winnipegissä erityistä on sijainti preerialla, kaupunki oli erittäin tasainen ja tuulinen. Kesä jatkui melko pitkälle syksyyn kuumana, ja vaihtui lähes suoraan talveksi. Tänä vuonna talvi oli leuto, normaalisti joulukuussa on odotettavissa jopa -50 pakkasasteita. Hyvänä puolena sanottakoon, että neljän kuukauden aikana aurinko paistoi lähes joka päivä, pilvisiä päiviä kertyi tuurilla kymmenen. Kylmistä säästä huolimatta asuntolat ja luentosalit pysyivät lämpiminä.

Hintataso ei poikennut huomattavasti suomalaisesta, sanotaan vaikka näin että hieman halvempaa. Usein tuotteet, jotka maksavat esimerkiksi 10 euroa Suomessa, maksoivat Kanadassa 10 dollaria. Hintoihin ei kuitenkaan ole merkattu vielä veroja. Myös ravintoloissa ja kahviloissa asioidessa täytyy hintoihin lisätä vielä verot sekä tipit, jotka muodostavat kokonaishintaan n. 25 prosentin lisän. Matkustelu Pohjois-Amerikassa oli tietysti halvempaa Winnipegistä kuin Suomesta käsin, mutta etäisyydet ovat todella pitkiä, joten ihan pilkkahintaan se ei onnistu sielläkään päässä. Itse tein kaksi reissua vaihtariporukalla. Ensimmäinen oli road tripi USA:n rajan yli Minnesotaan Minneapolisiin. Autonvuokraus ja bensa ovat huomattavasti halvempaa Kanadassa ja USA:ssa, kuten myös majoittuminen, joten 5 päivän reissu kustansi vain noin 120 euroa per naama. Tähän sisältyi matkojen ja asumisen lisäksi osa ruokakuluistakin. Tätä retkeä voin todella suositella, vaikka Minnesotan maisemat ovat suomalaisesta näkökulmasta todella tutunoloisia. Toinen reissumme suuntautui kalliivuorille Banffiin ja Jasperiin. Matkan olisi voinut taittaa toki myös road trippinä, mikäli reissuun olisi ollut käytettävissä useampi päivä. Itse lensimme ensin Calgaryyn (250e) josta jatkoimme vuokra-autoilla vuorille. Tämä reissu oli kalliimpi, mutta aivan ehdottomasti kokemisen arvoinen: maisemat olivat uskomattomat ja reissu oli koko vaihdon kohokohtia. Suurin osa vaihtareista päätyikin tekemään tänne retkiä omissa porukoissaan.

Voin kokemukseni perusteella suositella University of Manitobaa täysin vilpittömästi. Kaupunki ei ole eloisin kokemani, mutta tarjonnasta löytyy helmiäkin. Ihmiset olivat ystävällisiä ja tuntemattomien kanssa syntyi keskustelua päivittäin. Kampuksella tapahtui aina, olikin hienoa että halutessaan oli aina jotain tekemistä tarjolla. Hyvä kombo siis! Jos jokin jäi askarruttamaan joko north2north-vaihdossa, Kanadassa tai UManitobassa, vastaan mielelläni kysymyksiin! :)

-Inna
ampuja.inna.m@student.uta.fi

University of Victoria, Victoria, 28.08.2014 – 23.12.2014

Maa: Kanada
Kaupunki: Victoria
Vaihtoaika: 28.08.2014 – 23.12.2014
Vaihto-ohjelma: Tiedekunnan/yksikön vaihtosop.
Yliopisto: University of Victoria
HAKUPROESSI JA KOHDEMAAHAN SAAPUMINEN

Lähdin vaihtoon elokuussa 2014. Kohdemaaksi valitsin Kanadan, ja sieltä YKY:n kahdenvälisen vaihtokohteen Victorian yliopiston. Alkuperäisen suunnitelmani mukaan minun oli tarkoitus olla siellä koko lukuvuosi, mutta henkilökohtaisista syistä palasinkin takaisin Suomeen jo joulukuussa 2014. Vaihtoon hain jo alkutalvesta 2014. Tieto valinnasta ja infopaketti Victorian yliopistosta tuli toukokuussa. Hakuprosessi oli melko yksinkertainen, vaikka motivaatiokirjeen, kurssisuunnitelman ja erilaisten lomakkeiden täyttämiseen kuluikin aikaa. Victorian yliopiston vaihtokoordinaattori oli todella avulias ja osoittautui myöhemmin myös todella helposti lähestyttäväksi ja ystävälliseksi ihmiseksi. Tietojeni mukaan koordinaattori kuitenkin vaihtui lukukauden vaihtuessa. Koska tarkoitukseni oli opiskella Kanadassa 9kk, tarvitsin sitä varten opiskeluvissumin. Alle 6kk kestävään opiskeluun Kanadassa ei tarvita viisumia. Viisumia varten tarvittiin jos jonkinmoisia todistuksia, ohjeet tähän olivat kuitenkin selkeät. Opiskeluvissumia kannattaa hakea jo hyvissä ajoin. Kurssivalinnat tehtiin jo kesäkuun alussa. Koska sivusto, josta valinnat tehtiin, aukesi Kanadassa päiväsaikaan, se tarkoitti sitä että istuin täällä Suomessa koneella keskellä yötä tekemässä omia valintojani. Suosituimmat kurssit täyttyivät nopeasti, ja siksi valinnat neuvottiin tekemään heti. Joillekin kurseille paikkoja kuitenkin jäi tai sitten niitä vapautui vielä opetuksen jo alettua. Yliopiston nettisivut olivat sekavat, mutta esim. tietoa kurseista kyllä löytyi, kunhan osasi etsiä oikeasta paikasta.

Matkavakuutuksen otin Suomesta, ja sen olemassaolo pitikin todistaa mm. vaihtokoordinaattorille. Lennot varasin jo hyvissä ajoin. Itse lensin Helsingistä, Amsterdamin kautta Vancouveriin ja sieltä vielä pienkoneella Victoriaan. Paluulennot ostin Vancouverista Lontooseen ja sieltä Helsinkiin. Victoriasta Vancouveriin matkustin lautalla. Painavien matkatavaroiden kanssa matkustaminen lautalla ja bussissa ei ole mukavaa, enkä suosittelen sitä vaihtoehtoa eteenkään menomatulle kun kaikki on vielä uutta ja ihmeellistä.

Syyslukukaudella vaihtareille järjestettyjen muutamien infojen, tervetuloilaisuuden ja valasretken lisäksi, yhteistä toimintaa ei juuri ollut. Vaihto-opiskelun alussa täytyi olla hyvin oma-aloitteinen, mutta uusiin ihmisiin ja eteenkin muihin vaihtareihin oli helppo tutustua.

ASUMINEN

Asuin Victoriassa yliopistokampuksella rakennuksessa (Ring road residence), jossa minulla oli oma huone. Koko rakennus oli täynnä ”yksiöitä”, vessat ja kylpyhuoneet jaettiin muiden asukkaiden kanssa. Vessoja ja suihkuja oli kuitenkin sen verran monta, että aina löytyi vähintään yksi vapaa. Kampus asuntoja oli tarjolla vain noin 100 vaihto-opiskelijalle ja valinta tapahtui arvonnalla. Olin siis todella onnekas saadessani sellaisen. Monet vaihtarit etsivät asuntoa vielä Victoriaan saavuttuaankin. Ainoa huono puoli rakennuksessa oli se, ettei siellä ollut lainkaan keittiötä. Päivittäistä ravinnonsaantia kuitenkin helpotti ”meal plan”, jonka ostin jo asunnon maksun yhteydessä. Opiskelukorttiini oli siis ladattu rahaa, jolla sain maksaa ruokailuni. Asunnon maksujärjestelmä oli hieman epäselvä. Asunto tuli maksaa kerralla koko lukukaudeksi, joten kannattaa varautua noin 2000 \$ menoerään. Asuntoon pääsin muuttamaan vasta orientaatioiden alettua. Saavuini Victoriaan jo noin viikkoa ennen tätä, sillä saapumista hyvissä ajoin suositeltiin vaihto-opiskelijoille. Alkuajan yövyin Ocean Island-hostellissa, jota yliopisto suositteli. Hostellissa yöpyi myös monia muita vaihto-opiskelijoita, joten se oli hyvin positiivinen kokemus. Jo siellä olon aikana solmin vaihto-aikani tärkeimmät ystävyysuhteet. Järjestimme muiden vaihtareiden kanssa illanistujaisia, kävimme yhdessä syömässä ja tutustumassa kaupunkiin, joten muihin tutustumisen oli jo ensimmäisen viikon aikana helppoa. Yliopiston kampuksella asuu pääasiassa ensimmäisen vuoden opiskelijoita, vaihto-oppilaita ja kansainvälisiä opiskelijoita. Viikonloppuisin kampus

täyttyi juhlivista (alaikäisistä) opiskelijoista ja kampuspoliiseista. Juhlinta oli välillä todella äänekästä ja oli kuin suoraan jostain jenkkileffasta. Asunnot olivat siistejä. Oma huoneeni oli varustettu vaatekaapilla, sängyllä, ilmoitustaululla, kirjoituspöydällä, kahdella työtuolilla ja muutamalla hyllyllä. Peiton, tyynyn ja lakanat ostin heti asuntoon muutettuani, Targetista. Vuokrataso on Victoriassa hieman korkeampi kuin Suomessa. Monet vaihtarit jotka eivät asuneet kampuksella, jakoivat omakotitalon useamman kämppiksen kanssa.

OPISKELU

Pääaineeni Tampereella on psykologia ja opiskelin myös Victoriassa kaksi kurssia psykologiaa sekä kaksi kurssia ranskaa. Kurssit olivat sisällöllisesti helpompia kuin Suomessa, mutta työtä oli huomattavasti enemmän. Opiskelu oli lukiomaista, jokaisella kurssilla oli kotitehtäviä ja erilaisia pistokokeita oli lähes joka luentokerralla. Tämän lisäksi esseitä tai muita vastaavia laajempia tehtäviä oli useampia. Myös tenttejä oli vähintään kaksi kaikilla kursseilla. Kaikille kursseille jouduin ostamaan kurssikirjat. Niitä sai ostettua hieman halvemmalla käytettyinä yliopiston kirjakaupasta. Suomalaisilta opiskelijoilta ei vaadittu englanninkielen testiä tms., mikä tietääkseni usein vaaditaan Pohjois-Amerikassa opiskeluun, jos hakee jonkun muun vaihto-ohjelman kautta. Kieli ei tuottanut juurikaan ongelmia opiskeluun, mitä nyt esseiden kirjoittaminen ja tentteihin vastaaminen oli hieman hitaampaa.

MUUTA MAINITSEMISEN ARVOISTA

Victoria on British Columbian pääkaupunki Vancouverin saarella, Kanadan länsirannikolla, lähellä Yhdysvaltojen rajaa. Vancouver on kuitenkin huomattavasti Victoriaa suurempi. Victoria on suunnilleen Tampereen kokoinen, mutta laajalle levinnyt kaupunki. Kaupungissa liikkuminen oli erittäin helppoa hyvän julkisen liikenteen vuoksi. Opiskelijakortilla busseilla liikkuminen oli ilmaista, mistä iso peukku! Vancouverin saaren ilmasto on hyvin leuto ja kesä jatkuikin pitkälle syksyyn asti. Lunta taisi sataa ainoastaan yhden kerran syyslukukauden aikana ja silloinkin todella vähän. Sitä useammin satoi vettä, mutta itse en kokenut Victorian syksyä paljoakaan Suomen syksyä sateisemmaksi. Victorian kaupunki sijaitsi noin 20 min bussimatkan päässä yliopistokampukselta. Kaupunki on kaunis ja osa kaupungista on hyvin eurooppalainen. Kampus oli ainakin Tampereen yliopistokampukseen verrattuna todella suuri, ja kampusalueelta löytyikin lähes kaikki tarvittavat palvelut. Kampukselta löytyy mm. ravintoloita, kahviloita, kirjakauppa, pubi, kuntosali, leffateatteri, apteekki ja posti. Yliopiston tarjoaa harrastusmahdollisuuksia jokaiseen makuun, itse ostin edullisen kuntosalijäsenyyden, hieman kampuksen ulkopuolella olevalle salille.

Suosittelen matkustamaan myös Victorian ulkopuolelle. Itse matkustin vaihtokavereiden kanssa Vancouveriin, Seattleen sekä pidemmäksi ajaksi San Franciscoon lukulomalla. Matkat ja uudet kansainväliset ystävät olivat ehdottomasti paras osa vaihto-opiskelua.

PALUU TAMPEREELLE

Palasin Suomeen joulukuussa. Meitä pyydettiin olemaan varaamatta paluulentoja ennen kun saisi tietää lopputenttien päivämäärät. Tästä huolimatta varasin lentoni jo ennen kun sain tietää ranskan kurssini tenttipäivän, sillä tieto lopputenteistä tuli todella myöhään, ja monet lennot ennen joulua täyttyivät nopeasti ja olivat kalliita. Epäonnekseni ranskan tentti sattui tietenkin viimeiselle tenttipäivälle eli juuri lähtöpäivälleni 22.12. Ystävällinen ranskanopettaja kuitenkin ymmärsi tilanteen ja antoi minulle ja toiselle vaihto-opiskelijalle mahdollisuuden

tenttiä kurssin jo aikaisemmin. Kaksi psykologian kurssia olivat 1.5 kanadalaisen opintopisteen laajuisia, ja ranskan intensiivikurssi 3.0. Sain psykologian kursseista 5 op/kurssi ja ranskan intensiivikurssista 10 op.

Voin ehdottomasti suositella Victoriaa ja Kanadaa vaihtokohteena. Vastaan mielelläni kysymyksiin Victoriasta ja Kanadasta vaihtokohteena.

Maria Kataja

kataja.maria.a@student.uta.fi

Laurentian University, Sudbury, 25.08.2014 – 22.12.2014

Maa: Kanada

Kaupunki: Sudbury

Vaihtoaika: 25.08.2014 – 22.12.2014

Vaihto-ohjelma: ISEP International-to-Internat

Yliopisto: Laurentian University

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Hakuprosessi alkoi vaihtoa edeltävän vuoden syksynä Tampereen yliopistolle tehdyssä haussa. Tieto vaihtoon pääsystä tuli joulukuun alussa, minkä jälkeen alkoi varsinainen ISEP -vaihto-ohjelman hakuprosessi. ISEP:n hakemus ei ollut kaikista yksinkertaisimmasta päästä, sillä hakemukseen tuli liittää monenlaisia eri asioita. Perustietojen lisäksi hakemukseen tuli liittää esimerkiksi motivaatiokirjeet ja alustavat kurssisuunnitelmat jokaista kohdeyliopistoa varten sekä personal letter. Kaikista vaikeinta vaihtohakemuksen teossa oli löytää kaksi professoria tai muuta vastaavaa yliopisto-opettajaa, jotka suostuivat kirjoittamaan suosituskirjeet. Suomalaisissa yliopistoissa professorit eivät välttämättä tunne opiskelijoita, minkä vuoksi myös minulla oli hankaluuksia löytää halukkaita suosittelijoita. Lopulta onnistuin kuitenkin saamaan suosittelukirjeetkin mukaan hakemukseeni. Kurssien löytäminen alustavia kurssisuunnitelmia varten taas sujui suurimmaksi osaksi melko ongelmitta, mutta yleensä seuraavan vuoden kurssitarjontaa ei ollut vielä keväällä päivitetty yliopistojen sivuille. Tämän vuoksi kaikkia suunnittelemani kursseja ei ollutkaan tarjolla, kun oikeita kurssivalintoja piti tehdä.

Laajan hakemuksen lisäksi suurin osa ISEP:n Kanadan kohteista vaatii hakijoita tekemään TOEFL-kielitestin. Varasin ajan testiin joulukuun puolella ja sain ajan vasta helmikuun alkupuolelle, joten ajan varaamisessa kannattaa olla nopea, varsinkin jos on lähdössä vaihtoon jo syksyksi. En siis päässyt tekemään testiä ennen kuin itse vaihtohakemus piti jo lähettää ISEP:lle. Testistä saamani pisteet kuitenkin ehtivät ajoissa ISEP:lle ennen kuin he sijoittivat opiskelijat kohteisiin. Itse testi oli melko nopeatempoinen ja laaja, mikä teki siitä hieman raskaamman kuin olin kuvitellut. Kielen osalta testi oli kuitenkin melko ongelmaton ja hyvät pisteet sai melko helposti. Jos oma kielitaito kuitenkin arveluttaa, voi netistä etsiä TOEFL-materiaalia ja harjoitella hieman etukäteen, näin tein itsekkin.

Otin matkalleni erillisen matkavakuutuksen Suomesta sekä kanadalaisen UHIP-vakuutuksen. Laurentian Universityyn menijän tulee ottaa kanadalainen UHIP-vakuutus, joten ISEP:n pakollisen vakuutuksen ottaminen kokonaan ei ollut pakollista: vain tietty pieni osa vakuutuksesta oli Laurentian Universityyn menijöillekin pakollinen. Tämän vuoksi päätin jättää ISEP:n oman vakuutuksen ottamatta ja otin matkavakuutuksen Suomesta, sillä sain täältä mielestäni kattavamman vakuutuksen kuin ISEP-vakuutus olisi ollut.

Kohdemaahan saapuminen

Saavuin vaihtokohteeseen ensimmäisenä mahdollisena muuttopäivänä. Yliopisto oli järjestänyt ilmaisen lentokenttäkuljetuksen Sudbryn lentokentältä yliopistolle. Kun saavuimme yliopistolle toisen vaihtarin kanssa perjantai-iltana, kukaan ei ollut meitä vastassa, vaan jouduimme etsimään asuntolan työntekijän ja selvittämään hänen kanssaan, minne meidän tulisi mennä. Lopulta kuitenkin onnistuimme pääsemään asuntoihimme. Asuntola ei myöskään tarjonnut esimerkiksi peittoa ja tyynyjä, mikä on hyvä muistaa jos saapuu yliopistolle vasta illalla, sillä kampus sijaitsee melko kaukana kaupoista. Vastaanotosta sai kuitenkin ensimmäisiksi öiksi tyynyn ja peiton lainaan.

Yliopistolla ei ollut varsinaista tuutori-toimintaa. Orientaatioviikolla vapaaehtoiset opiskelijat olivat kertomassa käytännöistä ja auttamassa alkuun pääsemisessä, mutta koviin moniin heistä ei tutustunut kunnolla tai edes nähnyt orientaatioviikon jälkeen. Viikon aikana saimme kuitenkin esimerkiksi puhelinliittymät aktivoitua ja tarpeelliset tavarat ostettua, sillä kv-toimisto järjesti yhteisiä retkiä esimerkiksi ostoskeskukseen. Orientaatioviikolla järjestettiin myös jonkin verran muutakin ohjelmaa, ja kävimmekin esimerkiksi venereissulla läheisellä järvellä.

Asuminen

ISEP:n sopimuksen mukaan vaihtomaksuun kuuluu asunto sekä Meal Plan, joten asunto oli valmiina kun saavuin paikalle. Asuin viiden muun tytön kanssa Suomen soluja muistuttavassa asunnossa. Kaikilla vaihtareilla oli omissa asunnoissaan omat huoneet, mikä osoittautuikin hyväksi, sillä välillä omaa rauhaa kyllä kaipasi. Paikallisilla saattoi olla double room, eli kaksi opiskelijaa saattoi asua samassa huoneessa.

Muut asukkaat sekä asunnossani että koko kerroksessa olivat 18–19 –vuotiaita kanadalaisia, joten jutut olivat välillä hieman erilaisia ikäeron vuoksi. Meno käytävillä ja asunnoissa oli välillä myös vähän rauhatonta. Loppujen lopuksi heidän kanssaan tuli kuitenkin hyvin toimeen, ja oli hyvä, että vaihtaritkin laitettiin asumaan kanadalaisten keskelle. Vaikka en Suomessa haluaisi asua tuonkaltaisissa asuntoloissa, oli kuitenkin hienoa päästä kokemaan oikeassa yliopisto-asuntolassa asuminen.

Meal Plan Laurentian Universityssä koostui 62 ateriatesta, jotka sai käyttää yliopiston ravintolassa all you can eat -periaatteella. Ravintola oli vasta remontoitu ja puitteet olivat muutenkin hyvät. Ruoka ei kuitenkaan ollut Suomen mittapuulla katsottuna aina kovin terveellistä: päivittäin tarjolla oli muun muassa pizzaa tai erilaisia leipiä. Tämän lisäksi muitakin vaihtoehtoja oli kuitenkin saatavilla, joten hieman terveellisemmin syöminen oli mahdollista. Aterioiden lisäksi saimme shekin (n. \$750), joka oli tarkoitettu ruokaostosten tekoa varten. Koska aterioita Meal Planissa on vain 62, ei se välttämättä riitä ainoaksi ruoanlähteeksi. Itse tein esimerkiksi aamupalat ja joskus harvoin myös ruokaa omalla asunnollamme.

Opiskelu

Opiskelin vaihto-kohteessani kaksi kurssia psykologiaa, yhden naistutkimuksen kurssin sekä yhden gerontologian kurssin. Jouduin hieman muokkaamaan kurssivalintojani saavuttuani kohteeseen, sillä jotkin aiemmin valitsemistani kursseista eivät enää paikan päällä miellyttäneetkään. Opetuksen taso ja laatu erosivat myös hieman Suomen yliopisto-opetuksesta, sillä välillä opetus oli melko lukiomaisen tuntuista, ei siis niin itsenäistä kuin Suomen yliopisto-opiskelu. Joillakin kursseilla luennoilla istuminen tuntui myös välillä turhalta, sillä jotkut professorit kävivät asioita tarkalleen kurssikirjan mukaan.

Kursseihin kuului yleensä lopputentin lisäksi esimerkiksi mid term eli kesken lukukauden tehtävä välikoe ja/tai yksi tai kaksi esseetä tai muuta projektia. Työmäärä on siis suurempi kuin Suomen kursseissa, ja neljä kurssia olikin itselleni maksimi, jotta aikaa jäi muuhunkin kuin opiskeluun. Kurssikirjat täytyi myös jokaisen opiskelijan ostaa itse. Koska kirjat ovat melko kalliita, pyrin itse löytämään kirjat mahdollisimman halvalla esimerkiksi nettikaupoista.

Laurentian Universityssä ei ollut käytössä sähköisiä tenttejä niin kuin Tampereella, vaan tentit kirjoitettiin tuttuun tapaan käsin. Lukukauden lopussa järjestettiin tenttiviikot. Järjestelyt lopputenttien suhteen olivat samankaltaiset kuin Suomessa ylioppilaskirjoituksissa, sillä tentit tehtiin suuressa liikuntasalissa, joka oli täynnä opiskelijoita. Salissa järjestettiin usean kurssin tentit yhtäaikaan, joten tenttijöitäkin oli paljon.

Muuta mainitsemisen arvoista

Sudbury ei ole suurkaupunki, vaikka se asukasluvun perusteella arvioituna ei vaikuta kaikista pienimmältä vaihtoehdolta. Ydinkeskusta on hyvin pieni ja monet palvelut, esimerkiksi elokuvateatteri ja isoin ostoskeskus, ovat melko kaukana keskustasta. Kaupunki on siis laajalle levittäytynyt. Busseilla pääsee kulkemaan paikasta toiseen, mutta välillä se oli turhauttavaa. Iltaisin busseja ei myöskään kulkenut yhtä paljon kuin päivisin.

Sää oli ainakin syksyllä 2014 melko vaihteleva. Paras esimerkki tästä on reading weekin sää: matkustellessamme saimme kokea sekä hellettä, rankkasadetta että myös lunta ja pakkasta. Suhteellisen lämmintä oli kuitenkin yleisesti ottaen melko pitkälle syksyyn, ja lokakuun lopussa satoi ensilumi. Sää kuitenkin vaihteli ja hieman lämpimämpiä jaksoja oli myös loppusyksystä. Todella kylmiä pakkasia ei vielä syyslukukaudella koettu, joskin järveltä puhaltava tuuli teki säästä usein paljon kylmemmän tuntuisen kuin mitä mittari näytti.

Vapaa-aikanani vietin yleensä aikaa kavereiden kanssa. Kampuksen urheilumahdollisuudet ovat todella hyvät ja niitä tuli käytettyä paljon. Kampukselta löytyy esimerkiksi kuntosali, uima-allas, sisä- ja ulkoliikuntapaikkoja sekä jopa pieni kiipeilyseinä. Ryhmäliikuntatunteja siellä ei kuitenkaan paljoa järjestetty, joten zumba olikin oikeastaan ainoa, jossa kävin. Muita harrastusmahdollisuuksia yliopistolla olisivat tarjonneet esimerkiksi erilaiset kerhot. Itse en löytänyt sopivalta tuntuvaa kerhoa, mutta tarjontaa niistä kyllä oli jonkin verran.

Matkustaminen kannattaa Kanadassa ehdottomasti. Vaihtariporukalla kävimme esimerkiksi erilaisissa luonnonpuistoissa patikoimassa. Suurin piirtein lukukauden puolivälissä Laurentian Universityssä oli reading week eli lomaviikko, jonka aikana luentoja ei järjestetty. Yliopiston vaihtarijärjestö järjesti viikon alussa matkan Niagaran putouksille, ja tämän jälkeen vuokrasimme vaihtariporukalla auton ja kävimme esimerkiksi Montrealissa ja Quebec Cityssä.

Myös Torontossa tuli käytyä muutaman kerran, sillä se on Sudburystä noin 4 tunnin ajomatkan päässä. Kanadassa välimatkat ovat suuret, ja vaikka tiesinkin sen jo etukäteen, se yllätti silti paikan päällä.

Sain opintorekisteriotteeni Laurentian Universitystä tammikuun loppupuolella. En kuitenkaan vielä tällä hetkellä tiedä varmasti, miten kurssini hyväksiluetaan. Toivon kuitenkin saavani kaksi niistä kandidaatin tutkinnon ja loput maisterin tutkinnon valinnaisiin opintoihin.

Vaihtokokemukseni oli mahtava ja suosittelen vaihtoon lähtemistä kaikille. Etenkin kielitaito kehittyi sujuvammaksi, mistä on varmasti hyötyä tulevaisuudessa. Opiskelujen tuomien uusien tietojen lisäksi matkustelu, uudet ystävät ympäri maailmaa ja uudet kokemukset tekivät vaihtoajasta todella mieleenpainuvan.

University of Regina, Regina, 02.01.2014 – 15.05.2014

Maa: Kanada

Kaupunki: Regina

Vaihtoaika: 02.01.2014 – 15.05.2014

Vaihto-ohjelma: ISEP International-to-Internat

Yliopisto: University of Regina

02.01.2014 - 14.05.2014

University of Regina, Kanada

ISEP: International-to-International –vaihto

Etukäteisjärjestelyt Suomessa: Hakuprosessi oli todella pitkä. Syksyllä 2012 hain ensin Tampereen yliopiston sisäisessä haussa. Sain tiedon hyväksymisestä aika nopeasti, muistaakseni joulukuussa. Valituksi tuleminen Tampereen yliopistosta ISEP-ohjelmaan ei kuitenkaan automaattisesti tarkoita paikkaa haluamassaan kohteessa. Keväällä 2013 varasin ajan kielitestiin sekä hain suositukset kahdelta eri Tampereen yliopiston opettajalta. Kesällä 2013 kävin Helsingissä kielitestissä, joka on pakollinen Kanadaan pyrittäessä. Kielitestin mentyä läpi täytin ISEP-ohjelman omat paperit, joita riitti. Hain kaikkiin Kanadan avoinna olleisiin kohteisiin, joita oli kolme. Jokaisesta kohteesta täytyi laittaa kurssitoivomukset ja motivaatiokirje hakemukseen. Hakemuksen jättämisen jälkeen alkoi odottelu. Odottelu, joka ei tuntunut koskaan loppuvan. Odotin saavani tiedon syyskuussa tai lokakuun alussa. Kyselin välillä kv-koordinaattorilta tilannetta, joka kertoi, että paperini olivat sillä hetkellä Reginan yliopistossa. Lopulta 18.10. Reginasta tuli hyväksyvä sähköposti. Tässä vaiheessa lähtöön oli siis vähän yli kaksi kuukautta, joten järjesteltävää riitti. ISEP-ohjelman hitauteen kannattaa siis varautua. Esimerkiksi lentojen varaaminen tuli todella kalliiksi noin lyhyellä varoitusajalla. Paperihommat ja asunnon hakeminen sujuivat melko sutjakasti. Otin erillisen matkavakuutuksen, josta sain mutkattomasti haettua korvausta yhden lääkärikäynnin kustannuksista.

Kohdemaahan saapuminen: Tästä kohdasta minulla riittäisikin tarinoitavaa. Kaikki ei siis mennyt putkeen, vaikka Kanadaan lentäminen ei pitäisi ollakaan kovin ongelmallista. Ongelma olikin se, että lensin USA:n kautta, koska lentoreittini oli Helsinki-Berliini-Chicago-Regina. En nyt rupea tässä selostamaan koko sekavaa tarinaa, koska Reginassa olleilla kuudella muulla suomalaisella ei ollut vastaavia ongelmia, joten en vielääkään en ole täysin varma, miten säännöt nyt oikeasti menevät. Ilmeisesti minulle sattui erittäin tiukat lentokenttävirveilijät Berliinissä. USA:ssa itsessään minulla ei siis ollut minkäänlaisia ongelmia. Sanotaan kuitenkin nyt näin, että jos lennätte Kanadaan USA:n kautta, kannattaa ainakin ostaa paluulippu valmiiksi. Koko sähläys teki vaihdon alusta huonon. Jouduin selvittämään lentolippuasioitani maaliskuulle asti. Suomen suurlähetystö (Kanadan tai USAn) ei auttanut minua asiassa millään lailla. He vain lakkasivat vastaamasta sähköposteihini. Eivätkä he toki millään lailla asiasta varoitakaan esimerkiksi nettisivuillaan. Ilmeisesti tätä ei siis kovin usein tapahdu, joten ei kannata liikaa säikähtää. Mutta jos mahdollista, varaa lentoliput suoraan Kanadan puolelle. Reginaan saavuin 30 tunnin matkustamisen jälkeen, ja jouduin itse opastamaan taksikuskia yliopistolle... Onneksi asuntolaan pääsin myöhäisestä saapumisajasta huolimatta heti. Reginassa ei ollut varsinaista tuutoritoimintaa vaihtareile enää. Meille järjestettiin yksi orientaatiopäivä ja se oli oikeastaan siinä.

Asuminen: Asuin Reginassa siis yliopiston kampuksella Luther College – nimisessä asuntolassa. Minut ohjattiin suoraan hakemaan huonetta kyseisestä asuntolasta, ja huone oli myös helppo saada. Asuntolasta ei maksettu erikseen vuokraa, koska se maksettiin ISEP-maksulla. Huone oli pieni mutta kalustettu. Minulla on ykköstyypin diabetes, ja sen vuoksi sain huoneeseen jääkaapin, mutta muilla vaihtareilla sitä ei ollut. Suihkut ja vessat olivat yhteisiä muiden saman kerroksen ja osaston asukkaiden kanssa. Niitä oli kuitenkin riittävästi, joten jonoja ei koskaan päässyt syntymään. Yleensä yhteiset tilat olivat siistejä. Asuntolassa asumiseen kuului siis ruokailut asuntolan ruokalassa kolme kertaa päivässä eli aamupala, lounas ja päivällinen. Illalla täytyi itse kehitellä iltapalaa, mikä minulle oli tietysti helpompaa jääkaapin kanssa. Ruoka oli vaihtelevan hyvää. Se oli usein myös valitettavan rasvaista ja epäterveellistä. Onneksi salaattipöytä oli todella laaja. Kampuksella asuminen oli mielestäni ihan kivaa. Luther Collegessa asui niin vaihtareita kuin kanadalaisiakin. Asuntolassa pääsi tutustumaan siis myös kanadalaisiin, mikä oli iso plussa.

Opiskelu: Kanadassa yliopisto-opiskelu poikkeaa aika moneltakin osin Suomen vastaavasta. Ensinnäkin, kurssit kestävät yleensä koko lukukauden. Niinpä minullakin oli koko lukukautena kolme kurssia, mikä oli itse asiassa suositus vaihtareille. Opiskelin kauppatieteitä. Kolme kurssia saattaa kuulostaa kauhean vähältä, mutta jokaisesta kurssista oli vähintään yksi välitentti, ryhmätöitä ja lopputentit. Minun valitsemillani kurseilla seurattiin myös läsnäoloa, mistä en pitänyt. Liialliset poissaolot saattoivat vaikuttaa kurssiarvosanaan tai tiputtaa kokonaan kurssilta. Täytyy sanoa, että suomalaista akateemista vapautta tuli toisinaan ikävä. Kurssien sisältö itsessään jäi mielestäni aika pintaraapaisuksi, vaikka kaksi kolmesta kurssistani oli tarkoitettu kolmannen vuoden opiskelijoille. Yksi ero Suomeen oli myös se, että professorit oppivat melkein pä tuntemaan ketä heidän kurseillaan kävi ja he myös haastoivat ihmisiä tulemaan heidän juttusille ja olemaan äänessä luennoilla. Luentoja oli kurssista riippuen joko yksi tai kaksi viikossa. Yhdellä kurssilla oli myös ns. kotitehtäviä joka kerralle. Kaikilla kurseilla oletus oli, että kun saavut luennolle, olet jo opiskellut käsiteltävästä

aiheesta etukäteen. Kurssikirjat täytyi ostaa itse ja ne ovat todella kalliita, jopa käytettyinä. Itse ostin kaksi kolmesta kirjasta. Lukukauden päätteeksi sain yhden kirjan myytyä ja toisen lahjoitin kanadalaiselle myytäväksi myöhemmin.

Vapaa-aika: Suoraan sanoen olin pettynyt Reginassa vaihtareille järjestettyyn toimintaan. Käytännössä sitä ei ollut, ja kuuntelin kateellisena Erasmus-vaihdossa olleille kavereilleni järjestetyistä tapahtumista. Ainoat tapahtumat olivat asuntolan järjestämiä ja niitäkin oli todella harvoin. Mielestäni meille ei siis Reginassa muodostunut mitään tiivistä vaihtariporukkaa, mikä oli sääli. Ihmiset hengailivat vain omissa pienissä porukoissaan. Reginassa itsessäkään ei ollut paljon nähtävää ainakaan talviaikana. Kaupunki on myös rakennettu perinteiseen pohjoisamerikkalaiseen tapaan siten, että kätevään liikkumiseen tarvitsee autoa. Reissuja tuli tehtyä mahdollisuuksien mukaan. Välimatkat Kanadassa ovat luonnollisesti suuria. Albertassa sijaitseva Banff-kansallispuisto oli todella näkemisenarvoinen, ja haluaisinkin käydä siellä vielä kesällä joskus. Länsi-Kanadan kaupungeista tuli nähtyä Reginan lisäksi Calgary, Edmonton, Saskatoon ja Vancouver, eli oikeastaan kaikki merkittävimmät kaupungit. Reissuja tehtiin niin vuokra-autolla, bussilla kuin lentäenkin. Vaihtoni päättyi lomailuun Vancouverissa ja se olikin kaupungeista ehdoton suosikkini, suosittelen siellä käymistä kaikille.

Muuta: Hintataso Kanadassa on melkein pä samaa tasoa kuin Suomessa. Vaatteet ja ulkona syöminen ovat halvempia, mutta toisaalta jotkut elintarvikkeet ovat kalliimpia. Auton vuokraaminen taitaa oll halvin tapa matkustaa, koska bensa on niin halpaa. Rahaa reissulle kannattaa budjetoida, koska ainakin minulla erityisesti lentoihin upposi paljon rahaa. Olin kuullut että kanadalaiset ovat ystävällistä ja vieraanvaraista kansaa ja sen voin kyllä nyt vahvistaa. Regina ei ehkä ole vaihtarin unelmakohde, mutta olenpa nyt asunut Kanadassa, mikä on ollut haaveeni monen monta vuotta.

Universite de Montréal, Montreal, 27.08.2013 – 06.06.2014

Maa: Kanada

Kaupunki: Montreal

Vaihtoaika: 27.08.2013 – 06.06.2014

Vaihto-ohjelma: CREPUQ-opiskelijavaihto-ohjel.

Yliopisto: Universite de Montréal

Roosa Saukkonen, syyskuu 2013-toukokuu 2014, Université de Montréal, Kanada, CREPUQ.

Hakuprosessi vaihtoon alkoi jo melko aikaisessa vaiheessa, muistan käyneeni infotilaisuudessa joskus syksyllä 2012, varsinaiset hakemukset lähetettiin helmikuussa 2013 ja ilmoitus hyväksymisestä tuli joskus kesäkuun lopulla. Aikaa siis kannattaa varata, samoin kuin kärsivällisyyttä. Hakupapereita vaadittiin melkoinen määrä ja jotkut joutuivat tekemään kielitestinkin, jolta itse onneksi vältyin, sillä pääaineeni on ranskan kieli ja hain opiskelemaan ranskankieliseen yliopistoon. Kielitodistus joltakin ranskan opettajalta siis riitti.

Kun lopullinen vahvistus UdeMiltä sitten tuli, oli aika Québecin byrokratian. Jos vaihdossa meinaa olla yli kuusi kuukautta (mitä suosittelen vahvasti!), täytyy hakea erillinen lupa Québecissä oleskeluun (CAQ) ja lisäksi vielä yleinen opiskelulupa Kanadassa opiskeluun. Tässä oli kaikenlaista säätämistä, koska CAQ:ta ei kuulunut sitten millään ja lupahakemuksen käsittelijät olivat lakossa jne. Kaikenlaisten väärinkäsitysten vuoksi matkustinkin kahdesti Montréaliin, koska ensimmäisellä kerralla kaikki paperit eivät olleet kunnossa ja minut käännytettiin rajalta takaisin Suomeen (kyllä, niin voi ihan oikeasti käydä, eikä ole mitenkään ennenkuulumatonta, kuten kuulin monesti vaihtovuoteni aikana).

Loppu hyvin, kaikki hyvin onneksi ja pääsin kuin pääsinkin viimein Kanadaan noin viikon kurssien alkamisen jälkeen. Kuulin, että kämpän saa hankittua Montrealissa aika helposti, enkä halunnut yliopiston kalliisiin asuntoloihin, joten asuin lopulta ensin kymmenen päivää hostellissa, ennen kuin löysin kämppiksen Facebookin kautta.

Yliopiston kursseille ilmoittauduin melko hasardisti sihteerin avulla kurssien nimien perusteella. Etukäteen suunnittelemani kurseja sain ehkä yhden kappaleen, joten kannattaa varautua siihen, ettei kaikki mene suunnitelmien mukaan... Luin vaihdossa sivuainettani sosiaaliantropologiaa ja olin samoilla kursseilla ykkös- ja kakkosvuotisten kanssa. Minkäänlaista tutor-toimintaa ei oikein ollut, joten toimeen sai tulla omillaan.

Luennot olivat hyvin samanlaisia massaluentoja kuin mihin olin Suomessakin tottunut, mutta töitä oli paljon enemmän. Yksi kolmen tunnin luento kerran viikossa per kurssi oli ihan ok, mutta jokaiselle luennolle oli aina luettavaa pari artikkelia, eli hyvinkin noin 40 sivua ranskaksi ja sitten kun kurseja oli neljä kappaletta, niin päästiin aikamoisiin sivumääriin. UdeMilla on käytössä hyvin Moodlen kaltainen StudiUM, jonne opettajat laittavat luentojen Powerpointit ja jonne yleensä palautetaan esseet ja muut kirjoitelmat, joita oli muutama per kurssi. Lisäksi oli yleensä tentti keskellä kurssia ja sitten vielä lopputentti. Periodeja on siis vain kaksi, syys- ja talvilukukausi. Opiskelu oli itselleni hyvinkin haastavaa, mutta en halunnut ottaa siitä liikaa stressiä. Uuden kulttuurin omaksuminen ja uuden elämänvaiheen aloittaminen vie sekin paljon voimia.

Asuin tosiaan syyslukukauden ajan downtownissa englanninkielisen Concordia-yliopiston lähellä yhden kämppiksen kanssa, jonka löysin Facebook-ilmoituksen perusteella. Halusin kuitenkin muuttaa lähemmäksi kavereita, Plateau- tai Mile End-kaupunginosaan, joten muutin kolmen kämppiksen ja kolmen kissan kanssa samaan asuntoon hieman ennen joulua. Facebook-ryhmät ovat kaikista kätevin muoto löytää vapaita huoneita ja asuntoja, myös Craigslist ja Kijiji ovat käteviä. Vuokra vaihtelee asuinalueen ja asunnon koon mukaan, itse maksoin hieman enemmän syksyllä, aika lailla Suomen hintoja, mutta talven kämppää olikin superhalpa mm. sen takia, ettei huoneessani ollut ikkunaa.

Ennen lähtö ajattelin, ettei missään voi olla yhtä kamalaa talvea kuin Suomessa, mutta kyllä Kanada voittaa tämän kisan 100-0. Montrealissa oli marraskuusta huhtikuuhun kaksi metriä lunta ja parhaimmillaan -30C. Varaudu siis kylmyyteen! Toisaalta syyskyssä saapuessani oli edelleen hyvin lämmin, lähemmäs +25 helposti.

Montreal on mukavan kokoinen kaupunki täynnä opiskelijoita, tekemistä ja kulttuuria. Kaupunginosilla on omat luonteensa ja ero on suuri turistien täyttämästä Vieux Portista vaikkapa pienten kahviloiden kansoittamaan Mile Endiin. Englannilla pärjää hyvin, mutta ranskaakin pääsee harjoittamaan. Québecin aksentti on hauska, eikä ollenkaan niin ruma mitä etukäteen kuvittelin.

Hintataso on yleisesti melko sama kuin Suomessa, ehkä aavistuksen halvempi. Pankkitili on helppo avata ja ilmainen opiskelijoille. Puhelinliittymä taas on aivan järkyttävän kallis verrattuna Suomeen. Netti, vesi- ja lämmityskulut kuuluvat joissain asunnoissa vuokraan, joissain ne joutuu maksamaan erikseen, joten kannattaa tarkailla, lukeeko ilmoituksessa all included/tout inclus vai ei.

Matkustelemaan pääsee kätevästi eri puolille maata ja muihinkin maihin, esim. New Yorkiin pääsee bussilla. Länsirannikolle lennot saattavat maksaa saman verran kuin jos lentäisi Eurooppaan, eli paljon.

Suosittelen Montrealia vaihtokohteeksi kaikille, jotka ovat itsenäisiä ja valmiita selviytymään omin neuvoin, haluavat parantaa sekä ranskan että englannin taitojaan ja osaavat arvostaa rikasta kulttuurielämää.

Lisää vinkkejä saa kysymällä: roosa.saukkonen@uta.fi

Concordia University, Quebec, 26.08.2013 – 31.05.2014

Maa: Kanada

Kaupunki: Quebec

Vaihtoaika: 26.08.2013 – 31.05.2014

Vaihto-ohjelma: CREPUQ-opiskelijavaihto-ohjel.

Yliopisto: Concordia University

Tulin Montrealiin vaihtoon englanninkieliseen Concordian yliopistoon Qrepuq-ohjelman kautta, joka tarjosi yliopistovaihtoehtoja ympäri Québécoiä. Päädyin Montrealiin vaihtokohteenani kaupungin kaksikielisyyden vuoksi, sillä halusin harjoittaa sekä englantia että ranskaa vaihtovuoteni aikana. Haastava yhtälö, ainakin tähänastisen kokemukseni perusteella. Vaikkakin väestö on enemmistöltään ranskankielinen, puhuvat kaikki täydellistä englantia, mikä madaltaa rimaa englanninkielen puhumiseen, etenkin kun ranska on omalta osaltani hiukan kangerteleva. Haaste itselleni ensi kevääksi, tai talvilukukaudeksi niin kuin täällä sanotaan, onkin ryhdistäytyä ja pakottaa itseni pidättäytymään ranskassa menemättä aina sieltä mistä aita on matalin. Tämä on myös hyvä asenne muutenkin vaihtoa ajatellen ja hyvä ohje sitä harkitseville. Hakuprosessi vaihtoon oli pitkä ja välillä hyvinkin turhauttava prosessin etenemisen hitauden ja tiedotuksen puutteen vuoksi (hain vaihtopaikkaa lokakuussa ja varman vahvistuksen paikasta sain vasta kesäkuun alussa!). Haku edellytti kalliin IELTS -kielikokeen, jonka jouduin suorittamaan ennen varmistusta vaihtoonlähdestä. Ehdinkin jo hakea Erasmus -vaihtopaikkaa, sillä alkoi jo vaikuttaa siltä, ettei Montreal kutsuisi tulevana syksynä. Olisihan se Praha ollut ihan mukava vaihtoehto sekin, mutta kun hyväksymiskirje vihdoinkin saapui Kanadasta (pienen TTY:llä käyneen mutkan kautta) en epäillyt hetkeäkään vaihtopaikan vahvistamista.

Saavuin Montrealiin 30.8, noin viikkoa ennen opintojen alkua. Jälkikäteen harmittelen sitä, etten saapunut jo aikasemmin, sillä Montrealin kesä tarjoaa kiitettävän kattauksen festivaaleja ja muita menoja. Ensimmäiset yöt vietin ystäväni luona, jonka olin onnekseni

tavannut Tampereella toimiessani kansainvälisenä tutorina (yksi hyvä syy toimia tutorina!). Tutun luona asuminen hostelliön sijaan tarjosi pehmeän laskun tulevaan kotikaupunkiini. Osasin tietenkin kiittää parasta emäntää Fazerin sinisellä.

Montreal on väkimäärältään Kanadan toiseksi suurin kaupunki (n 1,5 miljoonaa asukasta) ja itse pidän kaupungin ”pienen ison kaupungin”- olemuksesta. Vaikka kyse on miljoonakaupungista, ei ilmapiiri ole yhtä hektinen kuten suurkaupungeissa Lontoo tai New York (jonne muuten on vain 6h ajomatka!). Montrealia kuvaillaan maan ”eurooppalaisimmaksi” kaupungiksi, mikä osittain johtuu ranskan kielen ja kulttuurin vaikutuksesta. Palatakseni piensuuren kaupungin kuvaukseeni, elementit, kuten metro ja pilvenpiirtäjien muodostama siluetti pistävät kaupungin suurkaupunkien listalle. Downtown tai Centre-Ville, eli keskusta-alue, ei kuitenkaan ole hurjan suuri ja korkeat talot madaltuvatkin nopeasti kaksi –kolmekerroksisiksi taloiksi, säilyttäen lyhyen etäisyyden keskustaan. Kaupunki on täynnä puistoja, joista suurin on Mont Royal, jonka vuoren nyppylä sijaitsee keskellä kaupunkia. Montreal on kulttuurien kirjossaan mahtava. Kanadan monikulttuurisuus tiivistyy Montrealissa ja tavattuani ihmisiä ympäri maailmaa ihmettelinkin aluksi, että missä kaikki kanadalaiset olivat.

Montreal ei omalta osalta ole tarjonnut suurta kulttuurishokkia. Pienten arjen puuhia helpottavien asioiden, kuten astiankuivauskaapin sekä yhdistetyn kylmän ja kuuman veden hanan puuttuminen olivat itselle aluksi outouksia, ja ihmettelin, miten tällaiset itsestään selvät asiat voivat puuttua kanadalaisten kodeista. Sama koskee myös juustohöylää! Mikä alkuun vaati eniten totuttelua, oli erilainen opiskelu- ja luentotyö. Luennot perustuvat pitkälti keskusteluun sekä ”chairing”-menetelmään, jossa jokainen toimii vuorotellen keskustelun ohjaajina. Välillä kaipasin massaluentoja, joissa pääsee ”helpommalla” toisin kuin pienryhmissä, jotka vaativat valppautta ja perehtyneisyyttä luentojen artikkeleihin. Jälleen kerran minulle osoittautui, ettei helpoimman kautta ole aina parasta mennä, sillä paikallinen keskustelutyö on osoittautunut paljon mielenkiintoisemmaksi ja opettavaisemmaksi.

Mitä ilmastoon tulee, eivät marraskuun -11 aamupakkaset ole herättäneet hämmennystä kylmään ilmastoon tottuneelle, toisin kuin monelle muulle etelämmästä tänne saapuville. Parhaita kommentteja olen saanut espanjalaiselta kämppikseltäni, joka ihaili ensimmäistä lumisadetta kuvaillen sitä ”slow motion rain”. Olisi hienoa olla itsekkin yhtä innoissaan lumen näkemisestä! Pimeys ja kylmyys on myös hämmästyttänyt monia niihin tottumattomia, mutta itselle tämä ei ole uutta, sillä kuten vaihtarikaverit ovat todenneet: ”you are from Finland, you could just jump in an icy lake if you wanted to!”. Hauska on ollut huomata, kuinka innoissaan ihmiset ovat olleet Suomesta ja suomen kielestä. Kaamoksen, revontulien sekä yöttömien kesäöiden maa, unohtamatta saunaa, on ollut monien keskustelujen puheenaihe. Suomen itsenäisyyspäivä –sitsitkin ovat suunnittelun alla.

Vaikkakin kaipuu kotimaahan joskus iskeekin, on Montrealista hiljalleen muodostunut tuttu ympäristö ystäväpiireineen ja arjen rutiineineen. Koti-ikävä on helpottanut yhteisten matkojen sekä joulunvieton suunnittelut. Tämä joulukuu tulee poikkeamaan edellisistä vuosista, sillä vietän sen täällä läheiseksi muodostuneen vaihtariporukan ja siskoni kanssa. Ja uusi vuosi New Yorkissa, ei paha! Yhdeksän kuukauden vaihdosta on kulunut jo yksi kolmasosa ja aika sen kun lentää siivillä. Mutta vielä on paljon koettavaa ja nähtävää, varsinkin Kanadan kokoisessa maassa.

